

نازی ء بہرام

استاد حیات شوکت

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

www.balochiacademy.org

Email: balochiacademy@gmail.com

جملہ بحق
© بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

(انسٹریٹ ایڈیشن)

نازیؔ بہرام	♦	کتابء نام
اُستاد حیات شوکت	♦	نہشتہ کار
شوکت برادرز پریس، کراچی	♦	پرنٹر
2016ء	♦	اولی چاپ

ISBN # 978-969-680-005-7

نہاد : =/200

نامدات

منی مگہیں مات

بی بی شہر بانو

۴

نامء

شوگال

چو کہ گوں بلوچی زبان ء لبزانک ء اُستاد حیات شوکت ء بے درویریں ء
نمیرانیں مہر پچ تیمیں سپت ء ساڑا لے ء محتاج نہ انت۔ ہے پیا بلوچی
لبزانک ء پڑا اُستاد حیات شوکت ء بالاد پچ تیمیں پجاری ء محتاج نہ انت۔ چونابا
بلوچی لبزانک ء تہا اُستاد حیات شوکت ء حاسیں ء گچین پڑ شائری انت بلے
آئی ء نبشتہ کرتگیں گدار نازی ء بہرام ء چہ اے پدربیت کہ اُستاد حیات شوکت
وتی پگر ء ازم ء را یک کشادگیں جہت ء پھناتے دینگ لوٹیت۔

اگاں چہ ایشی تہا پچ شک ء شُبہ نیست انت کہ اُستاد کسہ کاری ء ازم ء ایشی تند ء
بند ء شر بلد ء سر پد انت، بلے ازمی سند ء اُستاد ء انگہ ناول ء وڑ ء وزمی لوٹ ء
گزر ء ایشی ء بارگیں تک ء پھناتانی سراد لگوش گوردینگ لوٹیت۔

گڈ سرا اے جُست کہ پگری اعتبار ء اُستاد ء گدار ء بُنی ء بندری حیال
چنکہ مزن انت یا کہ چنکہ کسان انت؟ پچ مانا ء تو جیلے نہ داریت۔ بندرا چہ
اے جُست ء گیش پہ ماتی زبان ء لبزانک ء اُستاد ء اُلّی نیں مہر چارگ،
کرزگ ء ستا کنگ لوٹیت۔

واحد بخش بزدار

سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان دو بڑا ات انتنت وتی ہلک ء بازار ء دُرسیں
 مردمانی سردار انتنت۔ چرے سرداراں دُریں ملک ء مردم وش ء راضی انتنت پر چا کہ
 اِشاں وتی قوم ء ہر گپ ء را زرت ء اے دوئیں سردارانی لوگ بانکان ء چُک نیست
 ات۔ اِشاں حُدا ء گورا دست بست انت ء دُعالوٹ ات۔ کہ حُدا مارا نیکیں ء نیکہتیں
 چُک اولاد بہ دنت۔ حُدا ء اِشانی دُعا ء را قبول کت ء سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان ء را
 چُک دات اِشانی لوگ بانکانی لاپ پُر بوتتاں۔ پرے گپ ء اِشکنگ ء دُریں قوم ء قبیلہ
 چہ بانکانی لاپ پُری ء گل ء بال بوت انت کہ مئے سردارانی پُشتید نوں گار ء بیگو اہ نہ
 بیت۔ پر چا کہ بازیں مدتی ء پد بانک لال جان ء را حُدا ء چُک دات بزاں سردار غلام
 نبی ء لوگ بانک لال جان ات ء سردار قاسم خان ء لوگ بانک زرجان ء را حُدا ء چُک
 دات ء یک روچے دوئیں بڑا ات دیوان جاہ ء نشنگ انتنت ء اے فیصلہ اِش کت کہ
 منیگ ء تئی لوگ بانکانی لاپ و پُر انت گڑا بیا مرچی من تو وتی عوام ء دیما وتی چُگانی
 زاماتی ء کناں۔ پر چا کہ باریں مئے حال چے بیت دیما دوئیں بڑا اتاں وتی پیدا کہ نہ
 بوہوکیں چُگانی کہ تنی و ہدی لاپ ء توک ء پیدا کہ نہ بوتگنت زاماتی اِش کت، نامے ہم

بست انت۔ سردار غلام نبی ء گشت لالامنی چُک جتکے ء منی چُک ء نام نازی انت ء سردار
 قاسم خان ء گشت منی چُک بچکے بہرام جان ء نام انت پرچا کہ قاسم خان ء سردار غلام
 نبی ء یقین ات۔ و ہد گوزان بوت تیوگیں دنیا سر پد بوت کہ سردار غلام نبی ء سردار قاسم
 خان ء اے وٹیں کار ء کتگ۔ گڑاچہ خراسان ء کہ یک (ملکے) ء نام انت۔ دگہ یک
 سرداری ء دل بیچار کت کہ سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان ء لوگ بانک تنی و ہدی چہ
 چُک ء دُراہ نہ بوتگنت آہاں پیسیرا زاماتی کتگ اے سردار ء وتی دل ء سوچ کت کہ من
 ہرچ وٹکنناں اے زہگ ء بزاں نازی ء پیداک بوہگ ء و ہد ء دُزاں ء وتی کڑا کاران ء!
 سردار صاحب ء یک بلکے لوٹانینت ء بازیں مال ء لالچ ء من ات گشت کہ تو برو فلان ء
 ملک ء بزاں سردار غلام نبی ء ہلک ء بازار ء جُست ء پُرس بہ کن ء وتارا ہما بلک ء کڑا بہ
 بر کہ سردار غلام نبی ء لوگ بانک ء بلکیں اے بلک کہ سردار نو بت خان ء پہ سردار غلام
 نبی ء ہلک ء بازار ء دیم دات اے بلک ء نام بلک زربانو ات بلک زربانو ء را اے ہم
 گُشگ بوت کہ ہمینچوزر ء سہر کہ من ترا دینگا اوں آبلک ء را من دوہمینچودیاں۔ ہما و ہد ء کہ
 چُک و دی بیت تو پہ من بیارے یے بلے کس سہی ء سر پد مہ بیت بلک زربانو کہ بلائیں
 کو اسیں دین اپوگے ات آئی ء وتی ٹانٹ ء گلو مان چنتت ء دیم پہ ہما ملک ء کہ آئی ء را
 دیم دیگ بوت شت و ہدے کہ بلک زربانو ہما ہلک ء بازار ء سر بوت گپ ء تزان بوت۔
 چیز کے روچ ء بلک زربانو بلک زراتون ء گو رانشت ء نرم نرم ء جُست ء کت بلک
 زراتون ماوتی ہند ء رابلانیں سردارانی لوگ بانکانی دین اپوگاں تو باریں وتی حالاں بدے
 تو ہمک پہ دیم ء بلکی ء کنتے اگاں ناں بلک زراتون ء گشت حد انگہداریت من و وتی
 سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان ء لوگ بانکانی ہاسیں بلکے آں من چُشیں یلہ چریں بلکے
 نیاں! نوں بلک زربانو دل ء سک وش بوت کہ نوں منی کار انشاء اللہ ہما بیت نوں بلک
 زراتون ء را بلک زربانو ء وتی دُریں حال پہ اہوتی دات انت چہ سردار ء نیمگامزنیں زر ء
 سہرے دات ء پرے کار ء واستا رازی یے کت گشت ء بلک زراتون پرے کار ء
 واستہ اگاں مردم جنگ ء گُشگ بہ بیت گڑا آئی ء پُشتید و سیر آباد بیت ء پد منی تئی امر و ہشتاد

چار منا چونیں کہ منی درداں گشتے ہوش برتگ۔ بُلگ زَر اتون ء بانک ء لاپ ء سرین مُشت
 آنت ء گشت ء بانک تئی اولی چُک آنت تو بچ دل ء میار پر چا کہ اے گوات درد
 آنت۔ نوں تو انشاء اللہ جلدی مات ء چُک بے۔ مرچی آنت یا باندا آنت خدا حیر کنت
 لال جان چہ گل ء بال بوت ء وتی لوگ واجہ ء راگشت ء کہ تو بیا ادا بہ نند منی کرا من ترا
 شتریں حالے دیاں واجہ غلام نبی ء جُست کت کہ لال جان بگش باریں چونیں حالے کہ تئی
 پاد چہ گل ء بزرزاں واجہ منی حال ایش آنت کہ منی لاپ ء سرین ء درد کت من مرچی بُلگ
 زَر اتون ء رالوٹا نینت ء وتی حال دات گُرا تو زانے آئی ء منا چے گشت! سردار غلام نبی ء
 پدا جُست کت گُرا آئی ء ترا چے گشت بانک لال جان ء در ا نینت گشت ء تو نوں انشاء
 اللہ جلدی چُک مات بے مرچی یا باندا دوئیں مرد ء جن چہ گل ء بال بوت آنت سردار غلام
 نبی چہ وتی سرداری ء محل ء ایر کیت ء دیم پہ مہمان جاہ ء شُت ء دُر ہیں وزیر ء گزیر ء وتی
 ہلک ء دُر ا ہیں جنین ء مردیناں حکم دات ء گشت ء داں کہ بانک لال جان چہ چُک ء
 دُر اہ بہ بیت چہ مرچی ء شمشاد کامی ء بنا بہ کن ات سوت ء دُہل ء چاپ ء نازینک ء سُرنا ء
 سرور بنا بہ بیت گریب ء بزگر ء درتہ پُچاناں گد ء پُچ ہم دینگ بہ بیت۔ اے اشکنگ دُر ہیں
 شہر ء بازار چہ گل ء بال بوت اں کہ منے سردار ء را خدا ء شتریں کہ چُک دات ایندگہ روچ ء
 مگر ب ء و ہد ء پدا بانک لال جان ء وتی ہاسیں کاردارے پہ بُلگ ء بزاں زَر اتون ء گورادیم
 دات کہ جلدی بیامنا پر تو بلائیں کارے آست و ہدے کاردار ء بُلگ زَر اتون ء را حال دات
 بُلگ زَر اتون ء بُلگ زَر بانو ء سو گہہ کت گشت کہ من روا گا اوں کہ منا بانک لال جان ء
 لوٹنگ بلے تو وتارا ہمودا کہ من ترا (پوہ کتگ) بزاں سوچ داتگ ء گشتگ ہما سوچ ء سراتو
 وتارا ہمودا سر بہ کن بلے بلے حال مہ بو بزاں ہما کچک ء چُک ء گُلڈ ء بزور ء بیا ء پدا گشت
 ء بُلگ زَر اتون من تئی کارا و کناں بلے باریں منی حال چے بیت تو بلے شُت کنے برو
 پدا چومہ بیت کہ تو ہم گرگ بہ بے ء شُتگ بہ بے من و زاناں کہ من نہ سچاں زَر بانو ء گشت
 بُلگ خدا مہ کنت بُلگ زَر اتون ء گشت زُرک آنچو کہ شُت کننے برو منی واستہ دُعا بہ کن۔
 کہ من چرے گزائیں سزاء بہ رگاں بُلگ زَر اتون ء بُلگ زَر بانو ء را اجازت کت ء گشت

ئے باریں من تو پداپ کپاں یا نہ کپاں بَلْک زَرَاتون دیم پہ بانک لال جان ء دنت ء
رہادگ بیت!

بَلْک زربانوء ہم وتی کار پناکت بزاں کچکی گُلڈے کے آئی ء پیسرا تیار کتگ
آت بَلْک زراتون ء سوج ء سرکتگ ات ہموداوتارا ہما گوانگر ء کرا بُرت ء محل ء پُشتی نیمگا
زربانوء وتی دیم دات ء رہادگ بوت دمانی ء پذیر بانوء ہما جاگہہ ء رست بَلْک زراتون ہم
رست لوگ بانک ء محل ء کساس شپ ء وہ بچ ات کہ بانک لال جان چہ چُکت ء دُراہ
بوت ء نازی کہ چو چاردہی ماہ ء ڈرپشگا ات دوی بوت ء ہمے ساہت ء بَلْک زراتون ء
چُکت ء دست گپیت ء دیم پہ گوانگر ء نیمگا شت کہ ہمودا نازی ء جان ء شودگ ء آپ ایر
اتاں ہمیشکہ جان شود ہم ہما گوانگر ء گورا ات ء بان ء توک ء دپ ءے پیچ ات ایند کہ جنین
آدماں بانک لال جان ء راچت ء نڑ آورت پرچا کہ بَلْک زراتون گوں نازی ء جان
شودگ ء دست گٹ ات بزاں نازی یے زُرت ء بَلْک زربانوء رادات ء زربانوء ہما کچکی
گُلڈ بَلْک زراتون ء دات ء بَلْک زربانو چوتیریک ء تچان تچان ء وتی گاڑی ء نیمگارہادگ
بوت ء بَلْک زراتون ء ہمے کچکی گُلڈ زُرت ء جان شُشت ء مُشت ء بست ء گوانزگ ء
کت ء نوں پہ بانک لال جان ء کرا اتک! بَلْک زراتون ء بانک لال جان ء لاپ مُشت
ء مُوش ء لگ ات دُریں نشنگیں جنین آدم سک وش حال بوتوں ء وت ماں وتا گپ ء
تزان ء لگ اتنت کہ منے سردار ء دل ء مراد حُدا ء سرجم کُتاں اُنچش کہ سردار غلام نبی ء
وتی چُکت ء نام نازی کت حُدا ء نازی گُشے جلتی حورے کت ء پیدا کت چمے نشنگیں
جنین آدماں یکی ء جُست کت ما ء شمتی وہدی نازی نہ دیتگ کہ نازی ء رنگ ء شمری ء
بانک لال جانی دیم چو چراگ ء رز نابوت بَلْک زراتون ء دُر ائینت کہ حُدا ء پہ بے گمانی
داتگ درساں دست ء دیم کت ء نازی ء واستہ دُعالوٹ ات ء گُشت کہ حُدا ء نازی پہ
مرادے داتگ پہ مرادے نازی ء اللہ بہ کنت ء منے سردار ء بانک ء دل ء بہرے بہ کنت
دُرساں گُشت آمین! بلے اے گپ کس ء مالوم نہ ات کہ بَلْک زراتون ء وتی دست ء دیم
سیاہ کتگنت چمے نشنگیناں یکے ء گُشت من رواں سردار ء کرا حالے دیاں ء مستاگی ء چہ

سردارء گراں اے زال پادatk ء دیم پہ سردارء حال ء دیگ ء گشت سردار غلام نبی اے
 و ہدء مہمان جاہ ء گوں وتی مردماں نشنگ ات ء گپ ء تزان ء اتاں زال ہمودا سر بوت۔
 چو جارجین ء وڑا جارے جت ء گشت ء او واجہاں من اٹو شمارا یک شتریں ء شیر کنیں
 حالے دیاں۔ حال ایش انت کہ سردار غلام نبی ء رانا نازی مبارک بات اٹو ودی بوتگ
 گورے جبرء اشکنگ ء سردارء وکیل کہ آئی ء دیرگیں دل ء مراد خدا ء سرجم کنتت ء نازی
 ودی بوت دُرہیں نشنگیں مردم گورے گپ ء اشکنگ ء چہ گل ء بال بوت انت ء گشت ء
 خدا نازی ء راہزار سال ء امرء بہ دنت مئے سردارء خدا ہر و ہدء گل ء شادان بہ کنت سردار
 غلام نبی ء حکم دات بیست ء یک توپ سخن ات ء من وتی ملک ء یک کندی ء گریب ء
 بزگرے ء درتہ پُچجے بیے مہ گنداں؟ دُرسانی پُچجے ء پوشاک نوک بہ باں پرچا کہ منا خدا ء
 نازی بکشا تگ سردار غلام نبی ء وتی دست کیسگ ء بُرت ء بیست اشرفی درکت کاسد ء را
 دات ء دگہ دوسد اشرفی بُلگ زراتون ء ہاتراگون کت سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان ء
 بزاں دوئیں بزا تاں پادatk ء گشت کہ مئے نیمگا شمارا ہم مبارک بہ بات دُرہیں مردماں
 گشت حیر مبارک ء سردار شمارا ہم مبارک بات نازی سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان ء
 گشت حیر مبارک ء دُرہیں مردماں دیم گوں سردارء کت ء گشت کہ نوں مئے چم گوں
 بانک زرجان ء سک ء انت ء دُعا انت کہ خدا بانک زرجان ء را ہم دوچم ء روژنائی بہ دنت
 بہرام خان ء رانیک بہتی ودی بہ کنت ء مئے سردارانی دل ء بہرے بہ کنت مارا گوں وتی
 سرداراں گل ء شادان بہ کنت سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان گوں وتی رعیتاں انچش گل ء
 شادان اتاں کہ کس ء را اے سمانیست ات کہ شپ ء چنت ساہت انت دراہیں شپ اش
 پہ ناچ ء سوت ء ساز ء پہ سمرنا سرور ء سپت وژدلی گوازینت بلے کس ء را اے سد ء سما پر
 نیست ات کہ گوانزگ ء دیمدار ء چشت بہ کنت ء لال جان ء زہگ ء را بہ چار انت ہت
 ءے یا بُت ءے دُرہیں مردم چرے زہگ ء پھک بے حال اتاں بزاں چہ نازی ء شپ ء
 وتی پیچ پر تلگیں بانزلانی نزارگ ء دست کُٹ ء ات۔ پرچا کہ روچ ء وتی شہدیں
 حیالان ء ماں تیوگیں دنیا ء سراتالان کنگ ء ات بلے پہ سردار غلام نبی ء رعیتانی واستہ ہے

روج بڑا انزانی سر ہمیں پابار اثنیٰ سرا چنڈ اتاں نوں نشنگ ات ء وتی روچاں حساب
 کنگ ء ات کہ باریں منی حال چے بیت آہنر سازیں بُلک ء راہم حیاں نیست ات کہ
 من گورے زہگ ء ویل کنگ ء ڈراہیں مردماناں ڈرہیں مردماناں گمیگ ء داں اُمری ء
 پُرسیگ کت سردار غلام نبی چہ وتی رعیتاں اجازت گپت ء دیم وتی محل ء شُت کہ نوں وتی
 نازی ء بہ چاریت بلے وہدے کہ سردار ماڑی ء سر بوت گڑا دیم پہ ہما بان ء شُت کہ لال
 جان گوں ڈردانگیں نازی ء ہمودا ات سردار غلام نبی ء نشنگیں ڈرہیں مردماناں سلام ء دُعا
 کت ء پدا بانک لال جان ء راجُست ء کت کہ لال جان تو گوں نازی ء چون ءے تو
 گوں نازی ء چون ءے بانک لال جان ء گُشت من ء نازی جوڑاں بلے تو بگش نوں منی ء
 نازی ء تزانگ ء کپتنگ ءے؟ سردار غلام نبی ء دَرینت! منا بانک کہ نازی ء ودی ء
 بوہگ ء حال سر بوت گڑا من چہ گل ء انچوش بال بوتان کہ منا ویل بلکیں تئی ء منی ہلک ء
 ڈرہیں مردم چہ گل ء انچو بال بوتان کہ آہاناں اوں منی وڑا کسی سُد ء سما پر نیست ات منے
 حیاں ء جارچین ء مارا اٹوں حال دات من گڑا و پیداک اوں تئی چارگ ء چرے تزانان پد
 سردار غلام نبی وتی چُک ء بزاں نازی ء گوانزگ ء دیمدار چست کت ء پدا جلدی
 دیمدارے جہل کت ہُشک ء حیران بوت ء اوشات سردار غلام نبی ء اسپیتیں دیم چوکلنڈ ء
 سیاہ تڑا تے ڈرہیں نشنگیں مردم ہُشک ء حیران بوتان بانک لال جان ء گُشت سردار
 چے گپ ءے کہ تو چو پریشان بوت ءے سردار ء پہ وتی بے ہوشی گُشت لال جان تئی چُک
 بزاں نازی ہمیش انت؟ بانک لال جان ء گُشت آں نازی ہمیش انت پر چازانہ! سردار ء
 گُشت بانک لال جان اے کہ تو گوانزگ ء مُشنگ ء واپیننگ اے کچکی گُڈے گوئے
 گپ ء اشلنگ ء ڈرہیں مردم ہُشک ء حیران بوتان ء بانک لال جان ء گوانزگ ء
 دیمدار چست کت ء چار ت ء کوکارے جت ء گُشت ءے اتاں منی چُک اے نہ انت من
 وتی چُک ودی بوہگ ء وہدے دیتگ ات کہ چو چاردہی ماہ ء روک ات بُلک زڑا تون ء را
 جُست بہ کن ات کہ ہمانی ء راگون بوتگ ء ڈرہیں نشنگیں مردماں بُلک زڑا تون ء راجار ت
 ء جُست کت! بُلک زڑا تون چُک کج انت؟ بُلک زڑا تون ء پسہ دات من و شمنے دیما

چُک ۽ راششت ۽ بست ۽ گوانزگ ۽ واپینت گُرازانہ جِناں بدل کتگ سردار غلام نبی ۽
 گُشت بُلک زراتون بہ چار تو مئے جدی بُلک ۽ مناوتی سراسک نہ انت بلے تو وت
 زان ۽ کہ جن اگاں انسان ۽ چُک ۽ بدل بہ کنت گُرا کچکی گُلڈے نہ کنت ۽ بُلک
 زراتون ۽ گُشت سردار من و چُشیں کار ہجر نہ دیستگ من و شمنے مات اوں من مرچگیں شمنے
 بُلک نہ اوں بلکیں توئے سردار منی اے دستاں دست گپتگ ودی بوگ ۽ وہد ۽ سردار من
 چوں چُشیں کار کناں من وت حیران اوں کہ پر چاچوش بوت پدا من دو شیکین اوں ہما اوں
 گُرا من چونی ۽ چُک ۽ راویل کت سردار ۽ گُشت منی ۽ بانک لال جان ۽ قسمت ۽ زاناں
 نازی نہ بوتگ بُلک زراتون من ترا ہج نہ کناں پر چا کہ منی عدالت ۽ تنی وہدی تنی
 گناہ گاری ۽ ثبوت ہج نیست ۽ منی یک نازی بے تہنا نہ انت بلکیں منی دل ۽ شامد رہیں
 مردم منی ۽ بانک لال جان ۽ زہگ ات منا گوں کس ۽ دُژ منی نیست سردار ۽ بُلک
 زراتون ۽ راے گپ گُشت ۽ حکم دات کہ نوں شاد ۽ شاد کامیاں بند بہ کن ات ۽ اے محکمے
 دات کہ من کسسی ز بان ۽ اے گپ ۽ اش مہ کناں کہ سردار غلام نبی ۽ چُک کچکی گُلڈے
 بوتگ اے ویک انچائیں گپ ۽ منی دومی حکم اش انت من ہمے گپ ۽ چہ وتی ہلک ۽ ملاک
 چہ ڈن اش مہ کناں کہ سردار غلام نبی ۽ چُک دُژگ بوتگ من وتی سلطنت ۽ تہا تنی وہدی
 کس ۽ راپا ہونہ داتگ اگاں اے گپ ڈن ۽ شنگ بوت گُرا الہما آمردم پا ہودیگ بیت
 بزاں دگہ شہر ۽ بازاراں منی اے گپ شنگ مہ بیت ۽ شامشرزان ۽ کہ من شمارا ہج تیمیں
 تکلیف نہ داتگ گُرا شمارا منی اوں ازت کنگ لوٹیت سردار غلام نبی ۽ جارچین لوٹا نینت ۽
 گُشت کہ تو جارنجن کہ چاپ ۽ نازینک ۽ ڈہل ۽ سُمرنا ۽ ہر قسم ۽ شاد ۽ شاد کامی بند کنگ بہ
 بنت دُ رہیں مردماں حال بہ دیخت کہ نوں چد ۽ بادوشی مہ بیت پہ منی زہگ ۽ باروا جارچین ۽
 جارجت دُ رہیں مہلوک ۽ راسر پد کت ۽ حال دات کہ سردار غلام نبی ۽ ہلک ۽ ملک ۽ مردم
 حیران ۽ ہنیکہ بوتان ۽ گُشتے تو امیں آزمان ایشانی سرا کپت ۽ سک گمیگ ۽ پُرسیگ بوتان
 دُرساں واجہ حد ۽ گُرا دست چست کتنت ۽ دُعالوٹ ات کہ سردار غلام نبی ۽ سردار قاسم
 خان ۽ لوگ بانکان ۽ را حد اصبر ۽ توفیق ۽ بہ دنت یک گپے شمارا سر پد کنگ لوٹاں کہ اے

و ہدے سردار قاسم خان ء لوگ بانک ء راشش ماہ آت کہ نازی و دی بوت ء گار بوت سردار
 غلام نبی ء وتی بزات ء راگشت کہ منی بانک لال جان ء قسمت و ہراب آت کہ منے چُک
 چہ منے دیما بیگو اہ بوت ء شُت بلے تو وتی چُک ء و دی بوہگ ء و ہدے باز حیاں بہ کن پر چا کہ
 دُژ منانی دست ء سردار بہرام نازی ء پیما گار ء بیگو اہ مہ بیت اے منیگ ء شمنے ولی اہد
 انت سردار قاسم خان ء گشت لال جان ء چو ہجر نہ بیت حد اہر و ہدے چوش نہ کنت دل ء دُڈ
 کن انشاء اللہ کہ بہرام خان منیگ ء تئی دُرسٹیں ملک ء مردمانی پُشتپد بیت مارا ء منیگ
 ء تئی عوام ء بڈا بندیت پر چا کہ آمنے ہون انت و ہد گوزان بوت ء سردار قاسم خان ء لوگ
 بانک ء ماہ ء روج نزیک بوہان بوت انت ء دُرساں وتی چم پہ سردار قاسم خان ء لوگ
 بانک ء سک دات انت کہ آئی ء را حد دو چم ء روژ نائی ء دنت ء منے سرداران ء پدا گل ء
 شادان بہ کنت سردار قاسم خان ء لوگ بانک ء یک روچے وتی ہاسیں کاردارے پہ بُلگ
 زڑ اتون ء دیم دات ء گشت بُلگ زڑ اتون ء بُلگش ترا بانک ء کاسد پہ بُلگ زڑ اتون ء حال
 دیبگ ء شُت بُلگ زڑ اتون ء ہما دمان ء جہہ جت ء پاداتک دیم پہ بانک ء محل ء نیمگا پاد
 اتک ء رہادگ بوت و ہدے کہ بُلگ زڑ اتون محل ء سر بوت دُعا ء سلا مے کت ء بانک
 زرجان ء راجست ء کت بانک تو منا لوٹنگ تو زان ء چون ے؟ بانک ء پتہ دات
 بُلگ بیا کہ اے سے روج انت منی لاپ ء سرین سک درد کنت بلے مرچی منا و گشتے
 آرام نیت بُلگ من سک ججال اوں منا بہ چار بُلگ زڑ اتون ء بانک زرجان ء راتسلی
 دات ء گشت بُلگ زڑ اتون ء! کہ بانک تئی اولی چُک انت ء اولی چُک ء درد کمکے گزان
 بنت پر چا کہ ہمینچو و ہد انت ترا چُک نہ بوتگ ء چُکی درد سک گزان انت ء تئی ماہ ء روج
 است انت ایشی ء تو و شرزانے کہ اول لاپیں جنیادم سک تکلیف بیت انشاء اللہ حد احیر
 کنت ترا دو چم ء روژ نائی دنت دل ء چچ میار من نون روگا اوں باندا یا کہ پوشی من پدا و تر
 ہاں ترا چاراں گڑا الما حد احیر کنت پر تو ء تو چُک ء مات بے انشاء اللہ اے تئی گوات درد
 انت تو پاشک مہ کن ء کسئی گورا گپ مہ کن ء دُرسیں درداں دل ء داراں کن داں کہ گوات
 دردانی میاد ہلا س بہ بنت ء چُکی درد ہنا بہ بنت بُلگ زڑ اتون ء بانک ء راگشت ء پاداتک ء

زند نہ بکشائیت سردار غلام نبی ء آئی ء لوگ بانک و زندگ اتاں بلے چومردگانی وڑا
بیکروچے سردار غلام نبی ء ء سردار قاسم خان ء محکم دات کہ بہرام ء راہر قسم ء تعلیم دیگ بہ
بیت کہ اے زہگ منیگ ء شمنے مستقبل انت سردار غلام نبی ء آئی ء بزات قاسم خان ء
گشت ء پدا سردار غلام نبی ء گوں سردار قاسم خان ء گشت اے گپ ء نوں تووت ہم زانے
کہ منے گوئی پُشت پدنوں بہرام جان انت بہ چارمن ء تو حدا ء گورا دست بست انت ء
دُعالوٹ ات کہ مارا حدا اچھلے بہ دنت حدا ء مارا چک دات بلے اے ہمانی ء مہربانی انت
کہ نازی ودی بوہگ ء وہدے گار ء بیگو اہ بوت نوں منی ء تئی چم پہ بہرام جان ء سک انت ہر
وہدے کہ بہرام جان چارہہ یا پانزدہ سال ء بوت گڑامن ء تو آئی ء را سرداری پاگ ء سر ء
دیاں ء من ء تو بہرام ء سوج سر کنوک باں۔ اے اعلان ء باندا کنناں داں منے عوام سہی ء
سر پد بہ بیت۔ دُرہیں مردماناں دیوان جاہ ء حال دینگ بوت دُوئیں بز اتاں تپاک کت
ء جار چین لوٹا نینت کہ مرچی جار بجاں ء باندا دیوان جاہ ء دُرہیں مردم ساڑی بہ بنت کہ
سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان آہان ء شتریں حالے دیاں۔ جار چین ء جار جت ء گشت کہ
باندا دیوان جاہ ء دُرہیں مردم بیائے کہ سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان شمارا شتریں حالے
دیاں! گورے گپ ء اشکنگ ء دُرہیں مردم چہ گل ء بال بوتوں کہ منے سردار مارا باندا
لوٹا ہینتگ کہ ز رور شتریں گپے گشاں ء دُرہیں مہلوک ہے ودار ء اتاں کہ جلدی سہب بہ
بیت کہ منے سردار ہے نیکیں حال ء مارا بہ دینت پرچا کہ ہر یک سردارے یا کہ یک سر
پرستے وتی عوام ء داستہ کہ مہربان بیت گڑا عوام ہم وتی سردار ء داستہ وتی جان ء ہم کر بان
کنت! بلے مہلوک ہے ودار اتاں کہ بیگاہ ء چارنج بہ بیت کہ ماچہ دُرستاں پیسردیوان
جاہ ء برواں ء ساڑی بہ باں ء سردارانی شہد ء شکلیں گال ء گپتاراں گوشبداراں بیگاہ ء چارنج
بوت دُرہیں مردم دیوان جاہ ء ساڑی بوتوں ء وتی سردارانی آہگ ء ودارے کت سردار
غلام نبی ء سردار قاسم خان دیوان جاہ ء اتک ء ساڑی بوتنت پیسراگوں وتی عوام ء جوڈ ء
تیاری اش کت ء پدا سردار غلام نبی ء گشت بہ چارے منا چک نیست مناہچ گم پر نیست
پرچا کہ شما دُرہیں مردم منی ء قاسم خان ء چک ات نوں حال ایش انت کہ مادوئیں بز اتاں

فیصلہ کتگ کہ بہرام جان منیگ ء شمنے ہم چُک انت مادونیں بزات لوٹاں کہ بہرام
جان ء را چارده یا پانزده سال ء امر ء انشاء اللہ ما آئی ء راسرداری ء پاگ ء سرا بنداں شما
زانے کہ ماہر و ہد ء کہ فیصلہ یے کتگ بید ء شمنے سلاہ ء مشورہ ء نہ کتگ ۔ شماے بابت ء
چے گشتے ؟ اے و ہدی کسانیں بہرام ء راہپت سال انت ء نون ماہ انت ! ڈرہیں مردماں
گشت سردار ماے بارواسک و شاں ما بہرام جان ء راسرداری ء نام ء اٹو پر نہ کتگ مارا
وہل مئے چُگاں واجہ بہرام ء راسردار بہرام ء نام ء و اٹو توار پر کناں سردار غلام نبی ء سردار
قاسم خان پرے گپ ء سک وش بوتنت نون و ڈرسیں مردم ہے و دار ء اتاں کہ باریں مئے
سردارانی چُک بزیاں بہرام جان کدی مزن بیت ء سرداری ء پاگ ء ما سرا بہ بنداں ! ما
باریں زندگ باں یا نہ باں ہر کس ہے روج ء و دار ء ات ہر کس وتی دل ء توک ء گل ء
شادان ات ہر کسی دل ء مول ء مراد ہمیش ات کہ ما وتی کسانیں بہرام جان ء را پے سرداری ء
پاگ ء سرا کنگ ء باریں کدی بہ گنداں ! بلے یک گپئی ء شمنے دلگوش ء گور کنگ لوٹاں کہ
گرسیان ء سردار نوبت خان ات کہ آئی ء پہ نازی ء واستہ یک محلے جوڈ کت ء ہے و دار ء
نشت کہ باریں بُلگ زربانو نازی ء را کدی بیاریت محل ء توک ء ڈرسیں آسراتی یے مان
کناں بزیاں دانی ء نوکر ء چاکر ء شتریں زانتکاریں ماسٹر ء ملا دگہ دگہ ہر ڈریں وردن ہم
مان کت ۔ اے محل سردار نوبت خان ء گشتے جنت جوڈ کت پر چا کہ سردار نوبت خان ء
دل ء ہمیش اتنت کہ من نازی ء رودینیں ء و ہدے کہ نازی مزن بیت گڑامن وت نازی ء
راسانگ کناں ۔ سردار نوبت خان ء را و تارا اول بانکے ہم است ات ء یک مردیں چُکلے
ہم است ات ء کہ آئی ء نام سردار شرافت خان ات ء بُلگ زربانو ء بُلگ زرتون ء را
بازیں زرت ء سہرے چہ سردار نوبت خان ء نیمگ ء دات ء بُلگ زرتون ء نازی بُلگ
زربانو ء رادات ء گشت تو زرت کت شت کنئے ۔ برو ! بُلگ زربانو ء نازی زرت ء دیم پہ
گاڑی ء نیمگا شت بُلگ زربانو ء نازی گاری ء توک ء کت ء دیم پہ جہاز ء شت ء
گرسیان (کہ ملکی ء نام انت) ء سر بوت ء سردار نوبت خان ء حال دات سردار نوبت خان
سک وش بوت ء نازی ء را ہما مڑی کہ آئی واستہ جوڈے کتگ ء نازی ہما مڑی ء توک ء

برگ بوت ۽ دانیان ۽ دنیگ بوت ۽ گشگ بوت کہ نازی ۽ راہج قسم ۽ تکلیف مہ رسیت!
 نازی سردار نوبت خان ۽ محل ۽ توک ۽ رودینگ بوہگات ۽ سردار نوبت خان ہر وہد ۽ کہ
 نازی ۽ چارگ ۽ شت گڑا آتیا ہر قسم ۽ میوہ پہ نازی ۽ آورت لوگ ۽ سردار ۽ گشت نازی تو
 بگش دگہ چے چیز ۽ کار انت نازی ۽ گشت مناد کہ ہج چیز ۽ کار نیست نازی ۽ ہے پہمست ۽
 سحبت کہ اے منی پت انت بزاں سردار نوبت خان ۽ منی بزاں انت بزاں سردار شرافت
 خان نازی پہ ناز ۽ نکر ہے سردار نوبت خان ۽ زیر دستی ۽ رُدگ ۽ ات ۽ وتی زند ۽ چاریں
 روچاں گل ۽ شادے گوازینگ ۽ ات سردار نوبت خان ۽ ملک ۽ دُرہیں مردم سہی ۽ سر پد
 انت کہ اے زہگ سردار نوبت خان ۽ محل ۽ رُدگ ۽ انت! سردار ۽ باریں گجا دُرگ?
 کہ سردار نون مست انت ۽ کجا اے زہگ کہ اُمرے و چارده سال ۽ اُمر ۽ مردم انت
 باندیں کہ سردار نوبت خان ۽ اے زہگ گوں شرافت خان ۽ سور بداتیں کہ آنازی ۽ ہم درور
 ات۔ ۽ دوئیں ہم اُمر اتاں ۽ اے ہلک ۽ مردماں بلے سردار نوبت خان ۽ راے جبر گشت نہ
 کت پر چا کہ سردار نوبت خان وتی عوام ۽ سرا سک رُلُم ۽ گزب ات ایشاں گشت منے
 دست نہ رسیت بلے ما اے دُعا ۽ ہر وہد ۽ گوں پاکیں حُدا ۽ ہر روج کناں! کہ سردار نوبت
 خان ۽ رادل ۽ بہ دنت کہ اے زہگ ۽ را گوں سردار شرافت خان ۽ سور بہ دنت اگاں ناں گڑا
 اے زہگ ۽ کہ نام نازی انت سردار نوبت خان ۽ قسمت ۽ مہ بات۔ سردار نوبت خان ۽
 ملک ۽ ہر یک مردمی ۽ اے دُعا گوں پاکیں حُدا ۽ لوٹ ات پر چا کہ سردار نوبت خان وتی
 ملک ۽ مردمانی سرا سک گزب ات اے و ہر کس زانت کہ ہر وہد ۽ ملک ۽ سردار یا سر
 پرست وتی عوام ۽ سرا سک رُلُم ۽ گزب بہ کنت گڑا آ سردار ہچہر پہ وشدل نہ بیت بلے شرافت خان
 وتی ملک ۽ مردمانی سرا سک باز نیک رہدل ات پمیشکہ آہاں پہ سردار شرافت خان ۽ حق ۽
 اے گپ جت ۽ حُدا ۽ گوراد ائما دُعا لوٹ ات کہ اگاں نازی سردار شرافت خان ۽ قسمت ۽
 نہ انت گڑا سردار نوبت خان ۽ قسمت ۽ اوں مہ بات پاکیں حُدا حق ۽ پہ حق بہ کنات ۽
 شرافت خان ۽ مات ۽ را اپوگی مہ کنات اے غریب ۽ بز گرانی دُعا ہر روج ہمیش ات۔ وہد
 گوزان بوت ۽ اودا بہرام جان ۽ پت ۽ نا کو بزاں سردار غلام نبی دل ۽ اوں سک وش بوت

انت کہ مئے زہگ نون وتی قابل انت سے ء چار ماہ ء پد ما وتی زہگ ء راسرداری ء
 پاگ ء سر ء دیاں ء ایشاں پد گہ سرداری ء نوکیں ساز ء سامان تیار کنگ بوت بزاں پہ
 سردار بہرام جان ء واستہ سرداری محل ء ماڑی ساپ ء سلہ کنگ بوتنت ء سرداری تلاہ ء
 تاجے محل ء ایر کنگ بوت ء ہر کس ہے روج ء دار ء ات گشتے اے ملک چو جنت ء وڑا
 جوڈ بوہگا ات بلے یکر وچے بہرام جان چہ وتی کارگس ء دراتک ء دیم پہ وتی لوگ ء روگا
 ات کہ لہتیں مردم ء بہرام جان نہ دیست آوت ماں وت گپ ء انتت کہ آہاں گشت اگاں
 مئے سردار بہرام جان ء دشتار دُزگ مہ بوتیں گڑا سردار بہرام جان ء سورہم بوت گوں وتی
 ناکوز تک ء ہوری ء بلے چم ء بد قسمتی ء مئے سردار ء دشتار گار ء بیگو اہ بوت پر چا کہ نازی ء را
 چارہ سال ہم بوتگ کہ چہ سردار بہرام ء سے ماہ ء مسترات ء بہرام کہ تنی وہدی آئی ء را
 سرداری ء پاگ ماں سرانہ بوتگ ات چمدا گوزگ ء ات اے نشنگیں مردمانی گپے اش
 کنتت بلے پہ خاموشی گوست ء وتی لوگ ء اتک ء مات ء راجست ء کت اماں! من
 ترا یک جُست ء کناں تو منا بگش باریں اے جُست راست ء بانک بانک زر جان
 بزاں سردار بہرام ء مات حشک ء حیران بوت ء گشت ء منی پت بگش باریں چے گپے!
 سردار بہرام جان ء گشت اماں من چہ وتی کارگس ء چے دراتک اوں دیم وتی لوگ ء
 آہگ ء اتوں کہ لہتیں مردم وت ماں وت منی باروا گپ ء اتاں نازی کنگ ء انتت! ء
 دشتار ء نام ء گرگ ء اتاں منی باروا گپ ء انتت! آخر چتوریں گپے کہ شما بیخو و ہد انت چہ
 من چیرداتگ منا مرچی تو وت حال بد ء اگاں ناں تو من حال نہ دات گڑا گڑا منی زندہ
 روج بزاں مرچی انت ء منادُ رہیں گپاں بگش گوں! مات یکبرے و حشک ء حیران بوت
 ء پداد لے داشت نہ کت اگاں سردار بہرام ء را حال دات گڑا منا ہم پدا جُست بیت ء نون
 من چون بہ کناں پت ء راجست بکاں ترا دُ رہیں حالاں وت دنت پر چا کہ من ہیچ ء سر پد نہ
 اوں! بہرام جان تو سردار قاسم خان ء جگر گشگ ء ترا انشاء اللہ دُ رہیں حالاں دنت تو وت مئے
 سمجھ دارے ء تو کہ چو جزبات ء کائے گڑا ترا دیم باز کار کنگی انت تو دُ رہیں راج ء
 پُشتپدے تو کہ چو جزباتی بے گڑا راج ء چے حال بیت بلے بہرام جان ء گشت بلے اماں

شما چیا حقیقتیں گپےء چیر دئیے؟ بہرام ء مات ء پدا درائینت بہرام جان آنجو کہ من ترا
 گشتگا ہاں تو وتی پت ء اے بارواوت جُست بہ کن تراباریں چے گشیت پرچا کہ من اے
 بارواسر پد نیاں بہرام ء گشت ابامرچی چُشیں گپے اش کتگ بلے ودار ء کنگ ء رند کہ
 پت لوگ ء اتک ء سر بوت پت پستہ دات گشت ءے چونیں گپے اش کتگ باریں بہرام
 جان! بہرام جان ء گشت اے گپے راست انت کہ نازی منی دشتار بوتگ ء نازی بیگو اہ
 کنگ بوتگ! پت ء گشت بہرام جان تو اے گپے کہ اش کتگ وتی نا کو ء گورا جُست
 سردار غلام نبی ء جُست بہ کن پرچا کہ چہ من آمستر انت ہے دمان ء دوئیں پت ء چُک
 ہمراہ بوتال ء شت انت پہ سردار غلام نبی ء گورا سر بوتال ء بہرام جان ء گشت سردار تو اول
 منی پت ءے من ترا یک جُست ءے بہ کناں؟ سردار غلام نبی ء گشت بہرام جان بگش
 باریں چے گپے! بہرام ء گشت! من چُشیں گپے اش کتگ سردار غلام نبی ء گشت منی
 چُک اے گپے راست انت کہ نازی ودی بوگ ء ہما ساہت ء بیگو اہ بوتگ بلے منی چُک
 گپے رانوں و چار دہ سال بوتگ۔ ترا اے گپے کی ء حال داتگ بہرام ء گشت من مرچی
 بازار ء اے گپے اش کتگ یکبرے سردار غلام نبی و حشک ء حیران بوت ء پدا گشت ءے
 بہرام ما ء شمانوں آگپے ء بے حال بہ کنیں پرچا کہ پاکیں حُدا ء وتی مہربانی بوتگ ما و
 کوشست ء جہد باز کتگ مارا ہے کہت انت کہ اے چُک زمین ء ایرکش ات یا
 آزمان ء مارا ہیچ جاگہ ء اشی ء بزاں نازی ء نام ء نشانے ہم نہ رستگ بہرام ء پدا گشت شما
 نوں مناد ء نیک بہ کن ات کہ من باریں نازی ء شو باز ء در کپاں! سردار غلام نبی ء سردار
 قاسم خان ء گشت بہرام جان منے کہ دیما نازی گار ء بیگو اہ بوت ما پٹ ء پول ء دمبرت
 مارا کس ء اے وڑیں حالے ہم نہ دات کہ منے دل ء کہت در بنیت گڑ اتو و آوہدی پیدا کہ
 نہ بوتگ ءے تو چون زانے کہ آکجام ہلک ء بازار ء انت زندگ انت یا ناں بہرام ء
 گشت منی پتاں منی دل گشیت کہ نازی ہر کجا انت زندگ انت ء من انشاء اللہ دست ء
 کیت بلے شمنے نیک دُعا منا گون بہ بیت انشاء اللہ شماوت گندے من ء نازی شمنے دیما
 زاہر بنت یکرو چے سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان ء بانک لال جان ء بانک زرجان ء

بہرام جان ء رامنت کت بہرام ء دست پہ جان ء نیشیت کہ من رواں وتی دشتار ء شوہاز ء
 پرچا کہ نازی منی دشتار انت ء نازی منی زندگی انت شمنے اجازت گرگ منی ہم فرض
 انت۔ بہرام ء گشت شرمیش انت کہ مناشاوت اجازت بہ دینت اگاں ناں گڑا من وت
 نازی ء شوہاز ء رواں و ہدے کہ گپ ڈرہیں شہر ء بازار ء شنگ ء تالان بوت گڑا ڈرسیں شہر
 چہ گل ء بال بوت کہ سردار بہرام جان وتی گار ء بیگواہ بوتگیں دشتار ء اللہ دپ کپیت بلے
 سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان بہرام بزاں وتی چکت لوٹانینت ء گشت بہ چار بہرام جان
 ماہر و ہدے کہ فیصلہ یے کتگ گڑا ما وتی ہلک ء بازار ء ڈرہیں مردماں چے اجازت کپیتگ!
 اے بارو تو چے گٹے! بہرام ء گشت! واجہ اے گپ و سک شرم انت پرچا کہ منا وتی
 ملک ء ڈرہیں مردمانی نیک دُعائی گون بیت گڑا سردار اں حکم دات جار چین لوٹانینتگ
 بوت ء گشتگ بوت جار چین ء جار جت ء باندا دیوان جاہ ء ڈرہیں مردم ساڑی بہ بنت کہ
 سردار شمنے دیما یک ہاسیں گپئی ء اجازت ء گرگ لوٹنت! شہب بوت ڈرسیں مردم دیوان
 جاہ ء ساڑی بوتنت سردار اتک انت ء نشت انت سردار غلام نبی ء گشت ء منی چکٹاں شہاوت
 زانے کہ من اچ فیصلہ یے ابید شمنے مشورہ ء منہ واری ء نہ کتگ نوں منی مرچگیں گپ ایش
 انت کہ سردار بہرام ء ضد کتگ کہ من وتی چارہ سالی دشتار ء پٹ ء پول ء رواں بزاں
 نازی ء شوہاز ء اے بارو اشما چے شمنے؟ منے گپ ء نزوریت ڈرہیں مردماں دپ یکے کت
 ء گشت! سردار ماسک وشاں حُدا بلاہیں مہربانے سردار بہرام جان بلے کہ روت انشاء
 اللہ سوب مند بیت کیت شہاوت زان ات کہ منے فیصلہ ء را الس پڑ وشت نہ کنت سردار
 غلام نبی ء سردار قاسم خان ء وتی چکت بہرام جان ء وتی پت ء نا کو ء شہر ء مردم اجازت
 کنتت ء سردار بہرام گول وتی ہماہاں دیم پہ وتی نازی ء شوہاز ء در کپت ء سردار بہرام ء
 وتی ہمراہ جریدگ کنتت! ء سردار بہرام ہماہاں گشت سردار اے و سک شرم انت کہ منے
 حال ء کس دگہ کٹسے سہی ء سر پدمہ بیت اے چاریں مردماں وتی شور ء سلہ یک کنتت ء
 روان بوتنت۔ ایشاں وتی ہرچ ء درچ ء واستہ ڈرسیں آسراتی وتارا گون انتت ء دوروچ ء
 سپرے چے پد ایشانی سر یک شہری ء کپت سردار بہرام ء وتی ہماہان ء گشت منی حیاں ایش

انت کہ ماچہ شہر، کمو کے گستاہ ہیں؟ ہمراہاں گشت ہرچی کہ تئی رزا بہ بیت گڑا ہمو دا بوتکے
 نوں و شپ انت ء سہب ء پٹ ء پول کنیں۔ اے چاریں مردماں ہما بوتک ء کنورکت ء
 وارت ء وپتاں! اے شپ روج کت سہب بوت! سردار بہرام چہ و اب ء پادا تک ء وتی
 ہما ہے پادکتفت ء نماز ایش کت ء آرز ایش بست ء نوں وت ماں وت فیصلہ ایش کت!
 سردار ء ہمراہی ء گشت سردار تو ہما بہ نند بندر ء سنبال کن مارواں بازار ء باریں نازی ء
 پٹ ء پول ء ہر یکے ء سردار ء گشتگیں گپ یاد اتنت کہ سردار ء گشتگ انت ہر یک
 شہری ء بس زالبولے ء راجست بہ کن ات! چو کہ جوسک یک شہرے۔ آبسریک
 شہرے۔ ہے پیا شہر پہ شہر جست بہ کن ات بلے پہ اہوتی! اے اتک انت ء سر بوتنت
 بلے اے ستیں مردماں سہب داں شپ جست کت بلے سوب مند نہ بوتنت ء شپ ء وتی
 بندر اتک انت ء سر بوتنت! سردار بہرام ء کہ اشانی چہرہ دیست گڑا وت پوہ بوت ء
 گشت ءے چونا امیت مہ بنت حد حیر کنت سہب ء دگہ شہر ء بازاری ء روں ات!
 سہب بوت نماز ایش کت ورگ ایش وارت چاریں مردماں چہ یکی ء گشت سردار تو ء
 رحمت ادا دلگوش بہ کن ات من ء سلیمان رواں نازی ء شوہاز ء رحمت ء سردار نشت انت
 سلیمان ء داد محمدشت انت! بلے پدا پہ بے سوبی اتک انت ء سلامے دات ء نشت انت
 سردار ء کہ اشانی چہرہ دیست دومی برا پدا پوہ بوت ء گشت ءے حد حیر کنت سہب ء دگہ
 شہر ء بازاری ء روں ات۔ سہب بوت نماز ایش وارت آرز ایش بست چو امر ء وڑا پہ نازی ء
 پٹ ء پول ء در کپت انت بلے پدا امر ء وڑا چو بے سوب بوتنت ء بندر اتک انت ء ہے
 وڑا سردار بہرام ء راگوں وتی ہمراہاں شش ماہ کبل بوت کہ اے شہر ء بازار ء جنگلاں
 ویل اتنت بلے میکروچے سہب ء بگردانکہ شپ سردار بہرام گوں وتی ہمراہاں یک سیاہ ء
 تہاریں جنگلی ء تہا سر گپت انت پہ نازی ء چار ء تپاس ء گڑا سلیمان ء گشت سردار نوں و
 شپ انت ادا بوجن انت! داد محمد ء گشت اے سیاہ ء تہاریں جنگل ء مارا رسترے وارت ء
 دریت سردار بہرام ء گشت گڑا یک گپے ایش انت کہ ما چاریں مردم اے کیلیں شپ ء
 نندن ات پہ نازی ء دعالوٹن ات۔ انشاء اللہ حد امارا سوب مند کنت رحمت ء گشت اے

و سکیں شتریں گپے پر چا کہ چہ مرگ ء ربکن ات اگاں و اب کپتیں گڑا مارا رسترے
 و ریت۔ او پداسک دیر انت کہ ما سجنیں بزاں تیوگیں روچ گشتگن ات اے گپ
 سلیمان ء سردار بہرام ء گشت انت گڑا بار ء بنگاں ہما ایر بہ کن ات گوں سردار ء چاریں
 مردماں وتی شور ء صلاہ یک کت ء ہما ابو تکتے کت سردار ء گشت سلیمان تو برو دار بیار ء داد
 محمد تو برو آرت ء تر کن ء رحمت تو برو آس ء روک بہ کن ء چاہاں پر بہ کن کہ نوں شپ انت
 من نارشتاں گز اداں چاریں مردم گوں وتی وتی کارا دلگوش بوتنت تنا و ہدی شپ ء وتی
 بانزل پچ ریتک انت ء سردی ء وتی بر پیں پاہار تیوگیں جنگل ء گیا بان ء شنگ ء تالان
 کتنت ء ہر کس ء را آس ء سر ء ننگ ء واستہ مجبور کت ء سردار بہرام گوں وتی ہما ہاں ہم
 ہے آس ء سرانشتک ات ء وتی بر پیں دل ء پاہاراں پہاوست اُمیتے ء کٹنگ ء ات کہ انا گہ
 یک زہیر نالیں آوازے سردار بہرام جان ء گوشاں کپت۔ یکبرے و سردار ء اے زہیر
 نالیں آواز شری ء سرا گوش داشت ء پدا گوں وتی ہما ہاں گشت ء! شما کمکے وتی گوشاں
 اینگو دلگوش بہ کن ات ء گوش بدارے کہ گشے انچیں زہیر نالیں آوازے منی گوشاں
 آہگ ء انت گشے اے آواز منی دل ء توک ء توار ء انت۔ سردار بہرام ء ہما ہاں گشت
 اے انچیں تڑسنا کیں جنگلے کہ اد ء کوہانی آواز اوں دل ء تاراں سُرینیت تو اے آواز ء پُشتہ
 مہ کپ سردار ء گشت اتاں من اے آواز ء نیمگاراں ہے گپے گشت ء پادا تک ء دیم پما
 آواز ء نیمگارہ گپت سردار ء ہمراہ حشک ء حیران بوتنت ء ہمانشت انت آس ء سرا شپ
 سک سیاہ ء تہارات ء تڑسناک ات ء ہمناک ات بلے سردار بہرام اوں گوں وتی دل ء
 زورا کیں پاہاراں کم نہ ات دیماروان ات پر چا کہ سردار بہرام ء رانا زئی ء زگریں زہیری
 موملاں اُچش دلیر کتگ ات کہ تڑس ء پچ نامے نہ زانت بلے روژنائی ء واستہ چرا گے گوں
 ات ءے بزاں اے گس ء ات و ہدے کہ ہما ہمنائیں آواز ء نزیک ء سر بوت روژنائی
 یے روک کت ء اینگو آنگو چارگ ءے بنا کت دیست ءے کہ یک نو جو انے سردی ء
 آماچ انت ء اے آواز ہے مردیگ انت کہ منی زگریں دل ء ہونانی بوہ ء کنت پچ جن ء
 جنس یے نہ انت جاتوے ہم نہ انت اے انسانے سردار ء شتریں ساعتے ء چارت ء تپاس

کت ء پداوتی ہماہاناں تو ارے کت اور حمت بیا! ات کہ اے انسان ات ادا کپتنگ ء
 سردی ء آماج انت سردار بہرام ء ہمراہ اتک ء ہمے نوجوان ء راچست اش کت ء آس ء
 بز انزانی سرا برت ء گند لے پردات انت ء پرتکش ء ساہیں روگن اش دات مرد ء بود کت
 نادینت اش ء جسٹ ء کت تو واجہ وتی حالاں بدے تراچے بوتگ کہ تو اے سیاہ ء
 تہاریں جنگل ء تہا کپتنگ ء سردار شرافت خان ء گشت من سردار نوبت خان ء زہگاں
 اول منی نام سردار شرافت خان انت من گوں وتی ہماہاں شکار ء اتکگاں ء من چہ وتی
 ہماہاں گسر کپتنگاں من راہ گار کتنگ ء منی سرا ء جنگل ء کپتنگ ء منا پدا سردی ء جنگ
 سردار شرافت خان ء سردار بہرام جان را گشت نوں شما وتی حالاں بہ کن ات کہ شما اے سیاہ
 ء تہاریں جنگل ء تہا چونیا اتنگ ء اے جنگل و روج ء تڑسنا کیں شماشپ ء باریں ادا بود
 کتنگ واجہ زاناں شمارا وتی ساہ ء ہچ پرواہ نیست شرافت خان ء پدا سردار بہرام خان ء را
 آئی ء ہماہاں جسٹ کت! سردار بہرام جان ء گشت منی ساہ و دیریں کہ بیگو اہی ء سیاہ ء
 تہاریں جنگلاں ویل انت یکیں شپ نہ انت ء سردار شرافت خان ء مناشش ماہ انت
 کہ من گوں وتی ہمدلیں ہماہاں گو مے سیاہ ء تہاریں جنگلاں ء شہر ء بازاراں چوگونوک ء وڑا
 سرگرداناں! سردار شرافت خان ء پدا بہرام خان ء را جسٹ کت کہ واجہاں زانہ شمارا چونیں
 ججالے سرا کپتنگ ء شمارا شپ ء روج نیست ء گندگ ء واجہ گشتے سردارے ء تو! وتی
 حالاں مناشری ء سرا پوہ بہ کن اگاں منی دست ء بیت گڑا من ہم وتی حد ء تک تئی مدت ء
 کمک ء جہد ء کناں! پرچا کہ اے جنگل ء اے نڑیک ء گور ء شہر ء بازار کوہ ء کوچک منی
 پت بیگ انت بزاں سردار نوبت خان ء منی انت سردار بہرام خان ء گشت واجہ منی حال ء
 باند انت تو جسٹ مہ کن پرچا کہ من وتی دل ء توک ء اے فیصلہ کتنگ کہ من وتی حالاں
 انجیں گریبی ء دیاں کہ چہ ڈرساں گریب تر بہ بیت سردار شرافت خان ء گشت گڑا چہ من
 اے وہد ء دگہ گریب تر کئے انت؟ کہ پہ بے پردگی اے سیاہ ء تہاریں جنگل ء تہا کپتنگ
 توئے سردار بہرام جان زانہ کجام گریب ء گپ ء کنتے؟ درتہ پچھے بہ بیت یادل ء گریبے بہ
 بیت اے گپ سردار شرافت خان ء گوں سردار بہرام جان ء گشت سردار بہرام خان ء پسو

ات! سردار شرافت خان من دل ۽ گریب ۽ وتی حالاں دینگ لوٹاں ہما انسا نے کہ دل ۽
 گریب بہ بنت گڑا سردار شرافت خان ۽ گشت واجہ من و سردارے آں بلے سکیں دل ۽
 گریبے آں منی شہر ۽ بازار ۽ دُراہیں مردم ہر و ہد ۽ وش آنت گڑا تو بگش کہ من چونیں گریبے
 آں باندیں تو وتی حالاں منابدے یکبرے! سردار بہرام جان ۽ وتی ہما ہانی نیمگا چارت ۽
 کیا س کت ۽ وتی ہما ہانی چہرہ یے چارت ۽ پوہ بوت گڑا گشت ۽! سردار شرافت خان
 نوں گوشدار منی دردناکیں حالاں من ہم تئی وڑیں سردارے آں من وتی مات ۽ لاپ ۽ بوتگ
 اوں من پت ۽ منی زاماتی نا کو ۽ زہگ ۽ گوں ہمگرنچ کتگ بلے منی دشتار وتی ودی بوہگ ۽
 ہما ساعت ۽ گار ۽ بیگواہ انت ۽ چہ من ہم سے ماہ ۽ مستر انت ۽ ہما و ہد ۽ منے پت ۽ نام ہم
 بستگ منی دشتار ۽ نام نازی انت ۽ منی نا کو زہگ انت ۽ منی نام سردار بہرام خان انت
 گو مے گپ ۽ اشکنگ ۽ سردار شرافت خان یک شریں ساعتے ۽ ہاموش بوت ۽ پدا وتی
 دل ۽ تہا گشت ۽، ے نازی و منی چارده سال ساری دُرتگ آو ہد ۽ منی امر کسان بوتگ اے
 واجہ کہ چوش گپ جنت نازی و ہمیش انت بزاں نازی ہمیشی حتی نیں نا کو زتک انت
 اے و یک گپے دو می اش انت کہ زہگ اے واجہ دشتار انت ۽ منی پیریں پت مست
 انت کہ من نازی ۽ راوت سانگ کنناں کجا اے چارده سالی نازی ۽ کجا منی پیریں پت
 بزاں سردار نوبت خان کہ شست ۽ ہینا د سال ۽ توک ۽ انت منے شہر ۽ دُراہیں مردماں
 گشتگ سردار نوبت خان اے زہگ تئی ہم امر نہ انت تو چہ وتی بدل ۽ سردار شرافت خان ۽
 بدے یے بلے منی پت دست ۽ پہ جان ۽ نیلیت گڑا پر چا من وتی مات ۽ اپوگی بہ کنناں
 سردار شرافت خان ۽ گشت! بہرام جان اے گپ کہ تو کتنت اے باز دردناک انت بلے
 حُدا مہربان انت ہر دیں شاما بیائے گوں منی گو را چیر ۽ کے روچ ۽ منی مہمان بہ بت من
 اوں شمنے مدت ۽ کنناں! انشاء اللہ شاموب مند بے سردار بہرام ۽ وتی ہما ہانی نیمگا
 چارت۔ سردار بہرام ۽ چہ وتی ہما ہاں پتہ رسنت کہ بُروُن ات گوں گڑا! سردار بہرام
 جان ۽ گشت سردار شرافت خان ۽ گشت ما و دَام جُست ۽ پُرس ۽ توک ۽ انت نوں من
 زاناں کہ حُدا ۽ حیر کتگ! صبر ۽ مُرّ الم رسیت! اے شب حُدا ۽ روچ کت سہب بوت

سردار شرافت خانؔ سردار بہرام خانؔ راگوں آئیؔ ہمراہاں زُرتؔ دیم پہ وتی شہرؔ
 بازاراں رواں بوتوں بزاں خُریسانؔ! وہدے کہ سردار شرافت خان گوں وتی ہاسیں
 مہماناں سربوت گڑا مہمانے زُرتؔ آنتؔ دیم پہ وتی ہاسیں مہمان جاہؔ شُشتؔ آنتؔ نشتؔ
 آنتؔ! سردار شرافت خانؔ کارداراںؔ اے دگہ ہاسیں مردماں مہمانانی اُزتؔ اہترم
 کتؔ نادینتؔ آنتؔ اش چاہؔ چلیم یے کتنت گپؔ تزان بوت نندونیا بوت پسؔ
 کوش بوت ورگؔ چرگ بوت! سردار شرافت خانؔ گشت! سردار بہرام جان تو انشاء
 اللہ سوب مند بے! پرچا کہ من ترادو سے روچؔ پدیک شتریں حالے دیاں بلے تو صبر بہ کن
 تووت زانے کہ صبرؔ مژشیرین انتؔ! تو ادا منی مہمان ات منی فرض انت کہ من تئی ہر
 کارے کہ گوں بیت من تئی کارا بہ کنناں! بس ترا چیرؔ کے روچؔ صبر برداشت کنگ لوٹیت
 سردار شرافت خان چہ سے روچؔ چارؔ بیچار پدگشت! سردار بہرام خان چو کہ تو ہما جنگلؔ
 تہا گشت کہ نازی منی دشتار انتؔ پدا تو گشت کہ منی ناکوزتک انت۔ نازی وتی ودی
 بوہگؔ ہما ساعتؔ گارؔ بیگواہ انت! بلکیں اے تئی راست آنت کہ نازی وتی ودی
 بوہگؔ ہما وہدؔ منی پتؔ دُزتگؔ ادا آورتگؔ نازی پہ نازؔ نکرے منی پیریں پتؔ
 رودینتگؔ نازی نوں جوانیں یک جتا ئیں محلیؔ تہا رُستگ بلے منی پیریں پت گوں وتی
 ششتؔ پتادسالی اُمرؔ چومستیں لیرہؔ وڑامست انت کہ من وت نازیؔ راسانگ کنناں
 بلکیں منے شہرؔ بازارؔ دُریں مردماں گشتگ سردار نوبت خان نازی و چارہ سالؔ یک
 گونڈیں زہگے تو و ششتؔ پتادسالؔ یک پیریں مردے نئے گڑا باندیں کہ نازیؔ را
 گوں سردار شرافت خانؔ سانگ بدے کہ سردار شرافت خانؔ نازی ہم اُمر انتؔ
 ہمدور انت! بلے منی پت ہیج دستؔ پہ جانؔ نیلیتؔ مات ہم استؔ حیات انت من نہ
 لوٹاں کہ کسانیں نازیؔ زندہراب بہ بیتؔ منی مات اپوگی بہ بیت چو کہ تو وتی گپ جت
 آنتؔ پدانا نازی تئی ہون انت کہ تئی ناکوزتک انت۔ پداتئی ہم دشتار انت بہتر انت کہ
 من پیسیرا نازیؔ راجُست کنانؔ وتی دُرسیں حالاں دیاں باریں نازی چے گُشیت گڑا
 من ترا پوہ کنناں تو دگہ لہتیں روچؔ انگت منی گورا پہ بہ ننداگاں نازیؔ گشت کہ من گوں تو

کایاں گوں گڑامن وت نازی ء نازی ء کاراں ء تئی دست ء دیاں اگاں نازی ء گشت کہ
 مننوں گوں گوں تونیاہاں گوں گڑامن ترابا اڑت روان دیاں بلے! سردار بہرام اے منی گوں تو
 زبان انت تو ہر جا گہہ ء بگش ءے من نازی ء راہمودا پر تو کاراں اے گپ سردار شرافت
 خان ء گوں سردار بہرام خان ء گشتاں ء پدا گشت ءے کہ سردار بہرام خان منینگ ء تئی اے
 راز ء کس سہی ء سردار بہرام بیت من ء تو ء تئی ہمراہ ء حد اسر پداں پر چا کہ تو وت زانے کہ یک
 زہگے و ہدے مردم چہ کسانی ء برو دینیت پہ واگے بہ سمبالت پدا آ زہگ گار ء بیگواہ چرائی ء
 دست ء بہ بیت گڑا اے وڑیں مردم ہج دگر ء کشتگ ء چک ء پد ہم نہ بیت بلکیں آوتی چک ء
 اول نہ بکشیت ء نوں گپ اش انت کہ من باریں نازی ء راجست کناں انشاء اللہ نازی
 اے گپ ء رامہ منیت اگاں نازی ء نہ من ات گڑامن ہم تئی واستہ کوشست کناں ء نازی ء
 رامنا میناں! ء نازی چشیں نہ پہمیں زہگے نہ انت نازی سکلیں زانکاریں زہگے نازی منی
 گپ ء نہ پڑوشیت پر چا کہ نازی ء رامن سک دوست اول ء منا نازی ہم سک دوست
 انت کہ منی گور انت ء من ہر روچ کہ نازی ء چارگ ء رواں گڑامن نازی ء واستہ ہرچ
 تام براں گوں من ہم زاناں کہ نازی ء گور ہرچ تام وت است بلے منا سردار بہرام خان
 نازی چہ وتی چہاں دوست تر انت کہ منی کیلیں گہار انت۔ سردار بہرام خان اگاں نازی تئی
 ناکوزتک مہ بوتیں ء تئی دشتار مہ بوتیں من تر نازی ء حال ء اہوال ہجبر نہ داتاں پر چا کہ
 نازی منی پت ء اگاں دُرتگ ء ادا آورتگ بلے منی پت ء پہ نازی ء واستہ مزنیں زر ء
 سہرے ہرچ کتگ ء نازی پہ ناز ء نکرہ یے رودیننگ بلے من چہ تو باز نابلاج اول! کہ
 نازی تئی ناکوزتک انت ہمیشکہ نازی ء حقدار چہ من توے کہ ابید تئی دشتاری ء نازی تئی
 ہون انت! من انشاء اللہ نازی ء راتئی دست ء دیاں اگاں حد ء منت بلے تو صبر بہ کن
 سردار بہرام خان ء گشت سردار شرافت خان حد ء وتی پاکیں قرآن ء تھا ہر جا گہہ گشتگ
 کہ گزب ناکیں سردارانی لوگ ء نیک ء نیک سختیں اولاد ہم ودی بنت تو ہما گزب ناکیں
 سرداراں چہ یکے ءے نیک نکہبتیں اولاد ء کہ ترا حد ء پہ ماچوں نیک کتگ ء من گوں وتی
 ہمراہاں حد ء گور تئی دُعا لوٹاں کہ حد ترا ہر و ہد ء پہ کس ء نیک بہ کنت سردار شرافت

خانہ سردار بہرام خان و اے شش ماہ انت کہ شہر، جنگل، جنگل سرگرداناں پچے واسطہ کہ نازی مارا دست بہ کپیت اگاں ما ادا تئی گورا شش ماہ بہ ننداں انگت کم انت پر چا کہ تو سکلیں نیکیں انسانے نئے گڑا سردار شرافت خان، گشت من سے روچ پچے پد نازی، گورا رواں، گوں نازی، تئی سرجمیں گپ، تزانان کنناں پدا ترا کایاں حال دیاں باریں نازی پچے گشیت اے باروا تو دل، دلم بہ بو کہ نازی سکلیں زانتکارے انشاء اللہ نازی تئی ہمراہی، رازی بیت، گوں تو کیت گوں سردار بہرام خان، گوں وتی ہمراہاں ہے ودار، ات کہ اے سستیں روچ جلدی بہ گوزاں انت، سردار شرافت خان کیت، منانا نازی، حالاں بہ دنت۔ سے روچ پچے سردار شرافت خان پد نازی، چارگ، و ہدے کہ شت پ محل، سربوت گڑا دُرہیں نو کر، چا کر چہ نازی، گورا پادا تک انت کہ نوں سردار، گوں وتی گہار، گپ، تزان کنت یکبرے سردار، گوں نازی، گپ، تزان کت حال پُرسی کت، پدا سردار شرافت خان، گشت او منی گہار نازی من ترا مرچی انچیں شتریں حالے دیاں کہ تو پچہر چشیں حال نہ اش کتگ یکبرے نازی حشک، حیران بوت کہ منی بزات سردار شرافت خان منا چونیں شتریں حالے دنت پدا دل، سک گل بوت کہ منا مرچی منی بزات شرافت خان زور شتریں حالے دنت! نازی، درائنت لالا بگش باریں چونیں شتریں حالے کہ تو منادیے، تو ہم چہ گل، بال نئے سردار شرافت خان، گشت اڈا بہ چار تو منا و سک دوست بے پر چا کہ تو منی امروز، چہ پردہیں گہار، پدا سکلیں زانتکارے نئے بلے تو منی حقیقتیں گہار نئے؟ بلکیں منی پت، ترا دگہ ملکی، ودی بوگ، ہما ساہت، دُر تگ، ادا آورتگ اے دُرسیں کار یک شہی، بگ زربانو، چیر دستی، کنگ بوٹگاں کہ ترا چہ مات پتاں سستگ، جتنا کنگ بوٹگ، ادا بزناں خریسان، آرگ بوٹگ اے بگ، رامزین زرُہرے منی پت، بکشاک، ترا چہ دگہ شہر، بازاری، آورتگے اونوں کہ مزن بوٹگ نئے منی پیریں پت کہ آئی، امر پتا دسال بیت آنوں چو دور شاپیں لیڑہ، مست انت کہ من ترا وت سانگ کنناں و ہدے کہ نازی، اے حبر وتی بزات سردار شرافت خان، دپ، اش کتنت گڑا نازی سک گمیگ بوت، گز یوگ، لگ، ات، گشت، لالا گڑا من چوں بہ

کناں من وت تنی و ہدی نزا ناں کہ من کئی زہگاں گڑا لامن و گار ۽ تباہ بوتوں منی زندگی تباہ ۽
 برباد بوت مناخدا ۽ پرچا پیدا کت من ہما و ہد ۽ بُہ مُرتیناں اگاں ناں من ہچبر پیدا کت مہ
 بوتیناں بلے سردار شرافت خان ۽ وتی گہار بزاں نازی بگل ۽ کت دلا سہ دات گشت ادا
 حد بلائیں مہربان ات! اللہ ہر کسی واستہ راہے سچ کنت نازی حد اتی واستہ انجیں راہے
 سچ کتگ کہ تونوں آج سردار نوبت خان ۽ کید ۽ آجوبے! نازی ۽ یک ہیسا کارگے جت ۽
 گشت! لالا بلے چونیا سردار شرافت خان ۽ پتہ دات! ادا من یک روچے گوں وتی
 ہما ہاں شتاں شکار ۽ من چہ وتی ہما ہاں گسر کپت اوں ۽ منی سر یک سیاہ ۽ تہا ریں جنگلی ۽
 کپت مناشپ ۽ ہم گپت من ہم راہ پہکا گار کتگ ات ۽ پدا اے جنگل سک تڑ سناک
 ات ۽ سک سردات مناسردی ۽ جت من بلے ہوش بوتوں۔ من سیاہ ۽ تہا ریں جنگل ۽ تہا پہ
 بلے ہوشی کپت اوں بلے مناسردی ۽ وڑا کتگ ات و ہدے کہ من ہوش کت گڑا من
 دیست کہ من ہمے سیاہ ۽ تہا ریں جنگل ۽ تہا یک آسی ۽ سرا و پتگ اوں ۽ یک نوجوانیں
 مردے منی دست ۽ پا داں پڑنچگا انت ۽ مناسیا ہیں روگن مان رینچگا انت مناد گہ پچ نہ ات
 منابس سردی ۽ وتی آماچ کتگ ات من و ہدے کہ باپ بوتوں گڑا من پا داتک ۽ نشتاں
 من دیست کہ ہمے نوجوانیں مردے گوراد گہ سے مردم ہم نشنگ ات گوں ہمے آس ۽ سرا
 دست ۽ تا پگ ۽ اتاں من ہمے نوجوانیں مردے راجست کت کہ شما زانہ سر پد نہ ات کہ اے
 جنگل و روچ ۽ سک تڑ سناکیں ۽ شما ادا چونی ۽ وتی بار ۽ بنگ بوتگ ۽! ۽ شما زانہ چو نیں
 ۽ کہ شما مناچہ مرگ رکھینت ۽ بچا رینت ہمے نوجوانیں مردے منا گشت کہ من گوں وتی
 ہما ہاں شش ماہ انت کہ من گو مے سیاہ ۽ تہا ریں ۽ تڑ سناکیں جنگلاں سرگرداناں بلے تو
 وتی حالاں بدے کہ ترا کجام سکی ۽ کپتگ کہ تو اے سیاہ ۽ تہا ریں ۽ تڑ سناکیں جنگل ۽ اتلگ
 ۽؟ و ہدے کہ آتیا وتی دُرسیں حال منادات انت بزاں سردار بہرام خان ۽! گڑا من
 شری ۽ سرازانت کہ اے سردار تی حقیقتیں ناکوزتک انت ۽ من سردار بہرام ۽ را گوں آئی ۽
 ہما ہاں وتی گورا آورتگ گوں ادا نازی مرچی آہاناں پانزہ روچ انت کہ منی مہمان انت ۽
 من سردار بہرام جان ۽ راتئی بار واپوہ کتگ بس من ترا جُست کنگ لوٹاں کہ تو باریں اے

بارو اچے گشتے ء پدا سردار بہرام جان تئی نا کوز تک انت .....
 اگاں ناں نازی ء گشت لالا شرافت خان من وت رواں گوں بلے تو منائے محل ء تو کا چونی ء
 درکنئے منی سرا و ہر وہد ء گاٹ انت ء بُلگ ء داہی منی سرا ہر وہد ء اوشتا تگنت سردار شرافت
 خان ء گشت منی گوارا نازی تو اے بارو اچ پگرمہ کن من ترا انجیں بُلگ ء ذریعہ ء چرے
 محل ء درکناں ء سردار بہرام خان ء دست ء دیاں کہ مردم و مردم انت تئی حال ء بلکیں جن
 ہم سر پد نہ بنت منا پرے ء کار ء کنگ ء ہرچ زر ء سہرے ارچ بہ بیت اے منی گہار گوں تو
 زبان انت کہ من ترا یک برے سردار بہرام جان ء سانگ دیاں ء پدا چرے شہر ء
 بازاراں انچو درکناں کہ یکے ہم سر پد نہ بیت بس وتی شڑی ء سرا تیاری ء بہ کن من تئی رندا
 گوں بُلگ زلیا ء وت کا یاں چومہ بیت کہ تو پدا بگش لالا شرافت خان من وتی تئی وہدی
 تیاری نہ کنگ داں مرچیک ء تو وتی چن ء لائچ ء شروع بہ کن ہرچ زرے ہرچ سہرے تو
 وتی واستہ زورے بزور کہ راہ ء تکلیف مہ بے ترا من پدا حال دیاں سردار شرافت خان چہ
 نازی ء گوارا تر بوت ء دیم پہ بُلگ زلیا ء گوارا شت بُلگ زلیا ء را اے بارو شڑی ء سرا پوہ
 ء کت بُلگ زلیا ء سکیں زانتکاریں جنین آدم ء سردار شرافت خان ء دُر ساں چی ساری
 بُلگ زلیا ء رامزنین زر ء سہرے دات ء پدا نازی ء گوں سردار بہرام خان ء سر جمیں حال ء
 دات انت ء گشت ء تو گوں من پنچی شپ ء نازی ء را چہ محل ء درکنگ ء مدت ء بہ کن اے
 ویک گپ ء دومی گپ و ایش انت گوشدار ہما شپ ء دُر ساں چہ ساری تو یک ملّائے
 بیار کہ من نازی ء را گوں سردار بہرام خان ء نکاح دیاں ء پدا آیاناں پہ اڑت روان دیاں
 بس تئی کار بُلگ زلیا ہمیش انت سردار شرافت خان دومی روچ ء پدا وتی گوارا نازی ء
 چارگ ء شت ء نازی ء را گشت ء نازی تو وتی تیاری ء بہ کن کہ من ترا پنچی شپ ء چرے
 محل ء درکناں ء سردار بہرام خان ء دست ء دیاں تو وت زان ء کہ سردار بہرام خان تئی
 دشتار انت من ترا ہما شپ ء اڈا نازی کہ چرے محل ء درکناں ترا گوں سردار جان ء نکاح
 دیاں بُلگ زلیا لوگ ء منی گپ گوں تو ایش انت اڈا نازی من نون رواں ء سردار بہرام ء
 را اے بارو ابوہ کنناں۔

بلے اے گپاں کس سر پدمہ بیت سردار شرافت خان چہ نازی ء کڑا پادا تک ء
 دیم پہ سردار خان ء گورا سربوت سلام ء دعاء چے پد سردار شرافت خان ء سردار بہرام خان ء
 راگوں آئی ء ہماہاں گشت چار شمسی ء شپ ء بزاں مگر ب ء وہد ء من یک ہا سیں مردم ء پر
 تو دیم دیاں توگوں وتی ہماہاں گوں ہما مردم ء ہماہی ء بروا ت گوں آشمارا بگک زلیا ء
 لوگ ء بارت ء ہمودا مٹلا شہدا دشتنگ شما ہمودا بہ نندا ت ء ودار کننے من بگک زلیا ء زوراں ء
 نازی ء رندا رواں نازی ء را ہمودا کاراں ء تراگوں نازی ء نکاح دیان ء پدا شمارا چمدا
 روان دیاں بلے سردار بہرام خان تئی روگ ء شپ ہے یلیں شپ انت۔ اے شپ ء تو
 گوں وتی ہماہاں ہرچون کہ شت کننے برواگاں ناں سہب ء منی پت گوں وتی فوج ء تئی
 رندا انت پرچا کہ منی پت ہمک سبا نازی ء چارگ ء روت ء پدا شمارا پہ مہمان جاہ ء نہ
 گندیت گڑا آشرزانت کہ نازی شما ڈزاتگ ء بُرتگ ء منی پت اے راہ ء رہنداں سکت
 زانتکار انت چومہ بیت کہ شمارا بہ گندیت گڑا تو ت زان ء کہ رندا چے بیت پرچا کہ
 منی پت ء نازی سکت دوست انت۔ منی پت ء نازی پہ ناز ء نکرہ ء رودینتگ ء منی
 بڑا ت سردار بہرام خان من ترا اے ہم گشاں کہ نازی سکلیں ناز رکیں زہگ ات ء آئی ء
 اے وڑیں گزانیں سپر ہجر نہ گتگ نازی ترا ستر بہ گشیت کہ من دم برتگ ء من وایناں تو
 کمو کے بہ جل بلے سردار بہرام خان تو مہ جل بلکیں تو انگت تیز تیز تر برو ء نازی ء سرا وتی
 دل بند ء سرا ایر بہ کن ء وتی دل بند ء سرا نازی ء واب گچ دانکہ توگوں وتی ہماہاں سہب ء
 دگہ شہر ء بازار ء پہ رس ء سردار بہرام جان منی نسبت گوں تو و ہمیش انت دیماوت
 زانتکاریں سردار ء نون و من رواں ہما شپ ء انشاء اللہ من گوں نازی ء بگک زلیا ء
 لوگ ء کایاں تو پیسر ہمودا ساڑی بہ بوسردار بہرام خان منی یک گپ ء گو شدار ہما شپ کہ
 شما بگک زلیا ء لوگ ء رو ء من پر شما چار شیشگ شراب دیم دیاں۔ شما ایشاں بزاں اے
 چاریں شیشگ شراباں وتی آپساں بوارین ات۔ دانکہ شمنے اپس دم مبراں ء سردار شرافت
 خان ء گشت ء منی بڑا ت سردار بہرام خان تو وہدے کہ وتی شہر ء بازار ء چہ سلامتی سربوت
 نے گڑا منی واستہ الما یک نمدی یے روان دے۔ دانکہ منی دل ایمن بہ بیت ء من سر پد بہ

باں کہ شہما پہ وٹی وئی ٹلک ء سر بوتگ ءے لالا بہرام خان چہ من بیحال مہ بو منامنی گوار
 نازی ء حالان ہر و ہد ء بد ءے سردار شرافت خان ء گوں سردار بہرام خان ء گشت پر چا کہ منا
 بے نازی ء کہ یک ساعت ءے و ش نہ بیت منی گوار ء وئی حالان منا ز رور بد ءے منی دعا
 گوں حُدا ء ہمیش انت کہ شہما ہر و ہد ء گل ء شادان بہ بے ء سیمی روج پورا بوت سردار شرافت
 خان ء بُلک زلیا ء رالوٹا نینت ء سر پد کت ء تیار کت اودا نازی وئی تیاری کت۔ چہ دیما
 سردار بہرام خان ء اوں وئی چن ء لانیچ پنا کت ء مگر ب بوت سردار بہرام خان گوں وئی
 ہمراہاں بُلک زلیا ء لوگ ء سر بوتوں۔ بُلک زلیا ء مُلا شہداد ہم لوٹا نینتگ ء وئی لوگ ء
 نادینتگ ء دیم پہ سردار شرافت خان ء گوارا سر بوت بزاں بُلک زلیا سردار شرافت خان ء و
 نازی ء را پیسر پوہ کتگ ات کہ تو وتارا مگر ب ء و ہد ء چہ محل ء پُشتی دروازگ ء بیار ء ہمودا
 ودار کن من ء بُلک زلیا وتارا ہمودا پر تو کاراں ء ترا چہ محل ء در کناں نازی ء سردار شرافت
 خان ء گشتگ ء سرا ہممل کت ء مگر ب ء و ہد ء وتارا چہ محل ء پُشتی دروازگ ء آورت ء ودار
 کت چے دیما سردار شرافت خان ء بُلک زلیا ء وتارا چہ محل ء پُشتی دروازگ ء ہم سر کت ء
 سردار شرافت خان چہ محل ء پُشتی نیمگ ء سیڑھیاں سر کپت ء دروازگ ء دپ ء سر بوت ء
 نازی ہمودا ودار کنگ ء ات کہ سردار شرافت خان ء نازی وئی دست ء گپت ء چہ محل ء ایر
 کت ء بُلک زلیا ء دست ء دات ء گشت ءے بُلک زلیا تو نازی ء رابزور ء وئی لوگ ء برو
 من پدا کایاں بُلک ء نازی زُرت ء وئی سیاہیں چادر ء تہا پتات ء زُرت زُرت ء وئی لوگ ء
 شُت۔ و ہدے کہ بُلک زلیا گوں نازی ء لوگ ء سر بوت مُلا شہداد ء بہرام خان گوں وئی
 ہمراہاں پیسرا ہمودا ساڑی اتاں۔ و ہدے کہ نازی ء سردار بہرام خان دیست ء سردار
 بہرام خان ء نازی دیست گڑا انچو یکے دومی ء ہدوک بوت انت گشتے سے سال ء پیش
 زاناں دپ کپتگاں چے دیما سردار شرافت خان ء پہ وئی محل ء دزسیں مردمانی جائزہ حال
 گپت ء پدا دیم پہ بُلک زلیا ء لوگ ء شُت ء سر بوت سردار بہرام خان ء را گوں نازی ء نکاح
 ءے دات ء دست ءے دوینانی بڈ ء مُشت ء گشت ءے سردار بہرام خان ترا بانک نازی
 مبارک بات ء نون نندگ ء کوشمت ء مہ کن کہ شہارا اے سر جمیں شپ ء سپر کنگی انت ء

گشت ۛ منی گوار نازی ترا اے گز انیں سپر پہ وش ۛ وشدلی گوار ینگ لو طیت تو گم نہ
دیستگ بلے نون دل ۛ ڈ ڈ کن ۛ پدا سردار شرافت خان ۛ گشیت ہومنی بزات سردار بہرام
خان من وتی زبان و گون تو پورا کت ۛ ترا نازی دات بلے ترا نازی من چونہ دات سردار
بہرام خان من ترا نازی تئی لوگ بانک کت ۛ ترا دات نون تو گون وتی لوگ بانک نازی ۛ
خدا ۛ میار ات بلے شت کننے برو ات کہ منی گزب ناکیں پت شمنے رندا انت گون وتی
فوج ۛ بلے چومہ بیت کہ شمشپ ۛ نیما یک جا گہی ۛ بہ بوج ات ۛ بو پس ات اتاں مہ و پس
ات برو ات دانکہ شماسہب ۛ دگہ شہر ۛ بازار ۛ می ۛ سر بہ بے من شمنے واستہ سر جمیں شپ
ننداں خدا ۛ گوار دعا لوٹاں کہ خدا پہ وٹی وتی ملک ۛ شمارا سر بہ کنت سردار بہرام خان گون
وتی لوگ بانک نازی ۛ گون وتی ہما ہاں پہ تو توجیلے روان بوت شپ سک سیاہ ۛ تہا رات
ۛ پدا سک سرد ات سردار بہرام ۛ سردار ۛ ہما ہاں اے راہ ۛ رہنداں سر پد نہ اتاں پہ دیم
رؤگ ۛ اتاں چوگاریں مردم ۛ وڑا ہر یکے پہ دیم رؤگ ۛ ات ۛ سردار بہرام چہ وتی ہما ہاں
گسر کپت سردار ۛ اسپ انچوتیز رؤگ ۛ ات کہ سردار ۛ ہچ سما نہ بوت کہ منی ہمراہ کجام دیما
رؤگاہاں بلکیں سردار ۛ دل ۛ ہمیش اتنت کہ سہب بہ بیت مادگہ شہر ۛ بازار ۛ بہ رساں
بلکیں سردار بہرام خان ۛ یک بلا ہیں ردی ۛ کت کہ آئی ۛ پشتاچک نہ جت ۛ نہ چارات
کہ باریں منی ہمراہ گون گوناں گون اگاں ناں بس سردار بہرام خان پہ توجیلے روان ات ۛ
نازی ۛ رادلا سہ ہم دیان ات کہ نازی تو واب مہ کپ انشاء اللہ سہب ۛ ما یک شہر ۛ
بازاری ۛ سر باں ۛ اودا سردار شرافت خان ۛ دست بست انت ۛ خدا ۛ گوار دعا لوٹگ ۛ
ات کہ خدا ۛ پہ سردار بہرام خان ۛ بانک نازی ۛ رہم بہ کنت کہ منی پت بزاں سردار
نوبت خان گوریشاں دپ مہ کپات سردار شرافت خان ۛ سر جمیں شپ ۛ خدا ۛ کڑا دست
بست انت ۛ گز یوگ ۛ زاری کت کہ شپ ۛ ہم وتی بانڑلانی چن ۛ لائچ بنا ۛ کت یک
شریں ساعتے ۛ چہ پد سہارگاہ ۛ وتی سارت ۛ ساچانی ۛ دامن تیوگیں دنیا ۛ سرا تالان کت ۛ
سہب ۛ گوات ۛ وتی سارتی تیوگیں دنیا ۛ دلاں ایر کت بلے روچ ۛ گشت کہ دزسین دنیا منی
گریں پاہارانی ودار ۛ ہم بہ کنت سہب بوت روچ ۛ گریں پاہار تیوگیں دنیا دلانی توک ۛ

انچو ہیلدار کثنت کہ کس ء را اے گمان نیست ات۔۔ بلے سردار بہرام خان ء را وتی
ہوش شرمی ء سرا گور ات کہ سہب ء زور سردار نوبت خان و تارا پمن کاریت پمیشکہ سردار
بہرام خان ء سر جمیں شپ ء گوں وتی لوگ بانک نازی ء را وتی نیمگا کشیت وتی چپیں
باسک ء دلا سہ ء دنت سہب ء انشاء اللہ من تود کہ شہر ء بازاری ء سرا باں تودل ء مہ و رمن
تئی ہماہاں اگاں مراں ہر دو چنجی ء مراں بلے اودا کہ سردار نوبت خان و ہدے کہ شپ پہ
نازی ء دیدار ء محل ء سر بوت دیست ء کہ ادا نازی نہ انت۔ گڑا سردار نوبت خان چہ
محل ء ایر کپت۔

چو گنوکانی وڑا گشت ء ادا نازی نیست ادا نازی نیست ادا نازی نیست
گور ء کوکاراں دُرسیں مردماں گشت کہ نوں سردار نوبت خان گنوگ بوت وزیر گزیر
اتک انت سردار نوبت خان ء راجست ء پُرس اش کت ء گشت نے کہ سردار تراچے
بوت بلے سردار نوبت خان ء کسئی گپ گوش نہ داشت ء بس نازی نازی کنگ ء ات۔ گڑا
دُرسیں وزیر ء گزیراں سردار نوبت خان ء را زرت ء دیم پہ سردار نے ہاسیں مہمان جاہ ء
نادینت ء شرمی نے سرا جست کت ء گشت تو دُریں ملک نے سردار نے تو کہ چو گنوکی
گپ جنے گڑا تئی عوام نے چے حال بیت تو بگش تراچے سکتی ء کپتنگ ماوتی ہر سکتی ء
ہماہاں تو بلے مئے سرا گزب ناک نے بلے انگت مئے سردار نے پرچا کہ تو شرافت خان
ء پت نے اگاں تو مارا جنگ ء ناراز کتنگ۔ بلے تئی زہگ سردار شرافت خان مارا انچو
وش کتنگ کہ ماتئی گپ دل ء نیا ورتگنت نوں سردار نوبت خان ء گشت کہ ہما زہگ نے
من ودی بوہگ نے و ہدے آورت کہ آئی نے نام نازی ات وزیر صاحب من نازی ء را پہ
ناز ء نکرہ نے رودینت بلکیں من بازیں زر ء سہرے ایشی سرا ارچ کت ء من ہچ وڑیں
تکلیف ء نازی تنیشنگ من وتی دل نے توک ء اے گشتنگ کہ اے زہگ ء را من
رودیناں ء مزناں کناں و ہدے کہ مزناں بیت گڑا من آئی ء گوں وت سا نگ کناں بلے بیا کہ
نازی ء را چارہ سال بوت آچہ منی محل ء چے ڈن در نہ کپتنگ مرچی کہ من چو امرے وڑا
نازی نے دیدار ء شتوں گڑا من دیست کہ ادا نازی نہ انت منی ہوش ء منا پہک یلدا ت

شُمنے راست اُنت من گنوکانی وڑا گپ جتگ ء گشتگ کہ ادا نازی نیست پر چا کہ منی دل
 سک سُنک ء انگت سُچگ ء اُنت نون شُمازیر ء گزیر یک کارے بہ کن ات اے منی مُحکم
 اُنت فوج ء تیار کن ات ء مہمان جاہ ء بہ چار ات کہ باریں ہے مہمان کہ چدوساری ہما
 اتاں ہما اُنت اگاں ناں سردار شرافت خان ء گشت وتی پت ء رابزاں سردار نوبت خان ء
 را کہ واجہ آمہمانانی نام ء کہ تو گرے آو پیری شتگنت سردار نوبت خان چو مستیں لیڑہ ء
 انگت مسست ات ء گشت نے کہ فوج ء تیار کن ات ء فوج تیار کنگ بوت فوج نے
 سروک سردار نوبت خان وت بوت۔ ء اے فوج نے تہا سردار شرافت خان ہم گون ات
 گوں۔ و ہدے کہ فوج رہادگ بوت روچ سک چست ات ء فوج تیزی روان ات ء فوج
 نے کمان سردار نوبت خان ء را گون ات۔ سردار شرافت خان ء دیست کہ نون سواری
 یک بلا ہیں جنگلی نے تہا روگ ء اُنت سردار شرافت خان اے دیم ء آدیم چا رگ ء ات
 کہ کجام زمین جا گہ نے بہ بیت کہ من وتارا دور بدیاں کہ انا گہ ء دیست نے کہ نریں
 جا گہ نے ہے میدان ء وتارا انچو دورے دات کہ سدرگ ء یکی ء ہم نہ جت گڑا فوج واتر
 بوت ء پدا وتی شہر ء بازار ء اتکاں۔ سردار شرافت خان ء را لوگ ء برگ بوت ء یک
 کو اسیں دست بندے آرگ بوت ء سردار شرافت خان ء را چالک کنگ بوت ء سردار
 شرافت خان مات ء سپائیں روگن گون الگدرا ء شرافت خان ء راماں ریتک ء گوں از گند
 ء از بوتک ء ہرچ مُشت ء موش کت۔ ہے وڑا داں پانزہ روچ گوست ء شرافت خان ء
 گوں وتی مات بانک پریا تون ء گشت مات من اینچونا ذراہ نہ اوں من پر چا ہر روچ انچو
 درماں مُشت نے ء مان رتیج نے مات گشت منی ساہ نے کپ نے توچہ اپس نے سرا
 کپتگ نے تو توک ء پیچ نے اے زیمی تی جسم ء توک ء وش کننت سردار شرافت خان
 گوں وتی مات ء گشت بلے اگاں من و بیمار نہ اوں منا اے زیمانی بوہاں کشت مات ء
 گشت چوں تو بیمار نے تو اے بلا ہیں اپس نے سرا کپتگ نے سردار شرافت خان ء گوں
 وتی مات ء گشت مات من وتارا وت چہ اپس نے سرا دور داتگ پر چا کہ من وت نازی
 گوں نازی نے ناکوز ہگ ء روان داتگ سردار شرافت خان نے مات ء گشت زانہ

نازی نے زنتک کئے انت؟ سردار شرافت خان ء گشت ہے مرد کہ چیزے روج ساری
منی مہمان جاہ ء منی مہمان آتاں۔ چھے مردمانی تھا یک مردم نے نام سردار بہراخان ات
کہ گوں وتی ہماہاں یک سیاہ ء تہاریں جنگلی ء بوتگ آتاں ء من ہے روج ء گوں وتی لہتیں
ہماہاں پہ شکار ء شتوں ء من چہ وتی ہماہاں گسر کپتوں ء مناشپ کپت ء ہے جنگل سیاہ ء
تہارات ء سک تزنسناک ات ء پداسک سردات مناسردی ء بے ہوش کت بلے ودے
کہ من ہوش کت گڑامن دیست کہ من یک آسے ء سراو پتگوں ء منا یک نوجوانیں
مردے پزنچگا انت مناسپاہیں روگن مان رنچگا انت من پاداتک ء نشنتوں ماگپت ء
تزان ء کپتاں گڑاشری نے پوہ بوتوں کہ نازی ہے مردے ناکوزتکیں ء پدانا نازی ہے مرد
نے کہ نام نے سردار خان انت۔ ہمیشی نے دشثار انت گڑامن نازی ء راگوں بہرام
خان ء نکاح دات بگک زلیا نے لوگ ء پدا آیاناں ہماشپ ء پہ اڑت روان دات ودے
کہ منی پت ء سباء فوج کشی کت گڑامن ہے فوج نے تہا گوں اتوں ء من وتارا یک
نریں ریکشانیں جاگہی ء وت دوردات کہ سردار نوبت خان گوں وتی ہماہاں بیراہ کنت ء
سردار بہرام خان ء راروگ نے موہ بہ رسیت پرچا کہ منی پیریں پت لیڑہ نیگ ء مسست
انت کہ من نازی ء راوت نکاح کناں ء تراپوگی کناں ماتنی من اگاں اے ڈرسیں کار
کتگ انت ء تو منارا اینچودرمان دینگ ء وبت تر بیمار کت نون تو و مادر سر پد بوت نے گڑا
چہ مرچیک ء منی مُشت ء موش ء بند بہ کن ء من وتی جان ء شوداں ء بازار ء رواں پرچا کہ نون
سردار بہرام خان گوں نازی ء پانزہ روج بوتگ نون آیک شہر ء بازاری ء زور سر بوتگ
انت مات ء گشت منی چُک تو سکلیں مردی کارے کتگ۔ کہ نازی سردار بہرام خان نے
دست ء داتگ کہ نازی سردار بہرام خان نے دشثار ہم بوتگ منی چُک تئی پت ء بزاں
سردار نوبت خان ء بلاہیں ہک زوری نے کتگ ات سردار شرافت خان نے مات ء
گشت ابا من ترا تئی دلیری نے داد ء دیاں کہ سکلیں دلیریں کارے کتگ۔ حد اتراپے
روچاں بہ کنت تئی پت و سکلیں زالمے ترا حد اپہ نیک بہ کنت تو وتی قوم ء نون وت سمبال بہ
کن کہ سردار نوبت خان نے ہوش چہ پیری ء نون شتگ ودے کہ سردار شرافت خان

بازارِ شت گڑا دُرسیں مردماں دعا کت کہ اللہؑ ترا شرافت کہ پہنچ نہ کت۔ تو پیمانیک ے
 ترا حد اہر و ہدے پوتی قوم ء نیک بہ کنت سردار شرافت خان ے بازار ے آہگ ء تمائیں
 قوم گل ء شادان بوت کہ شکر انت سردار شرافت خان صحت من بوت نی ء وش بوت ے۔
 سردار نوبت خان ء و ہدے کہ پوتی چک پہ سلامتی ء دیست گڑا ٹھکے دات کہ نون ہیرات بہ
 کن ات کہ منی چک سردار شرافت خان حُدا ء وش کت شاد ء شاد کامی بہ کن ات کہ منی
 یکیں زہگ اللہؑ چرے مصیبت ء رکھتنگ درتہ پوشان ء پوشاک بدے ات داں سے
 روج ء شاد ء شاد کامی بوت ء درتہ پوشاکاں پوشاک دینگ بوت ء گڑنگانی لاپ سیر کنگ
 بوت بلے سردار نوبت خان چہ نازی ء انگت بے حال نہ بوت ء سردار شرافت خان ے وشئی
 ے چارمی روج ء پدا سردار نوبت خان ء حکم دات کہ باندازاں پیچھی روج فوج ء تیار بہ کن
 ات کہ من پدا پہ نازی ے شوہاز ء رواں پرچا کہ تنی و ہدی منی دل گشیت کہ نازی انگت ہر
 کس ء چہ منی محل ء دُڑا تگ ء برتگ چرے سیاہ ء تہاریں جنگل ء درنہ کپتنگ شہا ے جنگل ء
 شہری ے سراچار ء تپاس بہ کن ات منی دل گشیت کہ نازی مارا ز رورپ کپیت شہر ے
 دُرسیں مردماں گشیت سردار نوبت خان تو وت زان ے کہ یک زہگے مردم داں کسانیا ء
 بے دُڑیت ء بیاریت ء بے رودینیت ہما زہگ چارہ سال ے امر ء بتیت ء بہ رسیت ء پدا
 انا گہ ء بروت ء بیگو اہ بہ بیت گڑا تو چونی ء انسان ے بوت کنت سردار نوبت خان نازی
 انسان ے نہ بوتگ بلکیں جن ے بوتگ تو مئے نون گپ ء پوہ بُو نازی ے حیاں ء درا
 تئی چک سردار شرافت خان چرے مُسیبت ء حُدا ء رکھینتنگ تونوں حُدا ے گورا پہ
 سردار شرافت خان ے واستہ دعا بے لوٹ سردار نوبت خان ء وتی شہر ے دُرسیں مردمانی
 گشتگیں گپ ویل کنت ء فوج ء راتیار کت بلے پدا دُرسیں مردم انکاں ء سردار نوبت
 خان گوں وتی قوم ء گشت کہ باریں چے گپ ے اے دُرسیں مردماں دپ یکے کت ء
 گشت سردار نوبت خان تو ونوں ضد کتگ کہ من نازی ے شوہاز ء رواں بلے مئے گپ
 گوں تو ایش انت کہ تو فوج ے کمان ء سردار شرافت خان ء رابدنی ء تو مرو گوں بلکیں تو
 ہدا بہ بند ء وتی ملک ے اے دگہ کاراں بہ کن پرچا کہ سردار شرافت خان نون وت کابل

انت ء پدائتی یکیں زہگ انت باید انت کہ سردار شرافت خان پہ نازی تے چار ء پیاس ء
 بروت منے گپ گوں تو ہمیش انت یکبرے سردار نوبت خان ء چو آپر س بیگ ء آس برت
 پدا ڈر سیں شہر ء بازارے مردماں جت ء جہل ء کت گڑا سردار نوبت خان ء وتی چک
 شرافت خان ء رالوٹا نینت ء سر پد کت ء گشت کہ ڈر سیں مردمانی گشتگ انت کہ فوج
 تے کمان ء وتی دست ء بہ کن بزاں سردار شرافت خان من ترافوج تے کمان ء دست ء
 دیاں ء باندا سہب تے سراتو فوج ء را بڑو سر جمیں جنگل ء چار ء پیاس بہ کن اگاں نازی
 ہے مہماناں ڈڑا تگ ء برتگ گڑا چرے جنگل ء تنی و ہدی در نہ کپتگ انت پر چا کہ اے
 جنگل چشیں جنگلے نہ انت کہ پہ آسانی مردم چرے جنگل ء در بیت اے جنگل تے آسر
 کنگ ء کو اس ء زانتکار یں مردم ء راما ہے لگیت گڑا اے مردم مردماناں دہ پانزدہ روچ ء
 گیش نہ انت۔ سردار شرافت خان اے جنگل تے ڈر چک ء داراں بہ پٹ ء شری تے
 سرا چار ء پیاس بہ کن انشاء اللہ ترانازی دپ کپیت سردار شرافت خان ترا پر تے سپر ء
 چائے سے ء چار ماہ در کار بہ بیت بلے بے نازی بیگ ء میا ء تو وت زان تے کہ منا بے
 نازی بیگ ء یک ساعتے نہ بیت پر چا کہ من نازی پہ ناز ء نکرہ تے رود بیتگ سردار
 شرافت خان من ترا یکبرے پدا گشاں اے جنگل تے پیاسگ ء ہیچ کوتاہی مہ کن ء وتی
 سرداری زہرگ ء پہ وتی پیر یں پت ء کار بندنوں برو کہ اللہ تئی مدت ء بہ کنت ء ترا سوب
 مند بہ کنت۔ سردار شرافت خان ء وتی پت تے ڈر سیں گپ شری تے سرا گوش داشت
 انت ء وتی آگوش ء در کنت پر چا کہ سردار شرافت خان ء کہ وت نازی چرے محل ء در
 کت ء گوں سردار بہرام خان ء رادات گڑا سردار شرافت خان وتی پت تے ڈر سیں گپاں
 چوں وتی گوشاں جا گہہ دنت بلکیں سردار شرافت خان وتی دل ء گشت کہ ہرچی منی دل بے
 لوٹیت من ہمائی ء کناں سردار شرافت خان گوں وتی فوج ء روانگ بوت ء ہے وڑا کہ
 سردار شرافت خان تے دل ء گشت کہ ادا اودا مپت چکر ء ہے وڑا داں سے ماہ ء یا چار
 ماہ ء پدا وتر بوت سردار شرافت خان ء فوج تے کمان تے وتارا گون ات فوج ء را محکمے
 دات ء گشت تے کہ شماوت زان تے کہ منی پت نوں سک پیر بوتگ شما نوں آئی تے

گپانی سرائی، مہل مہ کن ات پر چا کہ منی پتے ء فوج بزاں شمنے سربراہ منا کتگ نوں شمارا
 منی گپانی سراز یادہ ہمل کنگ لوٹیت پر چا کہ من شمنے سرداراں ء پد فوج نے کمان منا
 گون انت دُرسیں فوج ء گشت سردار تو راست گشتے مارتی حکم سر ء چٹائیں ہے وڑا سردار
 شرافت خان ء دُرسیں فوج وتی راہ ء آورت ء پد گشت نے شمارا وتی ورگ ء چرگ نے
 واستہ چنت ماہ نے راشن گون دُرسیں فوج ء گشت سردار مارا سے چار ماہ نے راشن گون
 انت سردار شرافت خان ء حکم دات کہ باراں ہمدابہ بوج ات ء برو ات اے جنگل ء شکار بہ
 کن ات ء پد ابیا ات کنو رہ کن ات کہ ما ء شماس نندن ء ورن ات دانکہ چار ماہ ء پد پدا
 واتر بہ کن ات بزاں ماہ ء شمایہ نازی نے شوہاز ء بے سوب بوتگن ات دُرسیں فوج ء گشت
 سردار ہرچی کہ تو گشتے شرافت خان نے گشتن نے پد فوج داں سے ماہ ء پد پدا واتر بوت ء
 وتی شہر ء بازاراں اتک ء سر بوت سردار شرافت خان ء کہ فوج نے کمان نے دست ء
 ات اعلان کت ء گشت داں سے ماہ نے پد فوج پہ نازی نے شوہازگ ء ناکام بوتگ
 ہمیشکہ فوج پدا وتی شہر ء بازار ء اتلگ گورے اعلان نے اشکنگ ء سردار نوبت خان ء
 وتی چک شرافت خان لوٹائینت ء شتری ء شتری نے سراجست کت کہ ترانازی پچ جاگہہ
 دست نہ کپت سردار شرافت خان ء وتی پت سردار نوبت خان ء راگشت ابامن گون وتی
 فوج ء داں سے ماہ ء اے جنگل نے تہا شتری ء چار ء پیاس کت بلے منا نازی دست نہ
 کپت سردار نوبت خان ء پد حکم دات کہ فوج ء را تیار بہ کن ات کہ من وت فوج نے
 ہمراہی ء رواں نازی نے شوہاز ء چائے مناشش ماہ درکار بہ بیت من داں نازی ء شوہاز
 نہ کنناں من ادا نیاہاں دُرسیں مردماں ء سر جمیں فوج ء گشت کہ نوں و مئے سردار پہرکا
 گنوک بوتگ ء نوں سردار نوبت خان ء را بلاج کنگ لوٹیت پر چا کہ سردار نوبت خان
 نے دماغانی سرائی نے گار ء بیگو اہی ء انچو اسر کتگ کہ سردار نوبت خان بگیر چہ
 نازی ء نوں دگہ پچ کس نہ گندیت دُرسیں مردماں سردار شرافت خان ء را لوٹائینت ء
 گشت سردار تئی پت ء رانوں پہرکا گشتے ہوش ء یل کتگ بزاں سردار نوبت خان ء بلاج
 نے سک زورت انت۔ سردار شرافت خان ء حکم دات کہ مرچی دیوان جاہ ء دُرسیں

مردماں ءِ دُرسیں فوج لوٹائینگ بہ بیت ءِ یک ءِ دو ڈاکٹر ہم لوٹائینگ بہ بیت کہ منی پت ءِ را بہ چاراں سردار شرافت خان ءِ گشگ ءِ سردُرسیں مردم دیوان جاہ اتک انت ءِ یکجاہ بوت انت چوکہ سردار شرافت خان وت یک نیکیں مردے ات ءِ سردار شرافت خان ءِ ہرچ فیصلہ ءِ کہ کت گڑاچہ وتی ملک ءِ دُرسیں مردماناں سلاہ ءِ گپت مرچی ہم سردار شرافت خان ءِ ہمیشکہ وتی ملک ءِ مردم لوٹائینتاں ءِ جُست کتنت کہ شہاے باروا چے گشے منی پت ءِ را علاج ءِ ضرورت انت اگاں ناں بزاں سردار نوبت خان ءِ را دُرسیں مردماں گشت سردار شرافت خان تووت بہ چار کہ سردار نوبت خان ءِ بیمار انت کہ ناں تئی پت سردار ہما انت کہ نازی چرے محل ءِ گار ءِ بیگواہ انت سردار نوبت خان ءِ دماغ شرنہ انت ءِ ہر وہدء بس سردار نوبت خان بگیر چہ نازی ءِ نام ءِ دگہ ہچ کس ءِ را نزانت گڑا سردار نوبت خان چونی ءِ سار انت واجہ سردار نوبت خان ءِ را علاج ءِ سک ز رورت انت گڑا سردار شرافت خان ءِ ڈاکٹراناں محکم دات ءِ گشت بروات منی پت ءِ بہ چارات ڈاکٹر شت انت۔ سردار نوبت خان ءِ گور اسلام ءِ دعا بوت۔ سلام ءِ دعاء چے پد ڈاکٹر اں گشت۔ سردار نوبت خان ماتئی ہلاج ءِ کنگ ءِ اتکگاں مارا تئی زہگ ءِ سردار شرافت خان ءِ محکم داتگ کہ منی پت ءِ دماغ شرنہ انت شہا بروات الیشی ءِ ہلاج ءِ بہ کن ات سردار نوبت خان ءِ گشت کہ منا و ہچ نہ انت من و ذراہاں ڈاکٹر اں گشت سردار ماہم زاناں کہ تو ذراہ ات بلے سردارانی صحت ءِ چارگ منے پر ز انت سردار نوبت خان ءِ گشت شریں شہا کہ اتلگ ءِ پ منی صحت ءِ چارگ ءِ گڑا شہا وتی کارا ہنا بہ کن ات ڈاکٹر اں سردار نوبت خان ءِ دماغانی چارگ بنا کت ءِ پداسردار نوبت خان ءِ را گشت ءِ سردار تو چیزے روچ ءِ گپ کم بہ کن ءِ وتی لوگ ءِ آرام بہ کن کہ ترا منے ز رورتیں کہ ما ڈاکٹر انت تئی ہاسین ءِ مارا تئی ز رورت انت کہ تو منے سردار ات ءِ منے گشگ ءِ سراہممل بہ کن پرتو باز شہر تر انت ما ترا ءِ گشگ لوٹاں کہ نوں تو وتی سرداری ءِ دُرسیں ڈ بہ ءِ سردار شرافت خان ءِ را بدے کہ آوت نوں ملک ءِ را بہ سمبالت پرچا کہ سردار شرافت خان نوں کابل انت اگاں ناں گڑا تئی ملک چو نازی ءِ وڑا گار ءِ بیگواہ

بیت ءتئی نام نشان ہم پشت نہ کبیت بہتر ہمیش انت کہ تو منے گپاں بزور ءنوں آرام بہ کہ
 یکبرے سردار و سردار نوبت خان پہ ڈاکٹرائی سرا سک زہر گپت ء پدا ڈاکٹرائی شور ء
 سلاہانی سرا گشت ءے کہ شتریں من وتی چُک ء راوتی سرداری ءے دُرسیں ڈ بہ آل دیاں ء
 وت شمنے گشتگ ءے سرا ہممل کناں۔ ڈاکٹر سردار نوبت خان ءے گپانی کنگ ء سک
 وش بوت انت ء پادا تکاں ء پدا سردار نوبت خان ء را شترئی ءے سرا تسلی ءے دات ء چہ
 سردار نوبت خان ءے گورا پادا تک انت ء دیم پہ سردار شرافت خان ءے گورا تک انت
 ء سردار شرافت خان ء را گشت ءے سردار شرافت خان ترا چہ مرچیک ء وتی دُرسیں ملک
 ءے سرداری مبارک بات کہ تئی پت ء مارا اتوں لکھتگ ء داتگ سردار شرافت خان ء
 تزان کت ء گشت کہ منا اے گوں شما زبان انت من وتی ملک ءے یاد ر ملک ءے آرچ
 پیسلی ءے اگاں بہ کناں بگیر شمنے اجازت ء نہ کناں۔ بگیر اجازت ء ہچ وڑیں فیصلہ من نہ
 کناں سردار شرافت خان ء پدا گشت کہ اے منی زبان انت اے شہر ء بازار ءے دُرسیں
 مردماں گشت سردار حد اہے روچاں بہ کن کہ تو مارا وتی آرچ فیصلہ ءے ی ءے سرا
 زور ءے گوں ما دُرسیں قوم چہ تو سک وش انت کہ حد اہر وہد ءے روچاں بہ کن انت کہ تو
 ہر وہد ءے قوم ء ریاست ءے ہمراہی ءے بہ کن ات سردار شرافت خان گشت اے ملک تہنا
 منی نہ انت بلکیں اے ہر یک سنگ ء شمنے ہک مان انت گڑا اے ملک ء ہرچ فیصلہ
 ءے کہ کنگ بیت شمنے جُست کنگ ز روری انت پرچا کہ شمنے ہک انت۔ اگاں منی
 پت ء ہر فیصلہ ءے کنگ ء شمارا جُست نہ کنگ آوتی جواب ءوت دنت من بید ء شمیگ ہچ
 فیصلہ نہ کناں پرچا کہ اے ملک ءے سرمایہ کہ شما ات گڑا من شمارا چوں بیحال کناں من
 شمنے دُرسیں چُک اوں ء شما کسان ء مزن منی ہم چُک ءے۔ سردار نوبت خان ء وتی چُک
 لوٹائینت ء گشت بچار من ترا وتی سرداری دات کہ تو پہ من شتریں کار ءے کنتے بلے تو
 سہب ء چہ بیگاہ مردماں نشنگ ء صلاہ مشورہ کنتے تو منی یک گپے بزور تو وتی فوج ء را پدا
 تیار بہ کن ء پہ نازی ءے شوہاز ء برو تو وت زانے کہ منا بے نازی بیگ ء نہ بیت۔ اگاں
 ناں من وت رواں پہ نازی ءے شوہاز ء سردار نوبت خان ء گوں سردار شرافت خان ء گشت

سردار شرافت خان ءِ درّائینت منی پت ہر فیصلہ ءِے کہ منادینگی انت من ہما پیسلہ ءِ
 زوراں من باندائی اے گپ ءِ دیوان ءِے دیما جناں باریں مناد دیوان چے فیصلہ دنت
 پرچا کہ من بگیر دُرسیں مردمانی اجازت ءِ چہ چچ کت نہ کنناں سردار شرافت خان ءِے پت ءِ
 گشت منی چُک تو سک شرکنئے گاں وتی ریاست ءِے سرازلم مہ کُتیں گُڑ امرچی منی ہم حال
 اے نہ بوت۔ بلے منی چُک شرافت خان تو چچ چُشیں فیصلہ بگیر وتی عوام ءِے اجازت ءِ مہ
 کن چائے آفیصلہ تئی وتی جندے بہ بیت پرچا کہ من وتی سرداری ءِے تہا سگ زلم کتنگ
 ءِ مرچی تو وت گندگات کہ منی قوم چہ من انچو دلپزوش انت منی چچ گپ ءِے زورگاتیار نہ
 انت سردار شرافت خان من ترا پدا گشاں کہ چومہ بیت۔ کہ بانداترائی ءِ منی عوام چومنی وُڑا
 چہ سرداری ءِ در بہ کنت۔ سردار نوبت خان ءِ گشت منی چُک من ووتی و ہدگوازینتنگ۔ بلے
 نون تو وتی و ہد ءِ پشری بہ گوازین بس منی گون تو نصیحت ہمیش انت سردار شرافت خان گون
 وتی قوم ءِ وتی ملک ءِے تہا نشنگ ءِ وتی چاریں روچاں پہ گل ءِ شادان گوازینتنگ ءِ ات۔
 بلے چے دیما سردار بہرام خان چہ ہما ہاں گسر کپتنگ ات گون نازی ءِ سردار بہرام خان
 ءِے سر پہ دگہ شہرے ءِ کپت۔ سہب بوہگ ءِ ات نازی گشت بہرام خان من نون سک
 دمبرتگ بہرام منانوں والے ءِ ہم سک گپتنگ سردار بہرام خان ءِ گشت نازی نون و من ءِ
 تو اے سیاہ ءِ تہار ءِ اے تزن سناکیں جنگل گوازینتنگ نزیک ءِ اتگاں نازی تو منی ساہ ءِ ارواہ
 ءِے ءِ منا تو چہ وتی دوئیں چماں دوست ترے نون وتی دل ءِ کمزور مہ کن بلکیں وتی دل ءِ
 منگے انگت ڈ ڈ کن کہ نون من تو شہر ءِ سر باں شریں ساعتے ءِ پد شہر نزیک بوت سردار بہرام
 خان ءِ یک سارت ءِ ہونکیں کہوری ءِے بُنا نازی ءِ را پہ ناز ءِ نکرہ ءِے وتی امبازانی سرا
 واب گپت ءِ شریں ساعتے ءِ پد پدا نازی ءِ را پہ ناز ءِ نکرہ ہے پادے کت ءِ نادینت ءِے ءِ
 گشت ءِے نازی تو ادا بہ نند کہ من رواں بازار ءِ جُست ءِ پُرس ءِے کنناں ءِ لوگ ءِے باڑہ
 کنناں ءِ پدا ترا ہمود ابراں دانکہ من وتی سر ءِ ہوش بہ کنناں ءِ من ءِے تو وتی شہر ءِ بازار ءِ برواں
 بلے تو منی زہم ءِ بزور ءِ ہدا پہ ایمنی بہ نند انشاء اللہ من اَنو کایاں ءِ ترا شہر ءِ براں سردار بہرام
 خان ءِ نازی ءِ را گشت ءِ پادا تک دیم پہ شہر ءِے نیگار ہادگ بوت۔ بلے نازی ءِ گشت

بہرام تو منی یک گپٹے گوشدار تو بازارء رؤگالات پہ لوگیئے شو بازء سردار بہرام خان
 گشت ہو تو باریں بگش کہ تئی چے گپٹے نازیء گشت سردار بہرام منی گپٹ ایش انت
 کہ سے مردم ئے لوگ ءپہ باڑہ مزور سردار بہرام خان یکبر ئے و حیران بوت ءپدا گوں
 نازیء گشت ئے نازی آئے نازی؟ اے ستیں مردم کجام انت کہ من ایشانی لوگ ءپہ
 باڑہ مزوراں نازیء گشت اے ستیں مردم ہما انت کہ من ترا اٹو سر پد کناں یکے و چٹک
 ریش ئے لوگ ءپہ باڑہ مزور ءومی و زاگل چم ئے لوگ ءپہ باڑہ مزور سیمی و ہما پیریں
 بگک ئے کہ آئی ئے سرے مود ماش ء کنگ انت آئی ئے لوگ ءپہ باڑہ مزور اگاں
 اے ستیں مردم وتی لوگ ءپہ سستا باڑہ بدینتت بلے تو ایشانی لوگ ءپہ باڑہ مزور سردار
 بہرام خان تو منی گپٹاں شمری ئے سرا گوشدار ء برو چرے ستیں مردماں و تارا پھریز بہ کن
 کہ اے ستیں مردم سکیں لچیں مردم بنت بگکانی حال ء تو ت سر پدے کہ منی چے حال
 بوت برو بلے منی گپٹاں شمری ء دل ء یات کن سردار بہرام خان ء گشت شمریں۔ بلے سردار
 خان و ہدے کہ اے شہر ء بازار ء سر بوت گڑا چہ نازی ئے گپٹاں پہک بے حال بوت سر
 ئے یک نیماں زالی ئے لوگ ء کپت ء سردار بہرام خان ء ہے نیماں زال ء راجست کت
 اثاں من مسافرے آں منا وتی لوگ بانک ہم گون انت منا یک لوگے پہ باڑہ زورگی
 انت تو مناسوج ئے بدے باریں کئی باڑہ والا لوگ رسیت ہے نیماں زالیں جنین آدم ء
 گشت واجہ تئی نام کا انت سردار بہرام خان ء گشت منی نام سردار بہرام خان انت ہے
 نیماں زالیں جنین آدم ء گشت منی چک توتی لوگ بانک ء یکبرے بیار ء اے منی لوگ
 حالی انت شادو سے روچ ء ہدا بہ نندے داں کہ ترا لوگے پہ باڑہ بہ رسیت سردار بہرام
 خان ء گشت شمریں ماتنی سردار بہرام خان شت نازی ء رازرت ء ہے نیماں زال ئے
 لوگ ء اتک انت پہ یک ء دوروچ ئے واستہ بلے نازی اے لوگ ئے نندگ ء وش نہ
 ات پر چا کہ نازی ء چیشیں نیماں زالانی گپٹ وتی بزات سردار شرافت خان ء ایش کتگ
 ات ء چیزے چہ وتی چماں دیستگ ات کہ بگک زلیا ء سردار نوبت خان ئے ماٹری ء در
 کت ء منار تحفہ ئے بکشات۔ بلے بازیں اے نیماں زال گوں من چے کنت نازی ء

جُست کت ماتی تئی نام کے انت ماتی ءِ درّائینت منی چُکت منی نام بُلگ گھنچ انت سردار
 بہرام خان ءِ گُشت بُلگ گھنچ اے شہرے نام چے انت بُلگ گھنچ ءِ گُشت منی پت اے
 شہرے نام دیان انت ءِ اے شہر بلوچانی انت بُلگ گھنچ ءِ گُشت۔ ماتی تئی نام کے نت
 بزاں نازی ءِ راگُشت ءِ نازی ءِ پزہر لنگک پردات منی نام نازی انت ہے وڑا سردار
 بہرام خان ءِ راگوں نازی ءِ بُلگ گھنچ ءِ لوگ ءِ دو سے شپ بوت کہ نازی ءِ گُشت
 بہرام خان بازار ءِ شت ءِ لوگ ءِ باڑہ زُرت اگاں ناں ما انگت بُلگ گھنچ ءِ
 لوگ ءِ بہ ننداں سردار بہرام خان ءِ درّائینت نازی من باندارواں بازار ءِ پے وتا لوگے باڑہ
 زوراں تو پرچا پے بُلگ گھنچ ءِ لوگ ءِ ننگ ءِ دلگزان ات سردار بہرام خان ءِ اے
 شہر ءِ بازار نہ دیستگ ات بلے پے نازی ءِ ہاترا سہب ءِ شت پے یک دوکانے دپ ءِ
 اوشتا ءِ ہے دوکاندار ءِ را جُست ءِ کت واجہ ترا باڑہ والا لوگ نیست کہ منا لوگے باڑہ
 زورگی انت۔ ہے دوکاندار ءِ گو را یک لوگ ہم است ات گڑا دوکاندار ءِ بزاں
 سوداگر ءِ کہ آئی ءِ نام سیٹھ عیسیٰ ات گُشت ءِ منی یک لوگے حالی انت ءِ آئی ءِ باڑہ
 دو سدکلدار انت۔ ماہ ءِ سردار سردار بہرام خان ءِ چار سدکلدار دات پے دو ماہ ءِ ہاترا
 اے لوگے باڑہ زُرت ءِ نشت ءِ وتی دُر دا لگیں نازی ءِ را ہے لوگ ءِ آؤرت ءِ بلے سردار
 بہرام خان پہکا چہ نازی ءِ اے گپ ءِ بیحال ات کہ چُٹک ریش ءِ لوگ ءِ باڑہ مہ
 زور پرچا کہ اے دوکاندار ہم چُٹک ریش ءِ ات ءِ نام ءِ سیٹھ عیسیٰ ات سردار بہرام
 خان ءِ گُشت نازی بچار من مردین آدمان من سہب ءِ کہ رواں پے شکار ءِ پدا بیگاہ ءِ کایاں
 اگاں تو تہنہا ءِ گڑا من بُلگ گھنچ ءِ گُشاں کہ آئی کر ابیت ءِ بہ نندیت بلے نازی ءِ گُشت
 سردار بہرام خان مناوتی تہنائی ووش تر بیت بلے تو یک کارے بہ کن تو برو بازار ءِ کٹمک
 بند یک ءِ دو دست گد بیارگوں کہ من ادا وتارا مشکول کنان ءِ ہے گد ءِ دوچاں بلے بندیکاں
 چار ءِ سے رنگ بہ کن بزاں ہپت رنگ بلے سردار بہرام خان ءِ وتی دل ءِ گُشت کہ من
 رواں اے زراں بُلگ گھنچ ءِ دیاں کہ پے نازی ءِ آبریشم یا بند یک بہ گپت ءِ ایر بہ کنت من
 شکار ءِ کہ کایاں گڑا بُلگ گھنچ ءِ کر اچہ بند یک ءِ آبریشماں زوران ءِ دو میں دستیں گداں

زوراں ۽ رواں نازی ۽ را دیاں سردار بہرام خان گشت پہ بُلگ گہنچج ۽ گورا ۽ گشت
 ۽ ماتی گہنچج اے زراں بڑور پہ نازی ۽ آبریشم ۽ بندیک بگرہپت رنگے بہ کن من وَاٹوں
 رواں شکار ۽ پدا بیگاہ ۽ کایاں بلے بُلگ گد ۽ سبزے بہ کن گڑا پہ نازی بران ۽ گوں بُلگ
 گہنچج ۽ زرزرت آنت ۽ دیم پہ دُکان ۽ شت ۽ ہپت رنگ ۽ بندیک ۽ آبریشم زرت ۽ وتی
 گورا ایرکت ۽ وتی و ہدے پدا سردار بہرام خان بیگاہ ۽ اتک ۽ بُلگ گہنچج ۽ گورا وتی
 دُردانگیں نازی ۽ آبریشم ۽ بندیک ۽ زرت آنت ۽ دیم پہ وتی مہرانی جنت ۽ بزاں نازی
 ۽ گورا سربوت ۽ پہ ناز ۽ نکرہ ۽ سردار بہرام خان ۽ راچارا ۽ کنڈگے جت ۽ سردار
 بہرام خان ۽ راگلاش ۽ کت ۽ نادینت ۽ وتی نرم ۽ نازرکیں دست ۽ پہ سردار بہرام
 خان ۽ کیسگ ۽ بُرت ۽ ہمے سید ۽ مجگ کہ سردار بہرام خان ۽ کہ پتنگ آنت ۽ وتی
 کیسگ ۽ کتگت نازی ۽ کش اتاں ۽ ورگ پناکت ۽ سردار بہرام خان ۽ وتی دست پہ
 کش ۽ کیسگ ۽ بُرت ۽ ہمے آبریشم ۽ بندیک درکتنت ۽ نازی ۽ رادات آنت ہمے وڑا
 نازی وتی کار ۽ مشکول بوت بزاں کباہی ۽ دوچک ۽ پناکت ۽ سردار بہرام خان ہم
 وتی شکار ۽ بزاں نازی گوں وتی گد ۽ دوچک ۽ سردار بہرام خان پہ وتی شکار ۽
 شوک ۽ ہمے وڑا چیزو کے روچ گوست کہ نازی ۽ یک نرم ۽ نازرکیں کباہے دو تک ۽
 تیارکت نازی ۽ اے کبا چوزہگانی دُتکانی وڑا ناز اتک ات گوں وتی نرم ۽ نازرکیں
 دستاں و ہدے کہ بہرام خان بیگاہ ۽ چہ شکار ۽ اتک گڑا نازی ۽ چوہمک روچ ۽ وڑا چہ
 سردار بہرام خان ۽ کیسگ ۽ سید ۽ مجگ کش اتاں ۽ وت ۽ بہرام خان ۽ وارت آنت
 ۽ وتی مہرانی زر ۽ اچش بیگواہ بوت آنت داں سہب بوت نازی پادا تک ۽ آرز بندے جوڑ
 کت ۽ وت ۽ سردار بہرام خان ۽ وارت گوں نازی ۽ سہنگے مشکول بوت ۽ پدا پادا تک بلے
 نازی گشت سردار بہرام خان تو ورو گائے شکار ۽ اے کبا ۽ بڑور برو بازار ۽ بہائے بہ کن
 بلے منی یک گپے ترایات انت اگاں ناں سردار بہرام خان ۽ دُرائینت نازی کجام گپ
 نازی ۽ گشت آگپ ایش انت کہ من ترا پدا پوہ کنناں منی اے کبا ۽ چٹک ریش ۽ زراگل
 چم ۽ را بہامد ۽ بلے سردار بہرام خان اے کبا ۽ دگہ کسی کرا بہا کن ۽ بہ کن سردار بہرام

خان ء گشت شرّیں کہ تو منا پوہ کت۔ و ہدے کہ سردار بہرام خان چہ لوگ ء در اتک گڑاچہ
 نازی نے اے گپ پہک بیحال بوت سیدھا پہ بُلک گہنچ نے لوگ ء سُت بُلک گہنچ ء را
 گشت نے بُلک گہنچ من رو گاؤں شکار ء تو اے کباء بڑور بازار ء بہائے بہ کن زراں وتی
 کرا ایر کن من شکار ء رواں کایاں بیگاہ ء پدائی گوراچہ تو زراں زوراں سردار بہرام خان پہ
 شکار ء سُت بُلک گہنچ ء وتی دل ء گشت کہ اے کباچوں شرّ دو تنگ من اے کباء زوراں
 سیٹھ عیسیٰ نے گورا بہائے کناں چہ دگرے دینگ ء اے کباء مئے سیٹھ گورا بہ کنت شرّ تر
 انت ء پدا وتی زراں ہم دنت ء زوریت نے بُلک گہنچ ء کبا زرت دیم پہ سیٹھ عیسیٰ نے
 دکان ء سُت ء سلام نے دات ء نشت سیٹھ عیسیٰ ء بُلک گشت بیا بُلک گہنچ ترا مرچی کجام
 گوات ء آورتگ بُلک گہنچ ء پسنہ دات کہ من ہر روج گشتگ کہ تئی چارگ ء کایاں بلے
 منا آہگ نہ بوتگ مرچی من پرے واستہ اتکگاں کہ من ایک شرّیں چیز نے تئی واستہ گوں
 من گشتگ چہ دگرے بدل ء تو اے چیز ء بڑور۔ سیٹھ عیسیٰ ء گشت بُلک گہنچ چے چیز
 نے زانہ بُلک گہنچ ء گشت اے کباے۔ ہو کباے درکت ء سیٹھ عیسیٰ ء را پیش نے
 داشت سیٹھ عیسیٰ و ہدے کہ اے کباچار ات گڑا گشت نے بُلک گہنچ اے کباے قیمت
 چے انت بُلک گہنچ ء گشت سیٹھ صاحت اے کباے قیمت دوسد کلدار انت ء سیٹھ عیسیٰ ء
 اے کبا زرت ء بُلک گہنچ ء دوسد کلدار دات بُلک گہنچ پادا تک ء وتی لوگ ء سُت بیگاہ ء
 و ہدے کہ سردار بہرام خان چہ شکار ء و اتربوت۔ سیدھا پہ بُلک گہنچ نے لوگ ء اتک ء سلام
 نے دات ء بُلک گہنچ ء را گشت نے ماتئی گہنچ تو اے کبا بہا کت بُلک گہنچ ء پسنہ دات
 منی چُک من کبا بہا کت ء اے تئی کباے زرا انت سردار بہرام خان ء چہ بُلک گہنچ نے
 گورا وتی کباے زرا زرت انت ء دیم پہ شاہی تبیں نازی نے گورا اتک ء سر بوت چو
 ہمک روج نے وڑاوت ء نازی ء سیدے مجگاناں وارت ء پہ کندگ ء مسکرا و پت انت
 سہب بوت نازی ء چو ہمک سہب نے وڑا آرز بند جوڑ کت ء وت ء بہرام ء وارت سردار
 بہرام خان ء نازی یکبرے وتی امبازاں چو ہمک روج نے وڑا زرت ء پدا نازی ء را
 گشت نے نازی من نون رواں شکار ء اللہ نے میارے بلے نازی ء گشت سردار بہرام

خان تو یکبرے منی اے دو تلگیں کبائے حالان بدئے باریں د با بہا س۔ رراس سنا
 بدئے سردار بہرام خان ء گشت نازی شتریں کہ مناتزانگ ء گیتک من اے کبا کئی گورا
 بہا کت سردار بہرام خان ء پسہ دات من زاناں من یکی نے گورا بہا کت نازی ء گشت
 شتریں تو نونوں بروشکار ء سردار بہرام خان چو ہمک روچ نے وڑاشت پہ شکار ء نازی ء وتی
 ہے باڑہ والا ئیں لوگ نے ساپ ء سلہ کنگ پنا کت نازی وتی لوگ نے ساپ ء سلہ
 کنگ ء دلگوش ات ہر وہد ء سردار بہرام خان کہ شکار ء شت گڑا نازی ء وتی لوگ نے
 ساپ ء سلہ کنگ پنا کت۔ ہے وڑا چیز کے روچ ء پد سیٹھ عیسیٰ ء وتی یک کاردار نے پہ
 بُلک گہنچ ء دیم دات کہ برو بُلک گہنچ ء را بگش ترا سیٹھ عیسیٰ ء لوٹنگ کاسد ء شت ء بُلک
 گہنچ را سیٹھ عیسیٰ نے کلوہ دات انت بُلک گہنچ ء گشت شتریں من باندا کایاں بلے بُلک
 گہنچ پدا چرے حبر ء پہر کا بیحال بوت ء ہے وڑا سے ء چار روچ گوست سیٹھ عیسیٰ ء را
 آرام نیا تک سیٹھ عیسیٰ ء پدا وتی کاردار دیم دات پہ بُلک گہنچ نے گورا کہ تو برو بُلک گہنچ ء
 بگش بُلک گہنچ تو زاناں بیحال بوت نے کہ تو منی گورا نیا تک نے کاسد شت بُلک گہنچ
 نے گورا پدا سیٹھ عیسیٰ نے حال نے داتاں بُلک گہنچ ء را گشت من و پہک بیحال بوتگون
 انشاء اللہ مرچی من کایاں بُلک گہنچ ء وتی کار گیشینت انت ء دیم پہ سیٹھ عیسیٰ نے گورا
 شت۔ وہدے کہ بُلک گہنچ سیٹھ عیسیٰ نے کنگ ء سر بوت۔ دعاء سلام ء چے پد سیٹھ عیسیٰ ء
 گشت ماتی گہنچ تو مرچاں منگی نئے کہ من پر تو سے ء چار کاسد دیم داتگ بلے تو انگت
 گندگ نہ بے زاناں تی کار انچش باز انت کہ تو سک دست گٹ نے بُلک گہنچ ء من چو و
 دست گٹ نہ اوں بلے من بیحال بوتگون تو باریں بگش ترا پہ من چے کار است کہ تو پہ سک
 ہدوک ناک نے سیٹھ عیسیٰ ء گشت بُلک گہنچ من ترا یک جُست نے کناں بُلک گہنچ
 یکبرے حشک ء حیران بوت ء پدا بُلک گہنچ ء گشت بگش باریں چے جُست نے سیٹھ
 عیسیٰ ء گشت منی جُست اش انت کہ کبا کہ تو منی گورا بہا کت اے کبا کتیا دوتنگ بُلک
 گہنچ ء درائینت پر چازاناں اے کبا ترا دوست نہ بیت سیٹھ عیسیٰ ء پسہ دات بُلک گہنچ منا
 اے کبا سک دوست انت من ترا جُست کنگ ء اوں اے گپ نے گشگ ء بُلک گہنچ

وتی دل ئے توک ء سک وش بوت کہ نوں سیٹھ عیسیٰ ء پدا گشت بُلگ اے نازی زاناں
 کئے انت۔ بُلگ گھنچ ء درائنت ہے مرد کہ تئی بان ئے باڑہ گون انت ہے مرد ئے لوگ
 بانک ئے نام انت نازی۔ گڑا سیٹھ عیسیٰ ء بُلگ گھنچ ء راہتیں زردات ء گشت ئے کہ تو
 برو نازی ء راجپار باریں نازی انچو شتر انت کہ اے کبا چو شتر انت۔ بُلگ گھنچ گشت
 شتریں من باندارواں نازی ء راجپاراں ء تراپدا حال دیاں سہب ء بُلگ گھنچ شت پہ نازی
 ئے لوگ ء چاریت کہ نازی ئے لوگ ئے دپ ڈن ء بستگ ء کُبل انت۔ بُلگ گھنچ
 توارکت نازی ء نازی۔ نازی ء توک ء آوزدات توکئے منا توارکنگ ء ات۔ بُلگ
 گھنچ ء پدا گشت نازی ماتی منوں۔ نازی ء گشت ماتی گھنچ تو ئے چے کارے زاناں ترا
 پہ من است بُلگ گھنچ ء گشت ماتی منا زہیر بوتگ پر تو من ہمیشہ تئی چارگ ء اتلگ
 اوں۔ تئی لوگ ئے دپ ڈن ء کُبل انت تو توک ء تہناشتگ ئے نازی ء گشت بُلگ گھنچ
 منی لوگ واجہ کہ پہ شکار ء روت گڑا من گشتگ کہ ڈن ء بند بہ کنت۔ ماتی گھنچ زاناں ترا پہ
 من سک کار است بُلگ گھنچ ء درائنت۔ نازی جان من بس تئی چارگ ء مرچی اتلگ
 اوں نازی ء گشت شتریں تو باندا بیا کہ من چہ وتی لوگ واجہ ء چابیاں پچگراں بُلگ گھنچ ء
 گشت شتریں ماتی من باندا کایاں بُلگ گھنچ شت شپ بوت۔ سردار بہرام خان چو ہمک
 روچ ئے وڑا تک مرد ء جن آں شام کت ء وپتاں سہب بوت نازی پادا تک ء آرز بند
 ئے جوڑ کت مرد ء جن آں وارت سردار بہرام خان پہ شکار ء شت وتی لوگ ئے ساپ ء
 سلہ ء دلگوش بوت بلے بُلگ گھنچ ء اے شپ پہ آگہی سہب کت ء وتی ٹانٹ ء گلو ہاناں
 مانچت ء دیم پہ نازی ئے لوگ ء رهاگ بوت۔ وہدے کہ نازی ئے لوگ ئے
 دروازگ ئے دپ ء رست دیست ئے کہ نازی ئے لوگ ئے دپ پدا کُبل انت گڑا
 بُلگ گھنچ ء زیکیں وڑا آوزدات۔ نازگل او نازگل تئی لوگ ئے دپ ئے دروازگ وپدا
 کُبل انت زاناں تو بجال بوتگ ئے کہ چہ لوگ واجہ ء چابیاں پچ بگرے نازی ء پسہ
 دات۔ ماتی گھنچ من پہر کا بجال بوتگوں انشاء اللہ باندا چابیاں پچگراں بُلگ گھنچ ء گشت
 مادر تو کہ چو بجال بے گڑا تئی سر بوٹ بیت گڑا کئے ئے پٹیت۔ من اتلگوں کہ ترا چاریں

ءتئی سراپٹیں نازی ءتوک ء پٲہ دات انچو کہ من ترا گشت باندا انشاء اللہ من چابیاں
 چچگر اں چہ وتی لوگ واجہ ء بلے نازی ء بُلگ گہنچ ءے اے گپ کیمار نہ کت ء وتی لوگ
 واجہ ء رانہ گشت ءے ہے وڑا بُلگ گہنچ ءے روگ ء آہگ ء راشش روچ گوست بلے
 بُلگ گہنچ ء اوں وتی روگ ء آہگ بند نہ کت پر چا کہ بُلگ گہنچ ء راسیٹھ عیسیٰ ءے داتگیں
 زراں انچیں مست ء مگرہ کتگ ات کہ آئی ء وتی دل ء گشت کہ من زور نازی ء اے
 دروازگ ءے دپ ء پچ کنگ پر مایاں۔ ہے وڑا گہنچ ء شش روچ پدا گوست پے
 دیما بُلگ گہنچ ء راسیٹھ عیسیٰ ء پے آرام ء منیشت ء پے دیما نازی ء راوتی گوستگیں حال ہم
 دیما ات بلے نازی یک کسانیں جنین آدم ءے ات۔ انچو بُلگ گہنچ ءے روگ ء آہگ ء
 مجبور بوت سہب ء کہ سردار بہرام پے شکار ءے واستہ سرگپت گڑا نازی ء سردار بہرام خان ء
 راگشت بہرام خان مرچی تو دروازگ ء کہ بندے گڑا چابیاں پدا منی نیمگا توک ء دور دے
 کہ بُلگ گہنچ ء منا گشتگ کہ من یک ٹیمب ءے ی ء کایاں ءتئی سراپٹھاں سردار بہرام
 خان ء چابی چہ وتی کیسگ ء درکت ء نازی ء رادات انت ء پے شکا شت بلے بُلگ گہنچ چو
 وتی گول ءے پدا پدا تک ء دیست ءے کہ لوگ ءے دروازگ ہما وڑا ڈن ء کبل انت
 بُلگ گہنچ چو ہمک روچ ءے وڑا گشت نازجان تو چون ءے لوگ ءے توک ء نازی ء پسو
 دات ماتئی گہنچ من مرچی چابی چہ وتی لوگ واجہ ء پچ گپتگت من چابیاں دور دیاں ڈن ء
 تو چابیاں چچن ء کبل ء پچ کن ء بیا توک ء نازی ء چابی ڈن ء دور دات انت۔ بُلگ گہنچ ء
 وتی دل ء گشت کہ نوں منی گول انشاء اللہ سرجم بوت۔ بُلگ گہنچ ء چابیاں زرت ء کبل
 پچ کت ء توک ء پترت ء سلام دات ء نشت ء گپ ء تزان بوت۔ شرریں ساعتے پد بُلگ
 گہنچ پادا تک ء نازی ء رار ہست ءے کت ء دیم پے سیدھ عیسیٰ ءے دکان ء شت۔ سیدھ عیسیٰ
 چہ گل ء بال بوت ء بُلگ گہنچ ء راشتری ءے سرانادینت ء بُلگ گہنچ ءے پسگ ء لگنت بیا
 بُلگ گہنچ باریں تو وتی وادہ ءے سراوشتاگ ءے یاناں بُلگ گہنچ ء پٲہ دات سیدھ عیسیٰ
 اگاں تئی قسمت بہ جنت ءے تو اے ارادہ ءے سوب مند بہ بے اے جنکے نہ انت گشے زاناں
 حورے سیدھ عیسیٰ ءے درائینت بچار بُلگ گہنچ اے گپ ءے تو وت زان ءے من تئی وہدی سور ہم

نہ کتگ ء من ذات ء ہم بلائیں مردے آں ء منا چرے شہرے ء رسیں مردماں چے مال ء
 دولت گیشتر ہم است سیٹھ عیسیٰ ء گشت بُلگ گہنچ منی حیاں ء اے جنک کہ چُشیں شر نگے گڑا
 اے بچک ء اے جنک دُڑا تگ توئے بُلگ گہنچ اے جنک ء را وڑے بہ کن ء پہ من
 بیارے من گوئے جنک ء سور ء سانگ کناں بُلگ گہنچ ء وتی دست دل بند ء جت ء گشت
 ء سیٹھ عیسیٰ تو چچ گم مہ کن اے دُردانگیں جنک لوگ ء بانور بیت یک گپے ایش انت کہ
 تو منی زڑے دینگ ء بند مہ کن گڑا تو وتی دل ء لجم بو کہ اے جنک بزاں تئی لوگ بانک
 بیت۔ سیٹھ عیسیٰ ء گشت بُلگ گہنچ تو داں زندگ ءے اے منی گوں تو زبان انت کہ تئی
 ہرچ منی بڈ ء بستگ ء زڑ تو ہرچی کہ لوٹ ءے من ترانوں دیاں بُلگ گہنچ ء ہرچ زڑے کہ
 لوٹ ات سیٹھ عیسیٰ ء ہما دمان ء دات انت ء بُلگ گہنچ چہ گل ء بال بوت ء پادا تک ء وتی
 لوگ ء شت ء ہے وڑا بُلگ گہنچ ء وتی روگ ء آہگ ساڑی داشت۔ ہمک روچ داں
 نازی ءے چارگ ء اتک۔ برے پہ نازی ء چائے ہم گز است برے پہ نازی ءے سرے
 پٹگ ءے نیمون ء ہم اتک بلے بُلگ گہنچ وت حیران ات کہ من چے وڑا اے جنک ء را
 چُشیں گپ بہ جناں پر چا کہ بُلگ گہنچ ء را اے ہم زانت کہ اے جنک سکلیں زانتکارے ء
 بلائیں وانندہ ات اے جنک چرا جنکاں نہ انت کہ منی گپاں رد بہ کپیت دوئے روچ ء پد
 بُلگ گہنچ ء وتی دل ء سوچ کت کہ اے وڑا چے بگیر دگہ چ وڑ نیست۔ گہنچ شت پہ عیسیٰ
 ءے گوراء ء سیٹھ عیسیٰ ء گشت ءے سیٹھ عیسیٰ من وتی اگل ء را ہرچ وڑا تا چینتگ بلے منی
 اگل ء منا پھک جواب داتگ۔ پر چا کہ اے جنک سکلیں زانتکارے ء وانندگ ءے اے
 گپ ء ہجر رد نہ کپیت بلے من انگت تئی واستہ یک ہنرے ساز اتگ اگاں تو وت ہم گوں
 من مدت ء کمٹک بہ کنئے سیٹھ عیسیٰ ء گشت کہ من وتیاراں بگش گوں تو چے مدت ء کمٹک
 بہ کناں بُلگ گہنچ ء گشت منا کمٹک بے ہوشی دارو ء پڑ ء بدے چہ وتی پُتینکاں کہ من
 باند ابیگاہ ء کہ پہ نازی ءے چارگ ء رواں چو ہمک روچ ءے وڑا پہ نازی ء چاہ کہ جوڑ کناں
 گڑا اے دارواں بزاں بے ہوشی دارواں نازی ءے چاہانی تہا مان کناں۔ بلے تو وتارا
 گوں وتی گاڑی ء ہمودا بیار ء رسین جلدی۔ سیٹھ عیسیٰ ء گشت بُلگ گہنچ ہرچی کہ گٹے من

ہمائی ۽ کناں پر چا کہ منائے جنک سک دوست بیت۔ سیٹھ عیسیٰ وتی پتینکاں پٹ ات ۽
 بے ہوشی دا رو بگ گھنچ ۽ رادات آنت۔ بگ گھنچ چہ سیٹھ عیسیٰ نے گورا پاد اتک ۽ وتی
 لوگ ۽ شت۔ اے شپ حدا ۽ روج کت سہب بوت ۽ پدا بیگاہ بوت۔ بگ گھنچ پہ نازی
 نے چارگ ۽ شت ۽ بگ گھنچ ۽ چوہمک روج نے وڑا گشت نازی جان او نازی جان
 شتکوں چابیاں دور دے کہ من تئی چارگ ۽ اتلگوں ۽ پدا بگ گھنچ ۽ شت ماتئی کک
 نے سبر کن چابیاں وتی کرہ ہدار کہ من رواں کمو چکلی تیل کاراں پہ تئی سرے چرپ کنگ
 نے واستہ بگ گھنچ میدان میدان ۽ شت پہ سیٹھ عیسیٰ نے دوکان ۽ سر بوت ۽ سیٹھ عیسیٰ ۽ را
 گشت نے من روگا ہاں نازی نیگ ۽ کملکی ۽ رند تو وتی گاڑی ۽ بزور ۽ پہ اہوتی ہمودا نازی
 نے لوگ نے دپ ۽ بیاء و تارا ہمودا ہدار بگ گھنچ ۽ سیٹھ عیسیٰ ۽ راسو گہہ کت ۽ جلدی جلدی
 پہ نازی نے لوگ ۽ شت۔ وہدے کہ اودا سر بوت پدا توارے کت نازی جان نون چابیاں
 دور دے کہ من کبل ۽ پچ کناں نازی ۽ چہ وتی پندول ۽ چابیاں ۽ در کت ۽ دور دات آنت
 بگ گھنچ ۽ چابی چت آنت ۽ کبل ۽ راپچ کت ۽ پترت گپ ۽ تزان بوت۔ بگ گھنچ ۽ چو
 امرے وڑا چاہ جوڑ کت ۽ دو پنگانے آورت ۽ چاہ یے پنگاناں مان کتنت بلے نازی نے
 پنگان ۽ راپے بے ہوشی دا رواں کملکے مان کت ۽ دو پیناں نشت ۽ چاہ وارت۔ بلے نازی
 گو مے چاہانی ورگ ۽ دمانی ۽ رند خمار بوہان بوت بگ گھنچ ۽ شت ماتئی من نون رواں کہ
 من مارچی کارے است۔ بگ گھنچ پاد اتک ۽ دروازگ نے دپ نے ڈن ۽ بست بلے
 نازی انچش خمار ات کہ چوش نے ہم نہ گشت کہ بگ گھنچ کبل ۽ برگوں ۽ دروازگ ۽
 کبل کن۔ بگ گھنچ تئی وہدی سیٹھ عیسیٰ نے گورا سر نہ بوتگ ات سیٹھ عیسیٰ ۽ بگ گھنچ راہ ۽
 دچار کپت آنت۔ سیٹھ عیسیٰ ۽ راوتی گاڑی ہم گون ات دوئیں گاڑی ۽ سوار بوت آنت۔

سید ہادیم پہ نازی ۽ لوگ ۽ اتکنت ۽ سر بوت آنت۔ نازی وتی تہت ۽ سرا بے
 ہوش ات بگ گھنچ ۽ نازی ۽ را بڈ کت ۽ دیم پہ گاڑی ۽ آورت ۽ سیٹھ عیسیٰ ۽ نازی وتی
 لوگ ۽ آورت ۽ وا پینت ۽ یک ہاسیں کاردارے نازی ۽ کڑا نادینت ۽ گشت ہر دیں کہ
 نازی ۽ ہوش کت۔ ہر چیز لو طیت بدے نے ات بلے چہ دیم او ہدے کہ بہرام خان چہ

شکارِ اتک پہ وتی لوگ ء گڑا دیست نئے کہ نازی ادا نہ انت یکبرے سردار بہرام خان ء
ہوش سُت ء پدا سردار بہرام خان ہنگی نہ بوت چوگونوکانی وڑا بس ہے گپے کت۔ بہرام
نازی گار انت ء نازی بہرام نازی گار انت ء نازی۔ بلے سردار بہرام خان سیٹھ عیسیٰ ء
لوگ ء چپ ء چا گرد ء تڑات ء ہے گپے کت پر چا کہ سردار بہرام خان ء نون شری ء سرا
زانت کہ اے کار سیٹھ عیسیٰ ء بیگ ء بُلگ گہنچ بیگ انت ء من ء نازی گشت کہ زانگل چم ء
بان ء پہ باڑہ مہ زور نیماں زال ء کڑا زیادہ مرو بلے من نازی ء اے گپ نہ زرت ء منا
نازی ء اے ہم گشتگ ات۔ کہ چٹک ریش ء بان ء پہ باڑہ مہ زور پر چا چشیں مردم سکت
بچ بنت۔ بلے من نازی ء اے گپ ہم نہ زرت۔ ہمیشکہ منی سرگار بوت۔ نون من چوں بہ
کنناں بس سردار بہرام خان چہ سیٹھ عیسیٰ ء ماڑی ء نُشت ء دیما تڑات ء ہے گپے گشت
بہرام خان نازی گار انت ء نازی بہرام نازی گار انت ء نازی۔ وہدے کہ نازی پہ ہوش ء
اتک ء اے توارے اش کت۔ گڑا نازی ء زانت کہ بُلگ گہنچ ء جوز اتون ء وڑا منی سر
پدا گار کت۔ اے دُرسیں کار بُلگ گہنچ ء بوتان نون و نازی یکبرے اشک ء حیران بوت
کہ من چوں بہ کنناں کہ چرے ماڑی ء در بیاباں ء سردار بہرام خان ء گورا بُرواں۔ بلے
نازی سکلیں زانتکاریں جنین نئے ات دلے دُڈ کت ء گشت نئے یا اللہ تووت منی اڑت ء
پردگ ء بہ کن۔ بس نازی ء دگہچ نہ گشت ء سردار بہرام خان ء ہے آپس جنگل ء ویل
بوت ادا نازی ء ہم وتارا چوگونوکانی وڑا ہاموش کت ء ہچ گپے نہ جت ء وردے ہم نہ لوت
ات بگیر چہ پٹے آپ ء کہ دست ء اشارہ ء سرالوط ات نئے۔

سیٹھ عیسیٰ ء پدا اے بان ء کہ نازی نشنگ ات ادا نیا تک پر چا کہ سیٹھ عیسیٰ ء وتی
دل ء گشتگ ات من نازی ء راپہ سانگ ء رازی کنگ لوٹاں ہے وڑا سسے روچ گوست ء
نازی شری ء سرانوں سر پد بوت کہ سردار بہرام خان چوگونوک ء وڑا ہے بادگیر ء چپ ء
چا گرد ء بس ہے گپ ء گشتیت کہ نازی بہرام گار انت ء نازی بہرام خان نازی گار انت ء
نازی سیسی روچ ء نازی گوے مولد ء کہ آئی ء دیبی ات گوے مولد ء گشت نئے منایک دو
نان پچ ء بدئے۔ گوے گپ ء گشگ ء مولد جلدی جلدی پادا تک ء پہ نان ء جوڑ کنگ ء

سُت۔ مولد و سکت گل بوت پرے گپ ۽ کہ نازی ۽ مریچی نان لوٹنگ۔ مولد گوڑے نان ۽
 کار ۽ دلگوش بوت۔ بلے نازی ۽ جلدی جلدی یک نمدی یے لکھ ات ۽ وتی گورا ایرکت ۽
 نمدی ۽ توک ۽ نبشتے نئے کت او بہرام تو وتارا پہ ہوش بہ کن من ترا شرمی ۽ سراسر پد کنگاہاں
 انچش کہ من ترا ساری ۽ گشتنگ ات کہ چٹنگ ریش ۽ بان ۽ پہ باڑہ مہ زور بلے تو منی گپ نہ
 زرت تو ہم زان نئے کہ منا چٹنگ ریش ۽ ڈڑا تگ ۽ ادا وتی باد گیر ۽ تہا آورتگ۔ بلے پدا
 من ترا گنگاہاں تو برو وتی جان شود ۽ وتی آپس ۽ چہ جنگل ۽ بیار ۽ شپ ۽ ہے ماڑی ۽
 دروازگ ۽ دپ ۽ بوشت ۽ من وتارا یک وڑے تی گورا کاراں تو منا زور ۽ برو بلے یک
 گپے من شمارا و انوکاں پوہ کنگ لوٹاں آگپ اش انت کہ ہماروچ ۽ بٹگ گہنچ ۽ کہ اے
 بے ہوشی دارو نازی ۽ چاہانی مان کتنت۔ گڑا چیر ۽ کے دارو پشت کپت ۽ بٹگ گہنچ چھے
 داروہانی چست کنگ ۽ بیحال بوت اے دارو نازی ۽ دست ۽ کپتنت۔ نازی ۽ داں کہ
 ہوش اتگ چت ۽ پندول ۽ کتنت ۽ نازی ۽ نوں شرمی ۽ سرازانت کہ بٹگ گہنچ ۽ اے
 دارو منی چاہانی توک ۽ مان کتنت ۽ اتگنت (اے گپ و ہماروچ میگ انت) و ہدے
 کہ مولد ۽ ناناں آورت گڑا نازی ۽ پدا گشت اماں آپ بیار مولد و ہدے کہ پہ آپ ۽ رندا
 سُت۔ گڑا نازی ۽ ہے نمدی نانانی تل ۽ ات ۽ یک نانے وارت نئے ۽ گشت نئے مولد
 اے ناناں بہ زور برو ہے گنوک ۽ رابد نئے اش مولد ہم سر پد نہ ات کہ اے گنوک نازی ۽
 لوگ واجہ انت۔ مولد ۽ نان زرت انت ۽ دیم پہ سردار بہرام خان ۽ دیماد و ردا ات انت ۽
 تچان تچان ۽ سُت۔ و ہدے کہ سردار بہرام خان ۽ دلگوش کت نان نئے زرت انت ہے
 نمدی ڈن ۽ بوت سردار بہرام خان ۽ نمدی ونت ۽ پادا تک ۽ سُت دیم پہ وتی آپس ۽ درگیچ ۽
 جنگل ۽۔ آپس نئے درگیتک ۽ وتی جان نئے ہم جنگل ۽ آپی ۽ کڑا ششت ۽ جنگل ۽ تروتا بے
 کت۔ و ہدے کہ شپ بوت ۽ شپ وتی اولی پاس ۽ سر بوت۔ گڑا سردار بہرام خان وتی
 آپس ۽ سوار بوت ۽ دیم پہ سیٹھ عیسیٰ ۽ باد گیر ۽ دپ ۽ اتک آپس ۽ مہارے دست ۽ کت ۽
 نشت۔ ہما پہ نازی ۽ ودار ۽ بلے سردار بہرام خان سے شپ ۽ بے واب ات۔ پمیشکہ ہما
 آپس ۽ مہارے دست ۽ ات ۽ واب کپت بلے چے دیمانا نازی ۽ چارات کہ مولد ہم واب

کپتنگ نازی سیٹھ عیسیٰ ء بادگیر ء نرم نرم ء ایر کپیان بوت ء دیم پہ سردار بہرام خان ء نیمگا آہگا
 بوت بلے چہ دیمادلمرادموالی چہ وتی سنگتانی گورا اتنگ ات ء دیم پہ وتی لوگ ء روگ ء
 ات دیست ءے کہ یک جنتی حورے چہ سیٹھ عیسیٰ ء بادگیر ء ایر کپیان انت۔ دلمرادموالی ء
 وتی گام تیزتر کتعت چہ نازی ء پیسرشت ء سر بوت دیست ءے کہ یک نوجوانی ء را اُپس ء
 مہار دست ء انت ء واب انت۔ دلمرادموالی ء چھے نوجوان ء دست ء بزاں سردار بہرام
 خان ء دست ء اے اُپس ء مہار پتچ گپت ء وتی دست ء کت ء ہمداساٹری بوت ء اوشتاں
 نازی سر پد نہ ات کہ اے سردار بہرام خان نہ انت نازی اتک ء سر بوت۔ دیمادلمرادموالی
 ء نازی ء را وتی امبازاں زُرت ء ہے اُپس ء سرانادینت ء پہ دیم شت۔ نازی ء
 گشت سردار بہرام خان من ترانہ گشت وتا چہ زانگل چماں ء چُنگک ریشاں ء چہ نیماں زالاں ء
 بزاں دو مُدگپ جنیناں بہ پہر یز بلے تو منی گپ نہ زُرت گندے منا ء ترا پدا ہے نیماں زال ء
 جتا کت۔ بلے اللہ ء زاناں پٹما بڑگ بوت۔ بلے نون و توشٹ کنئے برو وتی ہوش ء سرا بہ
 کن سر جمیں شپ ء نازی ء نصیحت کت بلے نازی انگت سر پد نہ ات کہ اے سردار بہرام
 خان نہ انت۔ سر جمیں شپ ء نازی ء دلمرادموالی جنگل ء ویل اتاں سہب بوت۔ نازی ء
 گشت سردار بہرام خان نون من دمبرتگ کٹکے بدار و ہدے کہ دلمرادموالی ء اُپس ء را
 داشت نازی ایر اتک گڑا نازی ء دیست کہ اے سردار بہرام خان نہ انت۔ اے دگہ
 یک چرسی ات۔ نازی ء اگل کت ء گشت پلپت تو چونیں مردے ءے ات کہ تو منا ادا
 آورتگ۔ دلمرادموالی ء گشت بی بی مناما پ کن دوشی من سک نشہ بوتگوں تو و ہرچ گپے کہ
 جنگ من و زانتگ کہ تو چے گشتگ۔ بی بی منا تو حُدا ء دوستی ء ماپ کن۔ نازی ء وتی
 دل ء گشت کہ نون منی سر پدا گار بوت بلے نازی سکلیں زانتکار یں جتکے ات۔ نازی ء پہ ہزر
 کٹکی گشت پلپت برو نون پہ من کمنک آپ بیار کہ من وتی چماں شوداں و ہدے کہ اے
 گپ نازی ء دلمرادموالی ء گشت گڑا دلمرادموالی پرے گپ ء گشتگ ء سک ش بوت ء جلدی
 جلدی پادا تک ء ادا ودا چارگ ء لگنت ء انا گہ ء دیست ءے کہ یک چاہ یے ادا است ء
 چاہ ء را ڈولے ہم پر انت۔ دلمرادموالی ء تو ارکت بی بی او بی بی ادا بیامن ترا آپ چہ چاہ ء

کٹھان ۽ دیاں کہ ادا چاہیے آست ڈولے ہم پر انت نازی شت چاہ ۽ کڑا ۽ دلراد موالی ۽
 را اکل نئے کت جلدی منا آپ کٹش ۽ بدئے چہ چاہ ۽ کہ من چم دست کناں۔ دلراد موالی ۽
 چہ چاہ ۽ آپ کٹش ات ۽ دات نازی ۽ گشت تو نون برو آنگو من ادا چم شوداں دلراد موالی
 چرے جا گہ ۽ کمٹک دور شت ۽ اوشتات نازی ۽ چم ششت ۽ پدا دلراد موالی ۽ راتوارے
 کت بیا ادا منا پدا آپ کٹش ۽ بدئے کہ من وراں دلراد موالی اتک ۽ ڈولے زرت ۽ ماں
 چاہ ۽ ایردات کہ نازی ۽ واستہ آپ کٹشاں۔ دلراد موالی آپ ۽ کٹگ ۽ لگت۔ بلے نازی ۽
 پُشتی نیمگا تیلانک دات ۽ دلراد موالی گوں ڈول ۽ چاہ ۽ کپت ۽ نازی وتی آپس ۽ سوار بوت ۽
 دیم پے جنگل ۽ رهاگ بوت ۽ سردار بہرام خان ۽ وہدے کہ واب ۽ بُست کت دیست
 نئے کہ منی آپس ادا نہ انت یکبرے ۽ سردار بہرام خان حشک ۽ حیران بوت۔ بلے پدا
 اکلے کت ۽ پادا تک ۽ وتی ا۔ پس ۽ پدے گران کتنت ۽ روان بوت چہ دیماد ہدے کہ سیٹھ
 عیسیٰ ۽ را حال اش دات کہ نازی چدا لکتگ بلے دوشی سیٹھ عیسیٰ ۽ دگہ ہچ نہ گشت ۽ وتی
 بادگیر ۽ سرا ۽ چہ وتی پسیل ۽ دپ ۽ نازی ۽ پدے گران کتنت دیست نئے کہ اپسی پدا نت۔
 گڑا سیٹھ عیسیٰ ۽ ہم ہے پد گپت انت ۽ دیم پہ جنگل ۽ نیمگار رهاگ بوت بلے چہ دیمانا نازی
 گوں وتی دل ۽ پُرسوزیں ارماناں چوشہ سوار ۽ روان ات۔ دیماء روچ ۽ ہم تزند زورا کیں
 بانزل ماں تیوگیں دنیا ۽ سرا شنگ ۽ تالان کتگ اتاں۔ یک شریں ساعتے ۽ پد سیٹھ عیسیٰ ۽
 سردار بہرام خان دُچار کپت انت ۽ سیٹھ عیسیٰ ۽ سردار بہرام خان ۽ جُست کت واجہ تو اے
 جنگل ۽ نیمگا چیارو گات سردار بہرام خان ۽ پتہ دات واجہ منی آپس گار انت۔ من وتی
 آپس ۽ شو باز ۽ رو گاوں پمیشکہ کہ منی آپس ۽ پد ہے جنگل ۽ رو گات انت۔ بلے تو حالاں بدئے
 کہ تو چیا چو گنوکانی وڑا اے جنگل ۽ رهاگ نئے سیٹھ عیسیٰ گشت منی گپ ۽ ویل بہ کن سردار
 بہرام خان ۽ درائنت واجہ من ۽ تو نون و ہم سپراں پر چا کہ من اوں ہے جنگل ۽ تہا ویلاں کہ
 منی آپس گار انت گڑا تو پر چا وتی رازاں چہ من چیردات دونیں گپ ۽ جنان کنت ۽ رو گات
 انت سیٹھ عیسیٰ ۽ گشت واجہ من اے ملک ۽ بلائیں نامداریں مردے آں ۽ منا چرے
 ملک ۽ دُرسیں مردماں مال ۽ دولت گیشتر آست ۽ من تنی و ہدی سور نہ کتگ گڑا یک

روچے بُلگ گہنچ ء یک کبا یے منی گورا پہ بہاء آؤرتگ ء من اے کبا پہ دوسد کلدار ء بہا
 زرت پر چا کہ منا اے کبا سک دوست بوت ء اے کبا ء دوچوک ء منی دل گوں وتا بُرت
 من گؤمے کبا ء زورگا ء گورا کنگ ء وہ چگی نہ بوتوں ہر وہد ء ہے کبا ء دوچوک گشتے منی دیما
 زاہرات من گڑا یک روچے بُلگ گہنچ ء را پدا لوٹائینت ء جُست کت بیا بُلگ گہنچ تو اے
 کبا کہ منی کرا بہا کت ہما انت منی دل منا گشتیت کہ انچش کہ اے کبا شرا انت اے کبا ء
 دوچوک دوہینچوشرا انت۔ اے کبا زاناں کتیا دوتلگ منا حالاں بدے باریں بُلگ گہنچ ء
 گپ گپ ء راٹائینت ء پادا تک ء شت منا اوں آرام نیا تک من دوسے روچ ء پد پدا
 بُلگ گہنچ را لوٹائینت ء جُست کت۔ بُلگ گہنچ تو منا مرچی شری ء سرا حال دے کہ اے
 کبا کتیا دوتلگ بُلگ گہنچ ء گشت اے کبا یک انچیں مردی ء دوتلگ ء پدا گشتے
 اے کبا گڑا نازی ء دوتلگ سیٹھ عیسیٰ ء گشت بُلگ گہنچ اے نازی زاناں کئی زہگ انت
 بُلگ گہنچ ء منا پسہ دات کہ اے ادء مردے نہ انت۔ اے چیزے روچ انت کہ ادا
 اتلگنت ء اے یک مرد ء یک جنینے آں بلے سیٹھ عیسیٰ من گشاں اے جنین اے مرد ء
 لوگ بانک نہ انت وہدے کہ بُلگ گہنچ ء منا اے گپ گشت گڑا من گشت بُلگ گہنچ تو
 اے جنین ء یک وڑی ء دُر ء پہ من بیار کہ من گوں وتا سانگے کناں من بُلگ گہنچ ء را بازر
 دات ء پرے کار ء رازی کت۔ بُلگ گہنچ ء ہے جنین آؤرت پہ من۔ من اے جنین وتی
 بادگیر ء سرا نادینت ء یک ہاسیں مولدے آئی ء کرا کت کہ ہر چیزے لوٹیت بدے یے ء
 پہ منی سانگ ء واستہ رازی یے بہ کن سے روچ ء نندگ ء پد بلے دو شیکین انت کہ اے
 جنین چہ منی بادگیر ء بیگواہ انت۔ من ہے جنین ء شوہاز ء سرگردان اوں سردار بہرام خان ء
 گشت واجہ تئی نام کا انت زاناں سیٹھ عیسیٰ ء گشت واجہ منی نام سیٹھ عیسیٰ انت۔ سیٹھ عیسیٰ ء
 ہم جُست کت واجہ تئی نام کا انت سردار بہرام خان ء پسہ دات منی نام دلوش انت بلکیں وتی
 اصلی نام سردار بہرام خان ء نہ گشت گوں سردار بہرام خان کہ وتی نامے سیٹھ عیسیٰ ء گورا
 دلوش کتگ ات وت ء سیٹھ عیسیٰ چو گنوکانی وڑا ہے جنگل ء تہا سرگردان انت۔ کہ انا گہ
 اشانی چم ہے چاہ ء کپت انت۔ اشاناں تئن ء ہم سک گپتگ ات۔ وہدے کہ اشاں اے

چاہ دیست گڑاچم اش روشنا بوتاتاں۔ سردار بہرام خان ء سیٹھ عیسیٰ جلدی جلدی ہے چاہ ء کڑا
سربوت آنت کہ ما آپ کٹشن ء وراں بلے چاہ ء رادول پر نیست آت پر چاہ کہ ساری ء
نازی ء دلرادموالی گوں ڈول ء ہے چاہ ء دوردات ء وت شت یکبرے ء سیٹھ عیسیٰ ء سردار
بہرام خان اداودا چارگ ء لگت اتنت بلے ڈولے اش نہ دیست پداپہ چاہ ء کڑا اتکنت ء
چاہ ء توک ء سرے کٹش ات ء چار ات ء کہ بلکیں ڈول چاہ ء توک ء کپتنگ گڑا دیست
اش کہ چاہ ء توک ء یک مردے اوشتا تگ ء نرم نرم ء نارگ ء انت۔ سردار بہرام خان ء
آواز دات ء گشت تو جن ءے یا کہ انسانے ءے اے چاہ ء تہا نارگ ءے۔ دلرادموالی ء
گشت واجہاں من جن ءے نیاں بلکیں من شمنے وڑیں انسانے آں منا چرے چاہ ء جلدی
در بہ کننے کہ منی ساہ نوں پشت کپتنگ بس۔ اگاں شمانا جلدی درمہ کننے گڑا من ہے چاہ ء
توک ء مراں سردار بہرام خان ء اکل کت کہ ادا ڈول و نیست ماترا چونی ء بہ کٹشاں۔
دلرادموالی ء پست دات واجہاں من گوں ڈول ء چاہ ء تہا کپتنگاں یکبرے ء سیٹھ عیسیٰ ء سردار
بہرام خان پکیر ء کپت انت کہ ما چونی ء اے مرد ء راچہ چاہ ء در بہ کنناں۔ بلے پدا سردار
بہرام خان اکل کت ء گشت ءے۔ سیٹھ عیسیٰ براں لہتیں پیش چمے جنگل ء بڑان ء کاراں ء
یک سادے ریاں ء اے سادے چاہ ء توک ء رادیاں ء مرد ء راچہ چاہ ء کٹشاں سیٹھ عیسیٰ ء
گشت شرے گپے توجت منا کار مچلے ہم گوں سیٹھ عیسیٰ ء بہرام خان ء جلدی جلدی ہے
جنگل ء کنگ پیش بڑات ء سادے رست چاہ ء کڑا اتکنت ء ہے چاہ ء تہے مرد ء راگشت
ءے تو کمنکے ودار کن ماترا چہ چاہ ء کٹشاں سردار بہرام خان ء سیٹھ عیسیٰ ہے جنگل ء شت انت
ء پیش بڑات ء یک سادے رست ءے بلے سیٹھ عیسیٰ ء گشت سردار بہرام خان اے و
بلائیں مردے اے چوں پرے سادے در کنگ بیت۔ بہرام خان ء گشت کہ انشاء اللہ ما
اے مرد ء چہ چاہ ء در کنناں ء اے در کیت گوے سادے۔ سادے دو بیناں رست۔ بلے ساد
یک تل ء ریسگ بوت۔ سردار بہرام خان ء ہے ساد چاہ ء تہا ایردات ء مرد ء راگشت ءے
واجہ تو اے سادے سرا بزور ء چاہ ء سادے سرا بندے کہ اے سادسک بارگ انت۔ یکبرے ما
چاہ ء سادے کٹشاں ء پدا اے سادے پیچ کنناں گڑا چاہ ء سادے سرا کہ ڈول تئی کڑا انت۔ واترا

بندے پر چا کہ چاہء سادسک بارگ انت دلمرادموالیء سادزرت ء چاہء سادء رابست۔
 سردار بہرام خانء سادکش ات۔ وہدے کہ چاہء سادسردار بہرام خانء ء سیٹھ عیسیٰ ء
 دست ء کپت۔ گڑاسردار بہرام خانء سیٹھ عیسیٰ ء راتوارکت ء گشت بیانون من تو اے
 سادء کہ چاہء ساد انت مردء کشاں کہ مرد چاہء تہانون مرگی انت مردء راگپت ء چہ چاہء در
 کت ء ہمے مردء را سیٹھ عیسیٰ ء گشت اڑء دلمرادموالی کر کپتگ تو چونی ء اے جنگل ء اتلگ
 تے ء اے چاہء تہا کپتگ تے زاناں تو دوشی سک نشہ بوتگ تے دلمرادموالی ء پستہ دات۔
 واجہ من نشہ و بوتگ اوں بلے من زنائیں کہ اے جنگل ء منی سرچونی ء کپتگ۔ سردار بہرام
 خانء ء سیٹھ عیسیٰ ء وہدے کہ مردء اے حالت دیست کہ اے مرد و ہون ء سہمیں گڑا اشاں
 نادینت شری ء ممشت ء موش کت وہدے کہ مرد پہ ہوش بوت۔ نوں سیٹھ عیسیٰ ء گشت اڑء
 دلمرادموالی تو چونی ء ادا اتلگ تے ء اے چاہء تہا کپتگ تے دلمرادموالی ء گشت سیٹھ عیسیٰ
 مناخدا ء چہ سراجت منا تو توت زان ات کہ من یک چرسی تے اوں ء من دوشی کہ چہ وتی
 سنگلتانی گورا چرس کشنگ ات ء وتی لوگ ء پیداک اتوں۔ گڑا من دیست کہ تئی ماڑی ء
 سرا یک جنتی حورے ایر کپگ ء ات۔ من وتا جلدی جلدی تچک ء ہمودا برت ء سرکت
 وہدے کہ من رست اوں تئی ماڑی ء دپ ء گڑا من دیست کہ یک مردے نشنگ ء یک
 آپس یے اوشتاگ آپس سخ ء زین انت۔ ہمے نشنگیں مردء را آپس ء لگام دست ء
 انت۔ من آپس ء لگام چمے نشنگیں مردء دست ء پچ گپت ء وتی دست ء کت پرچا کہ
 اے مردء را کہ آپس ء لگام دست ء ات ء ہمے بادگیر ء بُن ء نشنگ ات بلے اے مردواب
 ات۔ ہمے جنتی حور کہ چہ بادگیر ء سرا ایر کپگ ء ات۔ اتک تچکا پہ ہمے آپس ء نیمگا۔ من وتی
 امبازاں زرت ء آپس ء سرا نادینت بلے شپ سک تہار ات منا دُرست تے نہ کت من
 ہم سک نشہ اتوں نزانت کہ اے آپس مارادوینناں کجا برگ ء انت بلے منا چوتی لوگ
 واجہ ء نصیحت کنان ات داں کہ سہب بوت۔ وہدے کہ اے جنک ء دیست کہ اے منی و
 پچ نہ انت من دوشیکین انت اشی ء وتی دل ء دُراہیں رازداتگ انت۔ گڑا منا اگل تے
 دات ء بُن ء دورے دات ء وت شت ء آذر چک ء چیرا اوشتا ء گشت تے پہ من آپ

بیار کہ من چم شوداں من اداودا چار ات۔ ہے چاہ دیست کہ ڈولے ہم پرات من آپ
 کش ات ہے جنک ء رادات ء منا پدا گشت ءے تو برودور بوشت کہ من چم شودیں من
 شتوں دُوراوشات اول ء منا پدا توارے کت۔ بیامنا آپ بدے کہ من وراں من اتکوں
 آپ کشک ء اتوں کہ منا پُشتی نیمگا تیلانکے دات من گوں ڈول ء ہے چاہ ء تھا کپت اول۔
 بس من دگہ پچ نزانان کہ اے جنک کجا نگوشت۔ شگر انت کہ شما تک ءے منا چرے چاہ ء
 درکت اگاں نال و اے چاہ ء تھا من مُرت اول ء پدا دلمراد موالی ء گشت بلے عیسیٰ تو و مئے
 ہلک ء بازار ء مستریں مالداریں سیٹھ ءے تو حالاں بدے کہ کجا سکی ء ترا گپتنگ کہ تو چو
 گنوکانی وڑا اے جنگل ء تھا سرگردان ءے۔ سیٹھ عیسیٰ ء گشت من سکلیں بلا ہیں گنا ہے کت
 من یک مردی ء لوگ بانک دُرات ء وتی بادگیر ء سرا آورت کہ من گوئے شترنگیں جنک ء
 سانگ کناں بلے آدوشیگین انت کہ چہ منی بادگیر ء سرا دراتلگ ء شتنگ من ہما شترنگیں
 جنک ء شوہاز ء سرگردانان کہ من پدا چمودا کہ دُراتگ اگاں من ءے بہ گنداں گڑا من پدا
 بے وانک ء کہ من آورتگ انچو پدا بے وانک ء بران ءے بلے تنی و ہدی آشرنگیں جنک
 منادست نہ کپتنگ۔ دلمراد موالی ء سردار بہرام خان ء راجست کت۔ واجتئی نام کا انت ء
 تو چیا اے جنگل ء تھا سرگردان ات۔ چو گنوکانی وڑا سردار بہرام خان ء گشت منی نام دلوش
 انت ء مرچگیں ظہر ء و ہد ء منی آپس گار انت۔ من وتی آپس ء شوہاز ء سرگردانان کہ منی
 آپس ء پد ہے جنگل ء روگ ء انت۔ اے سے نیں مردم بزاں سردار بہرام خان کہ وتی نام
 ءے دلوش کتنگ ات ء سیٹھ عیسیٰ ء دلمراد موالی ہے جنک ء شوہاز ء جنگل ہے سرگردان
 اتاں۔ چہ دیمانازی کہ وتی دوستیں سردار بہرام خان ء آپس ء سوار ات ء ہے جنگل ء تھا شہر
 ء بازار ء شوہاز ء سرگردان ات ء نازی ء دل ء نازی ء شتری ء سرا سکین دات ء گشت نازی
 نوں تراب۔ بگیہر چہ حد ء دگہ کس گوں نیست نازی بس حد ء نام گپت ء ہے جنگل ء تھا
 سرگردان بوت کہ بلکیں منی سرشہر ء بازاری ء کپیت۔ انا گہ ء نازی ء دیست کہ دو مردم
 انت۔ بلے دو نیں مردم وت ماوتا مرگ ء انت نازی گوں وتی آپس ء نزدیک تر بوت۔
 گڑا نازی ء گشت شما بزاں گندگ ء و شتریں مردم ات۔ گڑا چیا جنگ ء ات۔ ہے

دوئیں مرداں پستہ دات بانک مادوئیں مرد یک ملکی ء سپاہی آل ما ادا پہ شکار ء اتکاں
بلے ماتر ادور ء دیستگ پہ ادا ء آہگ ء گڑا من گشیں من ترا سانگ کناں بلے اے گشیت
انٹاں من ترا سانگ کناں۔ ہمیشکہ مادوئیں جنگ ء آل نون تو بگش تو کتیا سانگ کنتے
نازی ء گشت شما ہر دک پاگل نے بزاں گنوک ات پر چا کہ شما صبر نہ کتگ کہ من ادا بہ
رساں ء منا جُست بہ کنتے شما وتارا وت ساری ء پڑشت ء پڑوشت کتگ ء وتارا ہون
کتگ۔ گڑا نون منا شما چیا جُست کنتے بلے من شمنے دلانی واہگاں داد دیاں۔ نون نازی ء
وتی دل ء توک ء گشت کہ من وتارا چریشاں بزاں چرے دوئیں مرداں چہ وڑا بہ رکیناں کہ
من و وتی لوگ واجہ ء شوہار ء سرگرداناں اے دوئیں مرد پہ منی گندگ ء و مپنا گنوکاں
نون نازی ء خدا ء کڑا وتی دل ء توک ء دعا کت ء گشت نے یا اللہ تو وت زانتکارے نے
من یک جنین آدمے آل منی گیرت ء اڑت ء پردگ ء تو وت بہ کاں کہ منا بگیر ء تو اے
جنگل ء توک ء دگہ کس نیست۔ نازی ء اللہ ء کڑا دعا کت ء پدا نازی ء ہمے مردماناں گشت
کہ من و یکے آل شہاد و کس ات۔ شما وت زانے یک جنین نے گوں دو مرد ء پیم نہ بیت۔ شما
چے گشتے چہ شمنے دوئیناں توک ء من کتیا سانگ بہ کناں۔ دوئیں مرداں پستہ دات۔ بی بی
ہرچی کہ تو گشتے چہ مادوئیناں تو کجای ء سانگ کنتے نازی ء گشت شتریں من یک شرت
نے ایر کناں چہ شما ء شرت ء ہر کس گٹیت۔ من ہائی ء سانگ کناں۔ بلے شما یکبرے
مناوتی نام ء پوہ بہ کنتے چمے دوئیناں یکی ء گشت۔ بی بی منی نام دلپل انت ء دومی ء گشت
منی نام دلسرد انت۔ بانک تئی نام کئے انت۔ نازی ء پستہ دات کہ منی نام نازی انت۔
بلے دگہ جُست ء پُرس ء نہ کپت انت ء نازی ء گشت۔ نون منی شرت ء گوشدار ات۔
دوئیناں گشت بی بی بگش نازی ء درائینت منی شرت اش انت کہ من وتی گشان ء بڑاں
یک میلی ء فاصلہ ء ایر کنیں ہر کس کہ منی گشان ء پیسرا کاریت من ہما مرد ء سانگ کناں
اشاں گشت بانک سک شتر انت نازی وتی آپس ء سوار بوت ء دیم پہ ہمے جنگل ء شت ء
دیراں پد پدا تک ء ادا سربوت اشاناں گشت نے کہ شما وتی گداں در بہ کنتے چڈی بہ
بت پہ تگ برو ات ہما ڈن ء سرا کہ منی گشان ایر انت چہ شمنے توک ء ہر کسے کہ پیسرا

بیاریت من ہما مردء گون سانگ کناں۔ دلپیل ء دلسرد پ تگ شتاں کہ نازی ء گشتان ء ما
 بیاراں ادا نازی ء وتی دل ء سوچ کت ء وتی لوگ واجہ ء زہم کہ آئی ء آپس ء گون ء ات
 زرت ء اشانی آپسانی دست ء پادگڈ انتت ء اشانی زہماناں ہم زرت ء دیم پے جنگل ء ویل
 بوت۔ کہ بلکیں شہر ء بازارے منادست کپیت۔ بلے نازی ء دل ء نازی ء را پدا سکین دات
 ء گشت ء نازی نوں ترا وتی جسم ء توک ء یک مردینی زہر گے کار مرز کنگ لوٹیت۔ پر چا
 کہ ترا گون تئ شر رنگیں دیم ء ء آسکی دیدگاں ء کُنڈیں بُرواناں بازیں سکپانی دیمپان بوگی
 انت ء تو وتی دل ء را ڈ ڈ بہ کن۔ حُدا تئ مدت ء انشاء اللہ کنت۔ بلے پے صبر ہمہ سبل پر چا کہ تو
 اشی ء وت زانے کہ صبر ء پدرتچ سک شیر کن انت ء شیرین انت۔ نازی روان ات۔ کہ
 بلکیں مناشہر ء بازارے دست کپیت۔ نازی ء دیست کہ چہ دُور ء یک کاپرے گندگ
 بوہگ انت نوں نازی ء وتی دل ء گشت کہ مناے کاپرے چیرا یک مردے دست کپیت ء
 مناشہر ء بازار ء سونج ء دنت۔ نازی تچک ء ہے کاپرے نیمگار ہادگ بوت۔ وہدے کہ نازی
 کاپرے نزدیک ء سر بوت۔ گڑا دیست ءے کہ کاپرے چیرا یک نوجوانیں مردے نشنگ ء
 چیز ی ء ودار ء انت۔ بلے کاپرے چیرا دریایے ء کنارہ ء بستگ ات ء کاپرے چیرے مردے
 نازی ء شپیں ملگور ء شر رنگیں دیم ء آسکی دیدگ ء کُنڈیں بُروان کہ دیست انت۔ گڑاے
 مردے ہو اس پہر کا گشت ء یکبرے وحیران بوت بلے نازی سکیں زانکار یں جنین آدمے
 ات نازی چہ وتی آپس ء سرا ایر کپت ء ہے نشنگیں مردے را سلام دات ء ہے نشنگیں مردے
 راستیں کش ء کرسی ء سرا نشت ء ہے مردے را جُست ءے کت واجہ تو ادا زاناں یکی ء ودار ء
 نشنگ ءے اے مردے گشت ہو من یکی ء ودار ء نشنگ اوں نازی ء پدا جُست کت واجہ ادا و
 دگہ کس نیست۔ بگیر چہ سبزیں دریا ء۔ گڑا تو کئی ودار ء نشنگ ءے ادا مردے پدے دات۔
 من وتی بوجیگ ء ودار ء ادا نشنگ اوں۔ پر چا کہ منی سر جمیں مال جہاز ء توک ء انت۔
 بس بوجیگ بنیت ء منا پے منی جہاز ء کڑا بہ بارت من یک بلائیں نام ءے آں بلے تو وتی
 حالاں بدے کہ تو چونیں مردے ءے کہ تئ سراے دریا ء کنارہ ء کپتنگ نازی ء درائینت
 واجہ من یک بے وسیں جنین آدمے آں ء تو منا گوں و تا بر گوں گورے گپ ء گشت ء ہے

نشتگیں مردسک و ش بوت ء بچکند گے گشت ے بانک گڑا تئی نام کئے انت۔ بلے
 نازی ء گشت واجہ توتی نام ء پیسرا مناپوہ بہ کن کہ تئی نام کئے انت اے مرد ء درائینت منی
 نام و سودا گرا احمد انت ء پدا ہے مرد ء گشت۔ گڑا بانک توتی نام ء منا ہم پوہ بہ کن نازی
 گشت منی نام نازی انت۔ اے مرد ء درائینت۔ انچو کہ تئی نام انت انچوتئی جند ہم سک
 نرم ء نازر کیں ترا حداء گشے و پخن جوڑ کتگ۔ ہے مرد ء پدا درائینت نازی تو مناسا نگ
 کنتے؟ نازی چوسکلیں زانیکاریں جنین آدمے ات۔ گشت ے من ترا سانگ و کناں بلے
 ادا و سانگ ء سورنہ بیت۔ توتی ملک ء منا بہ برہمودا من ترا سانگ کناں۔ گڑا اے مرد ء
 گشت اے گپ و سکلیں شتریں گپے کہ نازی توجت بلے یکبر ے برواے بان ء تہا شربتے
 ایر انت ہمودا دوگلاس ہم است تو ہے شربت ء چے دوگلاس جوڑ کن۔ پہ من ء پہ پوت بیار
 من تو ادا پیسرا شرتاں وراں۔ پرچا کہ من ہم زاناں کہ تو چہ ڈور پیدا ک ے تو ہم سک
 ٹنگ ے من ہم سک ٹنگاں۔ دانکہ مئے گوتئی بوجیگ بنیتیں ء من ترا جہاز ء بہ بارت ء
 سر بہ کنت۔ نازی جلدی جلدی پادا تک پرچا کہ نازی ء اے کاروتی واستہ یک بلائیں
 زانیکاری ے زانت ء نازی جلدی جلدی پادا تک دیم پہ ہے بان ء نیرگاشت ء دیست
 ے کہ یک شربتے ایر انت ء دوگلاس ہم ہمودا ایر انت نازی ء شربت جوڑ کت ء چہ
 پندول ء دست ے بُرت ء ہے بے ہوشی دارو کہ نازی ء پندول ء آتاں۔ نازی ء در کنتت
 ء سودا گرا احمد ء شرتانی توک ء مان کت تچکا شت سودا گرا احمد ء رادات انت ے ء و ت
 سودا گرا احمد ء وارت انت ء سودا گرا احمد نشہ بوت ء نازی سودا گرا احمد ء را گڑا ان کت ء پہ بان ء
 بُرت ء بان ء دپ توک ء بست ء سودا گرا احمد ء گدے در کنتت۔ و تارا پر کنتت ء و تئی
 گدے در کنتت ء سودا گرا احمد ء را پر کنتت۔ سودا گرا احمد ء را ہے بان ء تہا نادینت ے ء
 و ت شت ء چھے کرسی ء سرا کہ سودا گرا احمد نشتگ ات نشت بلے نازی ہیچ پجارگ نہ بوت کہ
 اے نازی انت ء ہے دمان ء چہ پُر مہریں دریاء دونو جوانیں مردا تک ء کا پر ء چیرا اوشتاں
 انت ء گشت ے۔ واجہ تئی رندا ما اتلگاں بوجیگ تیار انت تو تیار ے گڑا پاد ء کہ ما
 جہاز ء براں اشاں ہم ہیچ ہیچ نیارت کہ اے سودا گرا احمد نہ انت پرچا کہ اشاں چم چست نہ

کت ء نہ چارات کہ بان ء توک ء کئے آست ء کئے نیست۔ بزاں نازی پادا تک ء دیم پہ
بوجیگ ء شُت ء بوجیگ ء سوار بوتان تچکا دیم پہ جہاز ء شُت آنت ء سر بوتان ء جہاز ء سوار
بوتان ء جہاز رہادگ بوت بلے چے دیم سیٹھ عیسیٰ ء سردار بہرام خان کہ وتی نام ءے دلوش
کتگ ات دلرادموالی کہ ہے جنگل ء تہا چو گنوکانی وڑا سرگردان اتاں بلے و ہدے کہ دلپل
ء دلسر د ادا تک ء سر بوتان گڑا دیست ءے کہ ادا پٹا ہج پشت نہ کپتگ ء اے جنین آدم ء و
منے اسپانی دست ء پادہم گڈا تک آنت منے دُرسین زہم ء اسپرگوں و تاہم برنگاں گوں نوں
اے دوینان دست سر ء کت ء گزیت ء گشت مارا و حد اچہ سر ء جت۔ دلپل ء دلسر د ادا
حاک ء حاکشانی ء اتان کہ انا گہ ء ہے ستیں مردماں ہے دمان ء ادا ڈیک وارت گوں
دلپل ء دلسر د ء و ہدے کہ اے ستیں مردماں اشاناں بزاں دلپل ء دلسر د ء را پہ ہاک ء
ہاکشانی ء دیست۔ گڑا اشاں شرمی ء سرزانت کہ اے ہے جنین آدم ء اُمیتیں کار آنت کہ
اے چو گنوکانی وڑا حاک ء ہاکشانی ء آنت۔ ء منے وڑا چوسیاہ ء گار بوتان۔ ہے ستیں
مردماں دلپل ء را ء دلسر د ء را گپت ہاموش کت ء جُست کت کہ شمارا چے ویلی ء کپتگ کہ
شما و تارا پزشت ء پزوشانی آماج کتگ شما و گندگ ء و سکلیں شرمیں مردم ات۔ گڑا چو چیا
و تارا ہون ء ہون رتچ کتگ ات۔ اشاں پسہ دات۔ بزاں دلپل ء دلسر د ء واجہاں شما
راست گٹے ما شرمیں مردماں بلے مارا حد اچہ سر اجت کہ ما و تارا چو برباد کت۔ دلسر د ء
درا نینت اے ورناء نام دلپل انت ء منی نام دلسر د انت۔ ما ادا دونیں پہ شکار ء اتکگاں۔
سُہمی اٹوں کہ شما مارا گندگ ء ات کہ ما چو ہون ء ہون ریچاں اے و ہد و ظہر ء ٹاک
انت۔ ما سُہمی ادا کہ سر بوتان ما دیست چہ دیمایک آپس ءے چہ دُور ء زاہر بوت۔ ہے
آپس ء سرا یک شرمگیں جنکے چو جنتی حور ء ات ء ہے آپس ء سوار ات۔ گٹے کہ زاناں چہ
جنت ء اتلگ ات ما کہ اے شرمگیں جنک دیست منے ہوش و پہر کا شُت ما پہ کوکار گشت
کہ اے جنک ء من سانگ کناں ء دلپل ء ہم پہ کوکار گشت کہ اے جنک ء من سانگ
کناں ما دوینان وتی آپس بست آنت ء دست ماں دست بوتان انچو کہ پہ جنک ء ہم سر
بوتان۔ بلے اے شرمگیں جنک سکلیں زانیکاریں جنکے ات۔ کہ مارا چوسیاہ ء گارے کت۔

وہ دے کہ اے جنک ادا تک ۽ سر بوت۔ گڑا مارا گشت نے شما و تارا پر چا چو ہون ۽ ہون
 رتیج کتگ۔ شمارا زاناں چے ویلی ۽ گپتگ۔ ماوتی گپان ۽ گوے شررنگیں جنک ۽ دیما
 جت گڑا مارا ہے شررنگیں ۽ کُنڈ بُروا نیں ۽ آسک دیدگیں جنک ۽ گشت کہ من شمنے دل ۽
 واہگان ۽ داد بکشیں بلے من و یک جنین آدمے آں ۽ شمارا زان ات کہ جنین آدمے پہ دومرد ۽
 پیم نہ بیت۔ نوں من شمنے دلانی فیصلہ ۽ چے پیما بہ کناں ما گشت بانک ہرچ وڑا کہ تو فیصلہ
 کنتے مارا منظور انت۔ ہے شررنگیں جنک ۽ مارا گشت گڑا گپ اش انت کہ من رواں
 دُوروتی گشان ۽ یک پڑی ۽ سرا ایر کناں ہر کس کہ منی گشان ۽ پیسرا کاریت۔ گڑا من
 ہمانی ۽ گوں سانگ کناں۔ دلپل ۽ دلسرد ۽ گشت بانک اے ہم سکت شرر انت گڑا اے جنین
 آدموتی آپس ۽ سوار بوت ۽ دیم پے پڑ ۽ ربا دگ بوت ۽ یک شرر میں ساعتے ۽ پد پدا تک ۽
 منے گورا سر بوت ۽ مارا گشت نے۔ شماوتی گداں در بہ کنتے ۽ چڈی بہ بت ۽ پہ تگ برو
 ات ۽ منی گشان ۽ ہے پڑ ۽ سرا کہ ایر کتگ بیار ات نے ہما مردم کہ ساری ۽ اتک من ہما
 مردم ۽ گوں سیر کناں من ۽ دلسردشتاں پہ تگ ہما پٹ ۽ سرا گشان زرت ۽ وا تر بوتوں۔
 وہ دے کہ مادا اتکا گوں گڑا مادا دیست کہ پما چچ پشت نہ کپتگ اے جنین آدم ۽ منے آپسانی
 دست ۽ پاد ہم گڈ اتگ انت ۽ منے زہم ۽ اسپر ہم ہے جنین آدم ۽ گوں و تا ہم بُرتگ انت ۽
 پدا مسرکاری نوکراں نوں و ما و تارا مہ جناں ۽ حاک ۽ حاکشانی مہ کناں گڑا ما چوں بہ کناں
 شما ماراوت سوچ نے بد نے ات۔ سیٹھ عیسیٰ دلما دموالی ۽ گشت۔ اے جنک ۽ تہنا شمارا
 سیاہ ۽ گار نہ کتگ۔ اے جنک ۽ مارا اوں تباہ ۽ برباد کت گوں وتی شررنگیں دیم ۽ بلے شما و
 منے بوجیگ ۽ سوار ات۔ بزاں ما انچو کہ تباہ ۽ برباد بوتوں شما اوں ہے وڑا گڑا ہر جا گہ ۽ کہ
 مارواں شما ہم بیائے گوں کہ چار ۽ تپاس نے کناں ات۔ اے گپ سیٹھ عیسیٰ ۽ گشت۔
 بلے چہ دیما دلپل ۽ گشت۔ واجہ من اگاں اشانی ہمراہ اوں اے جنین آدم ۽ منی چچ نکساں نہ
 کتگ۔ بلکیں منی آپس گار انت ۽ من وتی آپس ۽ شوبا زہ سرگرداناں کہ منی آپس ۽ پد ہے
 جنگل ۽ رار وگ ۽ انت۔ گڑا ہے پنچیں مردم ہمراہ بوت انت ۽ ہے جنگل ۽ تہا سرگرداں
 بوتوں۔ کہ انا گہ ۽ ہما کاپر اشاں دیست کہ دریا ۽ لمب ۽ بستگ ات۔ اے پنچیں مردم سیٹھ

عیسیٰ سردار بہرام خان کہ نام ے دلوش کتگ ات ۽ دلما دموالی ۽ دلپیل ۽ دلسر دتچکا پما کا پر ۽ نیمگاشت انت۔ وہدے کہ اودا سربوت انت۔ گڑا سیٹھ عیسیٰ ۽ گشت کہ اے جنین آدم و آنہ انت کہ بان ۽ نشتگ ۽ دلما دموالی ۽ گشت کہ منا و اشی ۽ چاہ ۽ دور دا تک ساری من وتی بیراں اشی ۽ راگراں بلے دلپیل ۽ دلسر د ۽ گشت کہ مارا و اشی ۽ سیاہ ۽ گارکت۔ ساری ماوتی بیراں گراں سردار بہرام خان ۽ کہ وتی نام ے دلوش کتگ ات گشت ے شمے دُرساں چہ ساری من وتی بیراں اے جنین آدم ۽ گراں کہ منی آپس ے دُراتگ۔ بلے سیٹھ عیسیٰ پیش کپت ۽ نازی ۽ راگت ے جت ے۔ پرچا کہ اشاں نہ پہم ات کہ اے نازی نہ انت۔ وہدے کہ اے سوداگر احمد ۽ سیٹھ عیسیٰ ۽ راگت لگ اتاں گڑا سوداگر احمد ۽ نشہ پڑشت ۽ انچو پاداتک ۽ نشت ۽ گشت ے شما زاناں چونیں مردم ات کہ شما منا پہ لگت کشت۔ اے پنچیں مردم یکبرے و پدا حشک ۽ حیران بوتان ۽ گشت اش توزاناں چونیں مردم ے کہ ترا جنین ۽ گد پر انت ۽ تو ادا نشتگ ے سوداگر احمد ۽ پستہ دات من یک سوداگرے آل منا یک جنین آدمی ۽ چور سواکت ۽ منی مالے زرت انت ۽ نشت ۽ سوداگر احمد ۽ وتی دُرساں گپ گوے پنچیں مردمانی کرا گشت انت ۽ پدا ہے پنچیں مردماں گشت واجہ نوں و ما ۽ شما شش مردم بوت انت کہ مارا ہے جنین ۽ تباہ ۽ بربادکت ۽ مارا نوں و یک کلدارے گوں نیست پرچا کہ مارا ہے جنین آدم ۽ گارکت نوں ماچوں بہ کناں بلے سردار بہرام خان ۽ گشت ما ۽ شما پر ن ۽ چداں شہر ۽ بازاری ۽ کار ۽ ہزمت ے کنان ے ۽ وتی باڑہاں درگیجن ات ۽ گڑا پہ کراچی ۽ روان ات دُرساں گشت سک شتر انت۔ بلے سیٹھ عیسیٰ ۽ گشت منا دلما دموالی ۽ دلوش اے بازار نہ دیستگ۔ دلپیل ۽ دلسر د گشت ما ہم اے بازار نہ دیستگ ما و دگہ ملکے ۽ سپاہی آل۔ گڑا سوداگر احمد ۽ گشت بازار من و دیستگ بلے منا اے بازار ۽ دُرساں مردم زاننت کہ من یک سوداگرے آل ۽ من اے بان بستگ ۽ اے کا پر من بستگ۔ بلے تنی وہدی کس ۽ را اے مالوم نہ انت۔ کہ من اے وڑیں بانے بستگ۔ اے بان متیک ۽ شمے و پسگ ۽ نندگ ۽ جا گہہ انت۔ من شمارا یک سو جے دیاں۔ اگاں شما منی اے سونج ۽ بزورات۔ دُرساں گشت تو وتی گپاں بہ کن باریں تو چے گشتے سوداگر احمد ۽

گشت بچار من شمارا ساری ء گشت کہ منائے شہر ء دُرسیں مردم پچہ کار انت۔ منی گپ اش
انت۔ کہ من ادا ننداں ء شمنے واستہ و ہرج کارے کہ شتا منا پر مات۔ من شمنے کاراں
کناں ء شتا شہر ء بروا۔ کار بہ کن ات دانکہ منے باڑہ در بیا انت۔ گڑاما ء شتا کراچی ء
رواں ات۔ باریں شتا چے گشتے دُرساں گشت کہ سک شرا انت سوداگر احمد ء وتی ادء
پُتینک پٹ اتنت ء یک جوڑی یے مردینی گدے درکت ء پرکت۔ ہمدانشت ء پنجیں
مردم بزاں سیٹھ عیسیٰ ء دلرادموالی ء سپاہی دلپل ء دلسر دء سردار بہرام خان شتاں پہ شہر ء
کار می ء شوہاز ء پروتا کار اش درگیتک ء کار اش کت ء بیگاہ ء پدا اتکاں ء ادا سوداگر احمد ء
ورگ جوڑکت ء اشاں نشت ء ورگ وارت ء وپت انت ء سہب ء پدا وتی کار ء شتاں۔
ہے وڑ اشاں یک دو ماہ گوست ء اشاں وتی کراچی ء باڑا تیار کتنت۔ نوں پہ کراچی ء
روگ ء دلما نگ اتنت کہ چیرے کے روچ ء پدما رواں کراچی ء ء ہمودا کار ء خدمت نے
کناں ء نازی ء ہمودا شوہاز کناں بلے اودا نازی ء کہ وتی نام نے سردار احمد کتگ ات ء
وتی مالے بہا کتنت ء ہے روچ ء کہ اے ششیں مردم بزاں سیٹھ عیسیٰ ماسردار بہرام خان
کہ وتی نام نے دلوش کتگ ات۔ دلرادموالی ء دلپل ء دلسر دہم دیم پہ کراچی ء ر ہادگ
بوتاں ء ہے روچ ء ہم نازی چہ کراچی ء درکت ء دیم پہ دگہ ملکی ء شت بزاں سرے پہ
سردار امانت خان ء شہر ء کپت۔ بلے چے دیما ہم ہے ششیں مردم ہم کراچی ء اتک ء سر
بوت انت۔ جُست ء پُرس ء نازی بیگ ء شرو بوت انت بلے وتی وانوکاں یک گپے ہم
سر پد کناں۔ اے شہر ء کہ سردار امانت خان نشنگ ات اے شہر بلوچستان ء شہرے ات۔
بیگاہ ء و ہدات ء سردار امانت خان ء دیوان کتگ ات ء وتی ملک ء دُرسیں مردماں نشنگ
ات ء گپ ء تزان کنگ ء اتاں کہ نازی ء وتی نام سردار بہرام خان کتگ ات۔ تچکا ہے
دیوان ء پیدا ک ات چہ دُور ء و ہدے کہ سردار بہرام امانت خان ء نازی دیست بزاں
سردار بہرام خان پرچا کہ آئی ء رامردینی گد پر ات چومردین ء وڑا ات گڑا ہے دمان ء
سردار امانت خان ء وتی یک ہاسیں مردمی ء حکم دات ء گشت کہ ایک سردارے چہ دُور ء
پیدا ک انت شتا بروا دیم ء ہو بیارات نے پہ اڑت۔ سردار شرافت خان ء حکم ء پداچار

مردم پادس اتک ء سردار بہرام خان ء دیم ء شت ء ہے چاریں مردماں سردار بہرام خان ء
 را اڑت آورت ء دیوان ء نادینت۔ گڑا سردار امانت خان ء بہرام خان گوں باسیں
 مردماں پہ مہمان جاہ ء سربوت اُنت پدا کمتک گپ ء تزان بوت۔ ہر کس وتی وتی راہ ء
 شت ء سردار امانت خان گون وزیر دیانت خان ء پادا تک ء دیم پہ وتی بادگیر ء ہم شت
 اُنت گڑا سردار امانت خان ء وزیر کہ آئی ء نام دیانت خان ات۔ گشت ء سردار
 امانت خان اے مہمان کہ منیک ء تئی مہمان انت تو یک گپے زان ات سردار امانت
 خان ء گشت وزیر دیانت خان گپ چے انت زاناں۔ بگش باریں چے گپے وزیر دیانت
 خان ء گشت سردار صاحب اے جنین آدمے کہ وتارا مردینی گدے پر کتک ء وتی نام ء
 سردار بہرام کتک گورے گپ ء جنگ ء سردار امانت خان و یکبرے حیران بوت ء پدا
 گشت ء وزیر دیانت خان تو دز وگ بند ات۔ بلے وزیر دیانت خان ء گشت سردار
 امانت خان منی گپ ء باور بہ کن۔ کہ اے جنین آدمے اگاں تو منی گپ ء باور نہ کنتے۔ گڑا منی
 ء تئی شرط انت۔ کہ اے اگاں جنین آدمے نہ بوت۔ گڑا تو منا ہرچی کنتے بزاں ہرچ سزا
 ء دے من تیاراں۔ سردار امانت خان گشت منی ء تئی شرت گڑا اش انت۔ اگاں اے
 جنین آدمے من ترادہ ہزار دینار دیاں۔ اگاں اے مردیں آدمے گڑا وزیر دیانت خان وتی
 دل ء دلجم بو کہ من ترازندگ ء نیلاں۔ وزیر دیانت خان ء گشت سردار امانت خان مناتئی
 شرت منزور انت۔ بلے منی یک گپے تو ہم بزور سردار دیانت خان ء پدا گشت وزیر تئی
 گپ چے انت۔ وتی گپ ء بگش من تئی گپ ء زوراں وزیر دیانت خان ء گشت کہ تو
 باندا سردار بہرام خان ء را بگش براں بازار ء بزاں نازی ء را کہ ادا وتی نام ء سردار
 بہرام خان ء کتک ات۔ سردار امانت خان ء گشت شرت انت۔ بلے پدا وزیر دیانت
 خان ء درائینت کہ بلے منی یک گپے تو ہم بزور سردار امانت خان ء گشت بگش تئی گپ چے
 انت۔ وزیر دیانت خان درائینت گپ اش انت کہ تو باندا مہلہ سیٹھ دو شمسی ء را بگش
 کہ تو وتی دوکان ء دراہیں گداں پہ وڑ ء ڈول ایر بہ کن ء ہرچی کہ جنینی گداں یک گورا
 ایرے بہ کن ء ہرچی کہ جنین آدمی ساز ء سامان انت ہم یک گورا ایر اش بہ کن ء نوں تو

سردار بہرام خانؔ را بگش کہ بازارؔ براںؔ بازارؔ سیلؔ اے چے پد گڑا سیٹھ دو شمنے دوکانؔ
 برواتؔ سردار بہرام خانؔ را تو دپؔ و ت بگش کہ سردار بہرام خانؔ ادا لے دوکانؔ ہر
 چیز زورات و تی زہگانی واستہ بڑ ورنوں توئے سردار امانت خانؔ بچار کہ چہ دُرساں ساری
 سردار بہرام خانؔ اگاں جنین آدمے گڑا جنین آدمے گداں زوریت گڑا سردار امانت خانؔ
 تو بزاں کہ اے جنین آدمؔ ات سردار امانت خانؔ گشت وزیر دیانت خانؔ تی اے گپ ہم
 شترؔ انت من تی اے گپؔ ہم زوراں بلے منانگت باور نہ کنت کہ اے جنین آدمؔ
 ات۔ وزیر دیانت خانؔ چومہ بیت کہ تو چو وتی مرگؔ ٹرسؔ نیمون کن ات پدا سردار
 بہرام خانؔ گشت و تی وزیر دیانت خانؔ را کہ تو و ت بروؔ سردار بہرام خانؔ را بگش کہ ترا
 سردار شرافت خانؔ گشتگ کہ بانداماؔ شما بازارؔ سیلؔ سوادؔ روان ات پدا یک ہاسیں
 مردے پہ سیٹھ دو شمسےؔ ہم دیم بدئے کہ ترا سردار امانت خانؔ اے حکم داتگ کہ تو وتی
 دوکانؔ دُرسیں سازؔ ساماناں باندا بہ سینگار کہ باندا من گوں سردار بہرام خانؔ تی دوکانؔ
 سیلؔ کا یان بلے اے گپؔ ہم بگش کہ وتی دوکانؔ دُرسیں جنین آدمی گدان یک نیمگے بہ
 سینگار سردار امانت خانؔ اے حکم دات وزیر دیانت خانؔ گشت۔ انشاء اللہ من سہبؔ
 دُرسیں کاراں سرجم کناں وزیر دیانت خانؔ وتی سردار امانت خانؔ گشتؔ پدا سہبؔ
 دُرسیں کار سرجم کنتتؔ سہبؔ و ت سردار امانت خانؔ گوں وتی ہاسیں مردماں دیم پہ
 سردار بہرام خانؔ گورا تک انتؔ پدا سردار بہرام خانؔ گشت۔ شتریں گڑا برن ات
 سردار بہرام خانؔ سردار امانت خانؔ وزیر دیانت خانؔ گوں وتی ہے ہاسیں مردمانی
 ہمراہیؔ پہ بازارؔ سیلؔ سوادؔ شنتاںؔ سرجمیں بازارؔ اش سیل کتؔ گڑا سردارؔ دیم پہ سیٹھ
 دو شمسےؔ دوکانؔ دات۔ و ہدے کہ اے دُرسیں مردم پہ سیٹھ دو شمسےؔ سر بوتانؔ سردار
 امانت خانؔ وتی وزیر دیانت خانؔ گشتؔ پدا سردار بہرام خانؔ را گشت نون تو وتی
 زہگانی واستہ ہرچ گدے کہ زورے ادا بزور پرچا کہ سیٹھ دو شمسےؔ دوکانؔ گد سکلیں شتریں
 گد انت۔ بلے گوں ہے گپؔ اشکنگؔ پدا سردار بہرام خانؔ وتی دلؔ توکؔ زانت کہ
 اے بلائیں چال ات۔ پرچا کہ سردار بہرام خانؔ سکلیں زانتکاریں جنین آدمے اتؔ تچکا پہ

مردینی گدانی نیمگاشتت یک کوٹ زرت ء یک کبایے زرت ء یک دست لٹے زرت ء یک ایرانی دزمالے زرت۔ وہدے کہ سردار امانت خان ء دیست کہ سردار بہرام خان ء جنین آدمی گد و جسست نہ کنت۔ گڑا پہ اشارہ گشتت کہ تو پدا سردار بہرام خان ء راگشتت کہ وتی زہگانی واستہ گد بزور و ہدے کہ سردار امانت خان ء پدا سردار بہرام خان ء راگشتت سردار بہرام خان ء وتی زہگانی واستہ گد زاناں نہ زور ات گڑا شما زانتگ سردار بہرام خان ء سردار امانت خان ء راچے گشتت، گشتت ءے سردار امانت خان من وتنی و ہدی سور نہ کنتگ۔ وہدے کہ سردار امانت خان سردار بہرام خان ء اے گپ اش کت گڑا دل ء سدک بوت کہ منی وزیر ء دز وگ انت۔ سردار بہرام خان جنین ءے نہ انت بلکیں مردین ات چہ بازار ء تروتاب ء پد و ہدے کہ پدا لوگ ء واتر بوت انت یکبرے گون سردار بہرام خان ء ہماہی ء دُرسیں مردم پہ مہمان جاہ ء اتک انت ء سر بوت انت ء گپ ء تزان بوت ء پدا ہر کس پادا تک ء وتی وتی لوگ ء شستاں سردار امانت خان ء سردار امانت خان ء وزیر ہم پادا تکنت ء سردار بہرام خان ء را اجازت ءے کت ء وتی لوگ ء شستاں بلے سردار امانت خان ء چہ وتی وزیر ء سرا سک زہرات ء گشتت ءے وزیر دیانت خان تو مروچاں پہکا چہ ہوش ء شتگ ءے کہ ترا تنی و ہدی مردین آدم ء جنین آدم ء ہچ پرک نیست۔ من زاناں کہ تو منا ہم چو وتی وڑا بے زانت ءے لیک ات۔ بلے چہ پدی ترا ماپ انت من ترانہ گشاں چد ء پد چشیش ردی مہ کن ء منا چوسُبک مہ کن بلے وزیر دیانت خان ء پدا گشتت سردار امانت خان من ترا پدا ہم گشاں اے گپ ء کہ اے مہمان کہ منیگ ء تئی مہمان جاہ ء مہمان انت ء وتی نام ءے سردار بہرام خان کنتگ۔ اے جنین آدمے گورے گپ ء گشتگ ء سردار امانت خان چہ وتی وزیر دیانت خان ء چہ چار پُٹ ء چست بوت۔ بلے وزیر دیانت خان ء گون وتی چر پیں زبان ء گپانی سرا انگت اوشتا تک ات ء سردار امانت خان ء گشتت ء وزیر دیانت خان نون زاناں تئی دل ءے چے انت۔ نون تو باریں چونیں ہنرے سازے پرے مہمان ء سرا وزیر دیانت ء پسنہ دات۔ سردار امانت خان من تراراست گشاں کہ اے جنین آدم ات تو پر چا منی گپاں باور نہ کنتے تو اگاں منی اے

گپء بزور ات گڑا تو وت ہم زان ات کہ اے جنین آدم ات۔ سردار امانت خانء
گشت کہ منا وتی گپانی سرا باور نہ کنت۔ تو بگش باریں چہ گپ ات وزیر دیانت خانء
ڈرائینت تو مرچی و ہدے کہ سردار بہرام خانء نیمروچء ورگاں کہ دیم دے گڑا کمٹک
موشء حلوہ ہم جوڑ بہ کنائیں گوں ء دیم بدے پرچا کہ جنین آدمء را موش ء حلوہ سک
دوست بیت اگاں موش اگاں موشء حلوہ ء دوست بوت انت ء وارت انت ءے گڑا تو
ہم باور بہ کن کہ اے جنین آدم ات۔ سردار امانت خانء گشت اے ہم شر انت۔ من تی
اے عرضء ہم پورا کناں بلے من وزیر دیانت خانء انگت باور نہ کنت کہ اے جنین آدم
ات ء سردار امانت خانء وتی لوگ ء یک ہاسیں کاردار ءی ء را لوثائینت ء گشت کہ
مرچی شپء کہ تو پہ سردار بہرام خانء واستہ ورگ جوڑ کنتے گڑا کمٹک موشء حلوہ ہم جوڑ بہ
کن گوں ء پہ سردار بہرام خانء واستہ دیم بدے گوں و ہدے کہ شپء سردار بہرام خانء
ورگ برگ بوت انت۔ گڑا سردار بہرام خانء موشء حلوہ کہ دیست انت۔ گڑا سردار
بہرام خانء دیما ایر کنتت گڑا سردار بہرام خانء موشء حلوہ کہ دیست انت گڑا سردار
بہرام خانء زانت کہ اے منی پُشتہ بلائیں سازش ءے بوگ ء انت ء سردار بہرام خانء
چو آپرس نیگ ء آس بُرت ء سردار امانت خانء ہے کارداراں کہ پہ سردار بہرام خانء
ورگ اش آورتگ اتاں۔ اشاں گشت ءے زاناں شیمے سردار ء لوگ بانک چہ چُک ء
دراہ بوتگ کہ سردار امانت خانء پمن موش ء حلوہ دیم داتگ۔ سردار بہرام خانء ہے
گپ گشت ء پہ زہر کٹکی ہے موشء حلوا ہے تپیل ء را گوں موشء حلواہاں زرت ء ڈن ء
دوردا ت ء گشت ءے بروا وتی سردار امانت خانء را بگش ات ترا سردار بہرام خانء
گشتگ اگاں تی لوگ بانک چہ چُک دراہ بوتگ۔ گڑا اے موشء حلواہان وتی بازار ء
جنین آدمانی سرا بہر ء بانگ بہ کن پرچا کہ اے جنین آدمی ورگ انت ء من ورین آدمے
آل ء پدائی وڑیں سردار ءے ہم استاں۔ سردار امانت خانء چومہ بیت کہ من تی زانت ء را
یک جنین آدمی زانت ءے بزاناں۔ و ہدے کہ سردار امانت خانء ہاسیں کاردار چہ بہرام
خانء گورا چے پاداتک ء دیم پہ سردار امانت خانء گوار سر بوت۔ گڑا سردار امانت

خانہء مجسٹ کتنت۔ کہ شمار اسرار بہرام خانہء چے گشت، حلوا ہے دوست بوت آنت
 یاناں گڑ اسرار امانت خانہء کارداراں گشت سردار امانت خانہ مارا و شتریں کہ سردار
 بہرام خانہ نہ جت۔ مارا گشت نے کہ زاناں شمنے سردار، لوگ بانک چہ چُک، ذراہ
 بوتگ کہ سردار امانت خانہء پمن حلواہ، موش دیم داتگ، پزہر کنگلی ہے موش، حلوا ہے
 پتلے ڈن، دور دات، گشت نے کہ وتی سردار، بگش ات۔ اگاں تئی لوگ بانک چہ
 چُک، ذراہ بوتگ گڑ اترا وتی لوگ بانک، چُک مبارک بات۔ وہدے کہ سردار امانت
 خانہء اے گپ چہ وتی ہاسیں کاردارانی دپ، اش کتنت۔ گڑاچو جنوکیں کار یگر، پہ وتی
 وزیر دیانت خانہء زہر بوت۔ کہ اے دُراہیں کار ہے شوہیں وزیر دیانت خانہء نیگ آنت
 ہما دمان، سردار امانت خانہء وتی یک ہاسیں کاردارے دیم دات، وزیر دیانت خانہء
 رالوٹائینت۔ وہدے کہ وزیر دیانت خانہ سردار امانت خانہء گورا سر بوت یکبرے و
 سلام، دُعایے کت، پدا سردار امانت خانہء راجسٹ نے کت تو منا چے کار، واستہ
 لوٹائینت بگش باریں چے کارے سردار امانت خانہ گشت کہ اے دُرسیں کار، ہنرتئی
 بوت آنت کہ من مرچی کہ مہمان، دیماتوی دیم پیشداشت نہ کنناں۔ وزیر دیانت خانہ من
 ترا ساری گشتگ ات کہ سردار بہرام خانہ جنین آدمے نہ ات۔ بلے تو وتی کوریں اگل،
 منا اوں سردار بہرام خانہء دیما بے اڑت کنا نینت نوں تو وتی مرگ، روچاں وت
 حساب بہ کن۔ وزیر دیانت خانہ نوں من ترا زندگ، نیلاں۔ بلے وزیر دیانت خانہء گوں
 وتی چرپیں زبان، پدا سردار امانت خانہء رانچش جت، جہلاد کت کہ سردار امانت
 خانہء وتی اے گپ ہم بے حال کت کہ چد، ساری وزیر دیانت خانہء را گشت نے کہ تو
 وتی زند، روچاں وت حساب بہ کن پر چا کہ وزیر دیانت خانہء سردار امانت خانہء را
 گشت سردار امانت خانہء اشک، ہما بنگلی ٹیکی انت کہ آئی، ہاسل کنگ، انچیں و ہد بیت
 کہ مردم زاہ ہم برداشت کنت بلے وتی ہمت، دور نہ دنت سردار امانت خانہ تو پہ کو
 گپ، وتی ہمت و پہک، دور داتگ، بس منی گشتگ، اگاں ترا پہ منی گشتگ، کٹ نے
 رسیت۔ گڑا وتی دستاں دیر کن مدار، منامنی روچانی حساب کنگ، سکین، مدے پر چا کہ

من ترا پدا ہم گشاں اے گپّے کہ اے مہمان منیگ ء تئی مہمان جاہ ء مہمان انت۔ اے
 جنین آدم ات ء سردار امانت خان تو منا گئے کہ تئی ہوش ء ترانوں یلدا تگ۔ بلے سردار
 امانت خان منی ہوش تئی و ہدی بر جاہ انت۔ بلکیس تئی اکل ء ترا پہر کا یلدا تگ کہ تونتی و ہدی
 جنین آدم ء ء مردین آدم ء پرک ء نزانے پر چا کہ توتنی و ہدی سور نہ کتگ۔ سردار امانت
 خان من بلکیس سد رندا اے گپّے ء گشاں کہ اے مرد وتی نام نے سردار بہرام خان
 کتگ۔ اے جنین آدم ات۔ اے جنین آدم ات۔ اے جنین آدم ات۔ ء پدا سلیں
 زانکاریں جنین آدم ات ء خیال بہ کن اے تئی وڑیں سرداری زہگ ات۔ وزیر دیانت
 خان ء پدا گشت سردار امانت خان بلے من اے گپّے ء وت نزانوں کہ اے جنین آدم ء چہ
 وتی لوگ ء زہر کتگ کہ سرے ادا کپتگ یا کہ پہ سیل ء سواد ء در کپتگ کہ وتارا مردینی
 پوشاکے پر کتگ۔ بلے اے جنین آدم ء تئی وتی سور ہم نہ کتگ پر چا کہ اے جنین آدم چو
 سور ء وڑا نہ انت۔ گڑا سردار امانت خان ء گشت۔ وزیر دیانت خان باریں تو چونیں
 سازش نے سازے کہ اے جنین آدم گوں من پہ سور ء سانگ ء رازی بہ بیت۔ وزیر
 دیانت خان ء سردار امانت خان ء راگشت کہ من ترا سو بے انگت دیاں۔ سردار امانت
 خان ء در ائینت بگش باریں چونیں سوچ نے وزیر دیانت خان چومہ بیت کہ اے جنین آدم
 پدا پماں چو اپر سیگ ء آس بہ بارت وزیر دیانت خان چے رندی شتریں سوچ نے بدے۔
 وزیر دیانت خان ء گشت سردار امانت خان منی سوچ اش انت کہ تو مر چیکیں شپ ء یک
 ہوب سورتیں جنکے بلوٹائیں ء بگش نے کہ تو برومر چیکیں شپ ء گوں سردار بہرام خان ء بہ
 گوازین ء تو ہر چیز کہ لوٹ نے من ترا دیاں اگاں تو سہر لوٹ نے یا زر لوٹ نے من ترا
 دیاں ہے جنک ء ہرز ء ء سہرے لوٹیت تو بدے ات نوں تو بچار ترا اے جنک سہب ء
 سر جمیں حالاں وت دنت کہ سردار بہرام خان جنین آدم ات۔ یا کہ مردین آدم ات بلے
 سردار امانت خان من ترا پدا ہم اے گشاں کہ اے جنین آدم ات سردار امانت خان ء وتی
 وزیر دیانت خان ء وتی وزیر دیانت خان ء گشگ ء سرا وتی یک باسیں مولدی ء راگشت
 کہ تو مر جی منی واستہ یک کارے بہ کن مولد ء گشت سردار امانت خان من وتئی ہرچ کارے

کنگ ءِ واستہ تیار اوں پر چا کہ تو منی چُک نئے ءِ من تراوت چہ کسانى ءِ رودینتگ تى مات
بانک شر بانو و ہدے کہ چرے دنیا ءِ حُدا ءِ وتى مال کتگ۔ گُڑا تو آوہد ءِ سکت کسان بوتگ
نئے ءِ من ترا پہ بڈ ءِ سر رودینتگ تى پت تى پیداک بوہگ ءِ چارومى سال ہم چرے دنیا ءِ
شتگ۔ گُڑا من تى کہ کار ءِ میا ہاں گُڑا کئے تى کار ءِ کیت۔ بگش باریں چہ کار ات کہ تو منا
لوانینتگ ءِ چومات ءِ چُک ءِ وڑا منى دیمانشگ نئے ءِ گوں من گپ ءِ ات۔ مولد ءِ گشت
سردار امانت خان تو منا وتى دوینں دیدو کاں چہ انگت دوست تر ات۔ نوں سردار امانت
خان ءِ گشت۔ ماتى شمساتون منى کار اش انت تو مرچگیں روچ ءِ یک شررنگیں جنین
آدمے پہ سردار بہرام خان ءِ دیم بدئے ءِ اے جنین آدم ہرج زر ءِ سُہرے کہ لوٹیت۔ تو منا
بگش من ترادیاں ءِ تو ہے جنین آدم ءِ رابدئے اش ءِ ماتى شمساتون تو توت زان ات کہ
سردار بہرام خان منى مہمان انت ءِ پدا جو انیں مردے ءِ مرچى پدا چیزے روچ انت نئے
کہ منى مہمان جاہ ءِ منى مہمان انت ماتى شمساتون چومہ بیت کہ باند اسردار بہرام خان وتى
ملک ءِ بُروت ءِ منار اشگانے بہ جنت سردار امانت خان ءِ مولد شمساتون ءِ گشت منى چُک
تو چ پکر مہ کن من تى واستہ وتى سرا کر بان کناں ءِ تو وتى دل ءِ جم بوتى مات شمساتون ترا
بچبر چہ بہرام خان ءِ دیمالے اڑت نہ کنائین ات انشاء اللہ تى کار بیت تو دل ءِ دلجم بو
شمساتون ءِ اے گپ سردار امانت خان ءِ راگشت ءِ پاداتک ءِ شت یک دیمى ءِ یک
ہوب سورتیں جنین آدم تیارے کت گوں مزینں زر ءِ سُہرى ءِ من ءِ گر بوت ءِ شمساتون ءِ
ہے جنین آدم ءِ رازر ءِ سُہر دات انت ءِ گشت کہ شپ ءِ پہ سردار بہرام خان ءِ گُڑا برو
وہدے کہ ہے جنین آدم شپ ءِ پہ مہمان جاہ ءِ سردار بہرام خان ءِ گُڑا سربوت ءِ سردار بہرام
خان ءِ کہ اے جنین آدم دیست گُڑا سردار بہرام خان ءِ گشت تو ادا چیا اتلگ نئے ہے
شررنگیں جنین آدم ءِ پسہ دات منا پر تو سردار امانت خان ءِ دیم داتگ کہ من اے شپ ءِ گوں
تو بہ گوازیناں سردار بہرام خان ءِ گشت اڈا اگاں ترا سردار امانت خان ءِ پمن ترا دیم
داتگ۔ بلے من چُشیں مردے نہ اوں تو برو تو منى گہار ات ءِ تو برو سردار امانت خان ءِ را
بگش کہ من تى اے سوگات ءِ منتواراں بلے مئے سردار انى یک رسمے کہ ما انگت سور ءِ

سانگ نہ کتنگ۔ ماچشیں کار نہ کنناں، من ترا پدا گشاں کہ تو منی گہار ات چدہ پد منی کڑامیا،
 چدا بروتی لوگ، آرام کن، بہ و پس ہے شر رنگیں جنین آدم کہ چہ سردار امانت خان، تڑس
 پہ تڑس لوگ، اتک۔ وہ دے کہ سردار بہرام خان، وتی گہار لیک ات۔ گڑا ہے جنین آدم
 پہ گل، شاد پادا تک، وتی لوگ، شت، خد، را، اے شپ روج کت، وزیر دیانت خان،
 وتی سیاہ تابیں بروت چنگ کتنت، پھ کندان دیم، پہ سردار امانت خان، گورا اتک، سر
 بوت، سلامے دات، نشت۔ دعا، سلام، چے پد وزیر دیانت خان، سردار امانت کار، را
 جسست کت کہ سردار امانت خان تو باریں دو شکیں حالان بدے کہ تو منی گشتگ، پدا انچش
 کہ من ترا گشت گڑا تو انچش کت اگاں ناں، اگاں تو منی گشتن، پدا انچو کت۔ گڑا حالان
 دے منا سردار امانت خان گشت، وزیر دیانت خان حال اش انت کہ من ترا و ساری،
 گشت کہ بہرام خان جنین آدمے نہ ات۔ بلے تو سکیں جاہلے ات تو تئی جاہلی چولیس ناکیں
 آرت بیگ، کش دنت۔ اگاں سردار بہرام خان جنین آدمے بہ بوتیں گڑا وتی سر جمیں شے
 گورے شر رنگیں جنین آدم، نہ گوازینت۔ من ترا بیسرا گشتگ ات کہ وزیر دیانت خان ترا
 نوں اگل، پہر کا یلدا تگ بلے تو نوں چہ وتی شرمندگی، روچے نوکیں سازشے ساز
 ات۔ من، سردار امانت خان شمر زاناں بگیر چہ سازش، سازگ، ترانوں وچ وس نیست۔
 پر چا کہ تو گوں بلاہیں شرتے بستگ، تئی دل اے گپ، زنانت کہ تو ہاردا تگ۔ اگاں
 نوں تو روچے یک سازشے مہ سازے دگہ چے بہ کنتے۔ وزیر دیانت خان ترا تئی اولی
 ہنر، سازگ، من شری، سراترا دیست، زنانت کہ تو ہاردا تگ وزیر دیانت خان منابیل
 بلے تئی جند زانت کہ من ہاردا تگ بلے اے تئی جاہلیاں پرواہ نیست بگش باریں نوں چونیں
 ہنرے سازے مرچی من تئی اے ہنر، اوں زوراں تئی دل، واہگاں ہم پورا کنناں سردار
 امانت خان، اے گپ چے پدی پہ تڑن گشت، سردار امانت خان، پدا درائینت وزیر
 دیانت خان وزیر دیانت خان داں کہ سردار بہرام خان منی مہمان جاہ، منی مہمان انت، تو
 ہرچ بھنتامے کہ بندے ترار زانت من ترا چ نہ کنناں پر چا کہ من وتی مہمان، دیما گوں
 چ وڑیں سزا نہ دیاں بلے تو منی کانوں، وت سر پدے، شری، سرازان ات وزیر دیانت

خان ء گشت سردار امانت خان منائی اے گپانی سراسک اپسوز انت کہ چتئی پیرک ء بگر
 ء چتئی پت ء ء نون چتئی جند ء چمنی پیرک ء بگر ء چمنی پت ء ء اٹوں چمن - شماچہ پت ء
 پیروکاں بگر اے ملک ء سردار ء ماچہ پت پیروکاں بگر ہم اے ملک ء وزیراں ء سردار
 امانت خان من ترا اے پانزدہ سال انت کہ تو سردار ء من تئی وزیراں تو منا بچبر نہ گشتگ
 کہ وزیر دیانت خان تو مرچی سازش ء سازگ ء ات بلے گورے مہمان ء آہگ ء تو منی
 جبراں سازش گشتے - اے گپ ء سرامن انگت اپسوزمہ کناں گڑاچے بہ کناں سردار امانت
 خان من ترا انگت گشاں کہ سردار بہرام خان مردین ءے نہ انت - بلکیں اے جنین آدم
 ات - سردار امانت خان ء گشت - وزیر صاحب منا انگت تئی اے گپ باور و نہ کناں کہ
 اے مہمان جنین آدم ات بلے تو شری ء سردار لجم بکاں پر چا کہ من تئی گشتگ ء سراجی کہ تو منا
 گشت من انچش کتگ - بلے من انگت اے گپ ء لجم نہ اوں وزیر دیانت خان ء
 درائنت - سردار امانت خان تو منی اے آخری گپ ء انگت بزور گڑا تو وت زان ات کہ
 سردار بہرام خان جنین آدم ات - سردار امانت خان ء پدا گشت وزیر دیانت خان اے ہم
 گوم ء بازیباں - بگش بازیباں چے گپے من تئی اے گپ ء ہم زوراں پر چا کہ شمائے جدی
 وزیراں - نون وزیر دیانت خان ء گشت منی آخری گپ اش انت کہ تو باند سردار بہرام
 خان ء راوت بروء بگش کہ بران ات باگ ء ملکانی سیل ء سواد ء سردار بہرام خان اگاں
 جنین آدمے نہ انت گڑا باگ ء ہوز ء سردیں آپ ء کہ گندیت گڑاوت گشتیت کہ سردار
 امانت خان ادا جان ہم شودان ات پر چا کہ اے آپ سک سرد انت ء اگاں سردار بہرام
 خان ء اے گپ نہ گشت گڑا تو وت بزوں کہ اے جنین آدم ات پر چا کہ جنین آدم ء راگوں
 مردین آدم ء یکجاہ جان ء شودگ سک میار کنت بس منی آخری گپ گوں تو ہمیش انت تو منی
 اے گپ ء راچے رندی انگت بزور گڑا تراوت مالوم بیت کہ اے جنین آدم ات یا ناں
 سردار امانت خان گشت وزیر دیانت خان شریں من کہ باند قسمت نصیب سردار بہرام
 خان ء گورارواں گڑا من وت سردار بہرام خان ء راگشاں و ہدے کہ سہب ء امانت خان ء
 سردار وزیر دیانت خان ء وتی شور ء صلاہ یک کنتت ء پادا تک ء وتی لوگ ء شت انت

خدائے شپ ہم روج کت۔ سہب بوت کارداراں ورگ جوڑ کت ء چرگ بوت۔
 روج شمری ء سراچست بوت وزیر دیانت خان اتک پہ سردار امانت خان ء گوراچ بوت
 آنت۔ سردار امانت خان ء وزیر دیانت خان گوں وتی ہماہاں شت آنت پہ سردار بہرام
 خان ء گوراچو امر ء ڈراگپ ء تزان بوت کندگ ء مسکرا بوت چہ دیراں پدناری ء وہد بوت
 سردار امانت خان ء ء دیانت خان ء گوں وتی ہماہاں ہمداناری گوں سردار بہرام خان ء
 گورا کت ء کٹک وہد ء چہ پد پاد اتکنت ء سردار بہرام خان ء را اجازت کنگ ء آتاں۔
 ہمے وہد سردار امانت خان ء سردار بہرام خان ء را گشت سردار بہرام خان مئے ارادہ اش
 آنت۔ کہ ماتر ابا ندر ابراں باگ ء ملکانی سیل ء سواد ء دانکہ تو اے شہر ء ملک ء باگاں ہم سیل
 بہ کن ات۔ بلے ناری ء چے پدما ء شما ڈرسیں مردم روان ات چے دیما وزیر دیانت خان ء
 گشت اے سکلیں شمریں گپے ات کہ سردار امانت خان توجت منی ہم دل ء ات کہ من اے
 گپ ء راوت جناں بلے سردار امانت خان تو چہ من گیش بوت ءے ء اے گپ جت مناتئی
 اے گپ سکت دوست بیت۔ پر چا کہ سردار امانت خان ء رامرچی شش ء ہپست روج
 بیت کہ شما ڈرسیں شہر ء بازار ء سیل ء سواد ء بڑگ بلے تنی وہدی سردار بہرام خان ء اے
 ملک ء باگانی سیل ء سواد نہ کرتگ انشاء اللہ بانداروان ات سردار بہرام خان تو چے گشتے
 سردار بہرام خان ء گشت وزیر دیانت خان ء را سردار امانت خان ء را کہ من واداشمئے
 مہماناں شما وہدے کہ پہ باگ ء ملکانی سیل ء سواد ء بر ات۔ منا چے اتراز ات۔ من
 تیاراں انشاء اللہ شمنئے گشتگ ء پد بانداروان ات باگ ء ملکانی سیل ء سواد ء سردار بہرام
 خان ء وہدے کہ اے گپ من ات گڑا سردار امانت خان ء وزیر دیانت خان ء سردار
 بہرام خان ء را اجازت کت ء گوں وتی ہماہاں وتی وتی لوگ ء شت آنت بلے وزیر
 دیانت خان وتی دل ء سکت وش بوت کہ نوں منی گپ ء مقصد انشاء اللہ باندا کہ مارواں
 باگ ء ملکانی سیل ء سواد ء گڑا شمر در کیت ء سردار امانت خان منا باندا دست ء وت انہام
 دنت پر چا کہ سردار بہرام خان و من زاناں جنین آدم ات۔ جان نہ شودیت گوں اینچو
 مردین ء توک ء چیر اندری منی اے چال بزاں شمری ء سرا سر جم بیت ء دہ ہزار دینار منی

کیسگ ء انت بلے نازی ء کہ وتی نام ءے سردار بہرام خان کتگ ات نوں وتی دل ءتہا
 شمری سرازانت ءے کہ اے یک بلاہیں چالے کہ منی سراشاں بستگ نازی ء اے ہم
 زانت کہ اے چال ہم ہے شوہیں وزیر یک انت۔ بلے نازی ء وتی دل ءگشت وزیر
 دیانت خان تئی چال بچہر منی سراپیلو نہ بنت۔ انشاء اللہ تو اے وڑیں چال ہزار جوڑ بہ کن من
 تئی دام ء چنگ ء نیاہاں پر چا کہ من وتی لوگ واجہ ء شوہاز ء سرگرداناں ء من وتی حداء گورا
 سدکاں کہ حد انشاء اللہ منی اے گم جتیں روچاں گوازینت ء پہ من وٹھی لے کاریت ء منی
 لوگ واجہ سردار بہرام خان مناد دست کپیت بلے وزیر دیانت خان ء سردار امانت خان
 روچے یک نوکیں پند لے سازگ ء انت منی اڑت ء پردگ ء حد اوت کنت ء اے
 روچ ء راہم بیگاہ کت ء بیگاہ ء راشپ کت ء کنور کنگ بوت ء ورگ ء چرگ بوت ء پہ
 سردار بہرام خان ء ورگ دیم دینگ بوت۔ سردار بہرام خان ء ورگ وارت ء شمریں
 ساعتے ء چے پد سردار امانت خان ء وزیر دیانت خان گوں وتی ہماہاں اتکنت ء سردار
 بہرام خان ء گورا چو امر ء وڑا پہ گپ ء تزان بوت کندگ ء مسکرا بوت ء پدا چو ہمک روچ ء
 وڑا سردار بہرام خان ء راجازت کنگ بوت ء ہر کس وتی وتی لوگ ء شت انت ء سردار
 بہرام خان گوں سردار امانت خان ء دانگیں کارداراں ادا چو امر ء وڑا وپت انت ء حداء
 اے شب ہم روچ کت ء شہب بوت آرز بند تیار کنگ بوت بہر ء بانگ کنگ بوت پہ
 سردار بہرام خان ء ہم آرز بند دیم دینگ بوت سردار امانت خان ء ورگ وارت ء روچ
 شمری ء سرچست بوت ء سردار امانت خان ء وزیر دیانت خان گوں وتی ہماہاں پدا سردار
 بہرام خان ء گورا اتکنت ء چو مدامیگیں وڑا گپ ء تزان بوت بلے وزیر دیانت خان
 مرچی چہ گل ء انچش بال ات کہ گشے پادے چہ زمین ء چار پٹ ء چست اتنت۔ پر چا کہ
 وزیر دیانت خان ء وتی دل ء توک ء فیصلہ کتگ ات کہ مرچگیں روچ ء وہدے کہ ما
 باگ ء ملکانی سیل ء سواد ء رواں گڑا سردار بہرام خان ء ہلکیت شمری ء سردار کیست کہ جنین
 آدم ات یا کہ مردین آدم ات ء نازی ء ناری ء وہد بوت ء ورگ چرگ جوڑ کنگ بوت ء
 ناری چتور بوت ء ناری ہلاس بوت ء نوں پہ باگ ء ملکانی سیل ء سواد ء واستہ تیاری کنگ

بوت۔ بلے سردار بہرام خان ء و ناری ء ساری ء وتی کتگ ات۔ پمیشکہ آئی ء را چشیں ہج
 پکرے پرنیست ات ء اے شہر ء دُرسیں ہاسیں مردم آتکنت ء اداسردار بہرام خان نیگ
 ء سردار امانت خان ء گو راسر بوت انت ء نون پہ باگ ء ملکانی سیل ء سواد ء رہ گپت انت
 بلے سردار امانت خان ء وتی وزیر دیانت خان و ساری ء دیم دات کہ تو برو ہمودا منے
 آہگ ء تیاری ء بہ کن دانکہ مابیاہاں وزیر دیانت خان ء وتی فوج زُرت ء ساری ء شُرت
 چے دیما سردار امانت خان ء وتی مہمان سردار بہرام خان ء اے دگہ ہاسیں مردم زُرت
 انت ء دیم پہ باگ ء ملکانی سیل ء سواد ء شُنتت ء باگ ء سر بوت انت ء باگ ء ملکانی سیل
 ء سواد بناکت چہ دیراں باگ ء ملکانی سیل ء سواد ء دست گٹ اتاں بلے وزیر دیانت
 خان ء ہوش ء حیال گون نازی ء اتاں بزاں گون سردار بہرام خان ء۔ شاہی باگ سک
 جلوہ ناک ات ہرچ ترز ء پُل چو بانور نیگ ء سمبہیتگ اتاں ء پلاں وتی بوہ ہر گو راشنگ
 ء تالان کتگ ات چے دیما امب ء لیمبو گون وتی گزان ء مہریں براں ء چہ دیما انگور ء
 انار ء انجیر گون وتی جلوہ ناکیں نیوگاں ہے باگ ء توک ء چومثل ء دُتک نیگ ء نازاتگ
 اتاں ء شاہی باگ سک ذراج ء پڑاہ ء شاتاپ ات ء اے باگ ء توک ء یک بلاہیں
 ہوزے ہم آست ات کہ اگاں اے ہوز ء توک ء بریک و ہد چار ء پیچ سد مردم جان بہ
 شودیت یکے ہم نہ زانت کہ آکجام نیمگا جان شودگ ء انت سردار بہرام خان ء وزیر دیانت
 خان گون وتی مہمان سردار بہرام خان ء ء گون وتی اے دگہ ہماہاں سیل ء سواد کنگ ء اتاں
 ہے ہوز ء نیمگا آتکنت ء سر بوتان گڑا چہ دُرساں ساری سردار بہرام خان ء گشت سردار
 امانت خان ء راسردار امانت خان اے ہوز کہ چوپڑاہ ء شاتاپ انت گون وتی سارت ء
 سلہیں آپ ء دل گشیت اے ہوز ء توک ء جان بہ شودن ات گو رے گپ ء گشگ ء سردار
 امانت خان و یکبرے و وتی وزیر ء نیمگا پہ تزن چارات پر چا کہ وزیر دیانت خان ء و پیسیرا
 گشتگ ات کہ اے مہمان بزاں بہرام خان جنین آدمے ات ء اے ہوز ء جان نہ شودیت ء
 پدا جلدی جلدی سردار بہرام خان ء را گشت نے کہ سکلیں شتریں گپے گڑا شما درسیں مردم
 جان شودگ ء تیاری ء بہ کن ات سردار بہرام خان ء چد ء ساری تیاری کتگ ات سردار

امانت خان ء وزیر دیانت خان ء اے دگہ مردماں وتی تیاری کت ء ماں ہوزء گوں سردار
 بہرام خان ء پجیگ ء دور اش کت ء جان اش شودگ پناکت۔ بلے وزیر دیانت خان ء
 ہوش ء خیال گوں سردار بہرام خان ء اتنت ہر یک مردے اے ہوزء توک ء شنک ء
 شانگ ات ء جان شودگ ء ات ء وزیر دیانت خان ء اے نیمگ ء آنیمگا سردار بہرام
 خان ء راجارگ ء ات ء بک ء وران ات ہے وڑا بک وران ء اتک ء سردار بہرام خان ء
 نزدیک ء سربوت بزاں نازی ء گوراء ہے ہوزء آپ ء چیرا نازی ء بزاں سردار بہرام
 خان ء پادے گپت ء پاداک ء اوشتات سردار بہرام خان ء دیما ء سردار بہرام خان ء را
 گشت نے ء سردار بہرام خان وتی ہلیکت ء را پر چا زاہر نہ کن ات۔ من ترا سردار
 بہرام خان شری ء سرازاناں کہ توجنین آدمے ات گڑا تو پر چا وتی نام سردار بہرام خان
 کتگ بزاں نازی ء کہ وتی نام نے سردار بہرام خان کتگ ات گشت نے وزیر دیانت
 خان من و ترا ہماروچ ء زانتگ کہ اے چال ڈرسیں تنیک انت۔ وزیر دیانت خان ء ہم
 گشت سردار بہرام خان من ہم ترا چماروچ ء زانتگ کہ توجنین آدمے نے ء وتارا مردینی
 گد پر کتگ ء وتی نام سردار بہرام خان کتگ۔ اے گڑا بلا ہیں چالے نہ انت تونوں وت
 بگش سردار بہرام خان گڑا دگہ چونیں چالے بہ بیت تو انگت منا گشتے کہ تو چال ء ہیل ء ہنر
 ساز ء تو نے سردار بہرام خان وزیر دیانت خان ء گشت وتی رازاں منا مرچی شری ء سرا
 بدے سردار بہرام خان ء گشت منا پچ چشیں رازنیست کہ من ترا بدین اش۔ وزیر دیانت
 خان پدا گشت منی خیال ء توچہ وتی لوگ ء زہر کتگ کہ تو وڑ وڑیں چال سازگ ء ات کہ تو و
 مجبور بوتگ نے کہ تو وتی جنین آدمی نام ء راجیر داگ ء یک مردین آدمی نام نے زرتگ
 ء وتارا نامدار کنگ لوٹ ات نازی ء دل ء نازی ء راپدا گشت نازی تو وتی ہمت ء دور
 مدے تو وتی منزل ء انشاء اللہ سر بے نازی ء پدا وزیر دیانت خان ء را گشت اودیانت
 خان اگاں تو منازانتگ ء زانے کہ من یک جنین آدمے آل من تی اے زانت ء راداد
 دیاں بلے منی نزدیک ء تو سکین زانیکاریں وزیرے ات وزیر دیانت خان یکبرے وتی
 دل ء توک ء وسک وش بوت۔ منی گشتن و یک ہدی ء راست بوت انت کہ من گشتگ

آت اے جنین آدم ات۔ بلے پداوزیر دیانت خان وتی دل ء توک ء پڑشت ء پڑوشانی
شکار بوت کہ منی نہ زانتکاری چے انت کہ مناسردار بہرام خان ء اے شگان جت وزیر
دیانت خان ء درائینت۔

سردار بہرام خان منی زانتکاری ء بارواتوت منن ء بلے تو منی زانتکاری ء سراچہ
گپ جنگ لوٹن ء منا تو باریں سرپد بہ کن نازی ء بزاں سردار بہرام خان ء گشت
وزیر دیانت خان مناتی اے گپ ء سراسک کنگ کیتیں کہ تو وتی نہ زانتکاری ء تنی وہدی
وت نہ زان ات گڑا منی پڑانت کہ من ترا سرپد بہ کناں گڑا سردار بہرام خان ء گشت وزیر
دیانت خان گوشدار تئی نہ زانتکاری اش انت کہ تو و منازانتگ چہ چماروچ ء کہ من شمنے
مہمان بوٹگاں کہ من جنین آدم ء بلے تو منی اے رازوتی گورا داشت نہ کت ء تو ہما
دماں ء وتی سردار امانت خان ء را حال دات گڑا اے تئی نہ زانتکاری نہ انت دگہ چے
انت نازی ء بزاں سردار بہرام خان ء گشت گوں وزیر دیانت خان ء اگاں تو منی مرچگیں
حالاں وتی سردار امانت خان ء را بدے ات کہ اے جنین آدم ات آو منوات سانگ
کنت۔ بلے تئی دل ء چونیں سردیں گواتے کشیت ء وزیر دیانت خان منی حیاں ء تو بلا ہیں
نہ زانتکارے ات۔ من وت ہم زاناں کہ من جنین آدم ء اے تو ہم منارا زانتگ ء تئی بے
اکلی دگہ کجام انت نوں وزیر دیانت خان یکبرے پداسک پکر ء کپت کہ نوں من چوں بہ
کناں کہ اے جنین آدم ء منی سرافدا انت ء پدا منا ہم سک دوست بیت۔ گڑا من پرچا
سردار امانت خان ء را اشی ء حالاں بدیاں من چہ سردار امانت خان ء بدل ء پرچا گڑا اے
شر رنگیں جنک ء وت سانگ نہ کناں وزیر دیانت خان ء گشت شر میں تو گوں من سانگ
کن ات نازی ء بزاں سردار بہرام خان ء گشت من گوں تو سانگ کناں بلے تو وتی سردار
امانت خان ء چوں رازی کننے کہ تو وت گشتگ اے جنین آدم ات وزیر دیانت خان ء
گشت من سردار امانت خان ء را گشاں اے مہمان کہ منے مہمان جاہ ء مہمان انت من
اشی ء چار تپاس شری ء کتگ اے تئی راست انت اے مردین آدم ات ء سردار امانت
خان من زاناں کہ منی اے گپ ء سک ء وش بیت پرچا کہ سردار امانت خان وتی وہدی وت

باور نہ کنت کہ تو جنین آدم ات۔ بلے سردار بہرام خان تو مناوتی نام ء بگش کہ تئی نام کئے
 انت۔ سردار بہرام خان ء گشت وزیر دیانت خان کڑا گوشدار کہ منی نام کئے انت منی نام
 نازی انت ء من چہ وتی لوگ ء در کپتگ اوں پہ سیل ء سواد ء بلے منی سرنوں پر نہ بیت کہ من
 وتی لوگ ء برواں مناے دو ماہ انت کہ من ملک پہ ملک ء شہر پہ شہر سرگرداناں پہ وتی
 لوگ ء شوہازگ ء بلے تو کہ منادیستگ ء دپ کپتگ ءے بزاں منا منی گاریں منزل دست
 کپتگ ء وزیر دیانت خان کڑا تو تاراشپ ء پمن بہار کہ من تو اے باروا شری ء سرا گپ
 جناں گوں نازی ء گورے وزیر دیانت خان چہ گل ء انچش بال بوت گشتے پادے چہ زمین ء
 چار پٹ ء چست انت ء پدا چو پیسر یگیں وڑا وزیر دیانت خان ہے ہوز ء آپ ء چیرا بک
 وراں بوت پدا ہمانیم گاشت ء جان ء شودگ ءے پناکت جان ء شود کائی بوت۔ سردار
 امانت خان ء وزیر دیانت خان گوں وتی مہمان سردار بہرام خان ء گوں اے دگہ ہماہاں
 اتک ء وتی مہمان جاہ ء سر بوت انت ء سردار بہرام خان ء سردار امانت خان ء را اجازت
 کت ء گشت سردار امانت خان مرچی اے باگ ء ملکانی سیل ء سواد ء من ہم سک
 دمہرتگ من رواں کمو وپساں بلے وزیر دیانت خان کہ ہمراہ ات گوں سردار امانت خان ء
 یکجاہ شتنت۔ مرچی ہم وزیر دیانت خان ء گشت سردار امانت خان من سک دمہرتگ من
 ہم وتی لوگ ء رواں دُرسیں ہمراہ وتی وتی لوگ ء شتنت۔ سردار امانت خان ء گوں وتی
 ہاسیں نوکراں ہم وتی لوگ ء شت بلے وزیر دیانت خان ء اے دیم ء چک جت ء تچکا پہ
 مہمان جاہ ء اتک نازی ء گوراسر بوت۔ یکبرے گپ ء تزان بوت پدا وزیر دیانت خان ء
 نازی ء را گشت کہ تو وتی گشتن ء پدا گوں من سانگ کنتے نازی ء گشت من وتی وادہ ء پدا
 گوں تو سانگ کناں بلے یک شرت ءے کہ تو منی اے شرت ء را پورا بہ کن من گوں تو و
 مرچگیں شپ ء سانگ کناں ء من تو اے شہر ء درکایاں دانکہ سہب بہ بیت۔ سردار امانت
 خان مالوم بہ بیت من ء تو دگہ شہرے ء بازاری ء سر باں وزیر دیانت ء گشت کہ تئی شرت
 چے انت نازی۔ نازی پسہ دات کہ منی شرت اش انت تو برو سردار امانت خان ء بگش
 کہ اے مہمان من گشتگ ات اے جنین آدمے ات۔ اے مہمان تئی راست انت

مردین آدم ات دانکہ سردار امانت خان منیگ ء تئی سرا

لوگ بانک ء چہوت ہلاس بہ کن بزاں وتی لوگ بانک ء سہناں بدے ء جلدی جلدی بیا
کہ من ترا سانگ کناں ء من ء تو چداں در کایاں وزیر دیانت خان چونزانت کہ منی سرا ء گار
کنگ ء رندا انت۔ وزیر سردار امانت پرے گپ ء سک وش بوت پادا تک ء تچکا پہ
سردار امانت خان ء گوراشت سلا مے دات ء نشت ء سردار امانت خان ء را نشت نے
سردار امانت خان تئی گپ یک ء تو راست گشت سردار بہرام خان جنین آدمے نہ انت
بلکیں من شری ء سرا چار ء تپاس کتگ اے مردین آدم ات تو مناشرت ء برتگ تو اگاں
منا ہرچ سزایے دے من تیاراں سردار امانت خان ء گشت وزیر دیانت من ترا ماپ
کتگ بلے دگہ پراں چشیں نہ زانکاری مہ کن وزیر دیانت خان ء سردار امانت خان ء را
اجازت کت ء چہ سردار امانت خان ء گورا پادا تک ء تچکا وتی لوگ ء شت۔ وہدے کہ
وزیر دیانت خان وتی لوگ ء کہ سر بوت گڑا نہ جسست نے نہ پُرس نے کت بس وتی لوگ
بانکے تو ارکت ء گشت نے من ترانہ زوراں بانک شمسئل پر چا کہ من ء ترا دو سال انت کہ
چہ تو تئی وہدی یک اولادے من نیست تو مرچگیں شپ ء وتی سہناں چہ من بزور ء وتی
مٹ ء بگر بلکنہ منا اولاد نہ بیت بلے ترا و بیت گڑا من تئی ہگاں مپتہ پر چا بزوراں ء منی ہر چیز
کہ ادا است انت تنیگ انت۔ من گوں وتی گور ء پچاں چدا رواں ء اے ملک ء ہم در
کایاں ء منی ملک ء مال ء منی زر ء سہر ہم من اے کا گد ء سرا کبز کتگ انت ء تئی نام ء انت۔
اے کبز انت ء اے کبز ء بزور اے کبز ء تل ء یل کا گدے است اے تئی سہن انت تو اٹو گا
چہ منی مات ء گہارے گورے گپ ء اشکنگ ء بانک شمسئل ء بیسکار گے جت ء وتی
بان ء پترت ء گز یوگ ء لگت بلے وزیر دیانت خان ء بانک شمسئل ء اے گز یوگ ء
بیسکارگ پچ کیمار نہ کتنت ء تچکا پہ نازی ء بزاں سردار بہرام خان ء گوراشت وہدے کہ
اودا سر بوت نازی ء گورا نازی ء و پیسرا وتی تیاری کتگ ات یکبرے وزیر دیانت خان ء
سردار بہرام خان ء را بزاں نازی ء را سلام دات ء نازی ء بان ء نشت گپ ء تزان بوت ء
پدا وزیر دیانت خان ء گشت من نوں رواں یک مٹلایے کاراں کہ منا گوں تو نکاح بہ

دنت۔ بلے نازی سکین زائیکا ریں جنین آدمے ات پمیشک گشت نئے کہ یکبرے من تو ادا
 شربت نئے جوڑکناں وراں من و تارا چو بانورے سینگار اں تو و تارا چو سالونک ء بہ سینگار ء پدا
 تو وت مرو پھ ملّا ء نیرگا بلکیں وتی ہاسیں کاردارے دیم بدئے وزیر دیانت خان ء گشت
 نازی جان تو سکین شریں گپے جت من ادا نشتگاں تو برو یکبرے شربت نئے جوڑکن ء بیار
 کہ من تو وراں ء پدا و تارا چو سالونک ء سینگار اں تو و تارا چو بانورے سینگار گڑا من رواں وتی
 ہاسیں کارداری ء گشاں کہ یک زائیکا ریں ملّا یے بیاریت منّا ترا نکاح بہ دنت وزیر
 دیانت خان چہ گل ء بال بوت ء پھ ایمنی نازی ء تہمت ء سراپہ گیگ ء گورنشت ء نازی پاد
 اتک ء دیم پھ دومی بان ء شت پھ شربت ء جوڑکنگ ء نازی ء شربت جوڑکت ء چہ وتی
 پندول ء ہے بے ہوشی درمان نئے درکتنت ء کمک درمان وزیر دیانت خان ء شربتانی
 تو کامان کتنت تچکا پھ وزیر دیانت خان ء گورا اتک ء شربت گلاس ء کہ بے ہوشی درمان
 نئے مان اتنت ہے گلاس شربت نئے وزیر دیانت خان ء رادانتت ء وزیر دیانت خان ء
 ورگ پناکت۔ بلے نازی وزیر دیانت خان ء دیمانشتگ ات ء وتی چھے وزیر دیانت
 خان ء راسک داتگ اتنت ء وزیر دیانت خان ء چم و اب کپاں بوت انت وزیر دیانت
 خان پھک و اب کپت ء نازی ء گپت ء ہے تہمت ء سرا واپینت ء شت پھ دومی بان ء یک
 جوڑا یے گدے چہ وتی جنین آدمی گداں آورت کہ زردیں پیشکے ء سبزیں شلواریں شنزیں
 گشانے ہے جنین آدمی گدے وزیر دیانت خان ء راپرکتنت ء وزیر دیانت خان ء راجو
 تزیں بانورے سینگار ات ء نادینت ء وت پادا تک ء وتی آپس ء سوار بوت ء دیم پھ دگہ شہر ء
 بازاری ء رھا دگ بوت نازی بزاں سردار بہرام خان اے سرجمیں شپ ء گوں وتی آپس ء
 پھ دیما روگ ء ات کہ بلکیں منی سریک شہر ء بازاری ء کپیت حداء اے شپ روچ
 کت۔ نازی ء کہ وتی نام نئے سردار بہرام خان کتگ ات چہ وتی آپس ء سرا ایرکپت
 ہے آپے کہ و تارا گوں اتاں چھے شمشت ء چیزے ورگی سامانے گون ات وارت نئے ء
 پدا وتی آپس ء سوار بوت ء دیم پھ درکشکی روگ ء ات کہ انا گہ ء دیست نئے کہ چہ دورے
 شہر ء بازارے نازی وتی دیم تچکا پھ شہر ء بازار ء نیمگادات ء روان ات بلے و ہدے کہ

نزیک ء رست گڑانا نازی ء دیست کہ دو سپاہی پہ تگ منی نیمگا پیدا اک انت۔ یکبرے و نازی وتی دل ء توک ء حشک ء حیران بوت ء پدا گشت ءے اے دوئیں مردم کہ چو گندگ نیگ ء منی نیمگا پیدا اک انت باریں اشانی دل ءے چے انت ء ادا نازی ء وتی دل ء گشت کہ اے دوئیں مردم چو گنوک نیگ ء منی نیمگا پیدا اک انت اشان ء زلور یک سکی یے ء گپتگ نازی ء وتی آپس ء رادگہ نیمگ ء روگ ء اجازت نہ دات۔ بلکیں وتی آپس ء لگامے تزد داشت ء تچکا پے آدوئیں مردمانی نیمگاشت آدوئیں مردم ہم نازی ء نیمگا پیدا اک انت۔ بلے نازی چو کہ وتی آپس ء سوار ات۔ ہمیشکہ نازی ہے دوئیں مردمانی گورا سر بوت۔ و ہدے کہ اے دوئیں مردماں نازی دیست گڑا اے دوئیں مردم چہ گل ء یکبرے حشک ء حیران بوت انت ء اوشتات انت۔ بلے نازی ء کہ وتی نام ءے سردار بہرام خان کتگ ات ہے دوئیں مردماں جُست کرت کہ شمارازاناں چے سکی نی ء گپتگ کہ شما پہ ترس منی نیمگا آہگ ء ات۔ بلے شامنی نزیک ء سر بوت ءے شمعے زبان بند بوت ء شمعے زبان چو گنگ نیگ ء بند بوت ء شما حشک حیران بوت ءے ہے دوئیں مردماں گشت سردار و ہدے کہ تو منے گورا سر بوت ءے ما کہ ترا دیست ما چہ گل ء حشک ء حیران بوتماں۔ پرچا کہ ما زانت نوں منے ملک پدا آباد بوت نازی ء گشت کہ گپ زاناں چے انت کہ شما مناد دیست شمعے ملک آباد بوت۔

ہے دوئیں مردماں گشت سردار صاحب منے سردار مہیم خان ء وتی زند ء گشتگ کہ ہر و ہدے من مُرت اوں ء منی لاش ء را چو قبر مہ کن ات اگاں شپ ء من مُرت اوں منی لاش ء را ایر بہ کن ات ء دو ہا سیں مردم اے نیمگ ء جنگل ء دیم بدے ات اگاں یک شوا نگے ہے دمان ء ہے دوئیں مردمان ء دست کپیت۔ ہما شوانگ ء را بیار ات ء منی سرداری پاک ء سرا بدے ات ء اے ملک ء سردارے بہ کن ات ء منے سردار مہیم خان و دوشی چرے دنیا ء شنگ ما وتی سردار مہیم خان ء لاش ایر کتگ ء ما وتی سردار مہیم خان ء گشتن ء پدا اے جنگل ء اتکاگاں بلے ماترا و ہدے دیست گڑا ما چہ گل ء بال بوتماں کہ سردار ء گول سرجم بوت ء مارا پدا سردار مہیم خان ء وڑیں سردارے دست کپت نوں

پہیشکہ چہ گل ء ما حشک ء حیران بوتان نون تو بیا گون گو ما کہ ماترا وتی ملک ء سردار کنناں ء
 ما وتی سردار مہیم خان ء پاک ء تئی سردا دیاں تو منئے سردار مہیم خان ء را پہ اڑت گون بیست
 تو پ ء جننگ ء قبر بہ کن کہ اے منئے سردارانی رسم انت ء ماترا کہ گندگایاں تو ہم
 سردارے ات گورے گپ ء اشکنگ ء یکبرے و سردار بہرام خان سکت پکر ء کپت کہ
 اے و دگہ مسیبت نئے بوت کہ منی سرا کپت۔ بلے پدا سردار بہرام خان ء وتی دل ء تہا
 گشت کہ من و جنین آدمے آں پہ وتی لوگ واجہ ء شوہاز ء سرگرداناں بلے پدا وتی دل ء
 گشت نئے کہ زاناں منی حُدا ء منی واستہ رہم کتنگ کہ منا یک ملکی ء سردار کنگ ء انت۔
 گڑامن پر چا اے گپ ء منگ ء تیار مہ باں نازی ء بزاں سردار بہرام خان ء گشت
 و ہدے کہ شما سردار کن ات گڑا منا ہچ اترا ز نیست من شمنئے سردار باں بلے منا ہم لہتیں
 شرت است۔ و ہدے کہ شما منا وتی ملک ء سردار کن ات۔ گڑا شمارا منی شرت منگ
 لوٹنت۔ ہے دوہیں مردم ہمراہ بوت انت ء دیم پہ سردار مہیم خان ء شہر ء اتک انت ء سردار
 مہیم خان ء دیوان جاہ ء سر بوت انت کہ سردار مہیم خان ء لاش تنی و ہدی پہ قبر کنگ ء واستہ
 ہے دیوان جاہ ء ایرات ء دُرسیں مردم و دار ء اتنت کہ منئے سردار مہیم خان ء گشتگیں گول ء
 پدا باریں منئے سردار چونیں مردے بیت ء و ہدے کہ اے دُرسیں مردماں سردار بہرام
 خان ء را پہ آہگ ء دیست کہ گو مے دوئیں ہاسیں مردمانی ہمراہی ء پیدا ک ات اے
 دُرسیں شہر ء مردم چہ گل ء بال بوت انت کہ حُدا ء مارا شتریں ڈولداریں ء نوجوانیں
 سردارے دات ء پدا اے ہم گندگ ء سکلیں ہوب سورتیں مردے ء چو گندگ ء ہم سرداری
 زہگ ات۔ حُدا مُرزی نیں مہیم خان ء وزیر سلامت خان چہ دُرساں ساری پادا تک ء
 سردار بہرام خان ء رادست ڈوہ نئے کت ء سردار بہرام خان ء را آورت ء سرداری
 کرسی ء سرانادینت ء سردار مہیم خان ء سرداری پاگے آورت ء سردار بہرام خان ء سردات
 ء ہجست کت کہ سردارتئی نام کئے انت۔

سردار بہرام خان ء گشت منی نام سردار بہرام خان انت وزیر سلامت خان ء
 اے دُرسیں مردمانی دیما گشتا نک دات ء گشت کہ چرے سہت نئے چہ پدا اے ملک ء

سردار، سردار بہرام خان انت ء ہرچ ٹھکے کہ سردار بہرام خان مارادنت سردار بہرام
 خان ء ٹھکم پہ سر ء چٹاں مارازورگی انت ء ڈرسیں مردماں پہ دل ء سٹک گشت کہ نوں ما
 لوٹاں کہ سردار بہرام خان گوں بیست ء یک توپ ء سلامی ء مئے سردار مہیم خان ء لاش ء
 قبر بہ کنت۔ سردار بہرام خان ء ٹھکم دات کہ بیست ء یک توپ بجن ات ء سردار مہیم
 خان ء لاش ء راجست بہ کن ات پہ قبرستان ء بہ بر ات سردار بہرام خان ء گشت نوں پدا
 سردار بہرام خان ء بیست ء یک توپ جٹنگ بوت ء سردار مہیم خان ء لاش ء راپہ
 قبرستان ء برگ بوت ء سرداری رسم ء مٹا بک ء سردار مہیم خان ء راقبر کنگ بوت ء پدا
 ڈرسیں مردم پہ دیوان جاہ ء اتک انت ء سر بوت انت ء وزیر سلامت خان ء گشت نوں پدا
 سردار بہرام خان ء تاج پوشی ء بہ کن ات ء سردار بہرام خان ء راسرداری تاج ء سر ء بدئے
 ات چوسرداری رسم ء وڑا ڈرسیں مردماں بزاں سردار مہیم خان ء ملک ء مردماں سردار
 بہرام خان ء راتاج سر ء دات ء سردار بہرام خان گوں وتی مردماں نشنگ ات وتی
 سرداری ء روچاں گوازیںک ء ات بلے سردار بہرام خان بزاں نازی ء وتارازانت کہ من
 یک جنین آدمے آل ء پدا من وت وتی لوگ واجہ ء شوہاز ء سرگرداناں ء مناشاں وتی
 سردار جوڑ کتنگ بلے نازی ء بزاں سردار بہرام خان ء دل ء سردار بہرام خان ء راپدا سکین
 دات کہ توپرے حبر ء ہچ گمگین منہ بوحد انشاء اللہ تئی مدت ء کنت ء تئی لوگ واجہ ترادست
 کپیت سردار بہرام خان ء گشت انشاء اللہ خدا منی مدت ء کنت۔ بلے اودا وہدے کہ
 سردار امانت خان ء سہب ء وتی یک ہاسیں کاردارے پہ وزیر دیانت خان ء لوگ ء دیم
 دات کہ تو برو وزیر دیانت خان ء بگش کہ ترا سردار امانت خان ء لوٹنگ بلے وہدے کہ
 سردار امانت خان ء کاردار پہ وزیر دیانت خان ء لوگ ء سر بوت ء وزیر دیانت خان ء
 جسٹے کت گڑا سردار امانت خان ء کاردار ء راگشگ بوت کہ وزیر دیانت خان ء و
 دوشی وتی دست ء دیم سیاہ کتگ انت ء چدا و دوشیگین انت کہ شنگ گورے گپ ء
 اشنگ ء یکبرے و سردار امانت خان ء کاردار حشک ء حیران بوت ء اوشتات ء پدا گشت
 نے کہ چے گپے بوتگ زاناں گڑا وزیر دیانت خان ء کاردار ء گشت گپ اش انت کہ

دوشی وزیر دیانت خان ء وتی لوگ بانک ء سہن داتگ انت ء چدا شتگ گورے گپ ء
اشکنگ ء سردار امانت خان ء کاردار پہ گنوکی پدا و اتر بوت ء وتی سردار امانت خان ء را
گشت نے سردار صاحب وزیر دیانت خان ء و دوشی وتی لوگ بانک ء سہن داتگ انت ء
چدا شتگ و ہدے کہ سردار امانت خان ء اے گپ چہ وتی کاردار ء دپ ء اش کت۔ گڑا
سردار امانت خان جلدی جلدی پدا تک ء دیم پہ وتی مہمان جاہ ء شت ء و ہدے کہ سردار
امانت خان پہ مہمان جاہ ء سر بوت۔ گڑا دیست نے کہ ہمے نو کر کہ من پہ سردار امانت
خان ء پانگ کتگنت۔ ہمے نو کر بس ہدا نشتگاں گڑا سردار امانت خان ء اشان ء جسٹ
کت کہ سردار بہرام خان کجام دیما شتگ زاناں اشاں پے دات کہ سردار دوشی و چہ دیراں
سردار بہرام خان ہدا بوتگ ما ادا آگاہ بوتگاں ہمے و ہدے و سردار بہرام خان ہدا بوتگ ء پدا
ما و پتگ انت۔ گڑا مارا مالوم نہ انت کہ سردار بہرام خان کجام دیما شتگ سردار امانت
خان ء پدا گشت گڑا ادا وزیر دیانت خان نہ یتگ۔ ہمے کارداراں گشت سردار وزیر
دیانت خان دوشی یکبرے ادا اتگ ات ء پدا مانہ زاناں کہ کجام دیما شتگ ہمے کارداراں
جسٹ کت۔ بلے سردار چہ گپے زاناں کہ تو ادا تہنا اتگ ات۔ حیر انت زاناں سردار
امانت خان ہچ گپ گوریشاں نہ جت ء تچکا پہ بان ء شت کہ بان ء باریں چاراں ادا نہ
انت۔ بلے و ہدے کہ سردار امانت خان بان ء سر بوت گڑا دیست نے کہ یک جنین
آدمے بان ء سردار بہرام خان ء تہت ء سرا و پتگ ء واب انت یکبرے و سردار امانت
خان حشک ء حیراں بوت ء اوشتاں ء پدا سردار امانت خان ء وتی دل ء توک ء پیچا رکت
بلکیں اے سردار بہرام خان انت کہ منا وزیر دیانت خان ء ہر و ہدے گشتگ کہ اے جنین
آدمے ات کہ وتی نام نے سردار بہرام خان کتگ۔ و ہدے کہ سردار امانت خان ء شمری ء
سرا چاراں گڑا دیست نے کہ اے سردار بہرام خان نہ انت گڑا سردار دیانت خان ہمے
و پتگیں جنین آدمے را ماں دپ ء دیماں انجییں شہماتے جت ء جسٹ کت کہ تو چونیں
مردمے ات ادا اتگ نے ہمے و پتگیں جنین آدمے بزاں وزیر دیانت خان کہ جنینی گدے پر
اتاں ء ہمے تہت ء سرا و پتگ ات گورے شہمات ء لگگ ء ہمے و پتگیں جنین آدمے بزاں

وزیر دیانت خان انچش گڈات پادا تک کہ چہ وتی بے ہوشی ء سار بوت ء سردار امانت خان نے شرمی ء سرا پجہ آورت ء گشت ء سردار من تئی وزیراں سردار من تئی وزیراں بلے سردار امانت خان ء پجہ نیا ورت ء پدا شہمات ء دپ ء دیمال جت ء ء گشت ء منی وزیر جنین آدمے ونہ انت تو چونی ء منی وزیراں ء ترا جنین آدمی گڈ پر انت ء ادا و پتگ ء وزیر دیانت خان ء کو کار کت ء گشت سردار من تئی وزیراں سردار من تئی وزیراں گڑا سردار بہرام خان ء کار انت کہ من وزیر ء حالے اے وڑ کت ء جندے باریں کجاشت و ہدے کہ سردار امانت خان ء پدا شرمی ء سرا جست کت تو پکا ہی ء منی وزیر دیانت خان ات۔ وزیر دیانت خان ء درائینت سردار امانت خان من تئی بد قسمتیں وزیر دیانت خان اوں کہ منی سراے جنین آدمے بزاں سردار بہرام خان ء گار کت ء شت۔ سردار امانت خان ء درائینت باریں تو وتی گپاں بہ کن ترا چونی ء اے جنین آدمے گار کت ء شت کہ تو بد حال ات گوں جنین آدمی گڈاں بلے دیانت خان ء پتہ دات سردار امانت خان تو یکبرے منی حال ء بچار من گوے جنین آدمی گڈاں من نوں کجام شرم ء گوں تو گوپ ء تزان بہ کناں تو یک برے برو ڈن ء وتی سپاہیاناں کہ سردار بہرام خان ء پاسپان بو تگ انت اشاں ونوں چداں رزابدے پر چا کہ منی اے بد حالی ء حال ء بس انت کہ تو سر پدے آو سر پدمہ باں سردار امانت خان ء درائینت کہ سکلیں شرمیں گپے وزیر صاحب من تئی اے زانت ء راداد دیاں سردار امانت خان چو کہ وت سکلیں زانت کاریں ء نوجوانیں مردے ات۔ پمیشکہ و ہدے کہ ڈن ء دراتک گڑا بان ء دپ ءے ڈن ء بست کہ منی ء وزیر دیانت خان ء گپاں ہے نشنگیں سپاہی سر پدمہ بنت ء مہ زان انت کہ اے بان ء تھا یک مردے است سردار امانت خان ء وتی دُرسیں سپاہیان ء گشت کہ شمانوں ادا پر چا نشنگ ءے و ہدے کہ مہمان ء جند چدا شنگ ہم شام برو ات وتی وتی ساریگیں کار ء سرا و ہدے کہ اے دُرسیں سپاہی شت انت ء پسپل حالیک بوت گڑا سردار دیانت خان وت شت یک جوڑا ءے مردینی گڈے زرت ء اتک ء وزیر دیانت خان ء رادات ءے ء درائینت ءے اے گڈاں بزور آپٹک ء توک ء وتی جان ء بہ شود کہ تئی دیم چہ بانوری ٹیٹگ ء پین ء بار انت ء

اے گداں پر کن ء بیانون و تی گپاں بہ کن گوں من وزیر دیانت خان ء گشت شرّیں سردار
 دیانت خان ء کرّ اتک گوں سردار امانت خان ء و تی گپے پنا کتنت ء سردار امانت خان
 انچش کہ من ترا گشت اے مہمان جنین آدم ات کہ و تی نام ے سردار بہرام خان کتنگ
 ہے جنین آدم ء منی سرگار کت منا ے تہت ء سرا بے ہوشی دار و دات ء واپینت ء من نزانان
 کہ و ت کجام دیماشت۔ اے مہمان ء رامن و ساری ء زانتنگ ات کہ اے جنین آدم ات
 بلے تو باور نہ کت گڑامن جان ء شودگ ء و ہد ء آپ ء توک ء بکّ و ران بوتوں شتوں ہے
 مہمان ء راشرّی ء سرا جُست کت بزاں سردار بہرام خان ء را ء منا گشت ے تی راست
 انت من جنین آدم ے آل بلے او وزیر دیانت خان اگاں تو و تی سردار امانت خان ء را حال
 بداتیں کہ اے جنین آدم ات گڑامن سردار امانت خان مناسانگ کنت وزیر دیانت خان تو
 منابگش تی دل ء کجام سردیں گوات لگیت اگاں تو چہ و تی سردار ء بدل ء مناسانگ بہ کن
 ات گڑامن تر انت وزیر دیانت خان ء گشت سردار امانت خان و ہد ے کہ منا اے جنین
 آدم ء ہما ہوز ء توک ء اے گپ کہ گشت انت من پر ے گپ ء سکتّ و ش بوتوں بلے منا
 گشت ے کہ تو و تی لوگ بانک ء سہناں بد ے ء بیامن گوں تو سانگ کناں ہے شپ ء
 چداں درکایاں ء دگہ شہر ء بازاری ء رواں سردار امانت خان اے گڑا اء جننگ نہ بوت
 چے بوت ء اے و ہد ء منی اکل ء منی ہوش ء را انچش بُرتگ ات کہ من بگیں چرے جنین آدم ء
 رنگ ء سورت ء دگہ ہچ نہ دیست من تچکا شتوں لوگ ء ء و تی شررنگیں لوگ بانک چہ و تا جتا
 کت ء و تی سرجمیں مال ء دولت و تی لوگ بانک ء نام ء کتنت ء من اے و ہد ء ہچ نہ
 زانت کہ من چے کنگا اوں پر چا کہ منی اکل اے ساعت ء منی ہمراہ داری نہ کت وزیر
 دیانت خان ت درّانینت سردار امانت خان اے منی دو شیکیں سرگوزشت ء گپّ انت۔ کہ
 منی سرا دوشی گوستنگاں ء من و ہد ے کہ چوداں و اتر بوتوں بزاں چہ و تی لوگ ء گڑامن تچکا
 ہمداتک اوں ء من و ہد ے کہ ادا سر بوتوں گڑا ہے شررنگیں جنین آدم ء بزاں سردار بہرام
 خان ء درّانینت کہ یکبر ے من تو کمنگ شربت وراں ء پدا تو بروملا یے بیار کہ منا گوں
 نکاح بہ دنت من چرے گپّ ء سکتّ و ش بوتوں ء من پسنہ دات کہ چو و سکتّ شرّیں و ہد ے

کہ اے جنین آدمؑ شربت جوڑکت ءِ آؤرت ءِ یک گلاسے شربت منادات ءِ ءِ یک
 گلاسے شربت وت ءِ وارت من بس ہے یکیں جُست کت کہ تئی نام بانک کا انت منا
 بس ہمنچو گُشت ءِ کہ منی نام نازی انت پدا من وَ پچ ءِ چہ سر پد نہ اول ءِ وہدے کہ من
 ہوش ءِ اتکوں گُڑا من وتارا گوں جنینی گداں دیست نون تو ءِ سردار امانت خان وت بگش
 کہ پمن چے پشت کپتنگ نون کجام آپ ءِ ءِ شرم ءِ وتی دیم ءِ اے شہر ءِ مردماں پیشداشت
 کناں سردار امانت خان نون منی واستہ دوراہ پشت کپتنگ یکے و اش انت کہ من وتارا
 وت بکشاں دومی و اش انت کہ من چرے شہر ءِ بازار ءِ داں زندگاں در بیاباں ءِ پدا ادا
 میاباں بلے سردار امانت خان ءِ در ائینت ءِ وزیر دیانت خان من اد ءِ سرداراں دات پت ءِ
 پیڑک ءِ منی گپ ءِ ادا کس نہ پز وشیت ءِ تو ہم اے ملک ءِ وزیر ات۔ گُڑا پرے گپ ءِ
 کس ترا جُست ہم نہ کنت کہ تو وتی لوگ بانک ءِ سہن داتگ انت۔ پر چا کہ تئی وہدی
 اے گپ ءِ کس سر پد نہ انت نون من ترا پدا گوں تئی لوگ بانک ءِ سانگ دیاں بزاں
 حجاب ءِ کبول کنا نیناں پر چا کہ شر ءِ راہ ءِ وہدے کہ مردم وتی لوگ بانک ءِ سہناں بہ دنت
 ءِ پدا جلدی جلدی پشومان بہ بیت گُڑا شریعت آہان ءِ پر مائیت کہ حجاب ءِ کبول بہ کن
 انت تو اے کار ءِ واستہ بزاں حجاب ءِ کبول ءِ واستہ اگاں تیار بہ بے انشاء اللہ کس سہی ءِ
 سر پد نہ بیت کہ تو پُشیش گلتي ءِ کتنگ بس من ءِ توتئی لوگ بانک ءِ حُد اسر پد انت ءِ توت
 زان ات کہ من تئی راز ءِ ہجر پد نہ کناں اے منی گوں تو وادہ ءِ پیمان انت پر چا کہ وتی جنده
 ءِ وتی لوگ بانک ءِ چوار ءِ آزاب کن ات ءِ گُڑا پر چا وتارا چو بد بہت کنتے ءِ اے ملکاں یلہ
 دے ءِ روات بلے وزیر دیانت خان ءِ در ائینت سردار امانت خان منانوں تو اد ءِ نندگ ءِ
 باروا پچ مہ گش پر چا کہ تو و سر پد ءِ ءِ منی لوگ مردم ہم سر پد انت کہ من ہے جنک ءِ
 واستہ وتی سرگار کت ءِ تو منابیل کہ من ہے جنین آدم ءِ شوہاز ءِ رواں دانکہ من اے جنین آدم ءِ
 راشوہاز مہ کناں ءِ وتی بیر ءِ مہ گراں من پہ آرام نہ باں پر چا کہ اے جنین آدم ءِ گوں وتی ہنر ءِ
 ہیلاں منی زندگی و برباد کت۔ بلے سردار امانت خان تو منی اے راز ءِ راوتی دل ءِ توک ءِ
 راز بدار ءِ تو بزاں منی اے حبراں پچ سہی ءِ سر پد نئے بس من وتئی ہے منت وتی سر ءِ چمانیں

۽ من داں زندگاں تئی منت ۽ گراں سردار امانت خان ۽ درائنت کہ منا گوں تو اے زبان
 انت کہ من تئی رازاں دانکہ زندگ اوں پاشک نہ کنناں بلے من ترا پدا گشاں کہ تو پہ
 اینچکیں جبرے ۽ وتی پت ۽ پیر کی ملک ۽ راچویل مدے ۽ مرو بلے وزیر دیانت خان ۽ پدا
 درائنت ۽ سردار امانت خان منی دل مناد ۽ نندگ ۽ اجازت ۽ نوں ہرگز نہ دنت پرچا کہ
 من وتی پت ۽ پیر کی ملک ۽ گون ۽ وت بیوپائی کتگ گڑا مناد اندگ ۽ چے ہک آست
 نوں مناد ۽ نندگ بس انت۔ گڑا سردار امانت خان ۽ وزیر دیانت خان ۽ راگشت کہ تو
 دانکہ چیزے روج ۽ ادا ات ہے مہمان جاہ ۽ نہ نند ۽ من تئی ورگ ۽ بست ۽ بند ۽ وت کنناں۔
 انشاء اللہ تئی حال ۽ ادا کس سرپد نہ بیت وزیر دیانت خان ۽ پتہ دات شرین چیزے کے
 روج ۽ من انگت ادا ننداں ۽ چیر اندری جسٹ ۽ پُرس تے کنناں بلکیں منا اے جنین آدم ۽
 حالے رسیت وزیر دیانت خان ہے مہمان جاہ ۽ نشنگ ات بلے اے باروا کس سہی ۽ سرپد
 نہ انت کہ وزیر دیانت خان انگت ہما انت بلکیں ہر کس ۽ گشت کہ وزیر دیانت خان
 گوے مہمان بزاں سردار بہرام خان ۽ گون شنگ گوں ۽ وزیر دیانت خان اگاں بازار ۽
 شت۔ گڑا پیر اندری شت کہ منا کس مہ گندیت پرچا کہ وزیر دیانت خان ۽ را ادا اندگی
 نہ ات ۽ یک روچے کہ سردار دیانت خان و ہدے کہ بازار ۽ شت پہ وتی کارے ۽ گڑا وزیر
 دیانت خان ۽ سر پہ یک ہوٹلی ۽ کپت ۽ وزیر دیانت خان ۽ دیست کہ ہے ہوٹل ۽ لہتیں مردم
 نشنگ ۽ وت ماں و تا گپ ۽ آتاں وزیر دیانت خان ہم یک نیمگے ۽ نشت ۽ ہوٹل ۽ ٹیل والا
 اتک ۽ ہے ششیں مردم کہ ساری ۽ نشنگ اتنت ہمیشاناں گشت تے شماچے ورات ہے
 مردماں چہ یک مردمی ۽ بزاں سوداگر کہ واجہ مارا زر گوں نیست ماچے بوراں تو بس مارا
 کو آپ بدے کہ ماوتی ٹک ۽ تر کنناں ۽ وتی گرم ۽ سرد کنناں۔ گڑا چداں چے رواں بلے
 ہے ہوٹل والا گشت واجہاں آپ من و شمارا دیاں بلے آپ ۽ بوراں ۽ چداں پادا ات کہ
 دگہ گرا کے کیت ۽ نندیت شماوت زان ات کہ ہوٹل ۽ ہر کس کہ نندیت گڑا آدم ۽ رازلور
 یک چاہے ورگ لوٹیت شما و بدتر کہ شش مردم ات ۽ شش گراک ۽ جاگہہ کپتگ گڑا
 وزیر دیانت خان ۽ درائنت ٹیل والا ۽ را کہ اشان ۽ نان ۽ چاہ ہرچی کہ ورت بدے اش ۽

اشانی زر ہرچی کہ بنت من اشانی زر راں ترا دیاں ٹیبل والاء اشان ء جسست کت کہ شہاچے
ور ات۔ اشاں ورگی ات بزاں نان ء نارشت ء چاہ سگریٹ اشاں دُرس زُرت ء وزیر
دیانت خان ء ہے ششیش مردمانی زر ہرچی کہ بوت انت دات انت ء وزیر دیانت خان
پادا تک کہ من نون رواں بلے ہے مردمانی توک ء سیٹھ عیسیٰ ء وزیر دیانت خان ء راتوار
کت ء جسست کت واجہ توزاناں کج ء مردم ات۔ وزیر دیانت خان پتہ دات پر چازاناں
سیٹھ عیسیٰ ء پداگشت ماترا پمیشکہ جسست کناں کہ واجہ مارا ادا چیزے روچ بیت کہ ما ادا
اتگاں۔ بلے مارا تئی وہدی کیے ء ہم چاہی ء سلہ نہ جنگ ء تو مارا نان ء چاہ واریننگ۔ تو
زاناں ادا ء مردم نہ ات کہ تو مارا مرچی ہر چیز بزاں داتگ۔ وزیر دیانت خان ء درائنت
کہ شمنے راست انت من ادا ء مردم نیاں ادا ء مردم چشیں بے ایمان نہ انت۔ کہ شہاگشتے ء
وزیر دیانت خان ء پداگشت چوشمنے وڑا من ہم ادا ء مردم نہ اوں بلے منا اندازہ ہشت ء وہ
روچ انت کہ من ادا اتگ اوں اے ملک ء من ہم انجیں بر بوتگ کہ چاہ وارنگ ء پیسہ
داتگ پر چاہ کہ منا گون نہ بوتگ۔ بلے منا چش اش نہ گشتگ کہ شماراگشت ء ٹیبل
والاء شماراناں چونیں بد قسمت ء کہ شمنے سر پہ اے ملک ء کپتگ کہ شمنے اسر ء اے ہوٹل
والاء را کپتگ گون ء ہے ششیش مردماں چہ احمد ء درائنت واجہ منے بد بہتی ء راسک دیر
انت کہ مملک پہ ملکاں سرگرداناں چو گنوکانی وڑا گڑا وزیر دیانت خان ء وتی دل ء توک ء
شری ء سرازانت کہ اے منی وڑیں بد قسمت انت باریں اشانی حال ء من گراں چومہ بیت
کہ اے ہم ہے جنین آدم ء کار انت کہ مناسیہ ء گارے کت گون کہ من وتی ملک ء تہاچو
درآمد ء آل گڑا وزیر دیانت خان ء گشت ہے ششیش مردمان ء واجہاں شمنے کسہ منی خیال ء
سکین دردناکین کسہ ات ادا گوشدارگ نہ بیت شہاچو بہ کن ات مرچگیں شپ ء منی گورا بیا
ات گون منی مہمان بہ بت۔ گڑا وتی گپاں گون من شری ء سراز بہ کن ات ء منی دل ء درد
ناکین گپاں ہم گوشدار ات۔ ہے ششیش مردماں وتی شور ء سلہ کیے کت ء گشت اش کہ
اے و سکین شریں گپ ات کہ ماتئی گورا بیاہاں گون ء وتی دل ء کہتاں پہ کشاں ء تئی ہم
گڑیتگیں دل ء آواز ء ہم گوشداراں گڑا وزیر دیانت خان درائنت برن ات منی دوار ء

ہے ششیں مردم گوں وزیر دیانت خان ء یکبرے و اِشان ء آپ ء تام شڑی ء سِراکت۔
 پرچا کہ سردار مانت خان ء وزیر دیانت خان ء واسطہ ہرچ قسمیں آسراتی و ساری داتگ
 ات۔ آپ ء تام ء چہ پدنوں وزیر دیانت خان ء دَر اِنینت اے ششیں مردمان ء نون وتی
 باریں حالاں بدے ات کہ شمارا کجام زَر کٹکیں درداں پہ درملکی ء چو مجبور کتگ کہ شما چو
 گنوکانی و ڈا ملک پہ ملک سرگردان ات بلے ہے ششیں مردمان گُشت واجہ ما و شش
 کسناں منے کسہ دِراج انت۔ ما اگاں کسہ گوں تو بہ کناں۔ اے بلاہیں زمستانی شپ
 روج بیت۔ بلے منے کسہ انگت سرجم نہ بیت۔ باند انت پیسرا توتی گپاں بہ کن کہ تو
 پرچا چو منے و ڈا گنوک نیگ ء سرگردان ات ملک پہ ملک۔ وزیر دیانت خان ء دَر اِنینت
 شما سکیں شریں گپے جت باند انت کہ پیسرا من وتی گپاں گوں شما بہ کناں کہ منی کسہ چو
 دِراج نہ انت وزیر دیانت خان ء گُشت گُڑا گوشدار ات منی بد قسمتی ء کسہاں من اے
 ملک ء درآمدے نہ اوں بلکیں من اے ملک ء وزیراں کہ منی سرہے جنین آدم ء چوگار کت
 منی نام وزیر دیانت خان انت و ہدے کہ اے ششیں مردمان وزیر دیانت خان ء گپ
 اش کتنت۔ اِشاں ہم وتی دل ء توک ء گُشت کہ اے مرد ء راہم ہے جنین آدم ء چو منے و ڈا
 سیاہ ء گار کتگ۔ وزیر دیانت خان ء دَر اِنینت ء منی بڑا ت ء واجہاں منی سرو یک جنین آدم
 ادا منے مہمان بوتگ گوں وتی مردینی گداں بلے من ہماروچ ء کہ اے جنین آدم ء رادیتگ
 ات من زانت کہ اے جنین آدم ات۔ بلے منی سردار امانت خان ء نہ من ات۔ گُڑا من ء
 منی سردار امانت خان ء و ڈو و ڈیں کردار ساز ات بلے چہ منی اگل ء کمزوری ء اے جنین آدم ء
 زانت چہ منے زانت ء انگت تیز تر ات کہ منا چہ منی لوگ بانک ء جتائے کت ء وت
 نزانان کہ کجام دیماشت اے منی بد قسمتی ء حال انت کہ من چو ڈوڑیں تو لگ نیگ ء ادا چیر
 اوں چہ وتی شرم ء منی وتی دل ء اے فیصلہ کتگ ء ملک پہ ملک چلراں انت ء مہلوک ء سِرا
 گار کنان انت۔ من دانکہ اشی ء راوتی بیراں مہ گراں من اے ملک ء نہ ننداں پرچا کہ نون
 منی واسطہ اے ملک ء توک ء اے جنین آدم ء ہچ پشت نہ کیتنگ گُڑا دلوش ء گُشت کہ اے
 جنین آدم ء نام کا انت۔ وزیر ء دَر اِنینت من دگر ء نہ زانان ء من دگہ اے جنین آدم نیگ ء

ہج سر پد نیاں ہے شپء کہ منا گشت ئے تو یکبرے وتی لوگ بانک ء سُهناں بدئے ء
 وتی دُرسیں مال ء دولتتاں وتی لوگ بانک ء نام ء بہ کن ء کبڑے نجن ء آئی ء نام ء بہ کن نوں
 بیامن گوں تو سور ء سانگ کنناں ء ہے شپء من ء تو چداں رواں و ہدے کہ من وتی دست ء
 دیم سیاہ کتنت ء پدا ادا تک اوں ء ہے جنین آدم ء منا گشت کہ یکبرے من ء تو کٹمک
 شربت شر کنناں وراں گڑا تو برویک رازداریں مُلایے بیار کہ منا ء ترا نکاح دنت ء من تو
 چداں رواں ء من گشت اے و سکت شر انت گڑا ہے جنین آدم ء شربت جوڑکت ء آورت
 یک گلا سے شربت ء منادات۔ یکے وت ء زرت من شربت وارت من ہے جُست
 کت شریں تئی نام کا انت منابلس ہمینجو گشت ئے کہ منی نام نازی انت بلے من پدا
 گو مے شربتانی ورگ ء نہ زاناں کہ من کجا بوتوں بس من سُهب ء کہ ہوش کت گڑا ادا من
 بکیر چہ وتی جند ء دگہ کس نہ دیست ء اے گپ ء رامرچی ہشت ء دہ روچ بیت کہ من وت
 پکر ء کپتگ اوں کہ من اے جنین آدم ء را کہ نام ء نازی ات ء وتی نام ء سردار بہرام
 خان کتگ ات ء ملک پہ ملک سرگردان ات مئے وڑیں شریں مردمان ء تباہ ء برباد
 کنان ات روان ات۔ وزیر دیانت خان ء گو مے ششیں وتی کسہ آورت انت ء گشت
 ئے کہ من وتی سرجمیں کسہ شمنے دیما پیش کتنت ء شمارا آگہہ کت بلے نوں شما وتی بد
 قسمتی ء گپاں ہم گوں من نجن ات کہ شمارا چونیں بد قسمتی یے ء کپتگ کہ شما چو گنوکانی وڑا
 ملک پہ ملک سرگردان ات۔ ہے ششیں مردمان گشت وزیر دیانت خان گڑا گوشدار مئے
 بد قسمتی ء حالاں کہ مارا ہم ہے جنین آدم ء تباہ ء برباد کت اشاں ہم وتی بربادی ء کسہ گوں
 وزیر دیانت خان ء کتنت ء گشت اش اے مئے حال انت کہ ما چو گنوکانی وڑا سرگردان
 انت۔ وزیر دیانت خان ء درائنت شما ششیں مردم ات ء یکے و مناں نوں ما ء شما ہپت
 بوتن ات پرچا کہ من ہم ہے آس ء سٹکگاں گوں نوں ما ء شما یکجاہ بن ات ء ہے جنین آدم ء
 شوہاز ء راون ات دانکہ مارا دست بہ کپیت۔ سیٹھ عیسیٰ ء سردار بہرام خان ء کہ نام ء
 دلوش کتگ ات ء گو میشاں ہمراہ ات۔ پہ وتی آپس ء شوہاز ء دلمراد موالی ء دلپیل ء دل سرد ء
 سوداگر احمد ء وزیر دیانت خان ء وتی ء وتی شور ء سلہ یکے کتنت ء اے پیسلہے کت کہ ما

چداں ہشتمی روجء رواں وزیر دیانت خانء گشت دانکہ ماء شمائے ہشتیں روچاں ادا ان
 ات شما ڈنء در میا ات پر چا کہ منیگ ء شمنے حالء سہی ء سر پدمہ بیت ء شما ادا ہچ قسم ء گم ء
 مکن ات کہ شمنے واستہ ہر چیز من وت لوٹا نیناں پر چا کہ من تنی و ہدی ادا ء وزیراں ء ادا منی
 حکم ہم چلیت دانکہ وتی کاراں گیشین ات ء چداں روان ات۔ وزیر دیانت خانء
 در اینت ہے ششیں مردمان ء ء پدا وزیر دیانت خانء گشت بہ چار ات ماء شما ہمراہ
 اہنت، منیگ ء شمنے مرگ ء زند یک بہ بیت اے ششیں مردماں گشت اے و سکلیں
 شتریں گپ ات، وزیر دیانت خانء پدا گشت کہ من شمارا ہرچ گپے کہ گشاں شمارا منی
 گپ زورگ لوٹیت ڈرساں گشت کہ تو مئے سروک ءے گڑا ماتئی گپ ء چوں نہ زوراں ء
 وزیر دیانت خانء گشگ ء سرا اے ششیں مردم دانکہ ادا اتاں بلے ڈن ء در نہ تیک
 انت۔ ہے مہمان جاہء چار دیواری ء توک ء نشت انت۔ ہے در میان ء چیزے روج
 گوست ء وزیر دیانت خانء در اینت سنگتاں باندا پوئی انشاء اللہ ماء شما چداں در کائیں
 ات پر چا کہ منیگ ء شمنے در آہگ ء کسے سہی ء سر پدمہ بیت۔ اے باروا شما چے گش
 ات۔ ڈرساں پسودات کہ وزیر دیانت خان ہرچ وڑا کہ تو گشے ماتئی گپ ء زوراں۔ گڑا
 وزیر ء گشت کہ مرچی ء چہ پدوتی تیاری ء بہ کن ات ء شمارا ہرچ چیزئی ء کہ زلورتیں منارا
 بگش ات کہ من پہ شما چیر اندری لوٹا نیناں ء اے گپ ء راہم مہ ترس ات کہ مارا پیسہ گون
 نیست، پر چا کہ من تنی و ہدی اے ملک ء وزیراں منی واستہ سردار امانت خان ہر چیز کہ
 من بہ لوٹاں آپہ من دیم دنت ء شما کہ منی ہلک ء اتلگ ءے شما منی مہمان ات ء من شمنے تنا
 و ہدء کہ اے ملک ء در نیا تلگ اوں من شمنے میزبانان ء ہما ساعت ء کہ ماء شما چرے ملک ء
 در اتکاں گڑا ماء شما ڈرس مہمان ات ء ہر چیزئی ء کہ اشاں زلورت ات وزیر دیانت خان ء
 راگشت ء وزیر دیانت خان ء اشانی واستہ لوٹا نینت انت ء ہے ساعت ء دلپیل ء در اینت
 او وزیر دیانت خان تو و اے ملک ء وزیر ءے ترا اے وڑیں لوگ بانک رسیت گڑا تو پر چا
 وتارا چو مئے وڑا برباد کنگ لوٹ ءے ء وتی پت ء پیور کی ملک ء رایل کنگ لوٹ ءے۔
 وزیر ء گشت اے ہم شمنے راست انت منا و منی سردار امانت خان گشتنگ ات کہ من ترا پدا

ہماتئی لوگ بانک ء گوں حجاب ء کبول کنائیناں توتی ملک ء رایل مدئے ء وتاراچودر
 ملک مہ کن بلے من وتی سردار ء اے گپ ہم نہ زرتگ ء پدامنی سردار ء مناگشتگ کہ تو
 اے ملک ء توک ء ہماجنک ء کہ شتر تر انت پسندے بکن ات اے منی وادہ انت من ترا
 گوں ہماجنک ء سانگ دیاں۔ بلے من انگت وتی سردار ء گپ نہ زرتگ پرچا کہ منی دل ء
 توک ء ہے کیت انت کہ منی وڑیں وزیر ی ء را یک جنین آدمی ء ردداتگ ء بر باد کتگ
 من وتی دل ء توک ء اے سوگند وارنگ دانکہ من وتی بر باد کنگ ء جھست ء ہے جنین ء رامہ
 کناں من اے ملک ء نہ ننداں ء من چوہم زاناں کہ اے جنین آدم سکلیں زانتکاریں جنین
 آدمے کہ منے وڑیں زانتکاریں وزیر ی ء را گوں وتی زانتکاری ء چوہم بر بادے کت بلے
 انگت چیر اندری انشاء اللہ اگاں دست ء کپت گڑانہ بچیت بلے مارا ہے جنین آدم دست بہ
 کپیت دُرساں گشت انشاء اللہ اگاں منے دست ء بہ کپیت ما آئی ء را بزاں آ جنین آدم ء را
 زندگ ء نیلاں بلے سردار بہرام خان ء کہ وتی نام ئے دلوش کتگ ات ء ایشانی ہمراہ
 ات۔ آئی ء ہج نہ گشت سیٹھ عیسیٰ ء دلوش ء را گشت دلوش و ہدے کہ انشاء اللہ ما کت تو ہج نہ
 گشت زان ء تو اے جنین آدم ء را کہ ما ء شما آئی ء شوہاز ء ایں چنت روج انت کہ ما
 سرگرداناں اگاں مارا اے جنین آدم دست بہ کپیت گڑا تو اے جنین آدم ء را زان ء وتی
 بیراں نہ گرنے۔ دلوش بزاں سردار بہرام خان ء پسودات کہ من و وتی آپس ء شوہاز ء
 سرگردان اوں اٹو کہ منی آپس ء پد ہے راہ ء روگا ہاں۔ وزیر دیانت خان ء درائنت دلوش تو
 چوں زانے کہ تئی آپس ہے جنین آدم ء برتگ۔ دلوش ء گشت وزیر دیانت خان من پیسرانہ
 زانتگ کہ منی آپس اے جنین آدم ء دُراتگ بلے من ئے نوں زاناں کہ منی آپس ہم ہے
 جنین آدم ء دُراتگ۔ وزیر دیانت خان پداگشت۔ گڑا تو چوں زانے کہ تئی آپس اے
 جنین ء دُراتگ۔ دلوش ء پسہ دات من و ہدے کہ ادا اتکاں گڑا من اے پسیل ء تہا وتی
 آپس ء پداں ادا گیشتر گندگا ہاں ہمیشکا من زاناں کہ منی آپس ہے جنین آدم ء برتگ۔ بلے
 دلوش ء وتی دل ء توک ء حد ء گورادعا کت ء گشت یا اللہ نازی ء مدت ء تو ت بہ کن کہ
 اے ششیں مردم و ہدے کہ نازی ء بہ گنداں من زاناں کہ آئی ء را سک جنت ء بے اڑت

کھنت۔ آوہدے منی دست ء ہچ نہ بیت۔ منانا نازی سک دوست انت ء نازی ء رامن ہم
 سک دوست اول۔ سردار بہرام خان بزاں دلوش ء گوں وتی حداء دست بست انت
 سہب ء چہ بیگاہ ء بس ہے دعا لوٹ ات کہ یا اللہ نازی ء رائت بو، یا اللہ نازی ء رائت
 بو۔ چہ ہاشپ ء کہ اشانی روگ ء شپ بوت۔ وزیر دیانت خان درائنت ء منی سنگتاں
 انشی منیک ء شمنے روگ انت شماوتی تیاری ء شری ء سرا بہ کن ات۔ دُرساں گشت
 وزیر دیانت خان ماوتی تیاری شری ء سرا کتگ۔ گڑا وزیر درائنت کہ شپ ء دومی پاس ء
 ما ء شما چرداں درکائیں دانکہ کسے منیک ء شمنے در آہگ ء سہی ء سر پدمہ بیت ء اٹو بہ و پس
 ات بلے سک واب مہ کپ ات دُرساں پدا گشت وزیر صاحب ماسک واب نہ کیاں۔
 تو بس مارا دست ء گوں بجن ما آگہہ باں۔ وزیر خان ء گشتن ء پدا درسیں مردم و پت
 انت ء ہما ساعت ء ودار اش کت، بلے دلوش بزاں بہرام خان اے شپ ء واب نہ کپت ء
 وزیر دیانت خان اشانی واستہ ورگ ء چرگ ء بند و بست و ساری ء کتگ ات ء ہما ساٹری
 اتاں۔ وہدے کہ شپ ء دومی پاس بوت وزیر پادا تک ء وتی ہما ہاناں پادے کت ء گوں
 وتی ہما ہاں چرے ملک ء در کپت انت ء دیم پہ دگہ شہرے ء بازاری ء رہادگ بوتوں پہ
 نازی ء شو ہازہ سرگردان اتاں بلے اشاں مالوم نہ ات کہ ما کجام نیمگا روگا ہاں ہے وڑا
 اشاناں ہشت شپ ء ہشت روچ بوت کہ اے جنگل ء پرا جنگل سرگرداں اتاں بلے
 انگت ایثاناں شہر ء بازارے ہم دست نہ کپت ء پدا اشاں دگہ شش روچ ہم گوست کہ
 اے ہے جنگل ء توک ء چوگنوکانی وڑا ویل انت۔ کہ انا گہ ء اشاناں یک شو انگے دپ
 کپت۔ وزیر دیانت خان ء ہے شو انگ ء راتوار کت ء جُست کت واجہ تو اے جنگل ء
 چے کنتے کہ چو منے وڑا اے جنگل ء ویل ے۔ ہے شو انگ ء پیسہ دات واجہاں منی و
 زندگی ہے جنگل ء تہا گوستگ پر چا کہ منے لوگ ہے جنگل ء توک ء انت ء من ہے جنگل ء
 ودی بوتگ اول ء منی پت ء ماتانی دل ء اے جنگل بلائیں شہر ء بازارے ما کہ دگہ شہر ء
 بازار نہ دیستگ ماوتی زند ء ہے جنگل ء شہرے ء بازار ء گوازیں گایاں۔ دلسرد ء گشت واجہ
 شمنے شہر ء بازار ادا کجام انت۔ شو انگ پیسہ دات کہ اے دز چک ء دار ء اے کوہ ء تلار

ہے سرسبزیں بہار مئے شہرؔ بازار انت۔ مابلوچاں مارا شہرؔ بازاروش نہ بیت۔ وزیر
 دیانت خانؔ درائینت شتریں ہے لوگ اے جنگلؔ تہا کجام دیما انت۔ ہے شو انگؔ
 درائینت۔ واجہاں مئے لوگ آکوہؔ بونؔ انت سوداگر احمدؔ گشت ہما بلوچؔ ادک مہ
 بیت کہ بلوچ گشت آپ اودا انت بلے بروبروانگت مردم پہ آپؔ سرنہ بیت۔

واجہاں اگاں شمارا چو باور نہ کنت گڑاشما مرچی منی مہمان اتؔ منی لوگ چودور ہم
 نہ انت کہ شام بہ برات بلکیں منی لوگ انچش کہ من شمارا گشگا ہاں گڑاشما باور بہ کن ات آ
 کوہؔ پشت انت۔ شو انگؔ پدا گشت کہ مرچی شبؔ منی گوراروچ بہ کن اتؔ سباءؔ وتی
 راہؔ بکراتؔ ہر جا گہہؔ شمارا رُوگی انت برو اتؔ من شمنے وڑیں بلوچے آل منی نہاریؔ
 نانؔ شبؔ شامؔ شمابور ات۔ گڑا وزیر دیانت خانؔ گشت تو کہ اینچو مارا گشے گڑا تئی
 دلؔ نہ پز و شاں ما مرچی تئی مہماناں گڑاشوانگؔ وتی مہمان ہمراہ کنتتؔ دیم پہ وتی
 ہلکؔ شت۔ یک شتریں ساعتیؔ چے پدا شو انگؔ گوں وتی مہماناں ہلکؔ سربوتؔ
 شو انگؔ وتی مہمان بُرتؔ یک لوگیؔ نادینت انتؔ آپؔ تام گنتتؔ شو انگؔ
 جلدی یک پسے پہ وتی مہمانانی ہاترا گشتؔ نہاریؔ بند و بست کت و ہدے کہ نان
 تیار بوت شو انگؔ وتی مہمان رُرت انتؔ گوں وتی مہمانی ہمراہیؔ اتکاں یک
 گہوریؔ سارتیں ساہگؔ شو انگؔ تگردے پچ کتؔ وتی مہمان نادینت انتؔ نان
 آورت انتؔ مہمانانی دیمادات انت۔ مہماناں نان وارتؔ حدؔ شکر گپتؔ نشت
 انتؔ شو انگؔ گشت کہ ماؔ شما کمکے اے جنگلؔ کوہؔ در چکاں سیل کنننت دانکہ شما اے
 جنگلؔ ہوب سورتیں در چکاں ہم بہ گند ات شو انگؔ وتی مہمان ہمراہ گنتتؔ ہے
 جنگلؔ سیلؔ سوادؔ بُرت انتؔ بیگہؔ پدا وتی ہلکؔ اتکنتؔ شو انگؔ پہ اُرت وتی
 مہمان نادینت انتؔ شام تیار بوت شو انگؔ وتی مہماناںؔ شام داتؔ وتی گنجائشؔ
 مُتا بکؔ شو انگؔ بستر آورتؔ داتؔ مہمانانی گورائنتؔ گپؔ تزان بوتؔ پدا
 شو انگؔ درائینت کہ شمانوں بہ وپسے کہ شماسک ژند ات بلے وزیر دیانت خانؔ
 درائینت واجہ تئی نام کئے انت شو انگؔ پسہ دات واجہ منی نام رمضان انتؔ چہ دیما

دلرادموالی ء گشت واجہیں شو انگ گڑا تئی پت ء نام کئے انت۔ شو انگ ء گشت منی
 پت ء نام شعبان بوتگ پمیشکا منی پت ء منی نام رمضان کتگ۔ منی پت ء گشتگ کہ منی
 پت ء نام رجب بوتگ۔ دلوش ء گشت منی خیال ء تئی پیرک تئی پت ء تئی جند ہے ماہاں
 ودی بوتگ۔ شو انگ ء پتہ دات کہ واجہ اے ہم تئی راست انت منی پت ء گشتگ کہ ما
 ہے ماہاں پیداک بوتگاں۔ سردار بہرام خان ء کہ وتی نام ءے دلوش کتگ گشت ءے تو
 سکس نیکیں چک ء نما سکے ءے کہ وتی پت ء پیرک ء پیمانیکس ماہی ء پیداک بوتگ ءے۔
 سیٹھ عیسیٰ ء درائنت شو انگ رمضان تئی پت ء مات آست انت یاناں شو انگ ء گشت
 واجہ منی پت ء مات اے دنیا ء نہ انت۔ دلسرد ء درائنت شرئیں واجہ ترا زہگ است،
 شو انگ ء رمضان ء پتہ دات واجہ حد ء شکر انت منادومردین زہگ ء یک جنین نچکے
 است۔ منی دوئیں مردین چک آدم ء جنگل ء انت۔ پداوزیردیانت خان گشت گڑا تئی
 چک آدم ء جنگل ء پے کنت۔ کہ تو ادا ء تئی چک آدم ء جنگل ء انت۔ شو انگ ء گشت
 منی چک وتی ماللاں چارینگ ء انت کہ آ جنگل ء شترتر بہارگاہ انت پمیشکا منی چکاں وتی
 مال ہما جنگل ء برتگ انت ء منی جنکیں چک کسان انت ء آ منی گورا انت۔ سوداگر احمد ء
 گشت رمضان اے جنگل ء زاناں دگہ ہلک ء بازار آست یاناں۔ شو انگ ء پتہ دات کہ
 اے جنگل ء ہلک ء بازار بازار انت ادا ماتہنانئیں، اے جنگل ء تہاسی ء چل ہلک است۔ آ
 دیما چار ء بیچ ہلک انت۔ اے دیما دور شما چماں شانک دے آودا سے ہلک انت۔
 ہے وڑا کندگ ء مسکرا بوت، گپ ء تزان بوت ء پدا شو انگ ء گشت واجہاں شمانوں بے
 وپس ات کہ شمارا سہب ء اے جنگل ء توک ء سپرکنگی انت۔ شو انگ ء وتی مہمان
 اجازت کنتت ء وتی لوگ ء شت ء وزیردیانت خان گوں وتی ہماہاں وپت۔ حد ء
 اے شب روچ کت۔ سہب ء شو انگ رمضان ء وتی گنجائش ء متا بک ء آرز بند آورت
 ء وتی مہمانان ء دات ء مہماناں آرز بست ء سہتکی ء نشت انت ء پدا شو انگ رمضان ء را
 اجازت کت ء دیم پہ ہے جنگل ء ربا دگ بوتنت۔ پہ شہر ء بازاری ء شو ہازگ ء بلے
 چریشانی بد قسمتی ء شہر ء بازار گئے چریشاں دور روان ات۔ ہے وڑا ایشان ء دگہ چیزے

شپ ۽ روچ گوست کہ اے جنگل پہ جنگل سرگردان آتاں، پہ نازی ۽ شوہاز ۽ بزاں سردار
 بہرام خان ۽ شوہاز ۽ کہ انا گہ اشانی چم ۽ دور پہ یک ہلکی ۽ کپت آنت۔ وزیر دیانت خان
 سک گل بوت ۽ گشت ۽ کہ سنگتاں انشاء اللہ نون مئے منزل نزی یک بوتگ بہ چارات
 گشتے آشہر ۽ بازارے، بلے وہدے کہ اے کو کے نزی یک ۽ امکان گڑا دلوش ۽ گشت کہ آو
 شہر ۽ بازارے نہ ات۔ اے و ہلکے، بلے وہدے کہ اے شمری ۽ سمر نزی یک ۽ رست آنت گڑا
 دلپل ۽ درینت دلوش تو راست گشتے اے شہر ۽ بازارے نہ انت بلکیں ہلک ات۔ دلراد
 موالی ۽ پدا درائینت ما نزانان کہ ما چونیں گنا ہے کتگ کہ مارا باریں چینجو وہد انت کہ ما
 تنی وہدی پہ شہر ۽ بازاری ۽ سر نہ باں۔ دل سرد ۽ ہم درائینت ما دویننا منی خیال ۽ چشیں
 زندی گنا ہے نہ کتگ کہ ما چودر پہ در بہ باں بلے زاناں مئے قسمت مان بوتگ کہ ما چودر
 پہ دراں ہے گپ ۽ تزانان کنان ۽ آتاں کہ ہلک ۽ سر بوت آنت ۽ یک گسی ۽ دپ ۽
 اوشتاں ۽ ہے گس ۽ سرونک ۽ راتوار کت، وزیر دیانت خان ۽ وہدے کہ گس ۽ واہند
 اتک ۽ گشت ۽ شما کتیا لوٹ ات۔ وزیر دیانت خان ۽ درائینت واجہ کو کے نزی یک
 ترا بیا وہدے کہ گس ۽ واہند اشانی کرا اتک دعا ۽ سلامتی یے کت ۽ گشت ۽ شما کئی ۽
 لوٹ ۽ وزیر دیانت خان ۽ درائینت واجہ ما مساپراں مارا شہر ۽ بازار ۽ سوچ ۽ بدے
 ہے مرد ۽ درائینت واجہاں شہر ۽ بزار چرداں سک ۽ دور انت ۽ شمارا شپ ۽ ہم گپتگ۔ شما
 مرچی ہما مئے مہمان بے کہ شماسک دمہرتگ ۽ پدا پہ شہر ۽ رسگ ۽ شمارا دگہ دوشپ انگت
 لگیت۔ دلوش ۽ وزیر دیانت خان ۽ راجست کت کہ تو مئے سروک ۽ تو چے گشتے؟ وزیر
 دیانت خان ۽ پسہ دات گڑا شپ ۽ ہما روچ کنان ۽۔ سہب ۽ انشاء اللہ چدا راون
 ات۔ ہے نوجوانیں بچک ۽ وتی مہمان بُرت آنت ۽ یک لوگی ۽ نادینتاں ۽ آپ ۽ تام
 کنتت ۽ اشانی واستہنان ۽ بند و بست ۽ پنا کت ۽ پداوت ہے نوجوانیں بچک ۽ اتک ۽
 مہمانانی گورانشت ۽ گپ ۽ تزان بوت۔ دانکہ ورگ تیار بوت آنت۔ ہے نوجوانیں
 بچک ۽ اشاناں ورگ وارینت ۽ پدا گپ ۽ تزان بنا بوت۔ گڑا وزیر دیانت خان ۽ ہے
 نوجوان ۽ راجست کت ورناتئی نام کئے انت۔ ورناء پسہ دات منی نام دُشک انت۔ وزیر

دیانت خان پدا جُست کت ابائی پت ء نام کئے انت ء آ کجا انت زاہر نہ بیت - ہے
نوجوانیں بچک ء پتہ دات منی پت ء نام چار شنبے انت ء منی پت شک پسانی چارینگ ء آ
کوہ ء پُشتہ انشاء اللہ بیگاہ ء کیت من ادا لوگ ء پانگہبان اوں دلوش ء درائینت خدا
انسان ء راہر و ہد ء انجیں نیکیں چک بہ دنت ء سوداگر احمد ء درائینت منی وڑیں بد قسمتیں چک
خدا بچ کس ء رامہ دنت - سیٹھ عیسیٰ ء وتی دل ء تہا گشت منی وڑیں چار کتابی منی حیاں ء بچ
جا گہہ نہ بیت کہ چومنی وڑاوتی اکل ء دست ء بیگار بہ بیت ء وزیر دیانت خان ء وتی دل ء
تہا گشت کہ من ہم بلائیں بد قسمت یے اوں کہ من وتی اکل ء گپ زرت اُنت - شو انگ
دُشک ء گپ ء تزان گوں وتی مہماناں جاری اتاں کہ بیگاہ نزیک بوت ء سہتی ء چہ پد بیگاہ
بوت - دُشک ء پت اتک کہ چہ پسانی چارینگ ء اتک ء تچکا پوتی مہمانانی نیمگا اتک ء دعا
ء سلا مے کت گوں مہماناں ء پداوتی چک دُشک ء شو انگ چار شنبے تچکا پوتی لوگ ء شت
اُنت - ء شو انگ چار شمسى ء وتی چک ء را جُست کت منی پت تو وتی مہمان شری ء سرا
ہزمت کتگ اُنت - تنی و ہدی دُشک ء پتہ نہ داتگ ات کہ دُشک ء مات ء درائینت کہ تو
زانے کہ مہمانے منے لوگ ء دپ ء بیت گڑا ما آئی ء اُرت اوں کناں - دُشک تنی
مہمانانی اُرت چتو گیشتر کتگ شو انگ چار شمسى ء درائینت شاباش منی چک تو سکلیں
مہمان داریں چکے نے من اگاں ادا مہ باں منا اے گم ء پکر نہ بیت کہ منی مہمان بے اُرت
بنت ء پت ء چک شت اُنت کموکے ء پدا پادا اتکاں وتی مہمانانی گورا شت اُنت ء چار
شمسى ء مہماناں ء جُست کت کہ واجہاں شمارا دگہ تکلیپ چہ منے نیمگانہ رستگ ء دُشک ء
شمئے مہمان داری شری ء سرا کتگ - وزیر دیانت خان درائینت واجہ چار شنبے منی دعا گوں
خدا ہمیش انت کہ اللہ ہر کس ء را کہ چکے دنت گڑا تنی چک ء وڑیں چکے بہ دنت - تنی چک
باز نیکیں مردے ء منے اُرت یے باز کتگ ء خداوتی دوستیں نبی ء اُمت ء نیک بہ کنت چو
تنی چک ء وڑا اووا جہیں چار شنبے تنی چک ء منے باز اُرت کتگ خدا ء باز مہربانی کتگ
کہ تراراے وڑیں نیکیں چکے داتگ نے - تو ہم دعا بہ لوٹ خدا ء گورا کہ خدا چوتی چک ء
وڑا دُرسیں مسلمانانی چکاں بہ کنت ہے وڑا گپ ء تزان بوت ء پدا شپ ء وتی پڑا ء

شاتا پیں بانزل ماں تیوگیں دنیاۓ سراپچ کت انت ۽ نون شری ۽ سراپچ بوت شام بوت ،
 شو انگ دُشک ۽ وتی مہمانی ناں آورتاں ۽ پے اڑت دیمادات انت ۽ آپ تام کتنت ۔
 مہماناں نان وارت نشت انت ۔ چار شنبے ۽ گوں وتی مہمان اجازت کتنت ۽ گوں وتی
 چُک دُشک ۽ ہمراہی ۽ وتی لوگ ۽ شت انت ۔ حداء شپ روچ کت سہب بوت ۽
 دُشک مہمانی آرز بند آورت ۽ مہماناں آرز بست ۽ نشت انت ۔ ہے ودار ۽ کہ نون چار
 شنبے گوں وتی چُک دُشک ۽ بیت ۽ مارا اجازت بہ دنت کہ مانوں رواں ۔ سہتکی ۽ پد
 شو انگ چار شنبے گوں دُشک ۽ اتک ۽ مہمانی گورا نشت انت ۽ وزیر دیانت خان ۽
 درائینت واجہیں چار شنبے تو گوں وتی زہگ ۽ منے باز خدمت کتگ ۔ مانوں لوٹاں کہ ما
 بروہاں تو مارا اجازت بدئے ۔ شو انگ چار شمس ۽ وتی مہمان اجازت کتنت ، بلے وزیر
 دیانت خان گشت کہ واجہ تو مارا ہے سوچ بدئے گوں کہ مارا سک دیر انت کہ ماہے
 جنگل ۽ توک ۽ چونکوانی وڑا سرگرداناں کہ ما یک شہر ۽ بازاری ۽ سر بہ باں ، شو انگ ۽
 درائینت واجہاں شمارا ۽ ورویل کتگ اے جنگل سک پڑا ۽ شاتا پیں برے اے جنگل ۽
 آسر کنگ ۽ ماہے ہم درکار بیت چہ ماہی ۽ پداگاں شمنے سر پہ شہر ۽ بازاری ۽ بہ کپیت بلکیں
 بلے من انگت شمارا یک سوچے دیاں منا یاد انت کہ منی پت ۽ من یک رندے گشتے
 شہرستان جلدی سر بوتوں ۔ من بلے آہاں سک کسان اتوں منابس گلہے یاد انت کہ گشتے
 ما کوہ ۽ شم ۽ شتاں پدا شو انگ چار شمس ۽ درائینت اے منا ہم یاد انت کہ یک ۽ دو
 جا گہہ ۽ ہلک ہم است ات کہ ما ہما ہلک ۽ آپ وارت ، گڑا دلوش ۽ درائینت واجہ کجام
 کوہ ۽ شم ۽ چار شمس ۽ پسنہ دات آکوہ ۽ کہ گلہے گندگ بوگ ۽ انت ہما کوہ ۽ شم ۽ راہے
 است ، وزیر دیانت خان شو انگ چار شنبے ۽ آئی ۽ چُک دُشک اجازت کتنت ۽ ہے کوہ ۽
 نیمگا گوں وتی ہما ہاں ربا دگ بوت ۽ سر جمیں روچ ۽ ہے کوہ ۽ بُن ۽ سر نہ بوتوں کہ مگر ب ۽
 وتی ملوریں چم پہ شپ ۽ ودار شانک دانتت کہ شپ ۽ وتی بے مہریں چادر تیوگیں دنیاۓ سرا
 تالان کت ، اے جنگل انچش سیاہ ۽ تہار بوت کہ یکی ۽ دومی ۽ راہم نہ دیست ، بلے اے
 وہدی وزیر دیانت خان گوں وتی ہما ہاں نشنگ ات ۽ ورگ ۽ جوڑ کنگ ۽ اتاں ۔ چُک

دُشک اجازت کُنتت ء ہے کوہ ء نیمگا گوں وتی ہماہاں ربادگ بوت ء سرجمیں روج ء
 ہے کوہ ء بُن ء ہم سر نہ بوتان کہ مگر ب ء وتی مُلو ریں چم پہ شپ ء ودارشانک دانتت کپ
 شپ ء وتی بے مہریں چادر تیوگیں دنیا ء سراتالاں کُت، اے جنگل اُچیش سیاہ ء تہار بوت
 کہ یکی ء دومی نہ دیست، بلے اے و ہدی وزیر دیانت خان گوں وتی ہماہاں نشنگ ات ء
 ورگ جوڑ کنگ ء اتاں اِشاں جوڑ کت ء وارت ء وپت اُنت پہ سُہب ء ودار ء، رب
 ذوالجلال ء شپ ء راوتی ہزار ء یک نام ء برکت ء دیما بُرت ء روج ء را حکم دات کہ نوں
 وتی بانڑالاں پزاہ بہ شان ء وتی روژ ناہی ء راتیوگیں دنیا ء سراتالان بہ کن۔ سُہب بوت وزیر
 دیانت خان گوں وتی سنگتاں پادا تکاں ء آرز بندے جوڑ کت ء وارت ء پدار ہادگ بوت
 اُنت پہ وتی منزل ء شوہاز ء، بلے پدا ہم شہر ء بازار دور انتت ء مرچگیں سرجمیں روج ء ہے
 جنگل ء توک ء شت اُنت پہ شہر ء بازاری ء شوہاز ء ء مگر ب ء و ہد ء وزیر دیانت خان ء وتارا
 گوں وتی سنگتاں ہے کوہ ء بُن ء بُرت ء سرکت تناو ہدی شپ بوت، اِشاں پدا کنو رکت ء
 وارت ہے کوہ ء بُن ء وپت اُنت کہ اِنشاء اللہ سُہب ء ماراہ ء درگیجاں چہ ہے کوہ ء شم ء
 دلپل ء دُر ائینت اِنشاء اللہ مارا شہرے دست کپیت۔ سُہب بوت چو ہمک روج ء وڑا
 آرز بند جوڑ کت ء ہمیشاں وارت ء وزیر دیانت خان ء دُر ائینت ء دلپل تو برو ات دلسرد
 ہے کوہ ء سرا بہ چارات باریں چہ ہے کوہ ء شم ء را ہے بلکیں است، و ہدیکہ دلپل ء دلسرد
 کوہ ء سرا سِر کپتاں گڑا دیست اِش کہ چہ ہے کوہ ء شم ء یک بارگیں را ہے است، دلپل ء
 توارکت او وزیر اے نیمگا را ہے است۔ وزیر دیانت خان گوں وتی اے دگہ ہماہاں ہما
 دیما شت کہ دلپل گُشتگ ات چہ دیما دلپل ء دلسرد چہ کوہ ء سرا ایر کپان بوتنت ء دُر راہ پدا
 یکجا گہ بوتنت ء دیم پہ شہر ء بازاری ء شوہاز ء ہے کشک روان بوتان۔ کہ انا گہ ء اِشاں چم
 حیالی دُور یک شہرے دیست چہ دُر ساں ساری وزیر دیانت ء دُر ائینت سنگتاں شما اے نیمگا
 چماں شانک بدے ات ء بہ چارات منی حیاں ء دُور یک شہرے گندگا کیت، و ہدے کہ
 سنگتاں چک تڑینت ء چارات گڑا درساں دیست ء گُشت اِش وزیر دیانت خان تئی
 راست اُنت، بلے اے شہرتی و ہدی سک دُور انت۔ گڑا دلوش ء دُر ائینت کہ اِداننداں

ات، ماہم دمبرتگ نہاری ہمدان کنان ات ء پدارون ات۔ بیگہ ء انشاء اللہ شہر ء سر بنت۔
 درساں وتی شور ء سلہ یکے کت۔ ہمدان ڈچک ء ساہگ ء نشت انت ء کنور اش کت ء
 وارت ء چداں پادا تکاں ء دیم پہ شہر ء نیمگا روان بوتنت۔ یک ء دوکلاک ء رنداے شہر ء
 سر بوتنت ء وزیر دیانت خان گوں وتی ہماہاں پدا یک لوگی ء دپ ء شت انت ء اوشتات
 انت لوگ ء واجہے توارکت، واجہ ما مساپراں ء مارا شپ ء گپتگ پدا مارا اے شپ ء وتی
 گورا جاگہ بدیخت لوگ ء واجہ ء درائنت بیات چشیں شپ ہزار گوزیت روزی
 دیوک حد انت۔ ہے لوگ واجہ وزیر دیانت خان گوں آئی ء ہماہاں وتی لوگ ء بُرت
 انت ء نادینت انت ء آپ ء تام کتنت ء شام ء بند ء بست کت۔ شام تیار بوت۔ ہے
 لوگ ء واجہ نام چاشک ات۔ نانے آورت انت ء وتی مہمانان ء دات انت۔ مہمانان
 شام کت ء شپ ء ہمدان پت انت۔ چاشک ء وتی گریبی گشاد ء لہتیں رلی آورتگ ات ء
 مہمانان ء داتگ ات پرچا کہ چاشک سکیں گریبے ات بلے بلوچے ات، ہمیشکا وتی
 گنجائش ء متابک ء ہر چیز کہ آئی ء دست ء بوت پہ مہمانان کتے ء صہب بوت چاشک
 پہ وتی مہمانانی واستہ چاہ ء ٹوس آورت۔ مہمانان داتے مہمانان وارت ء چاشک ء ر
 نوں اجازت کت ء ہے شہر ء بازار ء ربادگ بوتان ہوٹل پہ ہوٹل سیل ء سواد کنان بوتان ء
 سر اش پہ ناگمان ء ہوٹل ء کپت۔

ناگمان ء ہوٹل سکیں مشہوریں ہوٹلے ات۔ ہر کسی دپ ء ات کہ ناگمان ہوٹل ء
 چاہ سک وش انت ء پدا ناگمان ء شاہی ہوٹل ء سپائی ء انچش ہوٹل ء کاردارامی سپائی۔ ہر کس
 کہ ناگمان ء ہوٹل ء بُروت گڑا ہے کاردار آئی ء باز عزت ء کتنت ء ادب ء اہترام ہر چیز کہ
 بہ لوٹے کار انت ء دینت ء ناگمان ہوٹل ء ورگ چہ آدگہ ہوٹل ء ورگاں باز شرانتت
 ہمیشکا سر جمیں شہر ء ناگمان گوں وتی ہوٹل ء انچش نامدار کتگ کہ ہرچ وڑیں مردے کہ
 شہر ء اتگ گڑا ناگمان ء ہوٹل ء الماشنگ۔ ہے وڑا وزیر دیانت خان گوں وتی ہماہاں ہم
 ناگمان ء ہوٹل ء نشنگ اتان ء نان ء ورگا اتان اے دیم ء آدیما چارگ ء ات۔ دلوش ء
 درائنت کہ اے ہوٹل چو خوبصورت انت اے ہوٹل ء ہر چیز ساپ ء سلہ گندگا کیت۔ بلے

چہ دیماسیٹھ عیسیٰ ءِ درائینت کہ ماہ شہماپہ دگہ کاری ءِ شوہازہ ءِ اینگوانتگ ات۔ ماراساری ءِ
 وتی کارکنگی انت ءِ اے ہوٹل ءِ تارپ ءِ مئے کارشر نہ بنت وزیر دیانت خان ءِ درائینت
 اے تئی راست انت، بلے مایکبرے وتی واستہ بندرے در بہ گیجاں گڑاپہ نازی ءِ بزاں
 سردام بہرام خان ءِ شوہازہ ءِ اے شہر ءِ در بہ کپاں پدا دلمراد موالی ءِ درائینت کہ ناگمان ءِ
 ہوٹل ءِ کاردار ءِ جُست نے بہ کن ات بلکیں اے بلاہیں ہوٹل ءِ باڑہ والا ئیں بان است۔
 دلپل ءِ گُشت تو سکیں شہر میں گپے جت ہوٹل ءِ ٹیبیل والا اتک سیٹھ عیسیٰ ءِ جُست کت لالاشمے
 ہوٹل ءِ باڑہ والا بان است ہوٹل والا گُشت واجہاں اے ہوٹل ءِ باڑہ والا ئیں باز انت
 شمارانہ چنت روچ ءِ نند ات۔ سوداگر احمد ءِ پٹہ دات کہ ما ادا سے ءِ چار ننداں۔ گڑا ہوٹل ءِ
 ٹیبیل والا ءِ گُشت شہر میں من سیٹھ ءِ جُست کناں و ہدے کہ ہوٹل ءِ ٹیبیل والا پدا اتک گڑا
 اشان ءِ گُشت نے کہ یک بان انگت حالی انت۔ اگاں شماروزر ات نے بہ باڑہ دلوش ءِ
 درائینت لالازاناں روچے چنت کلدار باڑہ انت نے۔ ٹیبیل والا ءِ پٹہ واجہاناں مئے
 ہوٹل ءِ کرایہ والا بانانی۔ روچے پنجہ کلدار انت۔ شماراناں چنت روچ ءِ ادا ننداں۔
 وزیر دیانت خان ءِ پدا۔۔۔۔۔ پٹہ دات کہ ما ادا زیادہ سے ءِ چار روچ ءِ ادا ننداں گڑا
 وزیر خان یک سد ءِ پنجہ کلدار چہ کیسگ ءِ درکت ءِ ٹیبیل والا ءِ رادات ءِ ٹیبیل والا ءِ یک
 بانی ءِ چابی آورت انت ءِ وزیر دیانت خان ءِ دست ءِ دات۔ وزیر دیانت خان ءِ گوں وتی
 سنگتاں شت ہے بان ءِ توک ءِ وتی اُرد ایر گنت ءِ وزیر دیانت خان گوں وتی ہماہاں
 بازار ءِ شت پہ نازی ءِ بزاں سردار بہرام خان ءِ شوہازہ ءِ بلے سرجمیں روچ ءِ وزیر خان گوں
 وتی ہماہاں بازار ءِ گُشت ءِ بازار ءِ پہ چیراندری سردار بہرام خان ءِ جُست اش کت۔ بلے
 یکی ءِ ہم نہ گُشت کہ من سردار بہرام خان دیستگ۔ اے وزیر خان اے روچ ءِ گوں وتی
 سنگتاں پہ نازی بزاں سردار بہرام خان ءِ شوہازہ ءِ سوب مند نہ بوت ءِ شپ ءِ ناگمان ءِ ہوٹل ءِ
 اتک انت ءِ وتی باڑہ زرتگیں بان ءِ وپت انت۔ خد ءِ اے شپ روچ کت سہب بوت
 چاہ ءِ چہر ءِ پدا وزیر دیانت خان گوں وتی ہماہاں شہر پہ شہر بوت ءِ چیراندری نازی ءِ
 بزاں بہرام خان ءِ جُست کت بلے روچ ءِ ہم اے سوب مند نہ بوتوں۔ ءِ پہ ناگمان ءِ ہوٹل ءِ

پیدا ک اتاں، کہ یک مردے گوں ہمیشاں دُچار کپت۔ مردے سلام دات ء اوشتاں دعاء
 سلام ء پدمرد اِشان ء اجازت کُت ء رھ کپت، پداوزیر دیانت خان ء مردے راتوار کت کہ او
 واجہ کمو ادا بیا۔ و ہدے کہ مردے بیراھ کُت پدا ہمیشانی گورا اتک گُراوزیر دیانت خان ء
 دُرائنیت واجہ بگیر چرے شہر ء چرے ملک ء دگہ ملک ء بازار است یا نیست دیما اے
 مردے پُسہ دات کہ واجہاں زاناں شمارا کجاروگی انت۔ وزیر دیانت خان گُشت کہ واجہ منے
 مردے چہ ما گسر بوتگ، ماہمانی ء پُٹ ء لوٹ ء در ملک پہ ملک گرداناں بلکیں مارا دست
 بہ کپیت مردے پُسہ دات واجہ اے ملک سکلیں پڑاھ ء شاتاں پیل ملک ات منے سردار ء شہر ء
 بازار انگت دیما انت پداوزیر دیانت خان ء دُرائنیت گُرا شہر کجام دیما انت ء آ شہر ء نام
 چے انت مردے پُسہ دات سردار ء شہر ء نام مشہد انت۔ چداں چے یک شپے ء راہ انت،
 سُبھب ء کہ مردم گاڑی ء سوار بہ بیت سر جمیں شپ ء راہ ء بیت ء ایندگہ سُبھب ء منے سردار ء
 شہر مشہد ء سر بیت گُرا دیانت خان ء ہے مردے راجُست کت۔ واجہ بس اڈہ کجام دیما
 انت۔ مردے پُسہ دات کہ چدا برواں ات کمو کے دیما بس ء اڈہ انت۔ وزیر دیانت خان ء
 گوں وتی ہماہاں مردے راجازت کت ء دیم پہ ناگمان ء ہوٹل ء شت انت ء سُبھب ء مہلہ
 پادا تکاں ء چاہ ء چہر اش کت ء چہ ناگمان ء ہوٹل ء در کپت انت ء دیم پہ بس اڈہ ء شت
 انت ہدے کہ بس اڈہ ء سر بوتناں گُراوزیر دیانت خان ء وتی ہے ششیں مردمانی باڑہ
 دانتت ء بس ء روگ ء ودار اش کت۔ سیٹھ عیسیٰ ء دُرائنیت اے جنین آدم ء مارا انچوش
 وار ء ازاب کتگ کہ مارا انچو و ہد انت ما پرے جنک ء شو باز ء سر گرداناں۔ گندے مارا
 جنین آدم دست بہ کپیت گُرا ما وتی درسیں بیراں جنین آدم ء گراں کہ مارا چو بر بادے کتگ
 بلے وزیر دیانت خان ء دُرائنیت کہ مارا اے جنین آدم بچبر بر باد نہ کتگ بلکیں مارا منے
 نیت ء ء منے دل ء مارا چوگار کت کہ مرچی ما اے درسیں بھتام ء اے جنین آدم ء سرا
 جنگ ء نیں گُرا دلوش ء گُشت من و وتی اُپس ء شو باز ء چوسر گردان اوں منی سر گوں شما کپتگ
 بلے منی سر ہچ ء پر نہ بیت کہ شما پر چا وتی ملک ء رایداتگ ء گنوکانی ڈرا ملک پہ ملک سر
 گردانے، تنی و ہدی چریشاں دگہ مردی ء گپ نہ جت کہ بس ء آرن ء توار کت ہے مردم

بزاں وزیر دیانت خان گوں وتی ہمراہاں پادا تک ء دیم پہ بس ء شت ء انت ء بس ء سوار
 بوت انت، بس رہادگ بوت پہ وتی منزل ء حال کنگ ء اے پتتیں مردم ہم چہ بس ء تیز
 رپتاریں رواجاں وتی سیٹانی سراو اب کپت انت ء ہے وڑا چیزے مردم واب ات ء
 چیزے آگہہ ات۔ کہ بس ء ہوٹلی ء دپ ء داشت نان ء ورگ ء واستہ دُرسیں مردم چہ بس ء
 ایر کپت انت ء ہوٹل ء شت انت پہ نان ء ورگ ء ہے وڑا وزیر دیانت خان گوں وتی
 ہمراہاں ہوٹل ء شت ء گوں وتی ہمراہاں ہوٹل ء شت نان ء ورگ ء یک شتریں ساعتی ء
 چے پد پدا بس ء وتی آر ن جت پہ روگ ء واستہ دُرسیں مردم بس ء سوار بوتنت ء بس
 رہادگ بوت۔ پہ وتی منزل ء حال کنگ ء بس روان ات ء روچ ء ہم وتی بانزلانی
 پتا ہگ ء چن ء لاونچ بناکت۔ پر چا کہ شپ وتی سیاہیں چادر ء پچ کنگ ء خیال ء ات ء
 روچ نوں و شتری ء سراوتی بانزلاں پتا انت ء شپ ء وتی سیاہیں چادر تیوگیں دنیا ء سرا پچ
 کت ء بس ہماوڑا روان ات ء مسافراں چیزے واب ات ء چیزے آگہہ ات، شپ وتی
 پرام ء ات بلے انا کہ بس اوشتات ء دُرسیں مسافر یکبرے ایراہان بوتنت کہ بس گوں وتی
 تیزیں رپتاراں چوچیا اوشتات ء دُرسیں مسافراں وت ماں وتا جسٹ ء پُرس اش کت کہ
 بس ء راچے بوت گڑا نچش مالوم بوت کہ بس ء یک سامانے پزشتگ بلے اے وہد ء
 شپ ء چارنج ات، دُرساں بس ء شر بوہگ ء ودار کت بس شربیت انشاء اللہ ماجلدی وتی
 منزل ء سر باں بلے بس ء شر بوہگ ء چار گھنٹہ لگنت بزاں بس سہب ء ہشت نچ ء نوں شر
 بوت۔ دُرسیں مسافر پدا بس ء سوار بوتتاں ء بس رہادگ بوت پہ وتی منزل ء حال کنگ ء
 بلے حد بزانہ کہ چیر اندری چونیں بد قسمتی یے ء اے بس ء راگپتنگ ات کہ بس وہدے
 چار ء پچ میل ء کہ شت گڑا بس پدا اوشتات ء دُرسیں مسافر چہ بس ء پدا ایر کپت انت ء یک
 نیمگی ء نشت انت ء یکی ء دومی ء را جسٹ کت بس ء رازاناں مرچی چونیں بد قسمتیں سوار
 انت کہ اے بس تنی وہدی پہ وتی منزل ء سر نہ بیت۔ بلے وزیر دیانت خان گوں وتی
 ہمراہاں ہم ہمدانشنگ اتاں ء شتری ء سرا ایشانی گپاں گوش دارگ ء اتاں وزیر خان ء
 ہمراہاں چہ یکے ء گشت بزاں وزیر خان تو اش کنگ ء ات اشانی گپاں دلپل ء ء دلسرد ء

ڈرائینٹ وت ماں وتا کہ اے بد قسمت و ماہاں دگہ کس نہ انت اے درگا ہی شوم ماہ شاما
 وتاں۔ اے چنت و ہد انت مارا ماپہ یک جنین آدمی ء شوہار ء مپتا وتارا چو وار ء آزاب
 کتگ ہے گپ ء آتاں کہ بس شربوت ء درسیں مسافر پدا بس ء سوار بوتنت ء بس رہادگ
 بوت ء وزیر دیانت خان ء وتی دل ء توک ء گوں حُدا ء دعا کت ء گشت یا اللہ ماگاں
 گنا ہے کتگ مارا ماپہ بہ کن ء اے بس ء شربہ کن کہ ماپہ سلامتی سر بہ باں وتی منزل ء بس
 وتی رپتار ء رہادگ ات ء دُرسیں مسافراں حُدا ء گورا دعا لوٹگ پناکت کہ یا اللہ مارا پہ
 سلامتی وتی ملک ء سر بہ کن ء وزیر دیانت خان ء گوں وتی ہماہاں حُدا ء گورا دعا لوٹگ ء
 آتاں یا اللہ نون اے بس ء کہ ما سواراں چیر رندی ہراب مہ کن ء مارا پہ سلامتی سر بہ کن ما
 تی دیما سکلیں گناہگاراں بلے بکشوک تی جند انت۔ مارا دگہ کس نیست بگیر چہ ترا۔ تو
 وت مئے سراحم بہ کن ء اے بس ء را پہ سلامتی وتی منزل ء سر بہ کن گومے دوئیں رندانی
 ہرابی ء بس چے رندی سک لیٹ ات ء روچ ء دوچ ء کیک ہوٹلے ء دپ ء بس ء پدا
 داشت ء نہاری ء نانے وارت ء پدا بس ء وتی آرن جت ء دُرسیں مسافر پدا بس ء سوار
 بوتان ء بس وتی منزل ء رہادگ بوت بس ء دُرسیں مردماں گشت چے پدی بس سک
 لیٹ انت۔ باریں کدی پہ وتی منزل ء سر بیت۔ لہتین ء گشت کہ بس ہما چارنج ء یا کہ پنج
 نج ء سر بیت بلے وزیر خان ء گوں وتی ہماہاں ڈرائینٹ چو کہ ایشانی گشگ ء متا بک ء
 اگاں بس چار یا پنج نج ء سر بہ بیت گڑا ما کجا پہ وتی واستہ جا گہہ در بہ گججاں۔ بس ء نشنگیں مردم
 وت ماں وتا گپ ء آتاں ء بس ہم وتی رپتار ء روگ ء ات بلے ہے پتتیں مردم وتی دل ء
 توک ء بس ہے گشگ ء آتاں کہ ما کجا وتی واستہ جا گہہ در بہ گججاں ء بس پکس پنج نج ء
 اتک ء سر بوت ء دُرسیں مردم چہ بس ء ایر کپت انت ء وتی وتی راہ ء شتنت، ہے وڑا وزیر
 دیانت خان گوں وتی ہماہاں چہ بس ء ایر کپت ء دیم پہ بازار ء روان بوتان بلے اے شہر
 سک پڑاہ ء شاتا پیں ملکہ ات ء ہے پتتیں مردم پہ مسافر خانہ لیے ء روان آتاں انا گہ
 سردار بہرام خان ء چم ہمیشاں کپت، سردار بہرام خان ء وتی دوہا سیں مردم ء راگشت کہ شاما
 جلدی جلدی بروات ء مئے مردمان ء بزورات ء بیارات اش ہے دوئیں مردم شتنت ء

ہے مسافرانِ گشت نے کہ شمار اس سردار لوٹکے انت وزیر دیانت خان ہمراہاناں جھست
کت کہ شماچے گشت ات۔ ما بروہاں یا اتاں سردار بہرام خان کہ وتی نام نے دلوش کتنگ
ات گشت نے ما و ہما پیما مسافر خانہ یے لوٹاں پداشماوت زان ات کہ نون و شپ انت
گڑا سردار مارا لوٹنگ بائیں کہ ما مریگیں شپ ما شما سردار مہمان بین ات۔ گڑا
درساں من ات کہ اے گپ سک شرا انت بروان ات گون ہے پتتیں مردم گون ہے
دوئیں مردمانی ہمراہی ہے سردار بہرام خان دیوان انت شت ات بلے اے و ہدی اے
پتتیں مردم پہ دیوان جاہ سر بوتان گڑا نازی ہے کہ وتی نام نے سردار بہرام خان کتنگ ات
اے ملک سردار ات۔ ہے پتتیں مردمے کہ دیست انت گڑا سردار بہرام شری ہے سرا
ایشان ہے پتتہ آورت و وتی دل و توک ہے گشت نے کہ اے ہما شو میں سیٹھ عیسیٰ انت کہ مناچہ
وتی لوگ واجہ ہے جتا یے کت اے ہما چرسی انت۔ کہ منی سرے گار کت اے مناچہ کوہ جنگل ہے
بُرت نے اے آو منی لوگ واجہ انت کہ آئی نام من وتارا پر کتنگ بزاں آسردار بہرام خان
انت اے کہ من ہمانی پتتہ وتارا چو بر باد کتنگ مری منی دعا حد اے پیلو کتنت کہ منی دژ من منی
دست ہے پدا کپت انت۔ نون من وتی بیراں ایشان شری ہے سرا گراں پر چا کہ اے منی ملک
انت اے من اے ملک سردار اوں۔ دُرسیں حکم منی دست ہے انت پدا سردار بہرام خان ہے
وتی دل و توک ہے گشت کہ اے و ہما دوئیں مرد انت۔ کہ ایشانی سر گار کت اے ایشانی زہم ہے
اسپر گون و تا آورت انت گون اے ہم ہما سودا گرا احمد انت کہ من ہم ایشی دُرسیں مال ہے
دولت زرت انت اے شت اوں اے ہما شو میں وزیر خان انت کہ پہ منی واستہ وتی لوگ
بانکے یلدا ت نازی ہے بزاں سردار بہرام خان ہے پتتیں مردمان ہے پہ عزت نادینت ہے
دژوت سلام کتنت ہے وتی یک ہے ہا سیں کار دار ہے گشت نے کہ اے مہماناں مہمان جاہ ہے بر
ات۔ بلے چا اے مردماں یکی ہے ہم نازی ہے پتتہ نیا ورت پر چا کہ نازی بزاں سردار بہرام
خان اے ملک سردار ات ہے سرداری پوشاکے پر کتنگ ات ہے سرداری کرسی ہے نشنگ
ات۔ اے ملک کمانے دست ہے ات ہمیشکا ایشاں نازی ہے پتتہ نیا ورت ہے و ہدے کہ
اے پتتیں مردم پہ مہمان جاہ سر بوت انت بزاں وزیر دیانت خان گون وتی ہمراہاں گڑا

وت ماں وتا شورسلاکت کہ ما اگاں وتی گپاں اے سردارء گوڑا بہ کنناں اے سردار انشاء
 اللہ منے گپاں زوریت ء منے داوا دارء درگیتک کنت ء منے دست ء دنت سوداگر احمدء گڑا
 و ہدے کہ منے داوا دار درگیتک ء آورت کنت گڑا ما ہم گشاں ات کہ منے فیصلہ ہے
 سردار کنت ء من زاناں کہ اے سردار اے جنین ء منے دیما کاریت ء پانسی دنت۔ وزیر
 دیانت خان ء گشت کہ گپے و سکیں شریں گپ ء تزان ء چے پداشانی واسہ شام آرگ
 بوت ء اشاں کت ء کمو کے دیراں چے نشت انت ء پداوپت انت ہے ودار ء اتنت کہ
 سہب ء ماوتی گپاں گوں سردار ء الما جنناں حد اے شب روج کت ء سہب بوت سردار
 بہرام خان ء بزاں نازی ء کاردار پریشاں آرز بند آورت ء اشاں آرز بست ء وتی تیاری
 کت کہ ہما دمان ء گاڑی اتک ء اشان ء سوارے کت ء دیم پہ بازار ء سیل ء سواد ء شتنت
 چہ بازار ء سیل ء سواد ء پد پدا پہ مہمان جاہ ء اتکنت ء نہاری تیاری بوت ء مہماناں پہ نان
 آرگ بوت۔ مہماناں نان وارت ء ساعتکی ء وپت انت ء بیگاہ ء پدا پادا اتکنت ء تیاری
 اش کت کہ دیم پہ دیوان جاہ ء ربادگ بوتنت بلے اشاں اے مالوم نہ ات کہ اے سردار ء
 نام کئے انت پرچا کہ اشاں کس ء را اے وڑیں جُست ہم نہ کت کہ سردار ء نام کئے انت
 ء اے پتتیں مردم بزاں وزیر دیانت خان گوں وتی ہمراہاں اتک ء دیوان جاہ ء سر بوت ء
 دعاء سلام ء چے پد نازی ء بزاں سردار بہرام خان ء کہ وتی نام ء سردار بہرام خان کتنگ
 ات ء سردار مُہیم خان ء مرگ ء چے پدا اے ملک ء سردار ات ء ہے مہماناں ء جُست کت
 کہ واجہاں شامباریں وتی گپاں بہ کن ات شام پہ سیل ء سواد ء ادا اتلگ ات۔ اگاں ناں پہ
 وتی کاری ء شمنے سردا کپتنگ بلے چہ درساں ساری سوداگر احمد ء درائینت سردار مارا یک
 جنین آدمی ء چوسیاہ ء گار کت کہ مارا چار ء پنج ماہ انت کہ ما ملک پہ ملک انت ء وزیر
 دیانت خان ء گشت کہ سردار ماتئی ملک ء اتلگاں کہ تو مارا مدت بہ کن ء اے جنین آدم ء
 در بہ گج ء منے دست ء جُستانی بہ کن کہ مارا اے جنین آدم ء برباد کت۔ سردار بہرام خان ء
 گشت شما کہ منی گوڑا اتلگ ء من شمنے مدت ء الم کنناں بلے وتی ملک ء قانون ء
 مُتا بک ء شامر چیلگیں شب ء بہ نندا ات ء شری ء سرا غور ء پگر بہ کن ات پرچا کہ منی قانون

سک سخت انت ء وتی دل ء سوچ بہ کن ات ء من باندا حال بدے ات شمارا ادا منی کرا
انشاء اللہ ہیچ قسمیں نکلیپ نہ بیت پر چا کہ شامنی ملک ء اتلگ ءے ء منی مہمان ات۔ بلے
وتی شور یک بہ کن ات۔ پر چا کہ منی ملک ء قانون کہ من پدا شمارا گشگ ء اوں سک
سخت انت۔ رندا گڑا دل ء میارات ہر کس کہ گناہ گار بوت من وتی قانون ء متا بک ء
آئی ء سک سزا دیاں شما چیزے روچ ء ادا بہ نندا ات ء بے سوچ ات ء پدا من ء حال بدے
ات۔ چومہ بیت کہ شما پدا بہ گش ات کہ منے سراسر دار ء زلم کتنگ۔ سردار دیانت خان ء
گشت سردار مارا اے سے ء چاریں ماہ انت کہ ما سوچ اتنگ، نوں پماد گہ سوچک ء وہد
پشت نہ کپتنگ۔ مارا دُرسیں سنگتاں تی ملک ء قانون منظور انت۔ سردار بہرام خان ء
دراہینت شمانتگیں مردم سر پد بوت ءے اشانی گیاں۔ دُرسیں دیوان ء نشنگیں مردماں
سر پد بوت ءے اشانی گیاں۔ دُرسیں دیوان ء نشنگیں مردماں گشت سردار ما اشانی گیاں
شری ء سراسر پد بوتوں۔ وہدے کہ اے وت گشت کہ تو منے پیسلہ ء بہ کن ما اے گپ ء
شاہداں۔ گڑا سردار بہرام خان پدا گشت کہ شما اے کا گد ء سرا وتی وتی ناماں دزرنداں
(دستخاں) بہ کن ات۔ وزیر دیانت خان ء گوں وتی ہماہاں یک پہ یک ہے کا گد ء سرا
دستخط کنت۔ گڑا سردار بہرام خان گشت کہ من باندا وتی قانون متا بک ء شمنے واسٹہ پنج
مردم نادیناں ء ہرچ فیصلہ یے کہ پنچیں مردم شمنے بارو دیاں شمارا زورگ لوٹیت۔ ہے
پہتیں مردماں گشت وتی وتی دستخط جت انت ء سردار ء دست ء دانت ء سردار بہرام خان ء
اشاناں گشت کہ شمانوں برواں۔ پدا پہ مہمان جاہ ء آرام بہ کن ات انشاء اللہ سہب ء من
شمنے فیصلہ ء پنچا ات ء دیما پیش کناں ء وزیر گوں وتی ہماہاں شنتت مہمان جاہ ء سر بوتنت
ء نشت انت وت ماں وتا سک گل اتنت کہ سہب ء انشاء اللہ سردار منے فیصلہ ء پہ شریں
وڑی ء کنت ء ہے جنین آدم ء راگاں ہر جا گہہ انت چار تپا سے کنت ء منے دیما سزا یے
دنت، بلے سیٹھ عیسیٰ ء گوں وتی سنگتاں گشت سنگتاں من یک گپے شمنے دیما کناں، شما چے
گشے دُرساں گشت کہ وا جہیں سیٹھ عیسیٰ تو وتی گپ ء بہ کن باریں؟ چے گپ ات۔ گڑا
سیٹھ عیسیٰ ء دراہینت کہ باندا چہ دُرساں من وتی گیاں گوں سردار ء جناں۔ دُرساں گشت کہ

باند ہمیشہ انت کہ توتی گپاں درساں ساری سخن ات گوں سردارے۔ پر چا کہ اے جنین آدمے و تراچہ ما ساری گار کتگ۔ وزیر دیانت خان گوں وتی ہماہاں گپ و تزان کت و کنگ و مسکرا شپ روج کت سردارے مہمانانی واستہ ورگ دیم دات، مہماناں ورگ وارت و شت انت، گپ و تزان بوت۔ بلے انشپیکیں شپ و گشے اے مردم سک گل اتنت۔ ہے وڑا سہب بوت و اے پادا اتکاں و آرز بند تیار بوت۔ آرزے بست و وتی تیاری اش کت دیم پہ بازارے و شتنت۔ بازارے تر و تاب و چے پد پدا پہ مہمان جاہ و اتکاں۔ و نہاری تیاری بوت نہاری اش کت و بیگہ و تارا پہ دیوان جاہ و سر اش کت پر چا کہ سردار بہرام خان و چو سردار مہیم خان و وڑا حکم داگ ات کہ بیگہ و ڈراہیں مردم ماں دیوان جاہ و بیا انت و جم بہ بنت ہر فیصلہ یے کہ سردار بہرام خان و راکنگی ات سردارے را بیگہ و دیوان و توک و ڈرسیں مردمانی دیما کتنت۔ اے ملک و قانون ہمیشہ ات۔ پمیشکا اشان و بیگہ و ودارکت۔

مرچی اشانی فیصلہ بوہگی انت۔ بیگہ بوت دیوان جم دارگ بوت و ہے پتیں مردم بزاں وزیر دیانت خان گوں وتی ہماہاں پہ دیوان جاہ و راہدگ بوتنت۔ گوں وزیر خان و سروکی و ودے کہ دیوان جاہ و شتنت سلام و دعا بوت سردار بہرام خان و گشت چہ شاما ڈرساں پیسر کئے وتی گپاں جنت۔ وزیر دیانت خان و گشت سردار درساں چہ پیسر سیٹھ عیسیٰ وتی گپاں جنت۔ سردار بہرام خان و پدا ورائنت سیٹھ عیسیٰ توتی گپاں سخن کہ ترا اے جنین آدمے چونی و گار کتگ۔ سیٹھ عیسیٰ و گشت سردار من وتی ملک و توک و بلاہیں مالدارے بوتلوں و یک روچے من وتی دوکان و نشنگ اتوں کہ بُلگ گہنچ اتک، سلامے دات و نشت من گشت بیاماتی گہنچ ترا مرچی کجام گوات و آورتگ۔ بُلگ و ورائنت سیٹھ عیسیٰ منا مرچی پر تو یک انچیں چیزے گوں کہ تو بگندے یے تئی دل و مان بیت۔ عیسیٰ و گشت بُلگ گہنچ چونیں چیزے تو باریں زاہرے کن بُلگ گہنچ و پدا ورائنت سیٹھ عیسیٰ منا یک کبا یے گون انت۔ من گشاں اے کبا و چہ دگر و بدل و تو بزور، من گشت بُلگ کبا باریں منا پیشدار۔ بُلگ گہنچ و کبا درکت و منا پیشداشت من گشت بُلگ اے

کبائے چنت انت بُلگ ءِ گُشت ءِ دوسد کلد ار انت۔ بُلگ گہنچ ءِ اے کبا منی کرا دوسد
 کلد ار ءِ بہا کت۔ من اے کبا پد دوسد کلد ار زرت ءِ من اے کبا و سک دوست بوت ہمیشکا
 من یک روچے وت بُلگ لوٹا مینت ءِ جست کت کہ بُلگ اے کبا زاناں کنیا دوتنگ۔
 بُلگ ءِ پِسہ دات کہ اے کبا نازی ءِ دوتنگ۔ منابس ہے شومی ءِ جت کہ من بُلگ ءِ را
 جُست کت کہ نازی زاناں کئی چُک انت۔ بُلگ ءِ پِسہ دات کہ من و چون زاناں کہ نازی
 کئی چُک انت پرچا کہ نازی ادءِ مردم نہ انت بلکیں منی گورا چیزے روچ ءِ نشنگ
 انت۔ ءِ پدائی گورا بانے پہ باڑہ زرتگ ءِ ہے بان ءِ توک ءِ انت۔ گوں وتی لوگ واجہ ءِ
 من پدا بُلگ گہنچ ءِ راجُست کت اے جنین آدم تو گُشتے نام نئے نازی انت گُرا اے رنگ ءِ
 سورت ءِ چون انت۔ منا بُلگ ءِ گُشت سیٹھ عیسیٰ مناسک دیریں من اے ملک ءِ بُلکاں ءِ
 مناچہ اے شہر ءِ بازاراں ڈن ہم پہ بُللی ءِ برتگ اش بلے من چُشیں شر رنگیں جنین آدم تنی
 و ہدی ہچ جاگاہ نہ دیستگ۔ اے جنین آدم گوں وتی لوگ وتی آسکی دیدگاں ءِ گوں وتی
 کُنڈیں بُرواناں ءِ گوں وتی کاشیں ملگوراں ءِ گوں گردیں دیم ءِ ءِ گوں وتی کمائیں
 شمرین ءِ گُشتے زاناں حُدا ءِ چہ جنت ءِ دیم داتگ۔ گُرا من پدا بُلگ گہنچ ءِ راجُست کت کہ
 بُلگ اے شر رنگیں جنین آدم ءِ لوگ واجہ ہم انچو شر رنگ انت۔ چون نازی ءِ وٹا۔ بُلگ ءِ پدا
 گوں من گُشت کہ سیٹھ عیسیٰ من و اے جنین آدم ءِ لوگ واجہ سک نہ دیستگ پرچا کہ اے
 روچ ءِ ادانہ انت باریں دُڑا تگ نئے۔ گُرا من بزراں من ءِ سیٹھ عیسیٰ بُلگ گہنچ ءِ رابازیں
 زر ءِ مالے مننت ءِ گُشت کہ بُلگ تو وڑے ءِ اے جنین آدم ءِ رابزر ءِ بیار منی لوگ ءِ کہ من
 گو مے جنین ءِ سانگ کناں۔ بُلگ گہنچ ءِ منا گُشت سیٹھ عیسیٰ اے شر رنگیں جنین آدم وتی
 لانتک انت، بلے تو منا کو کے بے ہوشی درمان بدئے کہ من اے جنین آدم ءِ راباندا انشاء
 اللہ تی لوگ ءِ کاراں من کُمک بے ہوشی دوا پٹ ات ءِ بُلگ گہنچ ءِ رادات۔ بلے بُلگ پدا
 منی گورا سہمی روچ ءِ اتک من بُلگ ءِ راجُست کت۔ بُلگ گہنچ ءِ چوں باریں تو منا آروچی
 چے گُشت ءِ تو مرچی منی گورا پیدا ک نئے بلے پدا ہم حشک ءِ بُلگ ءِ پِسہ دات او سیٹھ عیسیٰ
 انچش کہ اے جنین آدم ءِ رنگ ءِ سورت دگہ دو ہمکیاس ہے جنین آدم ءِ اگل ءِ زانگ انت

اے جنین آدم سکیں زائیکاریں جنین ات۔ من چار اتگ بلے اے جنین آدم چو پھر رد نہ
 کپیت، نون من وتی دل ء سوچتگ کہ بگیر بے ہوشی درمان ء اے جنین آدم ء رادگہ ہج راہ
 نیست، ہمیشکائی گورا اتگ اوں کہ تو ہے جنین آدم ء دُزگ ء آرگ ء منی مدت ء بہ کن۔
 گڑا من درائنت کہ بُلگ گہنچ ہرچ وڑیں مدتے تو منا بگش یے من تیاراں گڑا منا
 بُلگ ء گشت کہ تو مرچگیں نیم روچ ء گوں وتی گاڑی ء وتی باڑہ والا ئیں بان ء دپ ء بیا
 بزاں نازی ء لوگ ء دپ ء، من گشت شریں ہما و ہد ء پاس ء من گوں وتی گاڑی ء ہمو دا
 شت اوں ء بُلگ گہنچ ء نازی ء را بے ہوشی ء درمان دا تگ اتنت۔ ء نازی بے ہوش
 ات من وتی امبازاں زرت ء پے گاڑی ء آورت ء سیدھا پے وتی لوگ ء اتک اوں ء نازی ء را
 جتا یک بانی ء واپنت ء یک باسیں کاردارے نازی ء گورا نادینت کہ ہر و ہد ء نازی وتی
 ہوش ء کیت ہر چیزے کہ لوٹیت بدے ات یے۔ اے جنین آدم داں کہ وت پہ منی
 سانگ ء رازی بہ بیت ء من پدانا نازی ء گورا نہ شت اوں منامنی کاردار ء حال دات کہ نازی
 ء یک کلا کی ء چے پد ہوش کنگ بلے بگیر چہ آپ ء دگہ ہج نہ لوٹنگ ے۔ ہے روچ ء منا
 منی کاردار ء حال دات کہ اتوں نازی ء نان لوٹنگ من گشت جلد جلدی نانے بدیت
 بلے من پدا ہج سر پدناں کہ نانے وارت یاناں بس منامنی کاردار ء سہب ء حال دات کہ
 واجہ نازی دوشی چداں لکتگ ء شتگ گورے گپ ء اشکنگ ء من وت ہم نزانت کہ من
 کجا نلور وگ ء اوں سردار بس من ہما اوں کہ جنین آدم ء شو ہا زے سرگردان اوں پرچہ کہ من پہ
 نازی ء حاصل کنگ ء واستہ بُلگ گہنچ ء را بازیں زر ء مالے دا تگ سیٹھ عیسیٰ ء دگہ ہج نہ
 گشت ء ہاموش بوت بلے نازی ء بزاں سردار بہرام خان ء پدا سیٹھ ء راجست کت کہ تی
 گپ ہمیش بوتان ہلاس بوتنت اگاں ناں سیٹھ عیسیٰ ء پتہ دات سردار منی گپ نون و ہلاس
 بوتنت من دگہ ہج ء سر پدناں اوں گڑا سردار ء حکم دات پنچانت ء را کہ شماسیٹھ عیسیٰ ء گپ وت
 اش کتنت نون شما وتی فیصلہ ء بدے ات۔ پنچانت ء یک برے نشت وت ماں وتا گپے
 اش جت ء پدا پنچانت ء گشت چو کہ سیٹھ عیسیٰ ء وتی جرم وت من اتگ کہ من اے زنتیں
 گناہ کتگ گڑا مے فیصلہ انت کہ سیٹھ عیسیٰ ء پاہو دیگ بہ بیت بلے چمے پنچیں مردمانی

توک ء سنے کس ء گشت کہ عیسیٰ ء را پاہو دِ یگ بہ بیت ء دگہ دو مردماں گشت کہ سیٹھ عیسیٰ ء
 را اُمرقید دِ یگ بہ بیت بلے دوئیں مردمانی گپ زورگ نہ بوت ء سیٹھ عیسیٰ ء پاہو دِ یگ ء
 گپ ساڑی دارگ بوت ء سیٹھ عیسیٰ ء را سردار بہرام خان ء را پاہو ء حکم دات ء ہادمان ء
 سیٹھ عیسیٰ ء را قید خانہ ء برگ بوت ء ہے حکم دِ یگ بوت کہ باندا سہب ء دہ نج ء ماں
 پاہو جاہ ء درسیں مردم بیا آنت ساڑی بہ بنت کہ سیٹھ عیسیٰ ء را پاہو دِ یگ بیت۔ بلے اے
 ششیں مردم سردار بہرام خان ء گشت کہ اشاں پہ مہمان جاہ ء برات۔ بلے اشاناں نزر بند
 بہ کن ات ء سردار بہرام خان ء ہے مردماناں گشت دانکہ شمنے فیصلہ نہ بوتگ شٹاڈن ء در
 اتک نہ کن ات ء سردار بہرام خان ء ہے مہمان جاہ ء چپ ء چاگرد ء وتی فوج اوشتارینت ء
 دُرسیں مردم پاد اتک ء وتی وتی لوگ ء شتنت ء سہب ء ودار ء اتنت بلے وزیر دیانت
 خان ء گوں اے دگہ ہماہاں سک گمیگ ات کہ باریں منے حال چے بیت اے سردار ء
 قانون و سک سخت انت ء نون مارا چداں در آہگ ء ہم نیلیت ء وزیر دیانت خان ء گوں
 وتی ہماہاں گشت سنگتاں مارا حداء اول ء نہ جت نون ماشرگار بوتان کہ منے سراے
 سردار ء دست ء کپت ء سیٹھ عیسیٰ ء را و باندا پاہو دنت سہب ء سرا ء بیگاہ ء باریں چہ منے
 توک ء کئی فیصلہ ء دنت وزیر دیانت خان ء گوں وتی سنگتاں ہے پگر ء ات کہ حداء شپ
 روچ کت ء کنور بوت ء وزیر دیانت خان ء ء آئی ء ہماہانی آرز بند دیم دِ یگ بوت وزیر
 دیانت خان ء گوں وتی ہماہاں پہ نہ دکشی آرز بند پز وشت ء نشت انت کہ یک ء دوشتریں
 ساعت ء چے پد ڈول ء توار کت ء درسیں مردمان ء گشتگ بوت کہ وتارا پہ پاہو جاہ ء سر بہ
 کن ات کہ دہ نج نزیک انت گوں ڈول ء توار ء دُرسیں مردم دیم پہ پاہو جاہ ء شتنت ء جما
 بوتنت ء نازی ء بزاں سردار بہرام خان گوں وتی باسیں ہماہاں پہ پاہو جاہ ء اتک ء سر بوت
 ء سردار بہرام خان ء حکم دات کہ ہما ششیں مردمان بزاں وزیر دیانت خان گوں ہماہاں
 آرگ بوت ء پاہو جاہ ء اوشتارینگ بوت ء پدا سردار ء حکم دات کہ نون عیسیٰ ء را آرگ بہ
 بیت ء پاہو ء دار ء سرا اوشتارینگ بہ بیت۔ ء پاہو دِ یگ بہ بیت سردار بہرام خان ء حکم ء پدا
 سیٹھ عیسیٰ آرگ بوت ء پاہو دِ یگ بوت ء سردار بہرام خان ء حکم دات کہ بیگاہ ء چارنج ء پدا

پہ دیوان جاہ ءُ دُرسیں مردم بیارات کہ چہ ہے ششیں مردمانی توک ءِ یکی ءِ فیصلہ بیت ،
 سردار ءِ جارچین ءِ را پر مات کہ وتی جار ءِ نجبن کہ باندا پہ دیوان جاہ ءِ بیارات کہ چہ ہے
 ششیں مردماں یکی ءِ فیصلہ کنگ بیت ۔ جارچین ءِ وتی جار جت ءُ سردار بہرام خان ءِ پاد
 اتک ءُ گوں وتی باسیں ہمراہاں شت دُرسیں مردم پادا نکاں ءُ وتی وتی وڑا شت آنت ءُ وزیر
 خان گوں وتی ہمراہی ءِ فوج ءُ گوما مہمان جاہ ءِ برگ بوت چو ہمک روچ ءِ وڑا دُرسیں مردم
 بیگاہ ءِ ودار کنگ ءِ بوتنت ، بلے وزیر دیانت خان گوں وتی ہمراہاں پڑشت ءُ پڑوش ءِ
 شکارا ت کہ باریں باندا مئے حال چے بیت ، گورے سردار ءِ سختیں حکم ءِ ہر یکے آئی دل ءِ
 توک ءِ ہم ہے پڑشت ءُ پڑوش ءِ شکارا ت کہ بیگاہ ءِ وہد نر یک بوت ءُ مردم پدا ماں
 دیوان جاہ ءِ روان بوتنت ءُ وہد بیگاہ ءِ چارنج بوت دُرسیں مردم دیوان جاہ ءِ اتک ءُ سر
 بوتتاں ۔ سردار بہرام خان گوں وتی باسیں ہمراہاں ہم اتک ءُ دیوان جاہ ءِ سر بوت ۔ سردار
 بہرام خان ءِ دلراد موالی ءِ جُست کت کہ دلراد موالی تو باریں وتی گیاں نجبن کہ تئی چے
 نقصان اے جنین آدم ءِ کنگ کہ تو ہم اے جنین آدم ءِ رندا کپتنگ ئے ۔ دلراد موالی ءِ پیسہ
 دات سردار منی چچ اے جنین آدم ءِ نقصان نہ کنگ ، من یک چرسی یے آل ءُ من یک شپے
 چہ وتی سنگتانی گورا چرس کشتگ ات ءُ وتی لوگ ءِ رہادگ اتوں ءُ شپ ءِ ہم سک سیاہ ءُ
 تہار ات ءُ سک بے وہد ات بزاں سئے نج ءُ وہد بوت کہ من لوگ ءِ روگ ءِ اتوں من
 وہدے کہ سیٹھ عیسیٰ ءِ ماڑی ءِ نر یک ءُ سر بوتوں گڑا من دیست کہ یک جنین آدمے چہ سیٹھ
 عیسیٰ ءِ ماڑی ءِ سرا ایر کپگ ءِ انت ءُ من وتارا جلدی جلدی سیٹھ عیسیٰ ءِ ماڑی ءِ کڑا بُرت ءُ
 دروازگ ءُ دپ ءُ سر کت وہدے کہ من سیٹھ عیسیٰ ءِ لوگ ءُ دپ ءُ سر بوتوں ۔ گڑا من دیست
 کہ یک آپسے سیٹھ عیسیٰ ءِ لوگ ءُ دپ ءُ اوشتا تگ ات یک مردمی ءُ را اُپس ءُ لگام دست ءِ
 ات ءُ نشنگ ات بلے مردواب ات من جلدی جلدی آپس ءُ لگام چہ ہے مرد ءُ دست ءُ پیچ
 گپت ءُ وتی دست ءُ کت ءُ آپس ءُ سوار بوتوں ءُ دروازگ ءُ نر یک ءُ اوشتا توں ۔ ہے جنین
 آدم کہ چو چاردہی ماہ ءُ وڑا ات منی کڑا سر بوت ءُ من گوں امبازاں زرت ءُ آپس ءُ سرا
 نادینت ءُ من وت ہم نزانت کہ من کجام نیمگار وگ ءُ اوں پر چا کہ من و سک نشہ اتوں ءُ منا

اے جنین آدمؑ وتی لوگ واجہ سمجھت ء منا دُرسیں راہ ء نصیحت یے کت ء گشت ءے من ترا نہ گشت بہرام خان چٹک ریش ء ءزاگل چم ء بان ء پہ باڑہ مہ زور۔ بہرام خان من ترانہ گشت کہ چٹک ریش ء گورامنی دو تکلیں کباہ بہامہ کن بلے تو منی گپ ء رانہ زرت بچار کہ تئی ء منی حال چے بوت ء تونوں وتی سراہوش کن ء تچک ء پہ وتی شہر ء دیم ء بدے ء منی ء تئی پت وت وتی ملک ء سردار انت۔ سردار سر جمیں شبپ ء منا وتی لوگ واجہے سمجھت ء نصیحت یے کت بلے من ہے جنین آدم ء دُرسیں گپ گوش داشتاں ء من ہیج نہ گشت۔ وہدے کہ سہب بوت گڑا مئے سر یک بلا ہیں جنگلی ء کپت ء شری ء نونوں روچ ء ٹک کت گڑا ہے جنین آدم ء کہ چک جت ء منی نیمگا چار ات یے ء منا جلدی تیلانکے دات ء ہنا دورے دات ء وت شت ء کہور ء ہنا اوشتاں ء منا کلے دات ء گشت ءے پلپت پمّاں آپ شوہاز کن ء بیار من وتی چمّاں شوداں من گشت بی بی شریں ء من ادا اودا چار ات ء انا گہ ء من یک چاتے دیست کہ ڈولے پرات ءے من چہ ہے چاہ ء آپ کشتت ء توار پرکت بی بی ادابیا کہ من پر تو آپ چہ چاہ ء کشتنگ بیا آہاں بزور ء چم ء دست بہ کن ء منا پدا کلے دات ء گشت ءے پلپت وچہ اودا دُور ء ء برو آذر چک ء پُشتہ کہ من کایاں چم ء دست شوداں من جلدی جلدی شت اوں ہما دز چک ء پُشتہ اوشتا توں ء آتک چم ء دست ءے کت ء پدا منا توارے پرکت۔ پلپت ادابیا منا پدا چہ آپ کش ء بدے کہ من وراں من پدا اتک اوں ڈول رُرت ماں چاہ ء ایردات پہ آپ ء کشگ ء بلے منا پُشتی نیمگا تیلانکے دات ء من گوں ڈول ء چاہ ء کپت اوں۔ من نراناں کہ آکجام دیماشت منا چہ چاہ ء دلوش ء سیٹھ عیسیٰ ء در کتگ منی گپ ہمیش انت من چد ء دیماچ سر پد نہ اوں گڑا بہرام خان ء حکم دات پنچا ت ء را کہ شمانوں وتی فیصلہ ء بدے ات پنچا ت ء وتی شور ء صلاہ یک کتنت درائنت اش چو کہ دلما دموالی ات بزاں یک چرسی ات آئی ء را وتی جند ء سدھ ء سما نیست گڑا دگر ء سدھ ء سما یے چوں بیت گڑا سردار مئے فیصلہ اش انت کہ دلما دموالی ء راجل کوڑا جنگ بیت ء پنچ سال ء قید دیگ بہ بیت۔ بہرام خان ء بزاں نازی ء حکم دات کہ دلما دموالی ء بر ات قید خانہ ء مرچی قید بہ کن ات ء جار کن ات کہ باندا سہب ء دہ بج ء دُرسیں مردم ماں

پاہو جاہء بیا آنت ء ساڑی بہ بنت کہ دل مراد موالی ء را کوڑا جنگ بیت ء سردار ء پدا حکم دات
 کہ وزیر خان ء را گوں وتی ہماہاں مہمان جاہء برات ء سردار بہرام خان گوں وتی ہاسیں
 ہماہاں پادا تک ء شت۔ ہے وڑا دل مراد موالی ء را قید خانہء برگ بوت ء وزیر دیانت خان
 ء را گوں وتی ہماہاں مہمان جاہء برگ بوت ء ایند کہ مردم پادا تک ء شت آنت ء پدا
 شہب ء ودار ء اتنت۔ بلے وزیر دیانت خان ء آئی ء ہمراہ سک گمیگ آتاں۔ ہر یکی ء وتی
 دل ء توک ء گشت کہ ہا ریں نوں منے حال چے بیت کہ زی نیں روچ ء منے چمّانی دیما
 سیٹھ عیسیٰ ء را پاہو دیگ بوت ء دل مراد موالی ء را کوڑا جنگ بیت ء پدا پنج سال ء قید کنگ
 بیت۔ نوں مارا ہا ریں چونیں سزا دیگ بیت گوڑے سردار ء سختیں قانون ء، بلے دلوش ء
 وتی دل ء تہا گوں حداء گوڑا دُعا کت ء گشت یا اللہ منا یک برے گوں لوگ بانک ء
 بزاں نازی ء دُچار بہ گچ گڑا منا سردار ء دست ء ہرچ وڑیں سزایے کہ دے منا منظور
 انت ء وزیر دیانت خان گوں وتی ہماہاں پگر ء سوچانی کورچات ء کپتگ اتنت کہ شپ
 بوت ء ورگ تیار بوت ء پریشانی واستہ ورگ اش آورت وزیر دیانت خان ء گوں وتی
 ہماہاں ورگ وارت ء پہ نادکشی کمکے گپ ء تزان اش کت ء پدا وپت آنت بلے چہ وتی
 گماں انچش پزشتگ اتنت کہ ساعتکے ء واب ء ساعتکے ء آگہہ اتنت کہ حداء وتی
 آورتگیں شپ روچ کت ء چواہر ء وڑا کنور ء چنور بوت ء ہر کس ء ہما و ہد ء پاس ء بزاں وہ
 بج ء ودار کت کہ حدا حق پہ حق بہ کنت ء ناحق ء پہ جزا کہ ناری ء وہد بوت مردماں جلدی
 جلدی تیار کت ء ورگ بوت ء شہر ء بازار ء درسیں مردم یک یک ء پہ پاہو جاہ ء ر ہادگ
 بوت انت ء وہد ء پاس ہم نزیک بوت۔ سر بہرام خان گوں وتی ہاسیں مردماں اتک ء پاہو
 جاہء سر بوت ء حکمے کہ وزیر دیانت خان ء گوں آئی ء ہماہاں بیار ات ماں پاہو جاہء ساڑی
 بہ کن ات وزیر دیانت خان گوں آئی ء ہماہاں آرگ بوت ء ساڑی کنگ بوت ء وہد ء
 پاس یک بوت آنت۔ سردار بہرام خان ء پدا حکم دات کہ نوں دل مراد موالی ء بیار ات پاہو
 جاہء ساڑی کنگ بہ کن ات۔ دل مراد موالی آرگ بوت ء پاہو جاہء ساڑی کنگ بوت۔
 سردار ء حکم دات کہ نوں دل مراد موالی ء را کوڑا انجن ات۔ دل مراد موالی ء را کوڑا جنگ بوت ء

سردار بہرام خان گوں وتی ہا سیں ہمراہاں پادا تک ء شت ء وزیر دیانت خان گوں آئی ء
 ہمراہاں مہمان جاہ ء برت اش دُرسیں مردم وتی وتی لوگاں شت آنت ء آوکیں روج ء ودار
 کت کہ باریں باندا دلپیل ء دلسرد ء قسمت ء چتوریں سزایے سازتگ - سردار بہرام خان ء
 ہم حکم دات کہ باندا بیگاہ ء چارنج ء دیوان جاہ ء بیارات کہ دلپیل ء دلسرد ء فیصلہ کنگ بیت ء
 روج بیگاہ بوت بیگاہ سہب بوت پدا چو امر ء وڑا کنور بوت ء ورگ ء چرگ بوت ء بہتیں
 ورنہ ہوٹل ء بازاراں شتاں ء پیریں ء ڈگریں مردم پہ مسیت ء شتنت عشاء نماز کت ء
 دُرساں دست چست کتنت - پہ وزیر دیانت خان ء آئی ء ہمراہانی واستہ دعاش کت ء
 گشت اش یا اللہ حق ء پہ حق بکن ء ناحق ء پہ جزا بدئے اودا بہرام خان ء حکم دات کہ اگاں
 وزیر دیانت خان گوں وتی ہمراہاں مرچگیں شپ ء بازار ء سیل ء سواد ء روگ لوٹیت گڑا بر
 ات نئے ء پدابیار ات نئے و ہدے کہ یک سپاہی اتک ء وزیر دیانت خان ء راگشت نئے
 بزاں بادشاہ کلوه داتاں گڑا وزیر دیانت خان پتہ دات کہ سردار ء بگش ما بازار ء نہ رواں
 بلکیں ما وتی حال ء سراثراں ء وزیر دیانت خان گوں وتی سنگتاں ہمدابزاں مہمان جاہ ء
 شت آنت ء گپ ء تزان ء کپتاں ء دلپیل ء دلسرد ء گشت کہ باندا ماوت تنی و ہدی نزانان
 کہ منے چے بیت ء دلوش ء درائینت حد اپہ ماوت رحم بہ کنت ء مارا چرے سردار ء سزاء بہ
 رکیت ء وزیر دیانت خان ء درائینت کہ سنگتاں حداء جنگ نون دگہ کجام انت کہ ماوتارا
 وت آورت ء اے سردار ء دست ء دات کہ منے پیسلہ ء بہ کن، نون مارا پہ تچگ ء ہج راہ
 نیست - نون ہرچی بیت منے قسمتیں ء نون بو پس ات کہ باندا دلپیل ء دلسرد ء قسمت ء فیصلہ
 بیت ء پنچا نت منی ء دلوش ء قسمت ء فیصلہ ء چے وڑ دنت ء وزیر دیانت خان گوں وتی
 ہمراہاں وپت آنت ء حداء شپ روج کت ء مردماں چارنج ء ودار کت ہے وڑا نارہی
 بوت ورگ ء چرگ بوت ء درسیں مردم پدا یک یک ء پہ دیوان ء جاہ ء روان بوت آنت
 ء مرچی گشتے و ہدے پاس جلدی جلدی پہ وتی منزل ء سر بوت آنت ء چارنج بوت ء بہرام خان
 چو ہمک روج ء وڑا گوں وتی ہا سیں مردماں پہ مہمان جاہ ء اتک آنت ء حکمے دات کہ وزیر
 دیانت خان ء راگوں آئی ء ہمراہاں بیارات ء ماں دیوان جاہ ء سر بہ کن ات، وزیر دیانت

خان گوں ہمراہاں آرگ بوت ء ماں دیوان جاہ ء سرکنگ بوت ء پدا سردار ء حکم دات کہ
 دلپل ء ء دلسرد ء را بیار ات ماں دیوان جاہ ء منی گورا نادین ات۔ سردار بہرام خان ء
 گشتن ء پدا دلپل ء را ء دلسرد ء را آرگ بوت۔ سردار ء کش ء کرسی ء سرانادینگ بوت ء
 سردار بہرام خان ء دلپل ء دلسرد ء را جسٹ کت کہ شماریں وتی گپاں نجن ات کہ شمارا
 اے جنین آدم ء زاناں چے ڈولیں نقصانے داتگ۔ کہ شامے جنین آدم ء رندا کپتگ
 ئے۔ دلسرد ء گشت من و سردار دگہچ گناہ نہ کتگ بلکیں من ء دلپل کچج ء مردماں ء منے
 سردار ء نام انت سردار میران خان ء ما سردار میران خان ء سپاہی آں من ء دلپل یک
 روچے پہ شکار ء شتاں ماوہدے کہ جنگل ء سر بوتماں ماوتی آپساناں یک کہوری ء چیرا بست
 کہ مانوں شکار کناں ء پدا دونیں وتی لوگ ء رواں بلے وہدے کہ ماچہ دور ء یک آپس
 دیست کہ چوتیر ء پیما سستگ ات ء پہ منے نیمگا پیدا ک ات ء آپس ء سوار گوں وتی
 زردیں پیشک ء ء گوں وتی سبزیں شلوار ء ء گوں وتی سُہریں گُشان ء چو جنتی حور ء ات۔
 وہدے کہ اے آپس ء سوار منے نزیک ء سر بوت گڑا ما اے شر رنگیں جنین آدم ء را دیست۔
 گڑا من گُشت کہ اے شر رنگیں جنین آدم ء سانگ کناں ء دلپل ء گُشت کہ اے شر رنگیں
 جنین آدم ء گو ما من سانگ کناں ء مادونیں وت ماں وتا پہ جنگ ء ہم سر بوتماں کہ ہے
 جنین آدم گوں وتی آپس ء اتک ء منے گورا اوشتاں ء یکبرے پچے نہ گُشت ء پدا پہ مہرے
 درائینت ئے کہ شمارا زاناں چونیں ویلی ء کپتگ کہ شاموتارا چو ہون ء ہون رتیج کتگ بلے
 چوتی آپس ء سرا ایر نہ بیتک۔ من تنی وہدی ہچ نہ گُشتگ ات کہ دلپل ء درائینت بانک تو
 مناسانگ کنتے اگاں ناں؟ آئی ء بزاں دلپل ء یکبرے و پدا ہے جنین آدم حشک ء حیران
 بوت ء پدا مارا گُشت ئے شمارا ناں ملسمان نہ ات، من ء دلسرد ء گُشت الحمد للہ بانک ما
 دونیں ملسماناں۔ گڑا گُشت ئے کہ من و یک جنین آدمے آں ء شامو دو آدم ات گڑا
 یک جنین آدمے پہ دومردین ء چوں یم بیت۔ بلے من پدا گُشت بانک دلسرد ء مگر منابگر،
 بلے دلسرد ء ہم گُشت کہ بانک منابگر دلپل ء مگر بلے سردار جنین سکلیں بلاہیں زانکاریں جنین
 آدمے ات ء مارا گُشت ئے کہ من وتی گُشان ء آسر لگیں ڈن ء سرا ایر کناں، ہر کسے

ساریء کاریت من ہمانیء سانگ کناں ماگشت بانک اے و سکنیں شتریں کارات، ہے
جنین آدم وتی آپسء سرا کہ نشنگ ات، وتی آپسء لگامے ترینت ء دیم پہ ہے ڈن ء شت ء
یک شتریں ساعتے ء پد پدا تک ء ماراگشت ءے نوں شما بروات ء منی گشتان ء بیارات
بلے مارا پداگشت ءے وتی پیشکاں کش ات ء وتی شلواراں مان جن ات ء پہ تگ برو
ات ما وتی پیشکان ء کش ات ء شلواراں مان جت ء ما پہ تگ شتاں بلے سردار ما پدا کہ
اتکاں ما ادا اے جنین آدم ء را و بل ما پہ وت ہیج نہ دیست۔ بلکیں اے جنین آدم ء منے
آپسانی دست ء پاد ہم گڈ اتگ اتنت ء اے جنین آدم ء منے زہم ء اسپر ہم گوں وتا برتگ
ات گوں، سردار اے جنین آدم ء پہ ما و ہیج نیشست۔ سردار اشیء مارا تباہ ء برباد کت ما
وتارا ہما جنگ ء پز و شگ ء اتاں کہ سیٹھ عیسیٰ ء دلما دموالی ء دلوش اتک انت ء منے گورا
سر بوتان ء مارا منے حالے جسٹ اش کت ما آہان ء وتی حال دات انت ء آہانی حال ء
جسٹ کت گڑا ما ہم ہمیشانی بزاں سیٹھ عیسیٰ ء دلما دموالی ء دلوش ء ہمراہ بوتان ہے جنین
آدم ء شوہاز ء کہ سردار اکت۔ سردار بس منی ء دل سرد ء گپ ہمیش انت، گڑا سردار بہرام
خان ء دیم گوں پنچانت ء کت ء گشت کہ نوں شما وتی فیصلہ بدیعت۔ پنچانت ء وت ماں
وتا فیصلہ کت ء گشت کہ منے فیصلہ اش انت۔ دل سرد ء دلپل ء راہرچ نقصانے کہ اے
جنین آدم ء داتگ آہانی نقصان دیک بہ بنت ء آہان ء پہ وتی ملک ء دیم دیک بہ بیت۔
سردار بہرام خان ء حکم دات کہ اشان ء دو آپس دیک بہ بیت ء اشان ء زہم ء اسپر ء ہرچ ء
درچ ہم د، یک بہ بیت ء اشان ء دیم دیک بہ بیت ء اپدا سردار بہرام خان ء حکم دات کہ
باند ابرگاہ ء چارنج ء پدا پہ دیوان جاہ ء بیارات کہ سوداگر احمد ء فیصلہ کنگ بیت۔ سردار بہرام
خان ء حکم دات کہ وزیر دیانت خان، سوداگر احمد ء دلوش ء را پدا مہمان جاہ ء برگ بہ بیت ء
سردار بہرام خان گوں وتی ہاسیں مردماں پادا تک ء وتی وتی لوگاں شت انت ء بانداتیں
روچ ء ودار ء اتنت۔ نوں دُرسیں مردم و عادت اتنت کہ مارا نارمی ء پد پنچانت ء روگ
لوٹیت بلے و ہدے کہ وزیر دیانت خان گوں وتی دو نیں سنگتاں بزاں سوداگر احمد ء دلوش ء
ہمراہی ء ماں مہمان جاہ ء نشنگ اتنت ء وت ماں وتا پگر کنگ ء اتنت کہ باریں سردار ء

حُکْمِ مُتَابِكِ ءِ اے پِچَاجَتِ باندِ اسودا گر احمد ءِ قِسمتِ ءِ فیصلہ ءِ بارِ واپسے کنت بلے دلوش ءِ رَا
 گشتے زاناں ٹگا لے ہم پر نیست ات پر چا کہ دلوش ءِ راتِ توک ءِ ہے گپ مدام داشنگ
 ات کہ منی واپس گار انت ءِ من پہ وتی آپس ءِ شوہاز ءِ گوریشاں سفر ءِ اوں بلے وزیر دیانت
 خان وتی دل ءِ توک ءِ سک پز شنگ ات ءِ وزیر دیانت خان ءِ دل ءِ توک ءِ ہر دمان ہے
 گپ اتک کہ من وَاے جنین آدم ءِ پشتہ بازیں سازشے ساز اتگ ءِ من کہ وتی گپاں
 گورے سردار ءِ دیما بہ جنال اے سردار گوں وتی سختیں قانون ءِ منا وَا من زاناں کہ
 درنجیت۔ بلے وزیر دیانت خان ءِ وتی دل ءِ توک ءِ پداگشت کہ من وتی حقیں گپاں جنال
 ہرچی کیت منی قسمت ہے پگر ءِ سوچ ءِ تہا ات کہ اِشان ءِ واب ءِ وتی زونڈانی چیرا کنان
 کت ءِ سراسھ پہ واب ءِ جت ءِ وپت انت۔ حُدا ءِ وتی آور تگیں شپ ءِ رار وچ کت ءِ رو
 بچ بوت پداچو امراء ءِ وڑا کنور ءِ چنور بوت ءِ نوں کس دیوان جاہ ءِ روگ ءِ داستہ بے حال نہ
 ات۔ ہر یکی ءِ دومی ءِ گشت اڑ ءِ منا تو مہلہ رواں پہ دیوان جاہ ءِ کہ پدا مئے سر پہ پشت ءِ
 شرپ ءِ مہ کپیت ءِ ہر کس چو عید ءِ وڑا تیاری ءِ ات کہ وهد ءِ پاس اتک سر بوت دُرسیں مردم
 پہ مہمان جاہ ءِ ساڑی بوتنت۔ سردار بہرام خان گوں وتی ہاسیں مردماں اتک مہمان جاہ ءِ
 سر بوت۔ حُکمے دات کہ وزیر دیانت خان ءِ را گوں آئی ءِ ہماہاں ماں دیوان جاہ ءِ بیارات
 ءِ ساڑی بہ کن ات۔ وهدے کہ وزیر دیانت خان گوں آئی ءِ ہماہاں ماں دیوان جاہ ءِ سر
 بوت ءِ سلام ءِ دعا بوت ءِ سلام ءِ دعاءے چے پدگڑا سردار بہرام خان ءِ سودا گر احمد ءِ راگشت و
 باریں وتی گپاں بہ کن کہ تو چونی ءِ اِشانی ہمراہے تران ءِ اے جنین آدم ءِ ہم چو اِشانی
 وڑا گادا تگ۔ سودا گر احمد ءِ پستہ دات سردار من وَا بن ءِ اسل ءِ دشتیار ءِ مردے اوں بلے من
 یک سودا گرے اوں ءِ من ہر وهد ءِ چہ کراچی ءِ مال کاراں پسنی ءِ گوادر ءِ بہا کنان ءِ ہے وڑا
 من چہ گوادر ءِ کشک ءِ ایران ءِ ہم وتی مال پہ بہاء بُرتگنت ءِ چہ ایران ءِ ہم مال زرتگ ءِ
 بہاء بُرتگ بلے چے رندی من چہ ایران ءِ مال زرتگ ات ءِ چہ ایران ءِ سیمسہر ءِ گوستگ
 اتوں ءِ پاکستان ءِ سر بوتوں بزاں گوادر ءِ پسنی ءِ درمیان ءِ دریاء توک ءِ منی میل اوشتا تگ
 ات ءِ حُدا ءِ مدت گوں من گوں ات من وتی دُرسیں مال ءِ حال پہ یکدرانی سرا پہ میل

چُجَّارِینتاں ءِ نون تہنا منی جند ہے دریاء کنارہ ءِ یک کاپرے ءِ چیرا نشنگ ات ءِ ودار
 کنگ ءِ ات کہ منی یکدار کیت ءِ منابارت پہ میل ءِ سرکنت کہ انا گہہ ءِ من دیست کہ یک
 آپسے ہے کاپرے چیرا اتک کہ من نشنگ اتوں اوشنات ہے آپس ءِ سرا یک شررنگیں جنین
 آدمے سوار ات گوں وتی نرمیں ءِ نازرکیں کد ءِ بلاد ءِ گوں وتی آسکی دیدگاں، گوں وتی
 کڈٹیں بُروناں ءِ گوں وتی دزج ءِ شپیں ملگوراں، من وہدے کہ اے جنین آدم ءِ را
 دیست گڑا یک برے و منی ہوش شت، بلے من پدا جلدی ہوش کت ءِ وتی دل ءِ گشت کہ تو
 یکبرے اے جُست بہ کن باریں چہ کجا آہگ ءِ انت۔ گڑا من دَر ائینت بانک ادا بیاء
 اے کرسی ءِ سرا بہ نند ہے جنین آدم چہ وتی آپس ءِ سرا یر کیت ءِ اتک ءِ اے کرسی ءِ سرانشت ءِ
 من پدا جُست کت۔ بانک تو زاناں کجام دیما پیدا کتے ءِ کجام دیما روگ ءِ تے ہے
 شررنگیں جنین آدم ءِ پسہ دات کہ من وت زاناں کہ من کجام دیما روگ ءِ اوں۔ بلے تو منا
 بگش کہ تو کجام دیما روگ ءِ تے کہ تو ادا اے کاپرے چیرا نشنگ تے۔ من گشت بانک
 من و بلا میں سودا گرے اوں ءِ من وتی مال ءِ پہ مال ءِ حال پہ میل ءِ دیم داتگ انت نوں بس
 منی جند ادا نشنگ کہ منی یکدار کیت ءِ منا پہ میل ءِ بہ بارت گڑا منا ہے جنین آدم ءِ جُست کت
 کہ تئی نام کئے انت۔ من پسودات منی نام سودا گر احمد انت ءِ من ہم ہے جنین آدم ءِ را
 جُست کت کہ تئی نام کئے انت۔ گشت کہ منی نام نازی انت ءِ من تئی و ہدی چچ نہ گشتگ
 ات کہ پدا منا گشت تے گڑا تو منا وتی ہمراہی ءِ بہ برگوں، من و یکبرے حیران بوتوں، کہ
 اے چونیں جنین آدم ات کہ انا گہہ ءِ اڈا اتک ءِ منا چو گشتگ ءِ انت بلے و ہدے کہ ہے
 جنین آدم ءِ منی حیرانگی دیست گڑا پدا منا گشت تے ورناتو چو حیران ادا مبوم تئی سرا بو جے
 نہ باں۔ بس تو منا شہر ءِ بازاری ءِ سر بہ کن گڑا من وتی دل ءِ تو ک ءِ گشت کہ اے سکلیں
 زاننکاریں جنین آدم ات ءِ من باریں اے جنین آدم ءِ گشاں گوں من سانگ کنت یا نہ
 کنت ءِ من گشت بانک گڑا تو گوں من سانگ کن تے گوں، منی گپ ءِ گشتگ ءِ یکبرے و
 جنین آدم حشک ءِ حیران بوت ءِ پدا گوں من دَر ائینت یے کہ ورناتو ترا سانگ و کنناں
 بلے ادا تو وت زان تے کہ ادا سانگ ءِ سور نہ بیت ءِ من ءِ تو یکبرے شہر ءِ بازارے ءِ سر

بہ ہاں۔ گڑا من گوں تو سانگ کنناں۔ من گشت کہ اے و سلسیں شتریں گپے، گڑا من گڑے
 جنین آدمء درائینت کہ تو باریں چہ کجام دیما اتلگے ترا بلکیں تنء کپینگ، گڑا تو آدیما
 برویک شربتء شیشگے ایرانتء آپ ہم است شربتے جوڑ بہ کن بوڑء پہ من ہم بیار
 گوں کہ من وراں دانکہ منے یکدار بنیتء مارا پہ میلء سر بہ کنت گڑا سردار صاحب ہے
 جنین آدم پادatk ء شت شربتے جوڑکت ء یک گلا سے منادات ءے ء یک گلا سے وت
 ءے وارت بلے من و ہدے کہ وتی گلاس ء وارت انت گڑا من وت نزانت کہ من کجاوں
 بس من و ہدے کہ ہوش کت گڑا من سیٹھ عیسیء ء دلما دموالیء لگتانی چیرا اتوں ء نازیء جنین
 آدمی گداں پر چا کہ اشاں بزاں سیٹھ عیسیء ء دلما دموالی زنی آں منا گوں جنین آدمی گداں
 دیست ایشاں گڑا الما گشت کہ اے نازی انت ء منا اشاں سک جت بلے منادلوشء
 دست ہم پر نہ کت ء من و ہدے کہ گوں ہمیشاں جتاں، گڑا اشاں منا وتی ہمراہ کت ء من
 گوں ہمیشاں جنگل پہ جنگل سرگرداناں آتاں۔ سردار منی گپ ہمیش انت من چدء دیما چچء
 صحیح نہ اول ء منی ڈرسیں مال ء دولت ہے جنین آدمء گوں وت بُرتنت گوں نوں تو منا ہرچ
 سزایے کہ دینے من تیاراں، سردار بہرام خان ء و ہدے کہ سوداگر ء گپان ء ڈرسیں مردمانی
 دیما شریء سرا گوش داشت گڑا سردار بہرام خان ء حکم دات پنچا پت ء را کہ شماسودا گر احمدء
 فیصلہء انوں بہ کن ات، پنچا پت ء وتی شور ء صلاہ یک کتنت ء گشت سردار چونکہ سوداگر
 احمد منے نزیک ء اے جنین آدمء را گوں وتا بلکیں فنا داتگ، گڑا منے فیصلہ ہمیش انت کہ
 سوداگر احمدء را پہ عزت آرات بہ کن ء ہرچ ء نقصانے کہ اے جنین آدمء سوداگر احمدء را
 داتگ، سوداگر احمدء نقصان ء سردار بہ دنت ء سوداگر احمدء را پہ آئی ء ملک ء دیم بہ دنت۔
 سردار بہرام خان ء حکم دات کہ چہ شاہی ہزانہء سوداگر احمدء را بازیں مال ء دولت دیگ بہ
 بیت ء سردار ء حکم ء متا بک ء سوداگر احمدء را چہ شاہی ہزانہء مال ء دولت دیگ بوت ء
 آئی ء را آئی ء ملک ء دیم دیگ بوت۔

سردار بہرام خان ء پدا حکم دات کہ باندا بیگاہ ء چارنج ء پہ دیوان جاہء بیات کہ وزیر دیانت
 خان ء ء دلوش ء فیصلہ کنگ بیت بلے سردار بہرام خان ء درائینت شامنی یک گپے انگلتا

گوش بہ دارا ت گپ اش انت کہ وزیر دیانت خان ء پمہمان جاہ ء برات ء دلوش ء راقید خانہ ء برات۔ سردار بہرام خان ء گوئے گپ ء درکنگ ء یکبرے و دُرسیں مردم پدا حشک ء حیران بوتان کہ نون باریں وزیر دیانت خان ء دلوش ء حال باندا چون بیت سردار بہرام خان گون وتی باسیں ہمراہاں پادا تک ء شت ء ہے و ڈا دلوش ء راماں قید خانہ ء برگ بوت ء وزیر دیانت خان ء راماں بندی جاہ ء برگ بوت ء چو ہمک روچ ء و ڈا دُرسیں مردم پادا اتکاں ء وتی وتی لوگ ء رهاگ بوتان۔ بلے چی رندی دُرسیں مردم گون سردار ء اے گپ ء حیران ء ہبکہ اتان کہ باریں سردار بہرام خان وزیر دیانت خان ء دلوش ء قسمت ء باروا پے حکم دنت ء وزیر دیانت خان مرچی تہنا ماں مہمان جاہ ء گون دل ء نشنگ ء جیڑگ ء ات ء گشگ ء ات کہ باریں باندا منی قسمت گون من چونیں حق رسانی کنت۔ چے دیما دلوش ماں قید خانہ ء بان ء تہا نشنگ ء وتی روچاں حساب ء ات کہ باریں باندا گورے سردار ء سختیں حکم ء منی قسمت گون من چے کنت کہ بیگاہ ء وتی رنگ ء رابدل کت ء شپ بوت۔ بلے مرچی ماہ ء را چارده ات ء شپ چوشیر ء اسپیت ات ء ہر کس ء را ہے گپ دپ ء ات کہ انشی گشے شپ ء چہ روچ ء باج بُرتگ کہ سوچن ء ٹمک ء پہ بندیک ء مان کشگ ء گندگ بیت ء اے شہر ء دُرسیں مردم انشپگیں شپ ء روژنائی ء سراوت ہم حیران ء ہبکہ اتان۔ پداسک ہم گل اتنت۔ کہ اے زاناں نیکیں شپ ات کہ چورژنانا انت روچ ء و ڈا ء ہے و ژانا زامی کہ وتی لوگ واجہ ء نام ے وتارا پر کتگ ات بزاں سردار بہرام خان ہم وتی سرداری ء محل ء سرا نشنگ ات، بلے مرچی نازی بزاں سردار بہرام خان چہ گل ء انچش بال ات کہ پادے چہ زمین ء چار پُٹ ء چست اتنت ء ورگ ء چرگ بوت ء شپ کمو کے کنزات گُژانا زامی ء بزاں سردار بہرام خان ء وتی باسیں کاردارے پہ قید خانہ ء دیم دات کہ تو برو دلوش ء را بگش بزور ء ادا بیار، و ہدے کہ سردار ء باسیں کاردار پہ قید خانہ بوت گُژا دلوش ء را گشت ے کہ دلوش ترامے سردار ء لوٹنگ۔ گُژا دلوش ء پسہ دات کہ شمنے سردار اگاں منا پاہو دِیک لوٹیت گُژا منا باندا دیوان جاہ ء دُرسیں مردمانی دیما پاہو بہ دنت۔ تہنا منا چی رندی چیا بارت ء پاہو دنت۔ من نیاہاں گون بلے ہے مرد ء دلوش ء را

دلا سہ دات ء گشت دلوش و ہدے کہ سردار ء تراوتی ماڑی ء لوٹنگ، بلکیں ترا شریں گے
 گشتیت۔ تو پر چا ساری ء ترسگ ء ءے ساری ء مہ ٹرس ء دل ء ڈ ڈ کن ء تو بلکیں چُشیں
 زندیں گنا ہے نہ کتگ، دلوش ء گشت واجہ من چُشیں زندیں گنا ہے و نہ کتگ من و آپس ء
 شوہاز ء سرگردان اوں گڑا ہے ہاسیں کاردار ء گشت دلوش تو وتی اے گپاں سردار ء گوراوت
 بجن سردار ترا بلکیں ماپ بہ کنت۔ دلوش ء گشت منی سر پیمیشکا گوں دیانت خان ء گورا
 کپتگ من وتی آپس ء شوہاز ء مناد کہ بچ نقصان نہ بوتگ گڑا ہے مرد ء گشت دلوش تو پر چا
 ٹرس ءے براں کہ سردار ترا لوٹیت۔ سردار بہرام خان ء کہ وتی نام ءے دلوش کتگ ات پہ
 نادکشی پاداک ء ہے مرد ء ہمراہی ء پہ سردار ء شاہی ماڑی ء شُنتت کہ کس ء نہ دیست
 آنت، بزاں چیر اندری و ہدے کہ شاہی ماڑی ء سر بوتنت گڑا مرد ء دلوش ء رابرت ء یک
 بان ءے ء توک ء نادینت گڑا ہے مرد ء گشت دلوش تو نوں ہمدابان ء تہا بہ نند من و نوں
 رواں۔ دلوش بان ء نشت ء ہے مرد شُت وتی راہ ء بلے دلوش ء وتی دل ء توک ء سک
 پزشت ء پزوش ات کہ باریں منی حال چے بیت۔ دلوش ہے پگر ء ات ء چے دیمانازی ء
 یک جوڑی گد ء یک لوشنے ء یک لکس صابون یے زرت ء پہ دلوش ء گورا اتک ء گشت
 ءے دلوش ء راتو اے گداں بزور ء آپلگ ء برو وتی جان ء بشود ء پدا بیا ادا بہ نند ء بہرام خان
 بزاں نازی وت شُت یکبر ء دلوش وتی دل ء توک ء وش بوت ء منا انشاء اللہ اے سردار
 باندماپ کنت بلے پدا حیران ہم بوت کہ اے چونیں باریں سازش اش ات کہ منی سرا
 سازگ بوہگ ء انت بلے دلوش ء پدا وتی دل ء توک ء گشت کہ ہرچی کٹیت نوں منی
 قسمت دلوش ء گدت آنت ء پاداک ء پلگ ء شت پہ جان ء شودگ ء دلوش ء جان شت ء
 پدا اتک ء ہے بان ء نشت۔ یک شریں ساعتی ء پد سردار بہرام خان پدا پہ بان ء اتک ء
 دلوش ء گورا نشت ء دلوش ء را گشت ءے دلوش تو وتی چماں بزور ء منا بچار کہ من کئے اوں
 دلوش ء وتی من ء شری ء سرا چارات ء پسہ دات کہ تو اے ملک ء سردار ءے ء باندما منی
 قسمت ء فیصلہ ء کنوک ءے تو منی ہم سردار، نازی ء پدا گشت دلوش تو منا انگلتا شری ء سرا
 بچار کہ من کئے اوں بلے دلوش ء پدا گشت تو اے ملک ء سردار ءے نازی کمو کے کنز ات ء

دلوش ء نزیك ء نشت ء پدا گشت نئے دلوش تو منا انگت شترى ء سر بچار كه من كئى اول بلے
 دلوش ء اكل ء هوش تى وهدى انگت بر جانه اتنت پميشكا دلوش ء پدا گشت واجه تو اے ملك ء
 سردار نئے بزاں سردار بهرام خان ء چير اندرى دلوش گلانش كت ء پدا گشت نئے دلوش تو
 منا انگتا شترى ء سر بچار كه من كئى اول دلوش ء پدا پسہ دات كه تو اے ملك ء سردار نئے تو منى
 هم سردار نئے، تو منا انجو عزت داتگ كه من داں زندگ اول من بلے حال نباں گڑا نازى ء
 وتى دل ء توك ء گشت كه منى لوگ واجه منا انگت پچہ نيا ورت ء گشت كه منى تو سردار نئے
 نازى ء چير اندرى وتى لوگ واجه نام گپت بزاں نازى ء پدا گشت نئے كه بهرام من تى
 نازى اول تو منى بهرام نئے، دلوش يكبرے و حشك ء حيران بوت كه اے سردار منى ء منى
 لوگ بانك ء نام ء چوں زانت بلے نازى ء دل ء نازى ء راسكلىن دات ء گشت نازى تى
 لوگ واجه ترا چو پچہ نياريت تى لوگ واجه راتى چشيش بيگوا هى ء انچش بلے سد كتگ
 كه آترا گورے سردارى پوشا كاں پچہ نياريت داں كه تو وتى پوشا كاى توك ء نہ بئے
 بزاں ماها پوشاك كه تو هر وهدهء پر كتگ انت ء آنى ء ديما نشنگ نئے گڑا نازى ء پچ نہ
 گشت ء جلدى پادا تك ء وتى باد گير ء شت ء وتى هما پوشا كه پر كتنت بزاں جنين آدمى
 پوشا كه پر كتنت ء پدا په وتى لوگ واجه گورا اتك ء وتى لوگ واجه كش ء نشت ء پدا
 گشت نئے دلوش نوں منا بچار من كئى اول دلوش ء يكبرے چارات ء پدا جلدى جلدى
 نازى ء راوتى امبازاں زرت نئے ء گشت نئے نازى، من دلوش نہ اوں من تى بهرام خان
 اوں نازى، من دلوش نہ اوں من تى بهرام خان اوں۔ من تى بهرام اول اے گپ ء وهر كس
 زانت چه بلا هين مدتى ء چه پد دو جتا هين پدا كه يكجا به بيت گڑا چه بيت بزاں نازى ء
 بهرام يك شترى ساعته ء انجو گلش ماں گلش بوت انت كه نازى ء هم اے گپ نہ
 زانت كه من اے ملك ء سردار اوں ء بهرام خان ء هم زانت كه من اے ملك ء يك قيدى
 يے اوں۔ بهرام ء نازى ء اے شپ ء را په كندگ ء مسكرا ء په دل وشى گوازينگ ء اتاں ء
 نازى ء وتى لوگ واجه را گشت سردار بهرام خان تو اے گپ ء شترى ء سرازان نئے كه من
 تى وهدى وتى مات ء پت هم نہ ديستگ انت بلے تو وتى مات ء پت شترى ء ديستگ انت۔

گڑا ترا انگت وتی ملک ۽ راہ ۽ رند یاد نہ آنت۔ سردار بہرام خان ۽ گشت نازی من وتی
 ملک ۽ راہ ۽ رند ہما شپ ۽ یاد کتگ آنت کہ من گوں وتی آپس ۽ سیٹھ عیسیٰ ۽ ماڑی ۽ دپ ۽ پہ
 تئی رند ۽ اتلگ اوں بلے اے منی بد قسمتی ات کہ من ہما شپ ۽ واب کپت اوں کہ منی ۽ تئی
 حال اتک ۽ چوبوت۔ نازی منا وتی ملک نوں شری ۽ سرا یاد انت۔ سردار بہرام خان ۽ وتی
 لوگ بانک نازی ۽ راگشت۔ نازی تو وتی گیاں بجن کہ تو اے ملک ۽ سردار چونی ۽ جوڑ
 بوتگ نئے نازی ۽ پپسہ دات کہ اے ملک سردار مہیم خان ۽ بوتگ ۽ آہے روج ۽ مُرتگ کہ
 منی سرا ادا کپتگ، گڑا اے ملک ۽ دُرسیں مردماں منا اے ملک ۽ سردار جوڑ کتگ پر چا کہ
 سردار ۽ وتی زند ۽ گشتگ ہے روج ۽ کہ من مُرت اوں منی میت ۽ راچو قبر مہ کن ات ۽ ہے
 و ہد ۽ کہ ہر کس کہ گوست آئی ۽ را منی جا گہ ۽ سردار بہ کن ات ۽ ہے و ہد ۽ منی سر ہدا کپت ۽
 منا اشاں وتی سردار جوڑ کت ۽ من نوں ہما اوں کہ اے ملک ۽ سردار اوں ۽ تئی و ہدی کس ۽ را
 اے مالوم نہ انت کہ من یک جنین آدمے اوں ۽ سردار بہرام خان ۽ پدا وتی لوگ بانک ۽
 را جُست کت شریں نازی تو وتی نام ادا کئے کتگ۔ نازی ۽ وتی لوگ واجہ ۽ را پپسہ دات
 کہ من وتی نام سردار بہرام خان کتگ بزاں تئی نام زرتگ ۽ وتارا پر کتگ پر چا کہ تو منی
 زندگی نئے سردار بہرام خان ۽ گشت نازی تو سکلیں شریں کارے کتگ کہ تو وتی نام سردار
 بہرام خان کتگ بلے نوں تو چے گئے تو اے ملک ۽ سردار نئے ۽ ہے ملک ۽ نندے اگاں
 ناں نازی ۽ پپسہ دات سردار بہرام خان من ادا ۽ سرداری ۽ واستہ نیا تلگ اوں سردار بہرام
 خان اگاں تو پہ منی شو ہاز ۽ شہر پہ شہر ۽ جنگل پہ جنگل چو گنوکانی ڈا سر گردان بوتگ نئے بلے تو و
 مردین آدمے بوتگ نئے ۽ پدا تہنا نہ بوتگ نئے پنج ۽ ششش مردم ۽ ہمراہ بوتگ نئے بلے
 منابہ چار کہ من یک جنین آدمے بوتگ اوں ۽ چوتی ڈا شہر پہ شہر ۽ جنگل پہ جنگل بوتگ اوں
 پہ تئی شو ہاز ۽ ویل بوتگ اوں ۽ حُدا ۽ اے وتی مہر بانی انت، منی سر پہ اے ملک ۽ کپتگ ۽
 منا ادا ۽ سردار اش جوڑ کتگ ۽ نوں کہ تو منی دست ۽ کپتگ نئے ۽ من ہم تئی دست ۽ کپتگ
 اوں۔ اے ہم حُدا ۽ بلا ہیں مہر بانی انت کہ منا ۽ ترا پدا یکجا ہے کت ۽ نوں من ۽ تو وتی ملک ۽
 رواں ۽ تو باندا منی فیصلہ ۽ بہ چار نازی ۽ گوں وتی لوگ واجہ ۽ اے سر جمیں شپ ۽ گپ ۽

تزان کت، دانکہ مُلّا بانگ دات چہ کمو کے ساری نازی ء بزاں سردار بہرام خان ء پدا
 وتی ہماہاسیں کاردار لوٹا نینت ء سردار بہرام خان ء رابزاں وتی لوگ واجہ ء راپدا قید پہ خانہ ء
 دیم دات ء شریں ساعتی ء چے پد مُلّا سہب ء بانگ دات ء نماز وانوکاں نماز ونت ء
 ارز بند جوڑ بوت، آرز اش بست ء وزیر دیانت خان ء ارز بندے ہم دات ء نازی ء یہ وتی
 لوگ واجہ بزاں پہ دلوش ء ارز بند ہم دیم دات کہ دلوش ء رابزاں سردار بہرام خان ء رابگش
 ات کہ تو اگاں وزیر دیانت خان ء چارگ ء روئے، ماترا براں پرچا کہ مارا سردار ء اے
 گپ گشتگ۔ دلوش ء بزاں سردار بہرام خان ء نازی ء لوگ واجہ ات، پسہ یے دات
 اگاں شمنے سردار ء اے گپ گشتگ گڑا منابہ برات، کہ من وزیر دیانت خان ء راکمکے
 چاراں ء منا پدا بیارات، دلوش ء رابگ بوت۔ وزیر دیانت خان ء گو را دلوش ء وزیر
 دیانت خان ء نشت ء گپ ء تزان کت ء وزیر دیانت خان ء درائینت دلوش بہ چار ما ء شما
 ادا اتکن ات کہ ما وتی داو ادار ء اے ملک ء زور و گندن ات، اگاں اے سردار منے مدت
 بہ کنت ء منے داو ادار ء در بہ گچ ء بیاریت ء منے دیما سزایے بہ دنت بلے اے سردار و منے
 جند ء راسزا دیگ ء انت، بہ چار کہ سیٹھ عیسیٰ ء راو پا ہود دیگ بوت ء پدا دلما موالی ء را کوڑا
 جنگ بوت ء پنج سال ء قید کنگ بوت تہنا بس دلپل ء دلسر دے سودا گرا احمد ء راسزایے نہ
 دات ء نون باندا منی باری انت۔ باری منی قسمت گوں من چے کنت۔

وزیر دیانت خان ء گشت، دلوش تو منی واستہ خدا ء کڑا دعا بہ کن کہ من چرے
 سردار ء سختیں سزاہاں بہ رگاں۔ دلوش ء درائینت وزیر دیانت خان من اول تنی وڑیں قیدی
 یے آں من خدا ء کڑا دعا کنا تئی واستہ، بلے تو ہم خدا ء کڑا دعا بہ کن منی واستہ کہ باری منی
 جند ء حال چے بیت۔ دلوش ء وزیر دیانت خان ء وتی وتی گپ ء تزان کنت ء دلوش ء
 وزیر دیانت خان ء را اجازت کت ء پدا ماں قید خانہ ء اتک ء سر بوت ء وتی لوگبانک ء
 بزاں نازی مہرانی ودار ء گشے آنچو بیگواہ بوت کہ نازی و ہدے ساڑی بوت ء کتور ء چنور
 بوت ء ناری تیار بوت ء دُرسیں مردماں ورگ وارت ء پدا دیم پہ دیوان جاہ ء شت انت ء
 ساڑی بوت انت۔ چارنج نزیک بوت، سردار بہرام خان گوں وتی ہاسیں ہمراہاں چو

ہمک روچہ وڑا تک ۽ ماں دیوان جاہ ۽ سربوت ۽ سردار بہرام خان ۽ حکم دات کہ دلوش ۽
 راچے قید خانہ ۽ در بہ کن ات ۽ بیار ات ماں دیوان جاہ ۽ ساڑی بہ کن ات، دلوش ۽ را
 آرگ بوت ۽ ماں دیوان جاہ ۽ ساڑی کنگ بوت۔ سردار ۽ حکم دات کہ نوں وزیر دیانت
 خان آرگ ۽ دیوان جاہ ۽ ساڑی کنگ بہ بیت، سردار ۽ گشتن ۽ پدا دیانت خان آرگ ۽
 ساڑی کنگ بوت ۽ سلام ۽ دعا بوت سلام ۽ دعاء چے پد سردار بہرام خان وزیر دیانت
 خان ۽ راجست کت تو باریں وتی گیاں بجن کہ باریں تراے جنین آدم ۽ چونیں نقصانے
 داتگ؟ کہ تو چو گنوکانی وڑا سرگردان بوتگ ۽ وزیر دیانت خان ۽ گشت سردار من وتی
 ملک ۽ یک بلا ہیں وزیرے بوتگ اوں ۽ یک روچے ماوتی دیوان جاہ ۽ گوں وتی ملک ۽
 ڈر سیں مرد ماں نشتگ اتنت ۽ منے سردار امانت خان چوتی وڑا ہم ماں دیوان جاہ ۽ نشتگ
 ات ۽ وتی ملک ۽ مردمانی گورا گپ ۽ تزان کنگ ۽ ات کہ یک مرد ۽ افس ۽ سوارات ۽
 تچکا پد دیوان جاہ ۽ اتک۔ ما آو کیں مرد پد ۽ اڑت نادینت ۽ یک ہا سیں مہمان جاہے پے
 مہمان ۽ واستہ تیار کت، پر چا کہ اے آو کیں مرد منے مہمان ات بلے سردار اے مرد کہ
 پیدا ک ات منی چھے کپت انت من و وتی دل ۽ توک ۽ شری ۽ سرازانت کہ اے مرد مردین
 نہ ات جنین ات۔ و ہدے کہ اے مرد پد دیوان جاہ ۽ اتک ۽ سربوت گڑا من گوں وتی
 یکین ۽ گشت کہ اے جنین آدم ات ۽ مردینی پوشاکے پر کتگ۔ حیر دیوان ۽ و ہد ۽ پاس
 آسربوت۔ من ۽ سردار امانت خان ۽ ایندگہ ہا سیں پنچ ۽ شش مردم گوں مہمان ۽ مہمان
 جاہ ۽ اتکاں ۽ گپ ۽ تزان کت ۽ پدا شام تیار بوت ۽ ما ڈر سیں مرد ماں گوں وتی مہمان
 یکجا گہی ۽ شام کت ۽ پدا گپ ۽ تزان بوت ۽ یک شریں ساعتی ۽ چے پد ماوتی مہمان ۽ گورا
 چے پدا اتکاں ۽ وتی مہمان ۽ را اجازت کت ۽ وتی وتی لوگاں شتاں۔ بلے من گوں سردار
 امانت خان ۽ امر ۽ وڑا سردار ۽ لوگ ۽ شتوں گوں ۽ من سردار امانت خان ۽ لوگ ۽ سر کت
 ۽ چو امر ۽ وڑا کے من ۽ سردار امانت خان ۽ کیمکے گپ ۽ تزان کت ۽ من گشت سردار اے
 مہمان و جنین آدم ات۔ بلے من وت حیران اوں کہ اے تہنا پھ سیل ۽ سواد ۽ در کپتنگ۔
 پرے گپ ۽ سردار امانت خان منی سرا سک زہر گپت ۽ منا گشت ۽ کہ تئی ہوش و

مرچاں پہرکا شتگ کہ تو مرچاں جنین آدمء آدمء پر دم ران ران سپہ
 دات سردار منی ہوش نہ گشتگ من تئی و ہدی تئی و ڈریں نو جوانے اوں۔ بلے سردار امانت
 خان اے جنین آدم ات، گڑامن ء سردار امانت خان وت ماں وت دوئیناں شرت
 بست۔ سردار امانت خان ء منا گشت اگاں اے مہمان جنین آدمے گڑامنی سرداری تئی
 انت ء اگاں اے مہمان مردین آدمے گڑا تو وتی سزاء وت بہ بند من گشت سردار اگاں اے
 مہمان مردین ات گڑامنی سزا پا ہوانت ء منا تو وتی دستاں گوں پا ہو بدئے، من ء منی سردار
 شرت بست ء تحریر ہم لکھ ات ء نوں منا سردار امانت خان ء گشت کہ اے مہمان ء چار ء
 تپاس تئی سرا انت۔ بس تہنا اے بارو اتو سہی ءے ء من سہی اوں ء من نہ لوٹاں کہ اے گپ
 ڈن ء در بنیت پر چا کہ من وتی ملک ء توک ء بلا ہیں سردارے اوں ء من گشت سردار گپ
 وتئی راست انت بلے من ترا ہرج جائزیں گپے کہ اے جنین آدم ء بارو بہ گشاں ترا گڑامنی
 گپ زورگ لوٹیت۔ سردار امانت خان ء منی اے گپ ہم من ات بلے سردار صاحب من
 ہرج نہرے کہ اے جنین آدم ء سرا ساز ات من سوب مند نہ بوتوں پر چا کہ اے جنین آدم
 سکیں بلا ہیں زانکاریں جنین یے ات ء منا منی سردار ء برے برے۔ سکت بے اڑت ہم
 کتگ۔ آخر کار پدا من یک سازشے ساز ات کہ من ہنر ء سازگ ء سوب مند بوتوں
 یک ساعتے ء بلے منی سرگار بوت، سردار بہرام خان ء امانت خان ء راجست کت کہ اے
 چونیں نہرے ات کہ تئی سرچوگار بوت۔ وزیر دیانت خان ء پٹہ دات سردار اے منی آخری
 ہنر ات کہ من وتی سردار امانت خان ء راگشت کہ تو اے مہمان ء راپہ ملک ء باگانی سیل ء
 سوادے بہ بر ء ماو ہدے کہ پہ باگانی سیل ء سوادے شتتاں ماڈرساں ہے باگ ء ہوز ء توک ء
 جان ششت۔ گڑامن آپ ء چیرا نک وران بوتوں ء ہے مہمان ء کراشتوں ء اوشتاں
 اوں ء من ہے مہمان ء راجست کت کہ تو و جنین آدمے ات گڑا وتارا پر چا مردینی
 پوشاک ء توک ء کتگ ء شہر پہ شہر سیل ء سوادے تہنا گردانے۔ سردار بہرام خان من ء
 ہے جنین آدم ء پٹہ دات کہ من و راست انت جنین آدمے آں، بلے اگاں تو وتی سردار ء
 بگش ءے کہ اے مہمان جنین آدم ات تئی سردار منا و وت ساگ کنت گڑا بگش تئی دل ء

راجہ سردیس کوش لگیت من گشت گڑا من وتی سردارء چے بگشاں کہ اے جنین آدمے
 نہ ات، من ہے جنین آدم سوج دات۔ پدا گشت نے کہ توشپء بیامنی گورا من ترا سانگ
 کناں من پرے گپء سک وش بوتوں، و ہدے کہ ماچہ باگ ء ملکانی سیل ء سوادء پدا وتر
 بوتوں ہر یکے وتی لوگ ء شت ء ہے وڑا منے مہمان بزاں سردار بہرام خان ہم پہ مہمان جاہء
 شت ء من وتی سردار امانت خان ء ہمراہی ء سردارء لوگ ء شتوں گوں ء من وتی سردار
 امانت خان ء را گشت سردار اے مہمان تئی راست آنت کہ جنین آدمے نہ ات ء سردار من
 اے گپ گوں وتی سردارء جت ء انچو پادا تلوں ء دیم پہ نازی ء بزاں سردار بہرام خان ء
 گورا شتوں ء منا سردار بہرام خان ء بزاں نازی ء پدا گشت او وزیر دیانت خان تونوں برو
 وتی لوگبا نک ء سہناں بدے ء بیا کہ من گوں تو سانگ کناں ء ہے شپء چداں چے در
 کایاں۔ من پداچہ نازی ء بزاں سردار بہرام خان ء گورا پادا تلوں ء دیم پہ وتی لوگبا نک ء را
 من توار پرکت ء وتی ہرچ مال ء دولت یے کہ مناست ات من اے دُرسیں مال ء
 دولت وتی لوگبا نک ء نام ء کنتت ء وتی لوگبا نک ء سہن داتاں ء پہ نازی ء بزاں سردار
 بہرام خان ء گورا تلوں ء منا نازی ء پدا گشت یکبرے تو ادا بہ نند کہ من کمک شربت جوڑ
 کناں ء من تو وراں گڑا تو برو پہ چیر اندری یک مٹلایے بیار کہ منا ترا نکاح دنت، من
 گشت سک شرا انت ء نازی بزاں سردار بہرام خان ہما دمان ء پادا تک ء دیم پہ بان ء
 شت سہتکی ء چے پدا اتک ء دو گلاس شربتے گون ات یک گلا سے شربتے منادات ء
 یک گلا سے وتے وارت، بلے و ہدے کہ سردار من وتی گلاس ء شربت وارت آنت،
 گڑا منی سرا چکرگ ہم پناکت من بس ہے جسست کت کہ سردار تئی جنین آدمی نام کئے
 انت مناپنہ یے دات کہ منی نام نازی انت، گڑا من پداوت نزانت کہ من کجاوں و ہدے
 کہ من ہوش کت، گڑا شری ء سرا روچ ڈن ء ات ء منی سردار امانت خان منی گورا انتنگ
 ات ء چماں شودگ ء ات ء من وتی دُرسیں گپ گوں سردارء جت آنت، منی دُرسیں گپ
 سردار امانت خان ء اش کنتت ء منا منی سردارء باز گشت کہ تو وتی ملک ء راچو پہ آسانی
 یل مدے ء منا منی سردار امانت خان ء چو ہم گشت کہ وزیر دیانت خان تو بگش بس ترا وتی

ملک ء تہا کجام جنین کہ شر رنگ تر انت، من ترا ہما جنین آدم ء گوں سانگ دیاں۔ اے منی
 گوں تو بلوچی گول انت ء پدانا سردار امانت خان ء گشت کہ تر اتنی و ہدی چک ہم نیست
 ء تو ت منی وڑیں نوجوانیں مردین آدمے ء ء تورنگ ء دانگ ء ہم کم نہ ات، گڑا پر چا
 و تارا پہ اینچو کیوں گپے ء در پہ در کن ء ء پداتوتنی و ہدی اے ملک ء وزیرے تو پر چاوتی
 ملک ء رایل دے ء و تارا چو بد قسمت کن ء بلے من گشت سردار من نون کجام شرم ء اے
 ملک ء نشست کناں۔ سردار امانت خان نون من وتی زند ء دگہ ملکی ء پہ گلای گوازیناں ء منا
 منی سردار امانت خان ء گشت گڑا تو کجا روگ لوٹ ء من ترا ہما ملک ء پہ اڑت دیم
 دیاں بلے من گشت سردار من وت تنی و ہدی نزانان کہ من کجا روگ لوٹاں نون منی قسمت منا
 ہما ملک ء بہ بارت منا پداسردار امانت خان ء منت کت ء گشت وزیر دیانت خان من ترا
 پدایکبرے گشاں کہ توتی ملک ء یل مدے ء مرو بلے من پہ اے ملک ء ننگ ء واستہ بیچ
 تیار نہ ات اول ء ہے وڑا منی سردار ء مناداں سے روچ ء نصیحت کت بلے من انگت وتی
 سردار ء نصیحت نہ زرت انت ء من نہ من ات۔ بس من وتی سردار ء راہینچو گشت کہ تو منی
 راز ء پد رکن کہ من اے جنین آدم ء واستہ وتی لوگبانک ء سہن داتگ انت من ہرچ ملکی ء کہ
 بہ باں من داں زندگاں تئی شکر ء گراں ء مناسردار امانت خان ء گشت تو دانکہ اداے ترا ہر
 چیز ء زورت بہ بیت تو منا حال بدے۔ من ترا دیان ء تو مرچیکیں روچ ء چے پڈن ء در میا
 تئی ہرچ زورت ء من وت پیلو کناں من گشت شریں سردار من تئی گپ ء زوراں ء ڈن ء
 در نیباں، بلے من یک روچے بازار ء پہ چیر اندری شتوں ء من سر جمیں بازار ء گشت اول
 بلے ناکس ء چجہ نیاورت ء منی سر پہ دلدار ء ہوٹل ء کپت ء من گوں سیٹھ عیسیٰ ء آئی سنگلتاں
 دُچار کپتوں ء ماگپ ء تزان ء کپتاں ء گڑا منا اے ملک و پیسرایل دیگی ات۔ و ہدے کہ
 اشانی بزاں سیٹھ عیسیٰ ء آئی ہما ہانی گپ کہ اش کنت ء من وتی گپ ہم گوں ہمیشاں
 جت انت گڑا اشاں منا گشت کہ تو ہم منے بوجیگ ء سوارے گڑا بیا کہ ماہ ء شما یک بن
 ات ء ہے جنین آدم ء شوہار ء روان ات من گشت سک شمر انت ء من اشان ء وتی گورا
 آورت گوں ء چیزے روچ ء ما من گو میشاں وتی ملک ء نشست انت ء پداما پتتیں مردم

چداں در کپتال ء مئے سرچہ بازیں و ہدی ء پدا دامنی ملک ء کپت، وزیر دیانت خان ء گوں
سردار بہرام خان ء گشت کہ سردار بس منی گپ ہمیش آنت سردار بہرام خان ء در آئینت کہ
وزیر دیانت خان ء وتی گپ جت آنت ء شما دُرسیں مردماں اش کتنت ء نوں سردار
بہرام خان ء وزیر دیانت خان ء راگشت کہ تو برو آ کرسی ء سرا بہ نند، وزیر دیانت خان چہ
سردار بہرام خان ء گوراپاد اتک ء دیمانشت ء سردار بہرام خان ء دلوش ء راتوار کت دلوش
تو ادابیا ء اے کرسی ء سرا بہ نند ء وتی گیاں نجن۔ و ہدے کہ دلوش اتک ء سردار بہرام خان ء
دلوش ء را جُست کت دلوش تو باریں وتی گیاں نجن کہ اے جنین آدم ء ترا چتو ریں نقصان
داتگ کہ تو وتی شہر ء بازاریل دات آنت ء چونگوکانی وڑا شہر پہ شہر سرگردان مے دلوش ء
پسہ دات کہ سردار منا اے جنین آدم ء ہچ وڑیں نقصان نہ داتگ۔ من اگاں اشانی ہمراہ
بوتگ اوں۔ پمے واستہ کہ منی آپس ء پد ہمے کشک ء روگ ء آنت ء منی سر پمیشکہ اشانی
گوراکپتگ ء من سردار پدا گشگ ء اوں کہ منی آپس گار انت ء من پہ وتی آپس ء شوہاز ء
سرگردان اوں گڑا سردار بہرام خان ء جارچیلن ء رالوٹائینت ء حکم دات کہ تو جارنجن کہ باندا
سُہب ء دہ بج ء سرجمیں شہر ء بازار ء بند بہ کن ات ء دُرسیں مردم پہ دیوان جاہ ء بیا آنت ء
ساڑی بہ بنت کہ وزیر دیانت خان ء دلوش ء قسمت ء فیصلہ ء من انشاء اللہ بانداوت کناں ء
وزیر دیانت خان ء را اڑت پدا ماں مہمان جاہ ء بہ بر ات ء پدا سردار بہرام خان ء حکم دات
کہ دلوش ء رامرچی ہم ہما دومی مہمان جاہ کہ منی بادگیر ء نزیک ء انت ہما مہمان جاہ ء بہ بر
ات ء پہ اڑت بہ نادین ات۔ سردار بہرام خان ء اے حکم دات ء گوں وتی ہاسیں ہما ہاں
پاداتک ء چو امر ء وڑا پہ وتی بادگیر ء شت ء جارچیلن ء وتی ڈول ء را بڈا کت ء دیم پہ شہر ء
بازار ء جارچناں بوت کہ سردار بہرام خان ء حکم انت کہ سرجمیں بازار باندا بند بہ بیت ء
دُرسیں مردم سُہب ء دہ بج ء پہ دیوان جاہ ء ساڑی بہ بنت سردار بہرام خان ء کشتن ء پدا
وزیر دیانت خان ء را پہ مہمان جاہ ء برگ بوت ء دلوش ء را ہم پہ اڑت ماں دومی مہمان
جاہ ء برگ بوت ء دُرسیں مردم پادا اتکاں ء چو امر ء وڑا وتی لوگاں شتاں ء سُہب ء دہ بج ء
ودار اش کت ء بیگاہ شپ بوت ء چو امر ء وڑا کنور ء چنور بوت ء ورگ ء چرگ بوت ء پہ

وزیر دیانت خان ء چیر اندری ہاسیں ورگ دیم د یک بوت ء پھ دلوش ء ہم ہاسیں ورگ دیم
 د یک بوت ء شپ ء ہم وتی چادر ماں تیوگیں دنیا ء سراشنگ ء تالان کت ء ہر کس وتی وتی
 لوگانی توک ء اب ات ء شپ ء اولی پاس بوت ء نازی ء پدا وتی ہاسیں کاردار پھ دلوش ء
 گو را دیم دات ء دلوش ء را بزاں سردار بہرام خان ء را وتی بادگیر ء لوٹا نینت ء پدا چو
 دوشیگیں وڑا نازی ء را وتی امبازاں زرت ء یک شتریں ساعتی ء وتی مہرانی جنت ء آچش
 بیگو اہ بوت انت کہ گتے زاناں کسی سُد ء سمایے پر نیست ات ء پدا و ہدے کہ آہوش ء
 اتکنت گڑا نازی ء وتی لوگ واجہ ء را گشت ء سردار بہرام خان ہمارو چ ء کہ توگوں وزیر
 دیانت خان ء ہمراہ ات ءے۔ ء چہ دیماشما گوزگ ء ات ءے من شمارا درسان ء شتریں ء
 پچہ آورت ء من ہمیشکہ شمارا وتی گو را لوٹا نینت ء وتی مہمان کت بلے ترا وبل اے بلا ہیں
 وزیر دیانت خان ء بگر شاپتیں مردماں چے یکی ء منا پچہ نیا آورت ء من اے ہم شتریں ء
 سرازانت کہ شمانا پچہ آرگ ء ات ء من پدا سیٹھ عیسیٰ ء بگرداں وزیر دیانت خان ء درا
 دُرسیں مردمان ء ہمک روچ ء یک ء تئی دیماء اے ملک ء دُرسیں مردمانی دیماء
 جُست کت دانکہ تو بزان ءے کہ منی لوگبانک پھ جنینی جاگہ ء چنچوز ہمت کشتنگ بلے
 انگت منی لوگبانک ء دامن پاک ء پلگارا انت، نازی ء گشت سردار بہرام خان من گو رے
 تہننا نیں سفر ء سک ججال بوتگوں ء من چُشیں باز شپ ماں جنگلاں تہننا گواز بینتگ۔
 نازی ء گون وتی لوگ واجہ ء گشت سردار بہرام خان من ترا پدا ہم اے گپ ء گشاں کہ من
 ترا باند پدا ہے سیاہ ء تہراریں جنگلانی سفر کنگی انت ء من باند کہ وزیر دیانت خان ء فیصلہ ء
 کناں گڑا ء تو ملک ء درکایاں ء نون تو وت بگش کہ منی ء تئی ملک چہ چداں سک دُور انت
 اگاں ناں، سردار بہرام خان ء گشت نازی منے ملک ء نام اُنگ انت ء بلوچستان ء
 انت۔ انشاء اللہ من ء تو پچی روچ ء شپ ء وتی ملک ء سر باں ء نون تو پچ گم مہ کن من ء تو
 وت دوشیراں بس تو باند اہرچ فیصلہ یے کہ کنتے بہ کن کہ من ء تو چداں درکایاں۔ نازی ء ء
 بہرام خان ء وتی شور صلاہ یک کتنت ء سر جمیں شپ ء مرد ء جن ء گپ ء تزان کت ء چہ
 ملّاء بانگ ء ساری نازی ء وتی لوگ واجہ ء را پدا ماں مہمان جاہ ء دیم دات۔ رندا یک

شہر میں ساعتے ء چے رند مٹلا ء سہب ء بانگ دات ء نمازیاں نماز و نت ء چو ہمک روچ ء وڑا
 ارز بند تیار بوت ء ہر کس ء وتی گنجائش ء پدا آرز بست ء وزیر دیانت خان ء واستہ آرز بند دیم
 دیگ بوت ء پے دلوش ء ہم آرز بند دیم دیگ بوت ء چو ہمک روچ ء وڑا اے شہر ء دُرسیں
 مردم دہ نج ء ودار ء اتنت کہ مرچی وزیر دیانت خان ء دلوش ء فیصلہ ء باریں سردار چے وڑا
 کنت ء ہے وڑا دہ نج نزیک بو ہان بوت ء شہر ء بازار ء دُرسیں مردم پے دیوان جاہ ء ر ہادگ
 بوت آنت ء اے ملک ء دُرسیں شہر ء بازار بند بوت انت ء دُرسیں مردم ماں دیوان جاہ ء
 جم بوت آنت۔ سردار بہرام خان چو ہمک روچ ء وڑا گوں باسیں ہمراہاں ماں دیوان جاہ
 اتک ء سر بوت ء محکمے دات کہ نوں وزیر دیانت خان ء را پے دیوان جاہ ء بیارات ساڑی بہ
 کن ات ء سردار ء گشتن ء پدا وزیر دیانت خان آرگ بوت ماں دیوان جاہ ء ساڑی
 کنگ بوت ء پدا سردار ء محکم دات کہ نوں شامبروات ء دلوش ء را ہم بیارات ء ماں دیوان
 جاہ ء ساڑی بہ کن ات۔ ہے وڑا دلوش ہم دیوان جاہ ء آرگ ء ساڑی کنگ بوت، گڑا
 سردار بہرام خان وت پادatk ء گشتن ء اومنی شہر ء بازار ء دُرسیں مردم ماں شامرچی
 وت زان ات کہ من شمارا یک انجیں سوگاتے دیاں کہ شاداں زندگ ات منا انشاء اللہ
 یات کن ء شمارا ہیج تنی و ہدی منی بار و مالوم نہ انت، بلے من شمارا وتی بار و اشہر سر پد کنناں
 کہ چونیں مردمے آں گورے گپ ء در کنگ ء یکبرے و اے دُرسیں مردم ہشک ء
 حیران بوت آنت کہ منے سردار مرچی چے گشتگ لوٹیت بلے سردار بہرام خان ء بزاں
 نازی ء و ہدے کہ وتی شہر ء بازار ء دُرسیں مردم ماں حیرانی ء ہنکا ہی دیست گڑا سردار بہرام
 خان ء درائنت، اومنی پت ء بزا تاں ء چچکاں شام چو حیران ء ہبکہ مہ بئے کہ مارا منے سردار
 باریں چونیں گپے گشتیت من مرچی شمارا سکلیں شہر میں گپے گشتاں منی گپ اش انت کہ من
 ہم وتی ملک ء توک ء وت یک بلا ہیں نامداریں سردارے آں ء انچش کہ شام سردار مہیم
 خان ء گشتن ء پدا منا اے ملک ء سردار کت نوں من لوٹاں کہ من وتی جا گہہ ء اے ملک ء
 سر وزیر دیانت خان ء را بہ کنناں ء من شمارا پدا ہم اے گپ ء گشتاں کہ وزیر دیانت خان
 سکلیں زانکاریں ء اکل مندیں انسانے ء من زاناں کہ وزیر دیانت خان شمنے سردار بہ

بیت گڑاگوں نیک نیتی ء اے ملک ء راجلاہینیت اے بارواشماچے گش ات۔ دُرسیں
 مردماں پہ یک زبان گشت سردار تو اگاں ہرچ مردے کہ مئے سردار کن نے مارا کبول
 انت ء سردار بہرام خان ء گشت کہ من دلوش ء باروا یک فیصلہ یے دیاں اگاں دلوش ء را
 منی فیصلہ پسند بوت ء منی خیال ء اے سکیں شرّیں فیصلہ ات دلوش ء گشت سردار تو ہرچ
 فیصلہ کہ منی باروادیئے منائی فیصلہ کبول انت۔ گڑا نازی ء بزاں سردار بہرام خان ء
 گشت کہ دلوش تو وگشے کہ منی آپس گار انت ادادہ ء پانزدہ آپس من لوٹائیناں تو چہ ہے
 آپسانی توک ء یکے پہ وتا دوست کن ء من ترار وگ ء دُرسیں ہرچاں دیاں ء تو پہ وتی ملک ء
 برو۔ دلوش ء درّانیت سردار سک شرّ انت گڑا سردار ء گشت کہ من پیسراوزیر دیانت خان
 را سرداری ء پاگ ء سر ء دیاں ء اے ملک ء سردارے کناں ء پدائی فیصلہ ء کناں بلے
 وزیر دیانت خان ء اے دیوان ء نشنگیں دُرسیں مردماں گشت سردار تو دلوش ء فیصلہ ء بہ کن
 گڑا رندا وزیر دیانت خان ء را سرداری ء پاگ ء سر ء بدئے، گڑا نازی ء بزاں سردار
 بہرام خان ء حکم دات کہ چہ آپس جاہ ء پانزدہ آپس بیار ات ماں دیوان جاہ ء دلوش ء را
 پیش بدار ات دلوش وت پسند بہ کن سردار بہرام خان ء گشتن ء پدا چہ آپس اش اورت
 انت ء ماں دیوان جاہ ء ساڑی کنتت کہ بلے چہ ہے آپساں یکے سردار بہرام خان ء آپس
 ہم گون ات گون کہ نازی ء را گون ات ء ہے ملک ء اتک ء اے ملک ء سردار بوت ء وتی
 لوگ واجہ ء نام نے زرتگ ات ء وتارا پر کتگ ات بزاں سردار بہرام خان دلوش ء را
 گشتگ بوت کہ تو چرے آپسانی توک ء یک آپسے وتی واستہ پسند بہ کن پرچا کہ دوشی
 نازی ء وتی لوگ واجہ را گشتگ ات کہ چہ ہے آپساں یکے تئی وتی آپس انت وتی آپسے
 کہ دیست گڑا تچکا پہ وتی آپس ء نیمگاشت۔ ء وتی آپسے دست جت ء گشت نے سردار منی
 آپس و اش انت، گڑا نازی ء بزاں سردار بہرام خان ء دلوش ء را گشت کہ تئی دُز من اوں ء
 یکبرے تو ہے آپس ء لگام ء دست ء پر کن ء آ کرسی ء سرا بہ نند کہ من وتارا ماں پنچاقت ء
 دیما پیش کناں، ہرچ فیصلہ یے کہ پنچاقت بہ دنت منا گڑا پنچاقت ء فیصلہ کبول انت۔
 دلوش گشت سردار منی آپس کہ منارستگ مناد کہ فیصلہ یے گون تو نے سردار ء نیست بلے

سردار بہرام خان ء گشت دلوش تنی و ہدی ادا گریب ء بڑگ ء امیر ء فیصلہ یک حساب ء
 کنگ بوتگ اگاں ترا شک انت کہ من سردارے آں ء تو یک گریبے نے ء پنچانت اے
 پیہیں فیصلہ منی حق ء نہ دنت۔ من اے ساعت ء چہ وتی سرداری ء دست برداریاں ء تئی
 وڑیں گریبے آں ء مجرے ء وتی گپاں پنچانت ء دیما پیسرا جناں گڑا ڈرسیں مردماں گشت
 سردار تو سکیں شتریں گپے جت تو پیسرا وتی گپاں نجن پنچانت ء دیما گڑا سردار بہرام خان ء
 گشت من یک روچے پہ سیل ء سواد ء در کپتنگ اوں ء منی سر پہ یک سیاہ ء تاموریں جنگلی ء
 کپتنگ ء منا گرم ء ہم جنگ ء من ہے جنگل ء وتی آپس یل دات ء من یک دز چکے ء چیرا پہ
 دم کنگ ء ہاترا نشنگ اتوں پر چا کہ منا گرم ء جنگ من ہے دز چک ء چیرا داب کپت اوں
 بلے یک شتریں ساعتی ء چے پد پدا داب ء کہ من بُست کت گڑا من پرے نزیک گورا
 چارگ ء وس کت ء منی وتی آپس ء رانہ دیست گڑا انا گہہ ء ہے آپس منی دیما کپت من ہے
 آپس ء سوار بوتوں ء منی سردا کپت ء اے ہما آپس انت کہ مرچی دلوش گشیت کہ منی آپس
 انت سردار بہرام خان ء پنچانت ء را وتی گپ گشت انت کہ منی گپ ہمیش انت،
 پنچانت ء وتی فیصلہ کت ء سردار بہرام خان ء گپ سرا گوش داشت انت ء وتی شور ء سلا
 یک کتنت گشت کہ سردار ء چون کہ دلوش ء آپس نہ دڑا تگ سردار گناہ گار نہ انت ء
 سردار بلکیں آرات انت ء اے ملک ء ڈرسیں مردم گوں پنچانت ء گورے گپ ء
 اشکنگ ء سک وش بوت انت ء وزیر دیانت خان ء سردار بہرام خان ء بزاں نازی ء اے
 ادار کی استغنی درت ء دوردات ء سردار بہرام خان ء را پدا ماں سرداری ء کرسی سرانا دینت ء
 سردار بہرام خان ء را حکم دات کہ نون دلوش ء را ہے آپس بدے ات پر چا کہ دلوش وت
 گشیت کہ منی آپس ہمیش انت سردار ء گشتن ء پدا ہے آپس دیگ بوت ء دگ مال ء
 دولت چہ شاہی ہزانہ ء آورت ء دلوش ء را ہم دیگ بوت ء دلوش ء را پہ ازت آئی ء ملک ء
 دیم دیگ بوت بلے دلوش ء چہ وتی روگ ء ساری دڑا نینت کہ من تہنہ نہ رواں بلکیں من ء
 سردار یکجاہ رواں ء من سردار ء سردار ء ملک ء وتی آپس ء سرا سر کناں ء پدا من وتی ملک ء
 رواں ڈرسیں مردماں گشت کہ اے وسکیں شتریں گپے ات کہ تو ء سردار یکجاہ رواں گڑا

سردار بہرام خان ء گشت کہ نوں من وزیر دیانت خان ء راسرداری ء کرسی ء سرانادیناں ء
 سرداری پاگ ء وزیر دیانت خان ء سردایاں ء اے ملک ء سردارے کنناں ء من گوں
 دلوش ء ہمراہی ء رواں دُرسیں مردماں گشت کہ سردار سک شتر انت۔ سردار بہرام خان چہ
 سرداری ء کرسی ء سراپاداتک ء شت وزیر دیانت خان ء رادست ء گپت ء آورت یے ء
 سرداری ء کرسی ء سرانادینت ء سرداری ء پاگے سردات ء اے ملک ء سردارے نایننت ء
 اعلا نے کت کہ چہ اے ساعت ء چے پد شمنے سردار وزیر دیانت خان انت بزاں سردار
 دیانت خان ء وت چہ اے ملک ء دُرسیں مردمانی گورا ماپی لوٹیت ء گشیت کہ من وتی
 سرداری ء واگاں ہر کس ء راسزایے داتگ آحق بوتگ انت بلے من چہ ہما مردماں ماپی
 لوٹاں اے نشنگیں دُرسیں مردماں وتی دستان ء چست کت ء گشت سردار ترامنے دُرسیں حق
 ماپ انت ء ماخدا ء گورا اے آرز ء ہم کنناں کہ حد اتراپہ وش ء وشدلی تئی ملک ء سر بہ کنت
 ء تئی دل ء مردان ء اللہ وت پیلو بہ کنت۔ سردار بہرام خان ء راسردار دیانت خان ء را
 گلانش کت ء وتی دوئیں دستاناں چست کت ء اے ملک ء دُرسیں مردمان ء سلا مے کت
 ء وت ء دلوش آپش ء سوار بوتنت ء چدار ہادگ بوتتاں بلے چیر اندری اے مرد ء جن ء بزاں
 نازی ء را ء سردار بہرام خان ء راہچ وڑیں ترس ء بیم پر نیست ات پر چا کہ مرد ء جن ہردو
 گوں وتی ساریگیں سفر ء سک پُہتہ انت ء سردار بہرام خان ء ہم وتی ملک ء راہ ء رند چے
 پدی شری ء سرا ہم یات انت، بلے نازی ہم چو وتی لوگ واجہ ء وڑا مردیں آدمی پوشا کانی
 تہا ات ء دوئیں شہسوار چوشیر ء وتی مہرانی ودار جاہ ء روگ ء انتن ء شپ ء دگہ ہلکی ء
 روچ ء ماں دگہ ہلکی ء سر بوہان انتن ء ہمے وڑا ہپتیمی بیگاہ ء یک ملکی ء دپ ء اتک انت ء
 ہما مہمان بوتنت ء ہمے ہلک ء واہند ء وتی مہمانانی اڑت ء اہترام شری ء وتی گنجانش ء
 متا بک ء کنتت، شام ء ورگ آورت انت ء دات انت مہماناں ورگ وارت ء ہما
 وپت انت ء سہب ء پاد اتکنت ء چاہ ء چہرے اش وارت ء ہمے ہلک ء واہند ء راجست
 اش کت کہ واجہ اے کجام ہلک ء سمسر انت کہ شمانتنگ تے مرد ء دڑا نینت واجہاں
 اے و بلوچستان انت زان ء شمارا کجاروگی انت ء شماچہ کجام ملک ء پیدا ک ات ء کجام

ملک و مردم ات سردار بہرام خان و گشت واجہ ما و بلوچستان و مردماں و منے جاگہ و نام
اونگ انت گڑا ہے مرد پدا گشت کہ اونگ و چوڈ ورنہ انت اگاں شامچا انوں در بیات و
بروات و شمے آپس تیزیں آپسے بہ بیت گڑا شاماری و پیسرا سر بے۔ بلے اونگ نوں آ
آہنگ نہ انت پر چا کہ کہ سردار غلام نبی و سردار قاسم خان گوں وتی زہگانی گار و بیگو اہی و
وسک گمیگ انت پر چا کہ غلام نبی و چک و دی بوہگ و وہد و بیگو اہ بوتگ، بلے سردار
قاسم خان و زہگ دوازده و سینزده سال و امر و بوتگ کہ وتی دشتار و شوہاز و در کپتگ و تنی
وہدی بیگو اہ انت گڑا سردار بہرام خان و گشت واجہ تنی نام کئے انت و تو چونی و سردار
غلام نبی و سردار قاسم خان و رازان و ہے سردار و گشت واجہ منی نام چارکی انت و من و
ہمیشانی ہزمت کارا و من و من چوں وتی سردارانی ناماں بے حال کناں۔ من و ت آپسوزی
اوں کہ منی سردارانی چک پر چہ چو بیگو اہ بوتنت و من ہر وہد و خد و گوراد و عالوٹاں کہ خد
منے سردارانی زہگاں پدا بیاریت، گڑا سردار بہرام خان و گشت چارکی تو سردار غلام نبی و
سردار قاسم خان و چکانی نام و رازان و گڑا چارکی و پسودات واجہ منا و بل اے ملک و
دوسیں مردم وتی سردار ہزگانی نام و رازان انت۔ سردار غلام نبی و چک و نام نازی و سردار
قاسم خان و چک و نام بہرام خان بوتگ۔ و آدوازده و سینزده سال و زہگ بوتگ کہ وتی
دشتار و شوہاز و در کپتگ کہ تنی وہدی وتی شہر و بازار و سر نہ بوتگنت و ما ہے اش کتگ کہ
آئی و ہمراہ پدا اتکاگاں و وتی ملک و سر بوتگنت بلے سردار بہرام خان خد ابزانت کہ کجام
دیماشت و بیگو اہ بوت آئی ہماہاں اے ہم گشتگ کہ بہرام خان چہ ما گسر کپتگ و
چارکی و در اینت کہ نوں خد ابزانت کہ سردار بہرام خان و سر کجام دیما کپتگ، ہمیشکا منے
سردارانی بلاہیں دستے پزشتگ گوں وتی زہگانی بیگو اہی و سک گمیگ انت۔ گڑا سردار
بہرام خان و پدا در اینت واجہیں چارکی تو وتی گیان و وکت و من تنی گپ شری و سرا
گوشداشت انت و نوں تو ہم منی گیان شری و سرا گوشدار کہ من کئے اوں۔ سردار بہرام
خان و گشت کہ نا کو چارکی گڑا سردار بہرام خان اوں و من قاسم خان و زہگ اوں و اے کہ
منی راستیں کش و نشنگ اے منی لوگبانک انت بزاں نازی انت کہ مردین آدمی پوشا کانی

توک ء انت ء منی نا کو غلام نبی ء زہگ انت بزاں سردار غلام نبی کچ ء زہگ انت ء اے
 ہم تئی راست انت کہ ماچہ وتی ہماہاں گسر کپتگاں ء پدا بیگواہ بوتگنت ء منے سر پہ ادا
 کپتگ بزاں توئے چارکی ئے گڑا منی سرچچ پر نہ بیت تو مارا راہ ء سوچ ء بدئے داں کہ ما
 وتی منزل ء بزاں وتی ملک ء بروہاں ء سر بہ باں۔ گورے گپ ء اشکنگ ء گوں چارکی چہ
 گل ء انچش بال بوت، گشے کہ پادے چہ زمین ء چار پٹ ء چست بوت انت ء چارکی
 انچش پادا تک ء سردار بہرام خان ء راگلانش یے کت ء چک ات ء چماں داشت ئے ء
 گشت ئے سردار بہرام خان من ترا ء نازی ء نوں چورؤگ ء نیلاں نوں من ترا ء تئی
 لوگبانک ء پہ اڑت ء سراتئی ملک ء دیم دیاں بلے تو گوں وتی لوگبانک ء بزاں نازی ء ادا
 بہند کہ من یکبرے وت رواں ء تئی ء نازی ء پت ء را بزاں سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان ء
 راشمنے واتر بؤہگ ء مستاگ ء گراں کہ شمایک دزاجیں مدتے ء چے پدا واتر بوتگ
 ئے بزاں خدا ء تئی ء نازی ء پت پداورنا کتنت ء مارا پدا خدا ء گل ء شادان کت، چارکی ء
 وتی لوگبانک تو ارکت کہ بیا بیگم مارا خدا ء پدا گل ء شادان کت اے ذی نیں مردم بیگاہ ء
 اتک ء منے مہمان بوتنت اے منے سردارانی زہگ انت بزاں سردار قاسم خان ء سردار
 غلامی ء زہگ انت، آو سردار بہرام خان انت ء اے بانک نازی انت۔ سردار بہرام
 خان ء لوگبانک انت ترا یات انت کہ نازی بزاں بانک لال جان ء سردار غلام نبی ء
 زہگ وتی ودی بوہگ ء و ہدء گار ء بیگواہ بوت۔ اے ہما زہگ انت کہ خدا ء پداوت
 آو ترگنت ء منے دست ء دا تلگنت نوں تو نازی ء سردار بہرام خان ء وتی گورا پہ اڑت بہ
 نادین کہ من رواں شہر ء سردار قاسم خان ء را ء سردار غلام نبی ء را وتی مستاگ ء گراں ء وتی
 سردارانی زہگاں پہ اڑت دیم دیاں چارکی ء لوگبانک ء ہم سردارانی زہگانی باز اڑت
 کت ء چک ات ء چماں داشت انت۔ چارکی ء لوگبانک ء نازی ء را گشت منی چک تو آ
 پٹک ء برو وتی جان ء بہ شود ء وتی جنینی گداں نوں پر بہ کن ء سردار بہرام خان ء را ہم گشت
 ئے کہ سردار تو ہم وتی جان ء بہ شود ء وتی گداں بدل بہ کن۔ نازی ء سردار بہرام خان ء وتی
 جان ششت انت ء گد بدل کتنت۔ گوں ماسی بیگم ء وتی لوگ ساپ ء سلہہ کت ء سردار

بہرام خان ء نازی ء پہ باز اڑت نادینت بلے نازی ء وتی جنین آدمی گد پر کتگ انتت ء
 چوتڑیں بانور ء ات بلے سردار بہرام خان ہم کم نہ ات، گوں وتی سرداری گد ء پوشا کاں
 چارکی ء وتی چُک سبزل توارکت ء گشت سبزل منی پت آپس ء بیار ء بکش گوں پُلان ء ء پیر
 بخش ء رابکش کہ شمار منی پت ء گشتگ شمابیات ء منے مہمانانی ورگاں بگز اد ات گوں کہ
 من روگ ء اوں، چارکی ء وتی چُک سبزل ء راشڑی ء سراسر پدکت ء وت دیم پہ شہر ء
 شت ء چارکی و ہدے کہ شہر ء سربوت گڑا جسٹ ء پُرس کناں بوت ء تچک ء پہ سردار قاسم ء ء
 سردار غلام نبی ء بادگیر ء بُن ء اوشتات ء بادگیر ء چپ ء چاگرد ء دیوال ء یک درواز گے ء
 دپ ء اوشتات ء دروازگ ء زمزیلے ٹک ات ء چہ توکی نیمگ ء سردار قاسم خان ء ء سردار
 غلام نبی ء ہاسیں کاردارے اتک ء درواز گے تچ کت ء ہے اوشتا تگیں مرد ء راجسٹ نے
 کت کہ توزان ء کئی ء لوٹ نے، ہے مرد بزاں چارکی ء گشت واجہ من وتی سرداراں
 لوٹاں سردار قاسم خان ء سردار غلام نبی ء رالوٹاں کہ من وتی سرداراں مرچی انجیں سوگاتے
 دیاں ء منے سردار ء منے سردار ء شہر ء بازار داں کہ زندگ انت گل ء شادان بنت گورے
 گپ ء اشکنگ ء اے مرد ہم چہ گل ء بال بوت ء ڈن ء اوشتا تگیں مرد ء دست ء گپت ء ماں
 بادگیر ء توک ء آورت یے ء یک ہاسیں بانی ء توک ء نادینت یے ء وت شت پہ سردار
 قاسم خان ء ء سردار غلام نبی ء حال دیگ ء و ہدے کہ اے مرد بزان سردارانی ہاسیں کاردار
 و ہدے کہ سردارانی گوراسر بوت گڑا گشت نے سرداراں یک مردے جہل ء نشنگ ء
 شمارا بزاں دوینان ء لوٹگ ء انت بلے سرداراں مرد چہ گل ء انچو بال انت کہ پادے
 زمین ء چسٹ انت ء اے مرد ء راز رور نیکیں حالے گوں، گڑا سردار قاسم خان ء سردار غلام
 نبی جلدی جلدی پادا تکت ء دیم پہ ہے مرد ء گوراشت انت، و ہدے کہ سردار غلام نبی ء
 سردار قاسم اے مرد ء گوراماں بان ء سر بوتتاں گڑا اے مرد پادا تک ء اشان ء بزاں
 سرداران ء گلانشے کت ء گشت نے سرداراں شمنے زہگانی مستاگ منی انت سرداراں
 شمنے زہگانی مستاگ منی انت، سرداراں شمنے زہگ انتکاں ء منی گورا انت سردار بہرام
 خان ء بانک نازی منی مہمان انت ء من چہ وتی ہلک ء اتنگ اوں شمنے حال دیگ ء ء وتی

مستا گی گرگ ء، گوڑے گپ ء گشگ ء سردار قاسم ء سردار غلام نبی چہ گل ء بال بوت
 آنت۔ گڑا سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان گشت واجہتی نام کئے انت ء تو زان ء منے
 زہگاناں چد ء ساری دیستگ آنت ہما مرد ء پستہ دات سرداراں منی نام چارکی انت ء منی
 لوگ سری کلگ ء آنت ء ذی نیں بیگاہ ء دو مرد گوں وتی بادشاہی زہم ء اسپراں منی مہمان
 بوتگ آنت، بلے ہے دو نیں مردم بکیں اپس ء بوتگ آنت ء من و ہدے کہ جسٹ کتنت
 گڑا منا چہ ہے مرداں یکے ء گشت کہ منی نام بہرام خان انت ء اے کہ منی کش ء نشنگ
 بانک نازی انت ء من سردار قاسم خان ء زہگ اوں ء اے منی لوگ بانک انت اے سردار
 غلام نبی ء زہگ انت بزاں منی نا کوزہگ انت گڑا من پہ اڑت وتی گوڑا مہمان کت
 آنت ء شمنے حال دیگ ء اتلگ اوں گڑا سردار غلام نبی ء وتی بزات سردار قاسم خان ء را
 گشت کہ وہ پانزدہ مردم بزور ء گوں چارکی ء ہما رہی ء بروگوں ء ہما سپاہی کہ چہ سردار بہرام
 خان ء گسر کپتگ آنت آہاں ہم بہ برگوں ء زہگاناں بزور ء پہ اڑت دیوان جاہ ء تچک ء پیار
 اش۔ سردار قاسم خان گوں وتی ہا سیں ہما رہاں پہ چارکی ء ہلک ء ر ہادگ بوتنت۔ چے دیما
 سردار غلام نبی ء حکم دات کہ جار چین ء بگش ات کہ جار جن ء ڈرسیں شہر ء بازار ء مردماں پہ
 دیوان جاہ ء آہگ ء حکم ء بہ دنت، کہ منے گار ء بیگو اہیں زہگ حُدا ء پدا آورتگ آنت ء
 منے دست ء داتلگت ء سردار ء حکم انت شما ڈرسیں شہر ء بازار ء مردم ماں دیوان جاہ ء
 ساڑی بہ بنت گوڑے گپ ء اشکنگ ء سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان ء ڈرسیں شہر ء
 بازار ء مردم چہ گل ء پدا بال بوت آنت ء ہر کس وتی وتی لوگانی کش ء کڑاں چراگاں کنگ ء
 ات ء شاد ء شاکامی پدا بنا بوت ء سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان ملک ڈرسیں مردم کسان
 داں مزن ہے ودار ء اتنت کہ منے سردارانی زہگ بیا آنت ء منے چم اش بہ گندیت ء
 مرچیکیں روچ ء کسانیں زہگ بگرداں پیرین ء جواناں ڈراہ وتاراساپ ء سلہ کنگ ء ات
 ء پدا دیوان جاہ ء روگ ء اتنت ء چے دیما شہر ء ڈرسیں جنین آدم وتاراپہ اُمب ء بانک لال
 جان ء بانک زرجان ء لوگ ء روگ ء اتنت ء ہے ہم ودار ء اتنت کہ زوتاں چہ زوت منے
 کسانیں بانک بنیت ء بہ رسیت ء منے چھے بہ گنداں ء چہ دیما سردار قاسم خان گوں وتی

ہمراہاں پہ چارکی ء لوگ ء سر بوتنت و ہدے کہ سردار قاسم خان چارکی ء لوگ ء پُترت ء وتی
 زہگے دیست آنت ء چہ دیما سردار بہرام خان ء نازی ء کہ وتی پت دیست، گڑا ہر دو پاد
 اتکاں ء سردار قاسم خان ء پادانی دیما کپت آنت ء پداستیں پت ء چُک گلانش بوتنت۔
 بزاں سردار بہرام خان، سردار قاسم خان ء نازی گلانش ماں گلانش بوتنت، ء یک شتریں
 ساعتے ء چہ پدا سردار قاسم خان ء وتی زہگاناں شتریں ء سراچک ات ء چماں داشت ء پدا
 گپ ء تزان بوت سردار قاسم خان چہ گل ء انچش بال بوت گشتے زان ء اے ساعت ء
 جنت ء ات حد ء گورادست نے چست کتنت ء دعایے لوٹ ات ء گشت نے یا اللہ منا
 چہ تئی درگاہ ء کلبراشکر انت کہ تو مئے دلان ء پداوش کت ء مئے زہگان ء آورت ء مئے
 دست ء دات ء چارکی ء لوگ ء دُرسیں مردماں ناری ء چارکی ء راسردار قاسم خان ء بازیں
 زر ء سُہرے دات ء پے اڑت وتی زہگاناں زرت ء دیم پہ وتی شہر ء رہادگ بوتنت۔ بلے
 ٹپال ساری ء شت ء سردار غلام نبی ء رامستاگے گپت ء گشت نے سردار غلام نبی سردار
 قاسم خان ء راسردار بہرام خان ء بانک نازی گون آنت ء پیداک انت ء چہ دیما سردار
 غلام نبی ء پہ وتی زہگانی وش اتکی ء ہاترا یک ء دوسد مردم ہم دیما دیم دات ء سردار غلام نبی ء
 حکم دات کہ نوں ڈول ء سوت ء سرور ء سُمرناہاں پناہ کن ات ء ہر یک مردمی ء وتی وتی لوگانی
 دپ ء شادشا حکمی پناکت ء دُرسیں دیوان جاہ ء نشنگلیں مردم سردار قاسم خان ء سردار بہرام
 خان ء بانک نازی ء آہگ ء ودار ء انتت کہ ٹپال پدا تک ء سردار قاسم خان ء سردار
 بہرام خان ء نازی ء شہر ء سر بوہگ ء حالے شنک کت ء گشت نے کہ سردار قاسم خان گون
 وتی زہگاناں شتریں سراسر پدے کہ شہر ء نوں سر بوتگ آنت، گڑا سردار غلام نبی ء حکم
 دات کہ بانک نازی ء راتچکا پہ شاہی بادگیر ء بہ برات کہ اے شہر ء منی دُرسیں چُک ء
 نماسگ بزاں جنین آدم ماں شاہی بادگیر ء بانک نازی ء ودار ء آنت ء سردار بہرام خان ء
 راداماں دیوان جاہ ء بیارات کہ اے شہر ء منی دُرسیں پت ء چُک ء بزات دُرسیں پہ
 سردار بہرام خان ء دیوان جاہ ء آہگ ء ودار ء آنت ء سردار غلام نبی ء گشتن ء پدا بانک
 نازی ء را پہ شاہی بادگیر ء برگ بوت ء سردار بہرام خان ء راماں دیوان جاہ ء آورت

اش۔ وہ دے کہ سردار بہرام خان ماں دیوان جاہء سر بوت گڑا سردار غلام نبی ء گشت بہرام خان تو چہ منا پیسرتی ملک ء دُرسیں مردمانی دستاں بگر کہ اے شہر ء دُرسیں مردمان تئی حق ء حُدا ء گورا ہر وہد ء دست بستگ آنت ء نیک دعائی لوٹنگ۔ سردار بہرام خان ء دُرسیں مردمانی دست گپت آنت ء دُرسیں مردمان سردار بہرام خان ء راجک ات ء چٹاں داشت ء پہ گل ء شات بُرت ء سردار غلام نبی ء کش ء نادینت ء دُرسیں مردم چہ گل ء انچش بال بوت آنت کہ گشتے زان ء انشپی نیں شپ ء عید ء نوک پر بوتگ ات سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان ء حکم دات کہ چہ مئے شاہی خزانہ ء دپ ء پہ گریب ء بڑگاناں واستہ سچ بہ کن ات ء چہ ہپت شپ ء ہپت روج ء ڈہل ء سُرناء چاپ ء نازینک بند کنگ مہ بنت ء چہ ہپت ء ہپت روج ء پس ء گوک کشگ بہ بنت ء گریب ء بڑگراناں دیک بہ بیت ء ہیرات ہم بہ کن ات کہ ہر کجا بڑگر ء گریبے چہ ڈن ء کیت چہ مئے حیرات ء بے بہر مہ بیت کہ مئے دلان ء حُدا ء گل ء شادان کتگ ء سرجمیں شہر ء بازاراں چراگاں بہ کن ات ء من وتی شہر ء بازارانی توک ء سرپد مہ ہیں کہ یک گریبی ء چک چہ شد ء گز یوگ ء انت پر چا کہ مارا حُدا ء مال ء دولت داتگنت ء اے مال ء دولتانی تہامنی دُرسیں شہر ء بازار ء مردمانی حق مان انت ء سردار قاسم خان ء سردار غلام نبی ء گشتن ء پداہپت شپ ء ہپت روج ء ڈول ء سُرناء ساز ء سوت ء چات ء صحبت بوت ء سردار قاسم خان ء سردار غلام نبی ء شہر چو جنت ء پیما سینگار اتگ ات ء چہ ہپت شپ ء ہپت روج ء پد پدا سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان ء حکم دات کہ اے پتتیں شپ روج و مئے زہگانی شات ء شاد کامی ء واستہ بوتگنت کہ مئے زہگ چہ بازیں مدتے پد حُدا ء پہ ما پدا سلامتی آورتگاں بلے نون ما شمارا پدا حکم دیاں کہ چہ چارہ شپ ء روج ء ڈول ء سُرناء سرور ء چاپ ء نازینک ء شات ء شات کامی پدا بنا بہ بیت اے شات ء شات کامی مئے زہگانی آروس ء شات ء شات کامی انت ء شما یکبرے پدا مئے اعلان ء گوشبدار ات مئے اعلان اش انت کہ باندا سہب ء دہ نج ء دُرسیں شہر ء بازار ء مردم بزاں مردین ء جنین آدم ماں دیوان جاہ ء بیا آنت ء دُرسیں جنین آدم ماں شاہی بادگیر ء برو آنت پر چا کہ اداد دیوان جاہ ء ما سردار بہرام خان ء راسرداری ء

پاگ ء سمر ء دیاں ء مرچگیں ء چہ پدمنے گوں شمنے سردار بہرام خان بیت ء نون ماننداں وتی
 زہگان ء سمر ء سوج کنان ء شاہی بادگیر ء بانک لال جان ء بانک زرجان جنین آدمانی
 سردار بانک نازی ء راکنتت ۔ سردار غلام نبی ء سردار قاسم گوں وتی ملک ء دُرسیں
 مردماں گل ء شادان بوتنت ء وتی ملک ء توک ء نشت انت ء خدا ء شکر اش گپت ء وتی
 زند ء چاریں روچاں گوازینگ ء اتنت بلے اے و ہد ء بُلک زراتون زندگ نہ ات ء اے
 گپ ء ہر کس شڑی ء سرازانت کہ ہر یک وٹی یے کہ یک گے گون ء ہر یک گے ء را
 ہم رندا بلا ہیں وٹی یے گون چو کہ سردار غلام نبی ء سردار قاسم ء زہگانی وڑا کہ یک ذرا ہیں
 مُدتی ء چے پد پدا خدا ء سردار غلام نبی ء سردار قاسم خان چہ گمانی امبار ء در کنتت ء وشیانی
 گلباگ ء وتی زند ء چاریں روچانی گوازینگ ء دیم دات انت ء گماں وتی بند یک ء سر
 سست پرچا کہ سبر ء وتی ہما کول شڑی ء سرایات ات سبر ء بُن شیرین انت ۔

بلاس